

Televizyonu kapat, sıhhat bul!

Ramazan Rasim 08.08.2011

Taraf'tan dün arayıp "Ramazan boyunca bize yazı yazar mısın hocam" diyen kardeşime, "Hadi Ramazan Ramazan daha karpuz kesecektiniz, YAŞ toplantısında öğle yemeği niye yok diye de hiç şüphelenmediniz, yahu Coca Cola reklamlarını da mı izlemiyorsunuz, neredeyse bayram oldu" diye çıkışınca bana ne desin: Yazamadığınız günler için fakirlere fidye verirsiniz hocam.

İşte bu hikmetli cevap bana "tamam burası benim ilmimi hakeden doğru adres" dedirtti.

Aman isme bakıp hemen hükmü kesmeyin. Rasim Ozan Kütahtyalı'nın Ramazan programları için üretilmiş kopya sürümlerinden biri değilim. İlle de Rasimlerden birine benzetileceksem Ahmed Rasim'i tercih ederim. Fikri amcam olur.

Baştan anlaşalım: Bana iftar sonrası seks fantezilerinizle, "Hocam Ramazan'da oruç tutmasak Şubat'ta tutsak olur mu" gibi kurnaz fetva talepleriyle gelmeyin. "Oruçluyken andropoza girmek orucu bozar mı" bilemem, o konuya Yaşar Nuri Öztürk bakar. Unutmayınız: **Bu köşede 8 saatcik oruçlar tutulan eski Ramazanlarla değil, maşallah neredeyse üzerine güneş batmayan yeni Ramazanlarla meşgulüz. Vallahi isterse direkler arasına assınlar, günde yüz posta eski Ramazanlar vahlanmasına maruz bıraksınlar, ilahiyatçılara orucu bozan şeyleri soran Seda Sayan'ın seyircileri arasına oturtsunlar yine de "nostaljiye sıfır tolerans" düsturundan vazgeçmeyeceğiz.**

Bunu yaparken bir kez bile "lüks otellerde şatafatlı iftar sofrası" edebiyatına tenezzül edersem bak çok büyük konuşuyorum Asaf Demirbaş'ın İnanç Dünyası programına konuk olup "Bizlere yaşam sevinci ver" diye Allah'a yakarayım, STV'nin Sırlar Dünyası'nda ak sakallı dede olayım.

Yemin ederken bile örneklerin aklıma televizyondan gelmesi boşuna değil.

Eski Ramazanlar hilali görerek başlardı, Yeni Ramazanlar televizyonda Coca Cola reklamını görünce başlıyor.

Şehrin ortasında bir evde yalnız başlarına iftar ve sahur yapanlar için iftarı bir akşam yemeğinden, sahurunu gece atıştırmasından ayıran televizyondan eve dolan Ramazan havasıdır.

Ama neylersin ki bu yıl televizyonlardaki iftar-sahur programları neredeyse sahurda insana "yarın tutmasam ne olur" dedirtmekte, iftarda CNBC-e'de dizi izlettirmekte.... Genel olarak bir lümpenlik, üzerine su damlacığı yapıştırılmış plastik gül kıvamı hakim. "Muhabbetle" edebiyatının yaratacağı manevi ikliminin havası kaçalı epeyce oldu. "Oruç öyle tutulmaz, namazsız oruç mu olur" diye seyirci kovalayan hocalar, 50 milyonun oruç tuttuğu memlekette kimseciklerin tanımadığı konuklar, oruçlu oruçlu çekilmemekte...

Biraz zaplayalım...

Hiçbir masraftan kaçınmayan TRT, iftarda Topkapı Sarayı'ndan, sahurda oruç ibadetine açılan Ayasofya'dan yayında. İftarda davudi sesli sunucunun bizi sık sık muhabbetle kucaklaması, ağır bir dini sohbet, tatsız renksiz konuklar kalıyor akılda. Sahurda ise artık bütün çocukluk hatıralarını bildiğimiz Ramazan'ın nostalji kralı Emin Işık'ın "birlik ve beraberliğimize en çok ihtiyaç duyduğumuz" diye başlayan sahur vakti mesajları.

ATV’de hem iftar hem de sahurda Ramazanların reyting manasında Acun Ilıcalı’sı Nihat Hatipoğlu var. Ama maneviyatı arttırmak için ekranda hocanın görüntüsüyle kolajlanan deniz seviyesi biraz daha yükselirse... Allah korusun. Hocanın oturduğu koltuktaki leopar desenli yastıklar, kadın programlarından kalma gibi.

Kanal D, Star, NTV için Ramazan hala bir erkek ismi zaten.

Sahurda STV, sizi bir bardak su bile içmeden uykunun ellerine teslim etmek için özel olarak tasarlanmış. İftarda Kanal A izleyecekleri de uyarayım: Tespihini sallayan Karadenizli bir hoca fıkhi sopa gibi kullanıp herkesi fena halde haşlıyor.

Benim favorim sahurda Show Tv izlemek. “Hz. Muhammed Uhud’da o köleye ne dedi. Az sonra” kıyamında klasik Show Haber formatına sokulan İslam Tarihi her gece yeniden yazılıyor. Tabii “Cebrail canlı yayında o anı anlatacak” anonsunu görmekten endişe edenler için değil. Ama uyku açtığı kesin.

Bu arada iftarda ve sahurda televizyon izlemenin İslam’da yeri var mı? Taraf’la yaptığım anlaşmadaki maddeyi aynen aktarıyorum: **Bana böyle sorularla gelmeyin.**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Post-yapısalcı Ramazan

Ramazan Rasim 09.08.2011

Günlerdir “Tam tatil zamanı, tekne yolculuğuna çıkanlar seferî sayılır mı” sorusu üzerine düşünüyorum. Bakmadığım fıkhi kitabı, göz atmadığım siyer kalmadı.

Sonuçta hakikat adına şunu söylemek zorundayım: 7 Ağustos 2011 günü *Hürriyet*’te Mehmet Yaşın’ın Yaşar Nuri Öztürk’e sorduğu bu soruya İslam’ın verecek bir cevabı yok. İslam fıkhi bu soru karşısında dumura uğramış, lâl olmuş, çaresiz kalmıştır.

Anlaşılan âlimlerimiz bu soruyla karşılaşmamak için konunun hep etrafında dolaşmışlar. Kutuplarda oruç-namaz meseleleriyle kafaları karıştırıp bu sorunun yaratacağı kaosu örtbas etmeye çalışmışlar. Yani anlayacağınız 1400 yıllık İslam tarihinde Ramazan’da Mavi Yolculuk’a çıkan bir Müslüman’ın oruç problemiyle kimse ilgilenmemiş.

Bu soruya muhtemelen turizm acentelerinden daha tatmin edici yanıtlar gelecektir.

Aynı röportajda Yaşın’ın “İftarla sahur arasında içki ve cinsel ilişki serbest midir” sorusunu ise edebim müsaade etmediği için burada cevaplayamıyorum. Eğer bir gün benimle de 20 soru yapılırsa “En sık kullandığınız küfür” sorusuna cevap verirken bu soruyu da cevaplamak isterim.

Ben bu işlerin acemisiyim. O yüzden dün oturup refiklerimiz Ramazan’da neler yapıyor görmek için gazetelerin Ramazan sayfalarına baktım.

Genelde gazetelerin Ramazan sayfalarında anlatıla anlatıla ibreti kaçmış menkıbeler, ağzına burnuna deniz kaçmış, orucunu kurtarmak için plajlarda bekleyenlere acil fetvalar, eski Ramazanlara ağıtlar dışında yeni bir şey yok.

Ya da şöyle söyleyeyim. *Hürriyet*’e gelene kadar bu böyleydi. *Hürriyet*’in Ramazan sayfalarına baktım baktım hatta bakakaldım. Kendime geldiğimde bu işi bırakmaya karar verdim.

Diyanet İşleri Başkanlığı ile işbirliği içinde hazırlanan *Hürriyet* Ramazan sayfalarındaki felsefi derinliğe, farklı açıdan bakma kabiliyetine bendenizin ulaşması, hele de bana ayrılan Roni Margulies'in cizyesi kadar bile etmeyen bu alanda hiç mümkün değil.

Şu manşete bakar mısınız: **İslam toplumunda hapishanenin doğuşu...** Rahmetli Foucault'ya bir Ramazan sayfası hazırlatsan ancak bu kadar sofistike olurdu. Hz. Ömer hapishane uygulamasını başlatan ilk halife iken, hapishane için özel bir yer yaptıran ilk Halife Hz. Ali'ymiş.

"İlim Hürriyet'te de olsa gidip alınız" deyip bir başka güncü manşete bakalım: **Bana Müslüman'ım diyenleri sayınız.** Evet, tam da düşündüğünüz gibi. Konu Hz. Muhammed'in yaptırdığı nüfus sayımı. Bu sayfalar, eğer okuyabilseydi Foucault'nun hidayetine vesile olurdu muhakkak.

En güzeli dünkü manşetti ama: **İlk at yarışını Hz. Ebubekir'in atı kazandı.** İlk ganyan bayiini kimin açtığını da yazmışlardır diye gerisini okuyamadım.

Yahu ben de üç tane dua, iki tane orucu ne bozar ne bozmaz yazıp bayramlık harçlığımı *Taraf*tan çıkarırım diyordum. Meğerse memlekette İleri Ramazan devrine girilmiş. 2023'te oruç süresinin 16 saatten sekiz saate düşürülmesi gibi çılgın projeler revaçtaymış.

Ergenekon, şike, siyaset, deprem, Kürt sorunundan sonra fetva işleri de El Ezher şeyhlerinden Can Ataklı'ya bağlanmış.

O halde ben de Medineli ensar ile Mekkeli muhacirler arasında oynanan dostluk maçı üzerinde çalışmak için çekiliyorum.

Bu Ramazan'da da pide aslanın ağzında...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bektaşî fıkrasındaki sofudan al ibreti!

Ramazan Rasim 10.08.2011

Derviş Ahmet adında bir Bektaşî yaza denk gelen Ramazan'da susuzluktan çok bunalmış, dili damağına yapışmış. Tam o sırada şakır şakır akan bir çeşmenin önünden geçiyormuş. Dayanamamış. Avuçlarıyla kana kana içmeye başlamış.

Bunu gören biri: "Ne yapıyorsun baba? Utanmıyor musun? Ramazan on iki ayda bir geliyor" diye çıkışınca Bektaşî isyan etmiş: "O mübarek her yıl gelir. Ama Derviş Mehmet dünyaya bir kere gelir."

Şimdi bu fıkrayı niye anlattım. Tabii ki çok susadım da ondan.

Hazır anlattım bari bu meselden bir nasihat çıkaralım.

Söyleyin bakalım ey ümmet-i Muhammed.. Bu fıkrada Ramazan'da gündüz vakti su içene "utanmıyor musun" diye çıkışan adamı mı daha çok sevdiniz, yoksa susayınca orucunu açan Bektaşî'yi mi?

Anladım.

Hâlbuki asırlardır bu fıkra anlatıldıkça herkesin Bektaşî tarafından pek güzel benzetilmesine gülünen adamcağız da kendince Kuran'ın Müslümanlara emri olan "Emri bil maruf nehyi anil münker"e göre hareket etmekteydi. Yani iyiliği emredip kötülüğü men ettiğini düşünmekteydi. Peki, hiç Allah'ın emrini yerine getiren bir adam asırlık bir fıkraya meze olur mu? Allah'ın emri kulun kaba sabalığına kurban gitmiş olmasın?

Hem siz hiç bitince Bektaşî'nin değil, sofunun insanda sempati hisleri uyandırdığı bir Ramazan fıkrası duydunuz mu?

O yüzden de Hayrettin Karaman'ın "Tahammül mü hoş görmek mi?" yazısını okuyunca hiç endişelenmedim ben.

"İmkân bulduğunda, şartlar müsait olduğunda, düzeltelim derken bozma ihtimali bulunmadığında, daha büyük sakınca doğurmadığında her Müslüman, aleni (açıkça, kamuya açık yerde) dine, ahlaka, âdâba aykırı bir davranışa –engellemek veya ıslah etmek maksadıyla– müdahale etmekle yükümlüdür" diyor hocamız.

Anlıyor çünkü o da bu Bektaşî fıkralarındaki sofı adamın halinden.

O yüzden bu önleyici pro-aktif Müslümanlığın, bir gün imkân bulursa da, şartlar müsait olsa da, düzeltelim derken bozmadan, daha büyük sakınca doğurmadan yapılamayacağını farkında.

"Eşcinselinden sarhoşuna, nikâhsız birlikte yaşayanından (zina edenlerden) kumarcısına, Müslümanları sevmeyenlerden düşmanına, sokakta sevişenden çıplağına" kadar "onların aykırı filleri için özel mekânlar ihdas edilmek gibi" tedbirler düşünülmesinin imkânsız olduğunun da farkında. Sokakları bin yıldır sarhoş narasız kalmamış bir topluma İslami getto hayatı dayatmak, Romanları TOKİ evlerinde oturtmaktan farksızdır.

Zaten hocamızın bulabildiği en sert tedbir de "tebessümü kesme".

Çölde susuz kalmış bir köpeğe kuyudan su vermeye tenezzül etmeyen bir âlimin cehenneme, ayakkabısıyla su veren hayat kadınının cennete gittiğinin en ibretlik menkıbe olarak camilerinde anlatıldığı bir toplumda başkası ne mümkün.

Dünyayı günahsız gül bahçesine çevirmek Allah'la yarışa girmek olur. "Emri bil maruf nehyi anil münker" demek de "vur kır parçala cenneti kazan" demek değildir. "Yaradılanı yaradandan ötürü sevmek" düsturu Yunus Emre tarafından Diyarbakır mitinglerinde Kürtlerin gönlünü almak için uydurulmadı. Ve tabii ki Allah kullarını site site, getto getto, devlet devlet hesaba çekmeyecek.

Bu dinin peygamberi "Ben güzel ahlakı tamamlamaya geldim" demişti, "Ben fikhî tamamlamaya geldim" değil. (Abdülkerim Suruş'a selam olsun.)

"Hoş görmem tahammül ederim" diyor hocamız. Aynısını biz de hocamıza yaparsak hiçbir sorun kalmaz...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Anneme beş yıldızlı otelde iftar yaptığımı söylemeyin...

Ramazan Rasim 11.08.2011

O beni Eyüp Sultan'da çimenler üzerinde iftar yapıyor zannediyor.

Hadi, annem yine "gurbette çocuğumun kursağına birkaç lokma girdi" arabesk edebiyatının manevi iklimine kendini kaptırıp bana şefkat gösterecektir de o taksiciye keşke söylemeseydim bunu.

Adam, şimdi ismini verip hurmalara hedef yapmak istemediğim otele iftara gittiğimi öğrenince öyle büyük hayal kırıklığı içinde "Başka bir yer bulamadın mı abi?" dedi ki "Davete icabet etmek lazım" gibi gelenek, örf, töre, anane üzerine kurduğum savunma stratejim bile onu yakalayamadı. Yol boyu klimayı açmadı ve galiba benden de buz gibi soğudu.

Hâlbuki bilse; bu güzel yaz akşamı, bu şahane yaz Ramazanı'nda iftar yapılacak en kötü yerin yüzlerce insanın doluştuğu yemekhane misali kapalı bir otelin salonu olduğunu...

Masada, sandalyede, yemekte, ikramda bulamadığınız beş yıldızı, havaya baktığınızda bile göremezsiniz.

Gurmeler bilir, otel yemekleri genelde kötüdür. Çok yemekte zaten lezzet olmaz. Beş yıldızlı bir otelin iftar sofrasındaki ikram ise orta halli bir ailenin iftar sofrasının yanında Belediye Çadırı iftarı gibi kalır. İsrafı bırakın, fiks mönülerde eğer şansınız yaver gitmezse sofradan aç kalkmanız bile mümkündür. Otellerde iftar mönülerinin 50 ile 100 TL arasında değiştiğini de söyleyeyim. Kişi başı 300 TL'ye iftar, eğer orucunuzu şampanya ile açmayacaksanız, isterseniz de mümkün değildir. Tabii isterseniz garsonlara fitre kabilinden bahşiş olarak üstünü bırakabilirsiniz, o başka.

Yani memlekette israf, şatafat, gösteriş protesto edilecekse önüne gidip protesto için sofraya kurulacak ilk yer lüks otellerdeki iftar sofraları değildir.

Her gün sadece Antalya otellerindeki (tesettür otelleri de dâhil) açık büfelerden Somali'nin bir kentini bir günlüğüne doyuracak kadar yiyecek içecek çöpe gidiyor. Her gün bu lüks otellerde, iftar sofralarının yanında iftariyelik gibi kalacağı sofralar kuruluyor. Her gün memleketin dört bir köşesinde bir haftalık kuzucuklar kesilip kebab yapılıyor, üç gram eti için kuşlara kıyılıyor. Her gün evlerden tüm Afrika'yı bir günlüğüne doyuracak kadar ekmek çöpe atılıyor...

Ayrıca 335 gün ehl-i dünyalığın merkezi olan otellerin 30 günlüğüne beş yıldızlarının yanına birer hilâl takılması hiç de fena değil. Daha da iyisi ömrünün 335 gününü dinle sıfır temas geçirenlerin iftar sofrasının lezzeti, sahur sofrasının sohbet-i hürmetine dinle irtibata geçmesi, iftar davetlerinin dindarlarla laikleri biraraya getiren buluşma mekânları olması... En laik şirketlerin bile yüzde 90'ı oruç tutamayan çalışanlarına lüks otellerde iftar vermesinden bir dindar ancak mutlu olur.

Evet, iftarı açmak için maneviyatı en yüksek yer 360 Derece ya da Suada değildir. Neredeyse semazenlerin iftar masalarının üzerine çıkarıldığı sultanlara layık sofralar da değildir.

Ama bin türlü yaşam biçimi olan bir şehirde tek tip iftar da yaşanmaz. Yoksullarla, dostlarla, akrabalarla, komşularla paylaşılmışsa, bir iftar sofrasının zengin olmasından kimseye bir zarar gelmez. Hele de mevsimlerden taptaze meyvelerin ve sebzelerin ortalığa saçıldığı yazsa.

İnsanın ruhunun yumuşayıp pelte kıvamına geldiği, sırtında merhamet kanatçıklarının çıkmaya başladığı, gözlerinin nemlendiği iftar saati insanın aklına gelecek son şey başka birinin iftar sofrasını protesto etmektir.

Ayrıca 16 saatlik oruçlar bir tas çorba, üç hurma ile de tutulmaz. Tabii ertesi gün dergâha gidecek bir derviş değilsek...

Galiba da değiliz... O yüzden riyaya gerek yok.

Her oruç Allah katında makbuldür. Yeter ki öğle saatlerinde birkaç kanepe ve aperatif atıştırılmamış olun...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Atatürk'e iftar sofrası kurmak...

Ramazan Rasim 12.08.2011

Tarhan Erdem'in son araştırmasına göre Türkiye 38 milyon yetişkin vatandaş Ramazan'da oruç tutuyor. Buna arada bir tutanlar dâhil değil. Hiç tutmayanların sayısı da dört milyon...

Bu rakamları görünce "Bizi Allah koruyor, Ramazan'ın esas mucizesi bu" dedim.

Düşünsenize 38 milyon aç, geri kalanlar yiyip içmekte. Bundan başka gerilime ihtiyaç var mı?

Bu 38 milyon içinde delisi, sinirlisi, hoşgörüsüzü, her türlü insan var. Bunu 16 saat oruç, sigara krizleriyle çarptığınızda, üzerine bir de oruçsuz 11 ayın üçüncü sayfa haberlerini eklediğinizde bu denklemden 38 milyon farklı tartışma, kavga, dövüş nedeni çıkmaması tam bir mucize.

O yüzden de şortlu bir kıza otobüste kötü davranılabileceğine de, o kızın birine tokat atıp daha sonra bunu laiklik krizine çevirebileceğine de inanırım. Ama vaka üzerinden büyük sosyolojik sonuçlara ulaşıp faturayı tüm Müslümanlara ya da tüm laiklere çıkarmak isteyenlere hiç inanmam...

Çünkü hakikatleri kendine göre eğip büküp sopa gibi kullanmaya epey teşne, sert çelişkilerle dolu bir toplum bu.

Bu çelişkileri gidermek için de zaman zaman tarihsel, sosyolojik hakikatlerimiz de eğilip bükülüyor. Hâlbuki gerçeği "bize faydalı" gerçeğe çevirmenin kimseye bir faydası olmuyor.

Bunu niye dedim şimdi? İnternette dolaşan bir yazı var. Başlık "**Atatürk oruç tutar mıydı?**" Bazı versiyonlarında başlık "**Atatürk ve Ramazan**".

Aslında Atatürk'ün inancıyla ilgili devletin resmî tezini tekrarlayan bir yazı... Nedir o tez? Aşağı yukarı şöyle bir şeydir: **Atatürk aslında çok inançlıydı, dine çok saygılıydı, İslam hakkında çok bilgiliydi ama riya olmasın diye bunu gizli tutardı.**

Bunun 19 mucizeli, Damal Dağı'nda siluetli ortodoks versiyonları da var.

Bunu niye yapıyorlar anlamak mümkün. Nüfusunun çok büyük bir bölümünün düzenli oruç tuttuğu bir ülkenin kurucusunu da bu kalıba sokarak kuruculuğun bekası için faydalı bir şey yapıldığı zannediliyor. İnançlı bir Atatürk eleştirilere karşı daha rahat savunulabilir ve korunabilir bulunuyor.

Ama Atatürk ihtiyaca göre kesilip biçilirken, Mustafa Kemal Atatürk'e çok ayıp edilmiş olunuyor.

O halde gerçeği **Atatürk'ün Uşağı Cemal Granda Anlatıyor**'dan okuyalım:

“Benim, yanında bulunduğum süre içinde hiç namaz kılmadı. Oruç da tutmadı. Ramazanlarda içki içer, fakat Kadir Geceleri sofraya bile kurdurtmazdı. Saygısı büyüktü. Bazen mevlit dinlediği de olurdu. Sofrada Hafız Yaşar Bey’in mevlidini saygıyla dinlerdi. Mevlidin Miraç bölümünde ‘Göklere çıktı Mustafa’ denince gözleri yaşardı. O zaman hemen kolonya götürürdük. İnancı samimiydi. Bence Allah’a inanıyordu. Öyle ‘Allah’ derdi ki yalnız kalınca, O’nun gibi kimse diyemez. Herkes çekilip yapayalnız kalınca gökyüzüne bakar, kendi kendine ‘Allah’ derdi. Böyle güzel ‘Allah’ diyen adam yoktur.”

Bu da aynı hatıratın başka bir bölümü:

“Bir yaz akşamı Dolmabahçe Sarayı’nda kadınlı, erkekli otuz kadar çağrılı vardı. Yemek sona ererken Muayede Salonu’nun büyük kapısının parmaklıkları arasından güneş doğuyordu. Eşine çok az rastlanan muhteşem bir manzaraydı bu. Atatürk’ün bir işaretiyle manevi kızlarından Nebile Hanım, sandalyesinin üzerine çıktı. İnce endamıyla bir heykeli andırıyordu. Başladı sabah ezanı okumaya.

Ahenkli bir ses geniş salonda yankılandı.

Atatürk başını yukarı doğru kaldırmış, kendinden geçmiş bir halde ezanı dinliyordu. Bir an geldi, yanaklarından yaşlar süzölmeye başladı.”

Atatürk Kadir Gecesi içki içmezdi. Bu bilgiyle yetinin ve Atatürk’ün hayatını yeniden yazıp önüne iftar sofraları kurmayın. En fazla onu çok seven uşığı gibi “Bence Allah’a inanıyordu” diye hüsnü zan edebilirsiniz.

Atatürk’ü çok sevenler olarak, en azından onu olduğu gibi kabul edip sevmeyi bir denesiniz?

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İtikâf için temiz kâğıdı istenen ülke

Ramazan Rasim 13.08.2011

İssiz bir adaya düşseniz yanınıza bulunduracağınız üç şey nedir diye sorulan Türk, cevap vermiş: İkametgâh ilmühaberi, nüfus cüzdan sureti, sabıka kaydı...

Bürokrasimizin benzinidir bu kâğıtlar. Vatandaşa güvensizliğin de ıslak imzalı belgeleri. Ölmek için bile yüzlerce belge, izin, imza, kaşe gerekir bu ülkede.

Ama dünkü ajanstaki bir habere göre bürokrasimiz iki cihanda da peşimizi bırakmayacak gibi.

Ramazan’ın son 10 gününde Ankara’daki 42 camide ve ilk kez Hacı Bayram Veli Camii’nin tarihî çilehanesinde ibadete çekilecek, yani itikâfa girecekler için müracaatlar başlamış.

İtikâf unutulmuş bir sünnet. Özellikle Ramazan'ın son 10 gününde yapılan bu ibadette müminler bir camiye çekiliyor. İftarda ve sahurda çok az yiyip içerek ve tuvalet dışında da dışarıya çıkmayarak Ramazan'ın son 10 gününü camide ibadet ederek geçiriyor.

Yani tam bir Allah'la baş başa kalma hali.

Tabii Türkiye Cumhuriyeti bürokrasisini geçebilirsiniz.

Ankara Müftüsü'nün açıklamasına göre itikâfa çekilmek için başvuracaklardan bir dilekçe ile birlikte adli sicil kaydı ve ikametgâh senedi isteniyor. 15 ağustosa kadar sürecek başvurularda adaylar imam veya ilçe müftüleri tarafından mülakata alınacak.

Yani Allah'la yalnız kalmak isteyen bir kuldan bile önce temiz kâğıdı ve ikametgâh senedi isteyen bir devletimiz var.

Bu arada cennete girmek için de başvurular başladı. Başvuru formları ilçe müftülüklerinden nüfus kâğıdı sureti ve kimlik numarasıyla temin edilebilir. Başvurular için Ziraat Bankası Yenişehir Şubesi'ndeki...

Devletimiz böyle bir çağda yaşarken halkımız ise en az 50 yıl ilerden gidiyor. İkinci haber Ramazan'da internet kullanımı hakkında. *TTNET*'in açıklamasına göre Türkiye iftara artık hurmayla değil internetle giriyor.

Ramazan'dan önce en çok internete 14:00-16:00 ve akşamları 21:00-23:00 arasında girilirken Ramazan'la birlikte bu saatler iftar ve sahur saatlerine doğru kaymış. Halkımızın Ramazan'da *facebook*'a ilgisi de yüzde 10 artmış. Yani iftarı internet başında *facebook* ve *twitter*'da laflayarak geçiren bir toplumdan bahsediyoruz artık. Yeni Ramazanlar işte tam da bu...

Hâlâ bu yeni Türkiye'yi ve yeni dindarlığı anlamayanlara dün İstanbul Bayrampaşa'da hem de geleneğin yaşayan en ortodoks temsilcisi Cüppeli Ahmet Hoca tarafından açılışı yapılan caminin adını hatırlatalım: Mega Center Caprice Gold Camii.

Ve son haber. Yaşam tarzı olarak modernleşen bu ülke dinî hayatta ise yeniliklere karşı, reformist görüşlere pek itibar etmemekte.

Bu sayfanın manşetindeki Diyanet Teravîh Muhtırası'ndan bahsediyorum.

"Son günlerde..." diye başlayan her türlü muhtıra vasfına haiz açıklama, Diyanet'in bizde "Kuran İslam"ı denen İslam'ın selefi yorumuna ilk açık tepkisi. Gelenekselci ve hadisçi başkan Mehmet Görmez'in izlerini taşıyan metin neredeyse bir akademik makale ağırlığında. Bakar mısınız:

"Fıkıh, kelam, hadis, tefsir gibi İslami ilimlerin metodolojilerini kurarak dini mübin-i İslam'a ilim zemininde süreklilik kazandıran İslam bilginlerinin Hanefisiyle, Şafiisiyle, Malikisiyle, Hanbelisiyle bütün mezheplerin ittifakını yok sayarak, onların her biri pek çok ayet ve hadise dayanan sahih örf, maruf sünnet, istihsan, mesalih-i mürsele, amel-i ehl-i Medine gibi prensiplere hiçbir değer atfetmeyerek indi mülâhazalarla ibadet alanında değerlendirmelerde bulunmak ciddi bir usul yahut usulsüzlük sorunudur."

Facebook'ta iftar saatini bekleyen, adli temiz kâğıdıyla itikâfa giren, Mega Center Caprice Gold Camii'nde kılınacak teravîh namazını tartışan bir toplum bu? Siz hâlâ otobüste şortlu kız krizi haberleri kadar mı ilgilisiniz bu toplumla?..

ramazanrasimtaraf@gmail.com

'Gerçek İslam'ın Kemalist selefleri

Ramazan Rasim 15.08.2011

 'Gerçek İslam'ın Kemalist selefleri Önceki akşam Taksim'deki iftar protestosuna Tuna Kiremitçi, Aylin Aslım, Sırrı Süreyya Önder de katılmış. İftar sofrasına oturana tabii "Yahu sen bir hafta önce Hayrettin Karaman'ı eleştireceğim diye "Bunları Gülhane'de kafese kapatıp, üzerlerine de 'fındık fıstık atmayın' yazmak lazım' diye yazmış Kelebek yazarı" değil misin diye sorulmaz.

Ama bir otelde iftar yapan Müslümanları, İslamiyet içinden, takva dairesinden eleştiren diğer Müslümanların eyleminde haydi diyelim Sırrı Süreyya İslamiyet'in materyalizm mezhebinden, peki refikim Yıldırım Oğur'un tabiriyle "Cihangir İlahiyat Fakültesi İslamafobi Ana Bilim Dalı profesörlerinin" ne işi vardı acaba?

Şimdi Abdurrahman Dilipak, Atatürkçü Düşünce Derneği ile 10 Kasım'da Anıtkabir'in önüne gidip, "Atatürk'ü siz değil ancak biz anabiliriz" diye bağırırsa, Murat Belge BBP'lilerle gidip MHP Genel Merkezi'nin önünde "Siz ırkçısınız" diye bağırırsa olur mu?

"AKP-Cemaat eyvah" diye şarkıları olduğunu zannettiğim kırmızı saçlı rockçı kız ve "Git orucumu bozdurmadan" diye kitapları olan Kelebek yazarı, bu eylemlerdeki Müslümanları dövme potansiyelinin kokusunu almış gibiler.

Uzun süredir laiklerin epeyce sinirini bozan tehlikeli "zengin ve güçlü Müslümanlığın" karşısında ve zararsız "yoksul ve kanaatkâr Müslümanlığın" yanında durmanın bir politik manası var mutlaka.

Ama zaten Türk laikleri hiçbir zaman İslam'ı Müslümanlara bırakmamışlardır ki. Ömürlerini kitaba uygun olarak geçirmeye çalışan müminlerin karşılıklarına geçip "Ama bu yaptığın Kuran'da yok" diye tekfir eden 'Gerçek İslam'ın Kemalist selefleridir onlar. Mümkün olsa sorgu meleklerinin işine talipdirler. Müslüman olmayı değil, Müslümanlardan hesap sormayı sevmektedirler çünkü.

İslam'a değil, İslamiyet'in nasıl çarpıtıldığına iman etmişlerdir. Ne haram ne helal onla değil, ne hurafe ne değil onla ilgilidirler. Kuran'ın ne yazdığı değil, Kuran'da ne yazmadığı umurlarındadır. Namazda gözleri yoktur ama namaz kılan bir Müslüman'a "kazaya bırakırsın" diye çıkışmakta gözleri vardır. Kuran'ı bir sopa gibi Müslümanların kafasına vurmaktan, gerçek İslam'ın kendi temiz kalplerinde yaşadığını düşünmekten büyük zevk alırlar. Tabii bu büyük paye için hiçbir şey yapmak zorunda olmamaktan da.

Ateist, deist olmazlar. Çünkü 'Gerçek Müslümanlık' ateizminin, deizmin veremediği imani bir haz verir onlara. Kafalarına uygun bir Tanrı bulmuşlardır hazır, ona inanmanın ne zararı vardır ki? Ateist, deist olmak için de entelektüel emek gerekir ayrıca. "Gerçek Müslüman" olmak içinse kibirli ve elitist olmak yeterlidir.

Susurluk için ışık açıp kapatma eylemlerinin nasıl 28 Şubatçı eylemlerine döndüğünü an be an hatırlarım. Korkarım ki bu iftar protestolarında yakında "Türkiye laiktir laik kalacak" diye bağırılmaya başlanacak.

Protestoların cipli başörtülü kadınların arabasına çizik atmak, Antalya'daki tesettür otellerin önünde çadır kurmak, zengin İslami Holdinglere yumurta atıp, pahalı başörtüler takan kadınların saçlarını çekiştirmeye kadar ucu varabilir.

Allah şaşırtmasın...

'Oruçlu musun?', 'Sana ne!'

Ramazan Rasim 16.08.2011

Ramazan başlarken Ahmet Hakan *twitter'*ına şu diyalogu yazma ihtiyacı hissetti: "Oruç tutuyor musun?", "Sana ne!" Normal bir ülkede böyle bir sorunun iki cevabı vardır: "Hayır" ya da "Evet". Buranın normal olmadığını bilmeyen, nedir bu gerginlik diye düşünür.

Ahmet Hakan'ı gerginleştiren şey Nişantaşı- Hürriyet Towers arasında ülke normallerine ters giden bu iklimdir. AKP iktidarda olabilir, asker geri püskürtülmüş de olabilir ama CHP'nin tek başına iktidarda olduğu beyaz yakalıların yaşam havzasında oruç tutmak hâlâ parmakla gösterilir. Beyaz yakalı işlerde oruç tutmayanların sayısı oruç tutanlardan fazladır. Devlette, orduda fişlenme biter ama bu beyaz yakalılar dünyasında, masa aralarında, bilgisayar arkalarında, kahve sıralarında, sigara odalarında "o biraz dinciymiş" muhabbeti bitmez.

Oruç tutmak hâlâ bu dünyada camiadan psikolojik dışlanma nedenidir. Çünkü bu işkollarında işe almalar bile referansla yapılır, profesyonellik informal ilişkilerle yürütülür, kararlar yemeklerde, bir kahve, "bir şeyler" içerek alınır. Böyle bir camiada standartların dışına çıkmayı, "alien" görünmeyi kimse göze alamaz.

O yüzden ülke normalleşene, insanlar sahiden de birlikte yaşamayı becerene kadar beyaz yakalı işlerde çalışan birine "Oruçlu musun" diye sormak onu zor durumda bırakmaktır. Muhtemelen içinden Ahmet Hakan gibi cevap verecektir. Buna anlayış gösteriniz.

Oruçlulara acımayınız

Tabii bunun tam tersi de pek makbul değildir. Bir oruçluyu en az suratına sigara dumanı üfören duyarsızlar kadar, etrafında rahatsız etmemek için rahatsız olan aşırı duyarlılar da rahatsız eder. O yüzden lütfen oruçlulara acımayınız! 16 saattir bir damla su içmemiş olabilirler. Kursaklarından tek bir lokma geçmemiş de olabilir. Bitkin, yorgun, uykulu da görünebilirler, dalgın, sinirli, masum da... Yine de oruçlulara acımayınız, merhamet göstermeyiniz. Onlar Somalili açlar değil, cennette kendilerine köşkler inşa eden zeki müteşebbislerdir.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kampusta Ramazan

Ramazan Rasim 17.08.2011

Ramazan'da kalpler merhametle dolar, hatta bazı kalpler dolmakla kalmaz, taşar etrafına sıkıntı verir.

Bu merhametin en güzel örneklerini bir süre önce post-doktora çalışması için iki yılını geçirdiğim başkentimizin kampusuyla dillere destan üniversitesinde şahit olmuştum. Başka zaman boş bisküvi paketinin dibinde birikmiş susamlarını 'hüüp' diye çekmene bile izin vermeyecek kadar paylaşımcılıktan uzak hocalar, bölüm sekreterleri Ramazan'da yumuşar, cömertlikte birbirleriyle yarışlırdı. Bir kâğıdı imzalatmak için bir hocanın ofisine uğradığınızda free shop'tan alınmış cazibedar bir çikolata (ekseriyetle likörlü) ya da kendi özel

makinesinde yaptığı filtre kahveden ikram eder, oruç tuttuğunu itiraf edene kadar gözünün içine sokardı. Uzun dar koridorlardan geçerken insanı baştan çıkarmaya azmetmiş bir ahtapot gibi her kapıdan ayrı bir şey ikram eden kollar yolunu keserdi. Yılın her günü yarı aç gezen öğrenci milletin bir ferdi olarak, ahtapota paçayı kaptırmamak için koridor boyunca cehennemi ve altmış bir gün kefareti aklından çıkarmamak alınabilecek yegâne tedbirdi.

Üniversitenin medikosu yani sağlık merkezi de Ramazan'a özel tedavi programları geliştirdi. On bir ay boyunca ülser hastasına "her gün içilen bir kaç kadeh şaraptan bir şey olmaz" diyecek kadar hayat dolu doktorlar, Ramazan'da parmağına diken batmış bir hastaya bile günde altı öğün yemek diyeti verirdi.

Oruçlu bir öğrenci sendelese, düşse, Allah muhafaza hele de bayılsa, bu, günün olayı olurdu. Daha da korkunç olanı başörtülü oruçlu bir öğrencinin bayılmasıdır ki dünyada oruç tutan tüm insanları mahcup etmeye yetecek kadar serzeniş ve öğütte bulunulur. Bayılan kız, İslam âleminin ve Allah kelamının itibarına toz kondurmamak için çırpındıkça çırpınır, bayılmasının oruçtan olmadığına etrafını ikna etmeye çalışırdı.

Ramazan'da yemekhane efsaneleri de bir başka efsunlanırdı. "Yemek kazanından yavru kedi çıktı" söylentisi sahur ahalisine ekstra tokluk hissi verirdi. Yurtlarda kimler sahura gidiyor, kimler iftar saatinde oruç açıyor üç günde tesbit edilirdi, sadece anonsla duyurulmazdı bu. Okulda kalıp asistanlığı düşünen başarılı dindar öğrenciler "oruçlu, başka dünyanın adamı" diye hocalarının gözünden düşmemek için stratejiler geliştirirlerdi. Bunlardan en çok tutanı bir gün oruç tutmayıp, hocaların yanında yiyip içmekti. İtikadı daha zayıf olanlar bu mahalle baskısına daha fazla dayanamayıp birkaç yıl içinde oruç tutmaktan vazgeçerlerdi zaten.

Ahh, kampusta Ramazanlar bir başkaydı.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbakan o dersi ekip, maça gitmiş

Ramazan Rasim 19.08.2011

Laiklik nedir? Laiklik şudur da: Savaş işleriyle din işlerini birbirinden ayırmak.

Başbakan PKK'ya Ramazan'dan sonrasına kadar mühlet vermiş, "Cahiliye Dönemi'nde bile Haram Aylar'da savaşılmadı" demişti.

Meselenin ucunda ölümler, terör olmasa CHP bu cümleden tumturaklı bir laiklik krizi çıkarabilirdi. "Laik bir devlet savaşmak için İslam'ın savaşmayın dediği ayların geçmesini bekler mi?" Laik devlet Cuma namazı saati, Bayram günü, sabah ezanı okunurken dinlemeden saldıran devlettir.

Tabii ki 12 ayın hepsi kutsaldır ve eğer ortada haklı bir sebep yoksa savaşmak haramdır. Ramazan daha kutsaldır. Böyle günlerde kan peşinde koşmak daha büyük günahdır.

Ama Başbakan İmam-hatip'te o dersi ekip, maça gitmiş anlaşılan. Ramazan, İslam'a göre Eşhuru'l hurum yani haram aylardan biri değil çünkü. İslam'a göre savaşılmaması Haram Aylar Zilkâde, Zilhicce, Muharrem, Receb'dir.

Cahiliye Araplarının hayırlı birkaç âdetinden biri olan bu haram aylar meselesini İslam da bozmayıp sürdürdü.

Şimdi esas meselemize gelelim. Bu haram aylar meselesinde kaynak gösterilen Kur'an ayeti Tevbe/5'tir. Şöyleder:

"O haram olan aylar çıktı mı artık o bir müşrikleri nerede bulursanız öldürün, yakalayın, hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun, eğer tevbe ederler ve namaz kılıp zekâtı verirlerse sebillerini tahliye edin, çünkü Allah gafur, rahîmdir."

Tevbe Suresi'nin nüzul sebebini anlamayan Selefi yorumlar bu sureden El Kaide'ye epeyce fetva çıkarmıştır. Sure, Hicret'in 9. yılında Medine'de inmeye başlar. İlk ayetler Hz. Muhammed Tebük Seferi'nden dönerken gelir.

Tebük Seferi, Hz. Muhammed'in son seferi. Bizans'ın Suriyeli Hristiyanların yardım talebi karşılık büyük bir ordu yapıp Medine'ye yürüyeceği haberleri üzerine o güne kadar ki en büyük orduyu toplayıp Medine-Şam arasındaki Tebük'e yürüyor İslam Ordusu. Ama haberin bir asparagas olduğu ortaya çıkıyor ve geri dönüyorlar.

Ne çok bugünlere benziyor değil mi? İşte bu seferin dönüşünde inen Tevbe Suresi'nin verdiği savaş cevazının hikâyesi de ilginç.

Sure Müslümanların Medine'de Yahudiler ve müşriklerle yaptıkları anlaşmalara sadık kalmamaları üzerine iniyor. O dönemde Müslümanlarla anlaşma imzalayan Mekkeli müşrikler bu anlaşmayı bozmak için defalarca Yahudilerle işbirliği içinde müminlere karşı savaşmak için tuzaklar kuruyorlar.

Sure onlarla savaşa izin veriyor. Ama öncesinde yine de bir mühlet vermekte. Haram aylar çıkınca. O dönemin tarihlerine bakıldığında kastedilen haram ayların "Eşhuru'l hurum" değil anlaşmada ön görülen dört ay olduğunu söyleyen yorumcular da var.

Hangisi doğruysa sonuçta Kur'an, anlaşmayı bozan, kumpas çeviren müşriklere bile savaş öncesi imana gelip, tövbe etmeleri için dört aylık bir mühlet veriyor. Savaşa karşı barış için son âna kadar beklemeyi emrediyor yani ayet. Şimdi anladım imam-hatipli Başbakan Erdoğan'ın mühletini? Keşke tahriklere kapılmayıp bu mühletine uysaydı...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ramazan fırsatçıları

Ramazan Rasim 20.08.2011

Oruçluyken yapılan alışverişte kantarın topuzu illaki kaçır. Normal zamanda kılı kırk yararak incelenen, karşılaştırma yapılan fiyat etiketlerinin ardına bakılmaktadır artık. Açıktan şeşi beş gören gözler, manavda sıralanmış domatesi kâh zeytinyağlı, limonlu, maydanozlu bir salata ya da üzerine kaşar peyniri rendelenmiş dumanı üstünde bir domates çorbası olarak görmektedir. *Tom ve Jerry* çizgi filminde; pencere kenarına soğuması için bırakılan turtanın bir nefaset kuşağı şeklinde havada süzülen kokusunun Jerry'yi burun deliklerinden yakalayıp sürükleye sürükleye turtaya çekmesi gibi, lokantalardan, şarküterilerden sokaklara yayılan kokular da ahaliyi kendilerine meftun etmekte hiç zorlanmamaktadır.

İşte bu ahval ve şerait içinde Ramazan fırsatçılarının türememesi kaçınılmazdır. Eskiden Ramazan fırsatçılığı deyince akla iftar ve sahur sofralarının olmazsa olmazlarına zam yapan küçük esnaf gelirdi. Peyniri, pastırması,

pirinci, şekeri zamlanırdı. Yarım ekmek hamurundan yapılan yassı pideler iki ekmek fiyatına satılırdı. Medyanın ifşası belediyelerin de bastırmasıyla Ramazan'a özel fiyat dönemi bitti. Küçük esnafın, küçük toptancının elinden kurtulan Ramazan; kural, sınır tanımayan, her yeni durumu satış için mucizevî bir fırsat olarak gören kapitalizmin büyük oyuncularından kaçamadı.

Bir pide fiyatına tüketici kredisi veren banka da var; maskotunu Ramazan davulcusu yapıp, bankasına ait kredi kartıyla yapılacak Ramazan alışverişine ekstradan hediye puanı vereceğini müjdeleyen de...

Tahmin edeceğiniz gibi bu iş bankalarla sınırlı değil. Gençleri teravihlerden alıkoyma projesi midir bilinmez, iftardan sahura aynı operatörler arası ücretsiz konuşma tarifeleri havalarda uçuşuyor.

Gülleçli dondurma, kapitalizmin biricik adaptörleri sivri zekâ reklamcılarının hayal gücünün nerelere erişebileceğinin ağzı sulandıran nefis bir örneği olarak karşımızda duruyor.

Tatil köylerini unutmayalım. Sibel Canların, Serdar Ortaçların şenlendirdiği sahneleri Nihat Hatipoğluların vaazlarının inlettği, birbirinden tuhaf madrabazlıkların düzenlendiği animasyon alanlarına Direklerarası'nın kurulduğu otellerin tatil paketlerinde tam pansiyona iftar ve sahur, yarım pansiyona sadece sahur dâhil.

Ramazan fırsatçılığı listemiz uzayıp gider, biz en iyisi Bedir Savaşı konulu bilgisayar oyunu ve sahura kaldıran 118 hattı örnekleriyle mevzuya son verelim.

Bu arada sakın yanlış anlaşılmasın, kimseyi kınadığım yok. Ramazan'ın bereketi bankasından, GSM operatörüne hepimize yeter.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Türkler nasıl laik oldu?

Ramazan Rasim 22.08.2011

Epey çileli oldu tabii. Hâlâ da oluyor. Bayağı kelleler verdik. Belki bizden sekülerleşmeye isyan edip intihar eden bir Gogol çıkmadı ama bu laikleşme çılgınlığının ortasında kalmış bir dindar olarak Mevhibe İnönü'nün hikâyesi bile geçirdiğimiz travmayı anlamaya, iç burkmaya yeter.

Geçştirmemden anladınız. Derdim "Türklerin laiklikle imtihanı" adlı bayat bahsi açmak değil. Dünkü Taraf'ta "Türkler Nasıl Müslüman Oldu" diye soran Ayşe Hür'e nazire yapmak.

Sakın yanlış anlaşılmasın. Amacım bugüne kadar sevmediğimiz putları o pazar sayfasında bir bir yıkarken neredeyse bir tekbir getirmedığımız kalan Ayşe Hür'ü, bizim mahalledeki putlara dokununca kırmak değil.

Aslında pazar günkü Taraf'ı okuyan okurlarım "Hocam gazetemiz bugün 'Taraf olmak ateist en fazla agnostik olmaktır' sloganıyla çıkmış" diye şekva etmese bu yazıyı da yazacağım yoktu...

Tepkilerden Edip Yüksel'in bebek pipisi ucu kadar bir rahatsızlık yarattığını anlıyorum. Acaba bu röportajdaki ilahi mesajı bir ben mi anlamadım diyerek üşenmedim röportajındaki bütün spotlardaki kelimeleri sağdan sola saydım. Kelime bazlı analizler yaptım. Akrostişler çıkardım. Vallahi hiç 19 çıkmadı. Bu arada benim hayatımda Atatürk'ünkünden daha çok 19 var. Beklerim bir gün...

Ayşe Hür'ün yazısını okudum. Yine çok istifade ettim. Haliyle bendeniz Müslümanlığı kabul eden ilk Türklerden olmadığım için "Hayır ben zorla değil, isteyerek Müslüman oldum" diyemiyorum. "Türkler zaten gizli Müslümandılar" resmî tarih tezlerine ilkokuldan beri zaten hiç ısınamamıştım. O yüzden "Türkleri öldüre öldüre Müslüman yapmışlar" tezleri de bana hiç birşey ifade etmiyor. Keşke sosyolojik olayları şappadanak açıklayan böyle maymuncuklar olsa. Zaten elimizdeki dünya tarihi kitapları içinde böyle pasifist bir politik doğrucu eleme yapsak dünyamızın tarihi KKTC tarihinden bile küçük bir fasikül haline dönüşür.

Ayrıca Peygamber Efendimiz yaşarken bile ilk Müslümanlar ganimet için birbirine düşmüşken, dört halifenin vefat hikâyeleri, Kerbela olayı ortadayken kimseye de kefil olamam...

Derdim başka.

Başbakan Erdoğan'ın gündeme getirdiği bu sütunda da üzerinde epeyce ukalalık yaptığım haram aylar meselesi için "Haram aylarda adam öldürülür mü öldürülmez mi bilmiyorum" diyerek başlıyor yazısına Ayşe Hür. Bunu "Ben hiç din bilmem ki" diye özetlenecek memleketin dini cehalet gururlanmasıyla karıştırmıyorum tabii ki. Çünkü bu mütevazî girişle başlayan yazı İslam tarihinin neredeyse bir dönemini Taberi'yi açıp bakarak anlatıyor. Bu kadarını yapanlara İlahiyat Fakültesi'nde doktora verilen bir ülke burası.

Ayşe Hür, bununla da yetinmemiş, Kuran'daki savaş ayetlerinden örnekler vermiş. Hiçbir sorun yok. Ama keşke bu ayetlerin altına tefsirlerini de yazmaya kalkmasa. Ya da böyle bir mütefessirliğe giriyorsa mesela Tevbe Suresi'nin nuzûl sebebine, tarihsel bağlamına da bir baksa. Tabii bu Ayşe Hanım Selefi değilse geçerli. O sureyi El Kaideciler de böyle "metin ne diyorsa o" diye okuyup epey cinayete gerekçe yapmaktalar çünkü. Hafizenallah. Görüldüğü gibi nasıl Marx'ı, Lenin'i okuyup Ayşe Hür, Murat Belge gibi latif insanlar olmak da, Pol Pot, Stalin, orakla ağaları kesmeyi savunan Çaru Mazumdar olmak da mümkünse Kuran'ı okuyunca Muhammed İkbal olmak da, Eymen El Zevahiri olmak da mümkündür. O anki ruh halinize bağlı yani. Ayrıca kutsal kitaplar yüzünden öldürülen insan sayısı, laik kitaplar yüzünden öldürülenlerin yanında görev zayıtı gibi kalır.

Son olarak Başbakan'ın Kandil operasyonunu Kuran'a dayandırdığını hiç zannetmiyorum. Belki Kuran'a dayansa Ramazan mühletine uyardı. PKK'nın ise milliyetçilikten değil devrimcilikten adam öldürdüğünü sanıyordum. Ama o kadar torpil de yazarlığın şanıdandır....

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bin aydan hayırlı ama hangi gece bulursan...

Ramazan Rasim 23.08.2011

Dinler, imanın doğası gereği, hakikat olmayan bir şeyin hakikat makamına kurulması ve sorgulanamaz hale gelmesi tehlikesiyle fazlaca karşı karşıyalar. Allah'ın insanlara gönderdiği dinlerin çoğu da bu enfekte olmaya açık yaradan dolayı hasta oldu ve öldü. Kullarındaki arızayı çok iyi bilen Allah-u Teâlâ son din İslamiyet'i gönderirken en çok altını çizdiği konu buydu.

Hz. İbrahim'in dininden dört tahta put ve binlerce helva put çıkarmayı 'başarmış' Mekke ahalisinin bir ferdi olan Hz. Muhammed; peygamberlik vazifesi sırasında aynı konuda hassasiyet göstermişti. Sözelimi ayakta su içilmemesini öğütlerken bile bunun katılaşmış bir kural olarak yerleşmemesi için herkesin gözü önünde ayakta su içtiği olmuştu.

Hayatı bir Karadeniz kıyı şehrinde geçen rahmetli anneannem için kible demek denizi arkana almaktı. Bu 'hakikatin' aksini iddia etmek imkânsızdı. İstanbul'a ziyaretimize geldiğinde Üsküdar'daki evimizde bu kural biraz zorlamayla da olsa işlerdi. Boğaz'a sırtını vererek en azından Kudüs'ü tuttururdu. Ancak bir seferinde anneanneciğimi Antalya'ya götürmüştüm. Öğle namazı vakti girdi, baktım ki bizimkisi sırtını denize, yüzünü Moskova'ya dönmüş, taburesine oturmuş "Allahu Ekber" demeye hazırlanıyor. "Aman anneannem ne yapıyorsun, kible tam tersi" dememle azarı işitmem bir oldu. Orada kaldığımız iki gün boyunca eller Moskova'ya doğru kalktı. Anneanneme göre dinî hakikatler coğrafyaya göre değişiklik göstermezdi.

Çocukluğumun geçtiği köyde cami cemaatinin müdavimi yaşlılar sadece Bayram namazı ve Kandil gecelerinde caminin yolunu bulan yüzüzlere acımasızca davranırdı. Kandil geceleri Kuran okunurken yayılıp oturan, hattâ derin uykulara dalan bu yaşlı cemaat, eninde sonunda Süleyman Çelebi'nin bir şiiri olan Mevlit Kasidesi okunurken toparlanır, taze cemaatten bağdaş kuranları bile gözleriyle ve işaret parmaklarıyla hizaya sokarlardı. Sonuçta Kuran-ı Kerim her gün okunuyordu ama Mevlit yılda dört defa oluyordu.

Aslında ne anneanneme ne de asabi yaşlı cemaate kusur buluyorum. İmam öyle şeyler yapıyor ki cemaatin kasideyi Allah kelimından daha kıymetli zannetmesi normal. (Bakınız Diyanet.)

Ramazan'ın son on gününe girdiğimiz şu günlerde, "Kadir Gecesi'ni son on günde arayın" bilgisi yokmuş gibi bizim Diyanet, Ramazan'ın 27. gecesine demir atmış ve yüz yıl daha hangi gecenin Kadir Gecesi olduğunu açıklamıştır. Bir Kadir Gecesi mahalle camiine gidip "Boşuna bu gözyaşları, Kadir Gecesi iki gece önceydi" dersiniz meydan dayağı yeme ihtimaliniz yüksektir. Diyanet'in TRT İftar programları için yazdığı iftar duasının yıllarca virgölüne, noktasına dokunulamamıştır. Yüce Allah'tan af dilemek, cennet istemek yerine yaşama sevinci vermesini talep etme hovardalığın ve anne-babadan sonra devletine-milletine dua etme zorunluluğundan daha yeni yeni vazgeçilebilmiştir. Hatta bu değişiklik bir milat olarak kabul edilmiş "TRT İftar duası değiştiyse sivil anayasa da yapabiliriz" şeklinde yorumlar yapılır olmuştur.

Yakalayabilenlerin Kadir Gecesi mübarek olsun, Diyanet'in Kadir Gecesi'ne bel bağlayanlara ise rast gele.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hurafelere özgürlük!

Ramazan Rasim 24.08.2011

Hurafeleri severim. Tabii itikadî olarak sakat olmayanlarını. Memleketimizde Kemalistlerle İslamcıların karşısında bir anda ittifak içine girdikleri birkaç şeyden biridir hurafeler.

Hurafe avcılarının baş hedefi türbe türbe dolaşp şifa, koca, kısmet arayan teyzelerdir. Onların kafasını ütölemeye, onlara parmak sallamaya, onları rencide etmeye bayılırlar.

Kemalistler için hurafeler halkın geri ve aptal olduğunun ispatı, üzerinde tepinilecek bereketli bir malzemeyken modern İslamcılar da "Bu İslam'da yok" üzerinden hayata ve dine renk katan her şeyi bidat, İsrailiyyat, hurafe ilan etmeye bayılır. Bu hurafe avcılığının ucu, Suudi Arabistan'da Vahhabilerin peygamberin evine kadar İslam'ın kıymetli hatıralarını dümdüz etmelerine kadar vardı. Aslında Vahhabilik bizde zannedildiği gibi gerilikle, bedevilikle değil çok rasyonel modern bir tavırla yaptı bunu.

Dini kurallar faşist bir diktatörün yapmayanı kurşuna dizdiği emirleri değildir.

Gönüllülük üzerine kurulur. Hatta bir seçim bile çoğu kez olmaz. Dinin içine doğarız. Yani ne kutsal ne dünyevi, ne Kuran'dan ne kültürden birbirine karışır çoğu kez. Tabii ki burada bir Müslüman için esas İslam'ın temel düsturlarına, itikadi temellerine uygunluktur. Ama bu sınırlar içinde dini hayatın binlerce farklı kültürde milyonlarca farklı tezahürleri yaşanabilir. Yaşanması da iyi bir şeydir.

Gidip bir türbeye dua eden teyze kabaca şunu düşünmektedir: Bu türbedeki büyük zat üzerinden Allah'ı daha kolay ikna edebilirim. Bunda itikadi olarak ne sorun vardır? Allah'a aracısız dua etmemiz gerekir, evet. Eee yani o zaman bütün Hac ibadeti uçuştı gitti. Arafe Tepesi'nde edilen dua ile Çamlıca Tepesi'nde edilen dua arasında da bir fark olmaması gerekir. Kabe'de kılınan namaz, ODTÜ kavşağındaki Bayındırlık Bakanlığı'nın çorap kokulu mescidinde kılınandan niye daha makbul olsun o zaman?

Demek ki o teyze türbeye giderek Allah'ın birliğiyle ilgili itikadi bir sorun yaşamıyor. Hatta o türbedeki muhtemel vecd haliyle, ihlâslı duasıyla Allah'a daha çok yaklaşıyor, hayatının diğer anlarından daha fazla dinin maneviyatı onu kuşatıyor. Soyut düşünceyle gelmeyecek bir manevi hazzı, işi realizme, maddeye, temsile sokarak alıyor.

Sabah namazı için Eyüp Sultan Camii'ne gidenlerin durumu da aynıdır.

Bize Allah'ı unutturan bu hayat temposunda Allah'la yakınlaşmak için vesilelerdir bunlar. Vecd için motivasyon kaynaklarıdır. Bir tür kaldıraç işlevi görmektedir. Sonunda hedef yaradansa bunda ne sorun olabilir ki?

Ayrıca "Makasın ağzı açık kalırsa, kefen biçmeye yarar", "Elden ele makas alınmaz, makas düşman sayılır" gibi hoş hurafeler yüzünden kim bilir kaç kişi kötü bir kazadan kurtulmuştur.

"Başı ağrıyan bir kadın camiye gider, yazması ile camiye süpürür ve yazmayı tekrar başına örterse başının ağrısı gider" gibi hurafeler yüzünden kim bilir kaç cami temizlenmiş, bunun hazzını yaşayan kaç kadının baş ağrısı geçmiştir.

Ya da "Dişi ağrıyan bir kişi mezarlığa gider, mezar taşını ısıtır, arkasına bakmadan geri gelirse ağrısı kesilir" sözünü yeri getiren kaç kişi çürük dişi kırılarak ağrıdan kurtulmuştur.

Tamam ifrada kaçtım kabul. Ama bırakın şu hurafe avcılığını da dini yaşamı renklendirmeye bakın. Sizce de Müslümanlar biraz sıkıcı değil mi?

Devam edeceğiz...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bizim neden bir Aydın Boysan'ımız yok

Ramazan Rasim 25.08.2011

Teravihlerde hep bir ağızdan söylenen "Merhaba Şehr-i Ramazan merhaba" ilahisinde merhabanın yerini elvedanın aldığı günlerdeyiz. Bir Ramazan daha bitiyor. Bu işe başlarken, ağustos sıcaklığında nasıl tutulacak bu oruçlar, diyarduk ama çok şükür yıkılmadık ayaktayız.

Sadece ilahiler değil televizyon reklamları da dil değiştirdi. Artık Bayram'da ikram edilecek şekerler, bayram sevincine sevinç katacak tüketici kredileri, bayramlaşma mesajları için özel bayram tarifeleri boy gösteriyor.

Hangi istakozla hangi şarap içilir muhabbetini dinleyen dindar bir vejetaryenin bile ağzının suyunun akmasına neden olacak kadar şeker dilli bir adam olan Aydın Boysan işte bu reklamlardan birinde "Bayram nedir" sorusuna cevap veriyor. Kanaatime göre yüz elli yıldır aynı yüz ve ses tonuyla tatlı tatlı muhabbetin bir numaralı ismi olan Boysan, bir cep telefonu operatörü için yapılmış bu reklamda, bayram dediğimiz şeyin her günü birbirine benzeyen hayatlar yaşamaktan canı sıkılmış insanların monotonluktan kurtulmak için buldukları bir eğlenme yolu olduğunu söylüyor. Bu tarifi esas kabul edersek; Hz. İsa gizli bir aşk kaçamağının meyvesi, Kuran mağarada halüsinasyon gören bir adamın tuttuğu notlar oluyor. (Haşa)

Halkın yüzde 70'inin oruç tuttuğu bilimsel araştırmalarla ispat edilmiş bir ülkede, hem de Ramazan günü vatandaşı Aydın Boysan'ın bayram tarifiyle cezbetmeye çalışmak için çıldırmış olmak lazım.

Bir ton maaş ödenen insanların kıyamet kadar bütçelere imza atarak yaptırdığı bu reklam Ramazan günü Müslüman mahallesinde domuz pastırmasının üzerinde gezinen salyangoz satmaya benziyor.

Peki, burada kabahat Aydın Boysan'da mı, yoksa tüketiciler için bir hoşluk yapıp onların gönlünü kazanmaya çalışan telefon firmasında mı? İkisinde de değil. Kabahat Müslümanlar arasında Aydın Boysan kadar tatlı dilli bir adam çıkmamasında. Hurma ve zemzem dediğinde dinleyenlerin damaklarında bir okyanus dalgası şiddetinde nefaset hissi uyandıracak bir ağzın olmamasında. Cennet deyince şehvetleri kabartan değil atmosferi aşk duygusuyla dolduran bir hatip olmamasında. (Rica edeceğim, Nihat Hatipoğlu var demeyiniz. Ayın sonunda içinden Levent Kırca çıkacağını düşünüyorum) Öyle bir adam olsaydı reklamda onu oynatırlardı.

Mevzu sadece hocaların sıkıcı olmasında değil. Din algımız topyekûn sıkıcı. Amerikan sineması Hristiyan teolojisinden film yapa yapa bitiremedi. *Aslan Kral*'daki aslan Hz. İsa'nın, *Matrix*'teki Neo Mesih'in sevgilisi Trinity, meşhur üçlemenin sembolüydü. Brad Pitt'in başrolünü oynadığı *Seven* filmi Hristiyan inanışındaki en büyük yedi günahın filmiydi. Filmler saymakla bitmez. Bizim tarafta ise sadece *Çağrı* var. Onun da üçte biri işkence sahnesi, üçte biri savaş. Geri kalan üçte birin yarısı jenerik, işte kalan kısımda da tadımlık birkaç güzellik o kadar.

Geçen gün hanımın emeklilik ikramiyesiyle aldığımız otomobille gidiyoruz. Radyoyu karıştırırken çok güzel bir müziğe rast geldik. Dinlemeye başladık. "Rab bizi kurtar, oğlunu gönder" türü sözlerinden anladık ki dilediğimiz bir misyoner radyosu. Bir de bize bakalım. İstanbulluların Eyüp, Ankaralıların Hacı Bayram kod adıyla bildikleri ilahiler. Evin banyosunda kaydedilmiş kalitede, korkunç sesli adamların, daha doğrusu bir tür yaşam formlarının din adına ciyaklamaları.

Tüm bunlardan çıkardığım sonuç, halkımızın çelik gibi imanı olduğu.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Happy Candles

Ramazan Rasim 27.08.2011

Bu yazıya oturduğum anda son olarak Başmüzakereci Egemen Bağış'ın Kadir Gecesi mesajı düştü telefonuma. Yok, öyle korkulacak türden "Kadir Gecesi bin aydan hayırlı olduğu gibi 2011'de 40 yıllık AB üyelik sürecimizden daha hayırlı geçsin" gibi Egemen Bağışvari söz oyunları yoktu. Kadir Gecesi'nin müjdelendiği

Kadir Suresi'nin ilk cümlesinin "Melekler ve Ruh o gecede..." diye başlayan pek Avrupalı tefsiri dışında. Ruh "Kutsal Ruh" değil tabii, bildiğimiz Cebrail. İnşallah Cebrail'e Ruh demek de bir AB kriteri değildir.

Kadir Gecesi'ni iyi geçirmişsinizdir inşallah. Eğer Diyanet'in uzaya yolladığı astronot imamların hesabı kitabı doğruysa 2015'e kadar her Ramazan'ın 26. gecesi bin aydan daha hayırlı bir gecede buluşuyoruz. (Tabii LYS sınavında test sorusu ciddiyetinde hatırlatalım: İçinde Kadir Gecesi olmayan bin aydan daha hayırlı.)

Benim gibi bütün geceyi gelen absürd Kandil tebrik mesajlarını geri püskürtmek için daha absürd cevaplar arayarak geçirmediğinizi zannediyorum. Benim için bin aydan polemik açısından daha hayırlı bir gece oldu dün gece.

Biliyorsunuz sadece ve iyi ki Türkiye'de kutlanan dört Kandilimiz ve bir de beynelmilel Kadir Gecemiz var. Kandil artık eşittir sadece simit değil artık. Kandil artık eşittir SMS. Kandil kutlaması Bayram kutlaması gibi değil. İlle de sevdiklerinizi aramak gerekmiyor. O yüzden en iyi kutlama şekli cep telefonuna mesaj atmak. Araştırmalar Kandil gecelerinin en büyük kazananının telefon operatörleri olduğunu gösteriyor.

Yani dün gece esas Turkcell, Avea ve Vodafone için bin aydan daha hayırlı, bereketli. Bu şebekelerin kendilerine birer ilahiyatçı tutup, Diyanet'e yeni Kandil günleri teklif ettikleri bile söylenir.

Bu operatörler Kandil akşamları sadece mesajları buradan alıp Karpatlar'dan falan geçirip aracılık yapmakla yetinmeyip, bizzat dolaşıma soktukları, zorla ceplere gönderdikleri mesajlarla da Kandil gecelerinin muhtevasına bizzat müdahale etmekte.

Bunun sonucunda da ortaya tiki Kandiller çıkıyor.

Mesela şu mesajı okuyan bu Kandil'de İclal Aydın'ın doğum gününün kutlandığını falan zannedebilir.

"Yağmur yüklü bulutlar gibi gelen, eteğindeki hayır cevherlerini başımıza boşaltan ve bizlere mutluluk veren kandilin, büyüüne kapılmanız dileğiyle. Nice kandiller."

Bunlar da post-modern dindar veletlerin fırlamalıklarına örnek olabilir:

"Sayın abonemiz, önceki dönemlere ait namaz, dua ve oruç borçlarınız olduğu tesbit edilmiştir. Lütfen amel defteriniz dürülmeden ödeyiniz. İyi kandiller..."

"Buraları yıkılıyor/ Nur'dan yıkılıyor/ her gün peşime şeytan takılıyor/ ben İslam'ı seçtim/ tercihim doğru/ indir başını hadi secdeye doğru..."

2023'teki Kandillerde camilerde Elton John'dan "Candle in the Wind" falan çalmasa iyidir.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bırakınız Şeker Bayramı desinler...

Ramazan Rasim 29.08.2011

Namazı bir gün kaza yaparsın, zaten ezan vakitleri tartışmalı, oruç için fidye verirsin, teravih zaten yok, başörtüsü aslında omuz şalı, Edip Yüksel'e bakarsan peygamber postacı, Ayşe Hür'den öğrendiğimize göre

Kuran diye de tek bir kitap yok, zaten Türkler de zorla Müslüman olmuş. Şu Ramazan artık bir bitse, yoksa İslam diye elimizde dört duvar Kâbe'den başka bir şey kalmayacak...

Vallahi Allah'a inanan biri için Kuran'ın 1400 yıl boyunca nasıl korunduğuna inanmak pek zor olmuyor. Biz böyle Müslüman Müslüman iyiyiz, bizi dert etmeyin artık bu kadar.

Tekrar düşündüm de geriye sadece Kâbe kalmazdı. Günün birinde dünyanın kendiliğinden nasıl 'oluştugu'nun video görüntüleri çıksa bile dinî bayramlar bir bin yıl daha kutlanmaya devam ederdi.

İslam'ın bayram seyran kısmına hiç itiraz yok çünkü. Olan itirazlar da benim de katıldığım kurban kesmesek de hep şeker, çikolata yesek türünden hedonist, insancıl, pozitif itirazlar.

(Ömrümüz yeter ve de Ramazan'dan sonra da Taraf'ta yazmam için düzenlenmesi planlanan bir milyon kişilik büyük Kadıköy Yürüyüşü işe yararsa Kurban Bayramı geldiğinde ağaçta yetişmeyen etler mevzusuna gireceğim...)

O yüzden Ramazan ayında seccadelerin kalkmadığı evlere de, Ramazan'ın dizilerdeki iftar sahnesi kadar girdiği evlere de Ramazan'ın Bayramı girecek. Eh biraz haksızlık tabii. 16 saat oruç tut, geceleri ilahiyatçıların kurduğu bariyerleri aşı aşı teravihe git ama bayramı başkaları yapsın, Kıbrıs'taki gazinolarda Mehmet Ali Erbil'in esprilerine başkaları maruz kalsın. Ramazan boyunca siz yorgun, bitkin düşmüş olun ama işyerinizde bayram tatili günleri planlanırken bir ay boyunca öğle öğününü kaçırmamış ofis arkadaşınız daha talepkâr çıksın... Oruç tutanlara Ramazan'da, bayramda pozitif ayrımcılık uygulamak kimsenin aklına gelmesin. Bunu teklif edenler ertesi günü kendilerini Cumhuriyet'in manşetinde bulsun.

Müslümanlık işte tam da budur. Müslümanlık bu kıskançlığı bastırmak, Allah'ın bayramında Ertuğrul Özkök'ün sevinçlere gark olmasından, Ayşe Arman'ın çocuklara bayram harçlığı dağıtmasından, birinin Ahmet Necdet Sezer'in elini öpmesinden bile mutlu olmak sanatıdır.

Tamam, bu Şeker Bayramı adında bir laik sansür, bayramdaki dini bile çekemeyen bir İslamofobi var tabii... Ama şekere, una, yağa takılmadan helvaya odaklanmalı.

Zaten bu bayramın adı Şeker Bayramı değilse Ramazan Bayramı da değil ki: Fitr Bayramı.

"Bayram" demek olan Arapça "iyd" kelimesinin köklerine inilince "âdet etme", "üzüntü, acı, hastalık ve endişeden kurtulma" manalarına ulaşıyor. Ayrıca "dönüş" manası da var.

Hız. İnternette hemencecik bulup copy paste yöntemiyle rivayet ettiğim, bana pek muteber görünen bir yorumda şöyle denmekte: Bir cemiyetin veya kavmin zorluklardan sıyrılıp zafer ve rahatlığa ulaştıkları ilk vakte "iyd" denilmiştir.

Zafer kısmını boş verin. Çağı geçti. Ama rahatlamak... Evet işte bayram bu çağda tam da budur.

O halde bırakınız Şeker Bayramı diye kutlasınlar, bırakınız bir ay boyunca hiç yememişler gibi baklavaları, börekleri götürsünler. Hatta tatillere çıksınlar, denizlere girip, güneşin altında dinlensinler, rahatlasınlar.

Allah'ın bayramı herkese yeter.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üzülmevin, Ramazan yine gelecek, daha da uzun kalacak

Ramazan Rasim 30.08.2011

İlahiyatçıların bir itirazı yoksa Ramazan yaz oyunlarını kapatıyorum. Sağdan saymaya başlayın. Kaç kişiydik, kaç kişi kaldık?

Herkes buradaysa madalya törenine geçebiliriz. 16 saatlik oruç rekorunu yıllar sonra yeniden egale eden herkese altın, tutmasa da Ramazan havasına saygı gösteren herkese gümüş, ah imkânım olsa da tutsam diye üzülenlere de bronz madalya...

Valla riya olmasın, Ramazan'ın bitişini gözyaşlarımla değil, şükürler olsun dualarımla karşılaşmaktayım. Allah'ın benden istediği zor bir görevin daha üstesinden gelmiş olmanın haklı gururu ve sevinci içindeyim. Her güzel şeyin bir sonu var, her şeyi tadında bırakmak gerek değil mi? Zaten niye bayram ediyoruz ki bugün?

Ramazan gitti diye üzülenler de çok kendilerini harap etmesin. Bir seneye kalmadan yine gelecek ve misafirperverliğinizden çok memnun kalmış olacak ki bu sefer daha uzun kalacak.

Bilimin nurlu ışıklarını kendime mürşit edindim hesap kitap yaptım. 2012 yılında şimdilerde parodileşen bir itibarı olan "nerede o eski Ramazanlar" vahlanmasının yeniden popüler olması mukadderdir. Çünkü 20 Temmuz 2012 günü başlayacak next Ramazan'da 16 saatlik bu oruç rekoru 17 saat 11 dakikaya yükselecek.

2013 yılında Ramazan 9 temmuzda başlıyor. Müjdeyi benden alın: 17 saat 33 dakika oruçluyuz.

Bu İslami survivorda hâlâ hayatta kalmayı başarırırsak esas tarihe geçecek rekoru 2014'te kıracağız inşallah. 28 haziranda başlayacak Ramazan'da 17 saat 44 dakika oruçlu olduğumuz günler olacak. 2015'de de aşağı yukarı bu rekoru egale edeceğiz.

Yaz Ramazanları ancak Cumhuriyet'in 100. yıldönümünde bitiyor. Bir de Cumhuriyet'e laf edersiniz. Cumhuriyet olmasa oruç 24 saati görmüş, dünyada Türkiye'deki açlara yardım kampanyaları organize edilmeye bile başlanmıştı.

17 saat 44 dakika oruç... Ahir zaman alameti gibi duruyor biliyorum. Ama ne yapalım. Cennette 24 saat her şey dâhil sonsuz bir tatil için katlanacağız. Belki o zamana kadar sahur teknolojisi davul düzeyini aşar, insanı tok tutan özel ilaçlar geliştirilir. Ya da "ne olacak" dediğiniz her mesele için "Hedef 2023" diyen AK Parti Ramazan meselesine de bir el atar. Yoksa insanlar 18 saat açken paraları kanal inşaatlarına aktarmak hiç adaletli olmaz değil mi? Ben hamilelik izni gibi ücretli Ramazan izinleri hayal ediyorum. Hayaldi belki gerçek olur diye...

Neyse bayram bayram şimdi bunları düşünmeyin. Allah kerimdir.

Bayram da rahmettir. Keyfini çıkarın. Kapısına gelen çocukları uyduruk şekerler ve çikolatalarla başından savanlara, bayramda küs kalanlara şu yazılarım haram olsun.

Yok, olmasın be. Onlar da can... İşte görüyorsunuz Ramazan yine yaptı yapacağını. Taş kalbim yine pembemsi pelte kıvamına geldi.

Bak şimdi hüzünlendim. Yok 16 saati düşünüp ağlamayacağım. 17 saat 44 dakika...

Yok, yok... Hoşça kal sen yine de ya Şehr-i Ramazan. Sen bize bakma, yine gel. Yatiya da bekleriz. Hatta bu kez karpuz kesmeden bırakmayız...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Zafer Bayramı namazından...

Ramazan Rasim 31.08.2011

Ramazan Bayramı yurttta, dış temsilciliklerde ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde törenlerle kutlandı. Zafer Bayramı namazı için Kocatepe Camii avlusunu hınca hınç dolduran Ankara Garnizonu'na bağlı askerler...

Ehh, dün biraz hatlar karıştı tabii.

Aman daim olmasın bu karışıklık. Laikinden yeni kurtuluyoruz başımıza bir de Müslüman ordu çıkmasın. Biz böyle milli ve dinî bayramları ayrı ayrı kutlamaya devam edelim. Laiklik dediğin nedir ki zaten? Biraz da dinî bayramların, milli bayramlara karışmaması değil mi?

İmamlar bu fırsatı kaçırmadı tabii. O saba makamı ahesteliğindeki namaz vakti hutbelerden neredeyse bir jet sesleri yükselmedi. Tarihimizin tüm muzaffer komutanları camilerde resmigeçit yaptı. Ordumuz ise herhalde uzun süredir camii cemaatinden bu kadar çok dua almamıştır. Bu dualar Genelkurmay karargâhını bir bin yıl daha gizli dinlenme gibi belalardan koruyacaktır.

Bayramdan bayrama camiye giden laik yaşam tarzına sahip insanlar için bu camilerdeki 30 Ağustos coşkusu tabii gönül ısındıracak, ayak alıştırarak, ezber bozacak bir şey olabilir.

Bizim gibi 28 Şubat'ın en şedid günlerinde bile camilerde ordumuza zorla dua ettirilmiş sıradan Müslümanlar için ise bu din soslu hamaset pek de bir şey ifade etmiyor artık. Burası TRT'nin bir camiden yayınladığı Mevlid Kandili programında imam dua ederken "Atatürk ve silah arkadaşları" demedi diye ertesi gün arıza çıkarılan bir memleketidir. Bir zamanlar Metin Bostancıoğlu adında eğitim şart bir Milli Eğitim Bakanı vardı. Katıldığı temel atma töreninde dua eden imam Atatürk'ün adını anmayınca, "Atatürksüz dua olur mu" diyerek imama yeniden dua okutmuştu. İmam da okumuştur tabii. Allah kabul etmiş miydi? Pek zannetmiyorum...

Bayram namazlarını imamlar bir tebliğ ve irşat fırsatı olarak görürler. Çünkü yılda en fazla iki kez karşlarına çıkacak bir cemaat vardır camide. Bazı imamlar güzel ahlaktan, peygamber efendimizden bahsederek damaklarda imandan hoş bir tat bırakmak üzerine vaaz stratejilerini kurarlar. Bazıları sadece hâsılata oynar. Cami acemisi cemaatin camide bir de bağış yapıp o güne kadar kılmadığı namazları, tutmadığı oruçları telafi etme zaafına oynarlar. Bazılarının tebliğciliği pedagoji bekleyemez acilliktedir. Yılda iki kez iki rekât namaz kılacak kadar dinle bir ilişkisi olan adama beş vakit namazın nasıl farz olduğunu anlatmaya girişirler. Cehennem kartlarını açarlar, cemaatin üstüne son kozları ateşleri, kızgın taşları fırlatırlar.

Ama imamlar ne yaparsa yapsın iyi bir müezzin ve azıcık müzik kulağı olan bir cemaatin segâh tekbirleriyle yaratacağı manevi havayı bozamaz..

"Allahüekber allahüekber, lâ ilâhe illallahü, vallahü ekber, allahü ekber velillahi'lhamd" diye giden tekbirler hiç bitmesin ister insan...

Allah İtri'den razı olsun...

Haa bu arada bayramınız da mübarek olsun. Bayram yapıp, kutlayacağımız en şanlı zaf erimiz de nefsimizi, egolarımızı denize dökeceğimiz o büyük taarruzun yıldönümü olsun...

Asıl Ramazan Bayramı olmasa, Zafer Bayramı'na gerek kalmazdı be...

Ramazan Rasim 01.09.2011

Bu bayram nasıl bir sıkılmışsam kendimi partilerin birbirleriyle bayramlaşma ritüellerini izlerken buldum. AK Parti CHP'yi, CHP AK Parti'yi, sonra MHP CHP'yi, CHP MHP'yi, MHP AK Parti'yi derken üstüm döndü. (BDP bu bayram memlekete gitmişti.)

Tabii nerede bizde birbirlerine "Benzine o kadar zam yaptınız ki bayramda kendimizi buraya zor attık" diye takılacak, "Sayın vekilim çikolatanızın kalitesi geçen yıla göre düşmüş, kriz teğet geçmedi galiba" diye hoş nazireler yapacak esprili siyasetçi. İzlediğim kadarıyla bu sene de bayram ziyaretleri epey kötü espri yaptı, bol bol boşluk doldurmalık "havalarda bozdu" geyikleri yapıldı, bayram seyran dinlenmeyip hot zot siyasi mesajlar verildi. Böylece ajans başında haber dilenen gazetecilere de günün sonunda ellerindeki çiçek-çikolata CHP'ye kız istemeye gitmiş gibi bakan AK Partili vekil fotoğraflarından başka bir şey de kalmadı.

Valla gazetecileri bilmem ama bu bayramlaşmadan bana bir yazılık malzeme çıktı bile.

O yüzden CHP'nin yeni sözcüsü İzmir Milletvekili Birgül Ayman Güler'in bayramını kutlar kendisine şükranlarımı sunarım.

CHP Sözcüsü Birgül Ayman Güler bu yazıya vesile olan açıklamasını bayramlaşmak için partisinin genel merkezine gelen DSP heyetine söylemiş. DSP deyince gençler hatırlamayabilir. Hani o Cumhuriyet mitinglerinde "birleşin, birleşin" diye bağırılan memleketin, adında sol geçen tek partisi.

Peki, ben Birgül Hanım'ı nereden hatırlıyorum diye düşündüm düşündüm ve sonunda buldum. Mülkiyeli bu hocamız Cumhuriyet mitinglerinin Sultanahmet Mitingi'nde İzmir'in işgalini protesto eden Halide Edip tavırlı en ateşli hatibi değil miydi? Herhalde bu yüzden Birgül Hanım için e-muhtıranın Genelkurmay internet sitesinden kalktığı bugünler pek bayram gibi geçmiyor, bu hayal kırıklığı da Ramazan Bayramı kıskançlığı gibi literatürde olmayan bir Kemalist Kişilik Bozukluğu şikâyeti ile kendini ele veriyor.

Şöyle demiş Birgül Hanım:

Zafer Bayramı olmasaydı Ramazan Bayramı'nı kutlama şansı bulunamazdı.

"Atatürk olmasaydı şimdi hepinizin adı Michael Jackson'dı"nın bayram versiyonu. Ya da meşhur "Atatürk olmasa baban kim olurdu bilinmezdi şerefsiz" in kibarcası.

Zafer Bayramı'nın Ramazan Bayramı'nın gölgesinde kalmasından rahatsızlık duyanlara dua etmekten, şifa dilemekten, bir de tabii dalga geçmekten başka yapacak bir şey yok.

Hadi gelin "Kurtuluş Savaşı olmasa şimdi Ramazan Bayramı diye bir şey olmazdı" üzerine ise azıcık retro-projeksiyon yapalım.

Diyelim ki Büyük Taarruz başarısız oldu ve yurdumuz düşmanlar tarafından işgal edildi. Bugün Ramazan Bayramı olmaz mıydı? Mesela bugün onun yerine yurdumuzun Türk işgalinden kurtuluşunun yıldönümünü kutlayan Hristiyanlar mı olurduk?

Bu endişeler içinde ajansı açıyorum. Ve Batı Trakya'daki Ramazan Bayramı kutlama haberlerini görüp rahatlıyorum. Hem de Yunan devleti bu bayrama Şeker Bayramı demek için de yırtınmamış hiç. İlimizde en ufak bir şüphe kalmasın diye biraz da *Reuters*'a bakalım. Yaşasın, eski İngiliz sömürgesi Müslüman ülkelerden bayram kutlama fotoğrafları düşüyor. Keşmirli Müslümanlar yine Hazratbal'da. Yok yok Thanksgiving Day için değil. Bayram için.

Sanki Birgül Hanım'ın söylediği şeyin tam tersi daha doğru.

Asıl Ramazan Bayramı olmasa Zafer Bayramı olmazdı. Daha doğrusu Zafer Bayramı'na gerek kalmazdı.

Türkler Müslüman olmasa ne işleri vardı Avrupa'da seferde futuvette değil mi? Haçlı ordusuyla kanka olmuş, beraber Kudüs'e yürümüştük biz o yağmurda. Yunanlılarla mesela din kardeşi olsak işler böyle sarpa sarar mıydı? Kanuni'nin Viyana saplantısı, Batı'nın Doğu sorunu olur muydu?

Ah hocam ah. Bayram bayram beni anakronizm dehlizlerine attınız. Allah beni bu kuyudan, sizi de Kemalizm'den kurtarsın.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ramazan bitti, bayram da bitti, ben ne olacağım

Ramazan Rasim 02.09.2011

Ramazan bitti, haydi üç gün de Bayram Rasim olarak işgal ettim bu köşeciği. Ee, o da bitti. Şimdi ne olacak?

"Onursal Ramazan yazarı" olarak köşeme yapışmak bana yakışmaz. "Yeni Şevvaller" diye devam edebilirdim aslında. Üç tane Şevval ayının kutsiyeti yazısını Müslümanlarla sadece Jeep'e binip, Çankaya Köşkü kapısına dayanınca ilgilenenlere yutturmam pek de zor olmazdı. Aman Allah korusun. Böyle bir şey yapacağıma bir nehrin kenarında oturup Ertuğrul Özkök gibi Molla Kasımlık yaparım daha iyi...

Bak vedalaşmamak için ilk 500 vuruşu bile geride bıraktım. O kadar çaresizim ki Ertuğrul Özkök'e bile sataştım, görüyor musunuz? Ne oldu bana? Nasıl bu hale geldim? Nerede 30 gün önceki ihlâslı halim? Nerede Afrika'ya gitmiş bir misyoner heyecanıyla *Taraf*'taki ilk yazımı yazdığım o gün. Afrika'daki misyonerler kötümser bir üçüncü dünyacı hikâyeye göre, İncil'i verip altınları almışlardı. Ben şu medya dünyasına Kuran'ı verdim, polemliği aldım. Fıkıh bilgimi, siyer bilgimi verdim, "yarın herkes benden nasıl bahseder" bilgisini aldım.

30 gün riyazatlı itikâfa girsem zor arınırım.

O halde peki, ne işin var hâlâ bu köşede diye düşünen düşmanlarıma, her latifeme "İslam'la dalga geçiyorsunuz" diyen alingan Müslümanlara, hurmalarla gönül kıran İslamcı sosyalistlere, "laîğim ama senden daha çok Allah'a yakınım" diye mesajlar atan İslamiyet'in "kalbi temiz" mezhebinden olanlara gecikmiş bir bayram hediyem olsun: **Bu son yazımdır.**

Korkmayın geçmiş bayramınız kutlu olsun kıvamında birkaç gün daha takılmayacağım. Ramazan bitti. Yeni Ramazanlar da biter. Ramazan Rasim biter mi?

Ay işte başladı bu veda yazılarının en sevdiğim nazlanma bölümleri. Nasıl desem acaba? Aslında yeni yazacağı yeri çoktan ayarlamış, sözleşmesini yapmış, hatta ilk maaşını bile almış ama naz yapan yazar edasıyla söyleyebilirim mesela; "Belki bir gün başka bir yerde, yeni maceralarda buluşuruz yine."

Ya da metin altında "Burada yazmayacağım ama deli gibi yazmak istiyorum, her türlü teklife de açığım" diyen yazarlar gibi "Hayat bizi nerelere savurur nereden bilebiliriz ki" de diyebilirim.

Ben en çok *Hürriyet*'teki sayfasını beğenmeyip, ertesi gün kardeş *Milliyet*'e transfer olan Nuray Mert konforunu isterim tabii. Yoksa onun yazıları olmadan geçecek bir haftada dünyayı ve memleketi nasıl anlayabilirdik ki? Yoksa öyle Gökhan Özgün gibi "mürekkeğim bitti" deyip gidenine, Perihan Mağden gibi dövüşe dövüşe çekilenine alışık değil bünyeler.

Ne oldu şimdi, ben ne demiş oldum sonuç olarak? Bu yazıdan, bundan sonra Seda Sayan'la cuma günleri "Sorun hocama söylesin" programına başlıyorum manası da çıkarılabilir.

Ne yapayım Kadıköy'e Fenerbahçe için bile iki bin kişi toplanırken benim için üç kişi bile toplanmadı ki?

En iyisi ben bu gece bir istiareye yatayım. *Taraf*'ta yazmaya devam etmem hakkımda hayırlıysa bu gece rüyamda *Taraf* yeşili göreyim, değilse *Hürriyet* kırmızısı...

Yarın bir daha konuşalım...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Rabbim 'Taraf' dedi

Ramazan Rasim 09.09.2011

Tahmin edebileceğiniz gibi Bodrum'da tatildegdim. Gündüz ne yaptığımı yakında *Takvim*'de okursunuz. Ama geceleri... Ne yaptıysam olmadı. Gözüme devrimci tarzı kızıl şerit takıp yattım, bayraklı asker uğurlaması konvoylarının peşine takıldım, "Bir Kızıl Gonca'ya Benzer Dudağın" şarkısını dinledim, Kızıl Ordu marşlarını indirdim, Kuzey Kore'deki stadyum kutlamalarını düşündüm, Tekir Yaylası törenlerini düşündüm, Müşerref Akay'ı düşündüm, Ahmet Hakan'a Twitter'dan laf çakıp, Aydın Doğan'la Yunan Adaları'nı gezme hayali bile kurdum.

Olmadı. Bir haftadır ne yaptıysam istiarede *Hürriyet* kırmızısı görmek mümkün olmadı işte. Nasip kismet meselesiymiş bunlar. Ahmet Hakan'a, *Hürriyet* için istiareye yattığında ırmaklardan Kızılırmak'ı, denizlerden Kızıldeniz'i, içeceklerden kırmızı şarabı pardon kızılık şerbetini gösteren ilahi kudret bana mavi çiçekleri, mor karpuzları nasip etti, rüyamı kırmızıya tabir edeceğim tek bir açık kapı bırakmadı, hepsini suratıma çarptı.

Hayırlara gitsin. Mesela son denememi yaptığım dün gece rüyamda yeşil bir parkayla, Yeşil Türbe önünde kendimi erik yerken gördüm. Fonda da Ahmet Özhan'dan "Yalnız Benim İçin Bak Yeşil Yeşil" çalıyordu. Tam yeşil gözlü bir hatun türbenin önünden geçiyordu ki, hayır peşinde koşarken günaha batmadan uyandım...

Önceki akşam da kendimi Yeşil kod adlı o Mahmut Yıldırım'dan aldığım La İlahe İllallahlı yeşil bayrağı, Yeşil Kundura'nın çatısına dikmiş, Grenpeace için yoldan geçenleri taciz ederken, Kaddafi'nin Yeşil Kitabı'nı okurken görmüştüm zaten.

Kaç gecedir yeşil kırlarda koşup, yeşil yeşil akan sulardan içiyor ve yeşil gökyüzüne bakıp, yeşil otlardan tadıyorum.

Tamam anladık. Mesaj alınmıştır.

Bu yeşil ama doların değil *Taraf*'ın yeşili. Onu da anladık.

Uzatmayalım. En azından Ramazan gibi yayılmacı değil haftanın sadece bir günü cuma. Sayılı gün çabuk geçer.

Camilerde Cuma hutbesi adı altında okunan 10. Yıl Nutuklarından, vaaz diye atılan al bayraklı, şanlı ordulu, bölünmez vatanlı sloganlarından, Orman Haftası, Kabotaj Bayramı mesajlarından, cehennem tasvirlerinden, cennetten arsa pazarlamalardan, parmağımızı taharet yaparken kaç karış açacağız konusunu ayrıntılarıyla işleyen fıkhi sohbetlerden sıkılanlar (midesi bulanalar) için her cuma *Taraf*'ta kutsal gündemi değerlendireceğiz.

Üç tane vaadim var size.

Cuma hutbesinin ruhuna uygun olarak memleket Müslümanlarının esas meselesine sansürsüz dalacak bu köşedeki haftanın sivil Cuma hutbesini yazan imamın gün gelip sere serpe fotoğrafları çıkacak tek bodrum, bir gün temizlemeye kalkarsa gerçekten de yorgunluktan düşüp sere serpe kalacağı evinin bodrumu olacak.

Bu Cuma hutbesi okunurken ayak kokusu, ter kokusu, halı kokusu, tefarik sürmüş ihtiyar amca kokusu almayacak, cep telefonları "Kalbini mi Kırdım Affedersin" diye çalmayacak.

Çıkışta da yarım kalmış bir caminin sekizinci minaresi için (tamamlanamaz inşallah), Kuran kursumuzda kalmakta olan çocukların iâşesi için (cami cemaatine güvenip mi kuruyorsunuz o kursları da çocukları Kuran adına perişan ediyorsunuz), camimizin sair giderleri için, (camiinin namazda fırtına efekti veren kliması bozulmuş, imamımız *Vakit* gazetesinin birinci sayfasında ilanı çıkan bir cami halısını çok beğenmiş, son dakika iman atağı yapan ihtiyar cemaat caminin bahçesine muhabbet için çardak yapmak istenmiş olabilir) Müftülük öyle istedi diye (Allah kurtarsın, olmadı laik devlet kurtarır zaten) para toplanmayacak.

Yani o tekerlekli tabutlar iki tane olsun...

Öyleyse niyet ettim Allah rızası için köşe yazmaya, döndüm kibleye, uydum Ahmet Altan'a...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Roll on, Ya Resulallah!

Ramazan Rasim 16.09.2011

Hürriyet Towers'taki asansörde ter kokan insanlarla geçirdiği azap dolu dakikaları yazmıştı Ertuğrul Özkök. Kendisinin katıldığı tek yazısıdır. Evet herkesin bir mevzuda jakoben olma hakkı olsaydı ben kesinlikle ter kokusuyla mücadeleyi seçerdim.

Sıcak ve uzun bir yaz geçirdik, maşallah ekime geldik hâlâ da bitmedi, muhtemelen pastırma yazı; aralıkta da bu hava, mevsimler de şaşırdı falan derken yılbaşına yine Nişantaşı'nda yapay kar altında girilecek...

Sıcak demek ter demek, ter demek ise müminde “Yaradılanı severiz Yaradandan ötürü, bir de ter kokmasa” tepkisi zuhur etmesine neden olan kötü kokular demek... Tabii kötü kokular da soğanın katmanları gibi, tek bir ter kokusu yok. Yeni yıkanmış ama terlemişler başka kokar. Dün yıkanmış, terlemiş, bugün onun üzerine yeniden terlemişler başka kokar. Yeniden terlemişlerin bunu parfümle bastırmaya çalışanları ise bambaşka kokar. Hele bir de iki günlük üst üste binen ve sonra parfümle bastırılmaya çalışılan terleme süreci başlamadan önce pastırma, körili tavuk, gravyer peyniri yemişe onu tarif etmeye kelimeler yetmez. Bütün bunları yapan adamın yün içlik giydiği, hatta şişman olduğu için katmanları arasında yıllarca su işlememiş noktalar olduğu şeklinde konuyu uzatarak iğrençleşeceğimin farkına varıp burada kesiyorum. Meramımın yeterince anlaşıldığını, hatta okuyanların burnuna kokular gelmeye başladığını tahmin ediyorum.

Diyeceksiniz ki kötü koku sadece koltuk altıyla mı sınırlı? Değil. Ağız kokusu ve çorap kokusu da hayatı zindan eder ancak ter kadar içtimai hayatımızın belini büken kokulardan değildirler. Ter kokusu ise kent yaşamının ortak alanlarında birarada olmak zorunda kaldığımız ve uyarmaya yetecek kadar bir hukukumuzun bulunmadığı insanlardan gelmektedir.

Kötü koku sadece metrobüs, tramvay, vapur ve asansörlerde yaşanan modern bir sorun değil. Sevgili Peygamberimizin Medine’de Cuma cemaatinden bir şikâyeti kokuydu. Mekke ticaretle uğraşan, varlıklı insanların şehri iken, Medineliler Arabistan sıcağının en yakıcı olduğu aylarda hurma ağaçlarında tüm gün çalışan çiftçilerdi. Cuma namazı için toplandıklarında oluşan koku nedeniyle mescide boy abdesti alarak gelinmesini tavsiye ediyordu. Buradan ilham alarak yayılan “Perşembe akşamları halvet olanların hayırlı evlat sahibi olacakları” müjdesi, dinî edep yerleşsin diye halkın pragmatik aklının ürettiği mükâfatların en güzellerindendir. Böylece boy abdestinin ucuna güzel bir gerekçe daha bağlanmıştır.

Güzel koku yine peygamberimizin hadislerinde sık başvurduğu metaforlardandır. Söz gelimi; iyi arkadaşı anlatırken koku satıcısı metaforunu kullanmış, koku satıcısından ya güzel koku alınır ya da onun yanında bulunarak üzerine güzel koku bulaşır mealinde ifadeleri olmuştur.

Hz. Ömer’e “Malınızın beşte birini güzel kokuya harcasanız da bu israf değildir” demiştir. Çok da güzel demiştir.

Bu kadar hadis ve güzel sözden sonra bir Müslüman’ın kötü kokma lüksü kalmamıştır. Evliya Çelebi’nin güzel sözünü uyarlayarak hayırlı Cumalar diliyorum: Su, Sabun, Roll on, Ya Resulallah!

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Helal tatil

Ramazan Rasim 23.09.2011

Üniversite sınavıydı, Ramazan’dı, Bayram’dı derken tatile çıkmak eylül ayına sarktı. Tatilin bedenden çok ruhu dinlendirmek olduğuna inananlardanım. Zaten mesele bedeni dinlendirmek olsa ılık bir duş alıp sekiz saat deliksiz uyku çekmekten daha iyisi yoktur. Modern hayatın bize dayattığı tatil türünde bedenlerimiz, bırakınız dinlenmeyi, bavul taşımaktan, araba kullanmaktan, sıcakta bunalmaktan bitap düşmektedir.

Aslolan ruhu dinlendirmektir. Ruhu dinlendirmenin yolu da her zamanki gündemini değiştirmek, normal hayat akışı içinde yapmak zorunda olduğun işlere elini sürmemek, yapmaktan mutlu olduğun işlerle meşgul olmaktır.

Bu tatil tanımı "Bir günü bir gününe eşit olan bizden değildir" diyen güzel dinimiz açısından da daha münasiptir. Sivil itaatsizlik imamının medyaya yansıyan plaj görüntülerinden örnek vermek gerekirse; caiz olmayan durum sadece bir müminin bikinili hatun kişilerin arasında güneşlenmesi değil, haşema mayolu mümin ve mümineler arasında bile olsa, sabahtan akşama kadar güneşin altında malak gibi yatmasıdır.

Tüm bu kaygıları içimde taşıyarak yola koyuldum ama yine de kendimi bir tatil köyünde buldum. Tabii ki biz müminler için uygun bir tatil köyünde.

İnsanlara vaaz-ü nasihatte bulunan biri olarak meslek gereği (nefsim için değil, hâşâ) her tür tatil köyünü görmüş, yaşamış biri olarak gözlemlerimi sizlerle paylaşacak, bu sayede "Müslüman'ın bir günü bir gününe eşit olmaz" yükümlülüğümü de yerine getireceğim.

Genel tatil köylerinde bir yetişkin bir de çocuk havuzu bulunurken, Müslüman tatil köylerinde ekstradan bir de kadınlara özel havuz bulunur. Bu durumda yetişkin havuzu sadece erkekler tarafından kullanılır.

Karma havuzların duvarlarında "Havuz içinde büyük ve küçük abdestinizi bozmayınız" yazıları mevcut iken, kadın-erkek ayrılmış olanlarda "Havuz içinde abdest almayınız" tabelaları bulunur.

Bir diğer fark da sahillerde görülür. Genel tatil köylerinin sahillerinde "Dikkat köpekbalığı tehlikesi" ya da "Dikkat sığ su" uyarıları varken, Müslüman tatil köylerinde "Dikkat! Haşema mayolu kadınlara sataşmak için fırsat kollayan, etleri mayosundan taşmış, sahte sarışın, asabı bozuk ulusalcı teyze" uyarıları göze çarpar.

Genel tatil köylerinin odalarında yangın ânında kaçış planları öne çıkarken Müslüman tatil köylerinde kible yönünü gösteren işaret odanın tavan ya da çekmece içinde müstesna bir yer işgal etmektedir.

Bir tarafta Rus turistlerle kaynaşma şansı bulunurken, diğer tarafta şezlong komşunuzun Arap, en fazla Boşnak turist olma ihtimali vardır.

Genel tatil köylerinde başlayan aşklar yaz aşkı olarak bir daha hatırlamamak üzere belleklerin tozlu raflarına kaldırılırken, Müslüman tatil köylerinde çakan kıvılcımlar, hazır otel şartları da uygunken görücü hamamı safhasını da tamamlayarak, sonbaharda nikâh masasında nihayetlenir.

Genel tatil köylerinde rakı ve viski ile kafalar çekilirken, Müslüman tatil köylerinde gecenin sessizliği cezbe halinde çekirdek çitlenerek bozulur.

Bir tarafta tatilciler animasyonlarda biraraya gelirken, diğer tarafta serin mescitlerde, vakit namazlarında yan yana saf tutulur.

Her iki tür tatil köyünde de anneler çocukları olduğunu tatil bitmek üzereyken hatırlar ve seslenirler. "Caaan! Pelin Suuuu!" seslerinin yerini "Kübra Nuuu! Eneees!" bağrıışları alsa da hiç bir anne zencileşmiş çocuklarını tanıyamazlar.

Neticede hiçbir fark rahatlamış insanlar olarak şehirlerimize dönmemize engel değildir.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Haleluya!

Haleluya! Her gün hidayet haberleri geliyor. Yaratılanların en şerefli olan insan, İslam'la tanışıp şerefine şeref katıyor.

Ormana bırakılan yeni doğmuş bir bebek, gözünü ilk açtığında gördüğü canlıyı ailesi olarak kabul eder ve kendisini de o türün bir ferdi olarak görür. Maymunlar tarafından büyütülen Tarzan ağaçtan ağaca sallanır, öfkelenildiğinde göğsünü yumruklar, muzı çok sever. İslamiyet'e gözünü açan kişi de çoğunlukla ilk gördüğü Müslüman tipine uyum sağlıyor, onun kültürel kodlarını da yükleniyor. Jane ile tanışınca kadar da bu durum böyle devam ediyor. Yusuf İslam'ın yüzü gözü yeni yeni ortaya çıkıyor.

Müslümanlığı seçen insandaki değişim, vesile olandan vesile olana farklılık göstermektedir. Mesela; bir Türk'ün etkisi bir Arap'ın etkisi kadar fiziksel değildir, daha çok isimseldir. Geçenlerde duydum; Maria isimli Ukraynalı kadın bir Türk'le evlenip Müslüman olmuş. Damadın ailesi gelinlerinin fiziksel özelliklerini dikkate alarak Ukraynalı Maria'nın adını Serpil olarak değiştirmiş. Kuran-ı Kerim'in İngilizce bir mealinde Maria kaç kere geçiyordur saymak lazım. Hâlbuki sevgili Peygamberimiz Müslüman olan halkının pek azının adına müdahale etmiş. Örneğin Murra diye çağırılan bir Mekkelinin adını, 'acı' manasına geldiği için, değiştirmiş. (Mırza kahvesinin adı da buradan geliyor olmalı.)

Müslüman olunca Cenk yapılan Josephler, Kağan'a dönen Abrahamlar, "Bundan böyle senin adın Murat olsun yiğidim" denen Michaelar. Dört meleğe iman eden, Hz. İbrahim'in dininden olan, Hz. Yusuf'un kıssasında gözyaşları döken Müslüman Türklerin; din ile devlet ilişkilerini karıştırmama konusunda hassas oldukları kadar din ile Türklük ilişkisinin birbirinden ayrılması konusunda istekli olmadıklarının kanıtları.

Marialar neyse de Josephlerin işi isim değiştirmekle de bitmiyor. İşler, bir erkek ile İslam dini arasında sıkışan bir çiğnemlik eti kesip atmaya gelip dayanıyor. Kuran'da olmayıp hadislerde geçtiği için adına 'sünnet' dediğimiz hadiseye yani. Peki, uzun beyaz gömlek giydirip, kafasına simli-tüylü fes geçirip, çaprazlama maşallah yazısının eksik bırakılmaması da mı sünnet?

Tamam, gençler için yararlı, yaptırınsınlar. Ömrünün son demlerinde Müslüman olmuş adamın neyine sünnet olmak, anlamak mümkün değil. Allah korusun ameliyat masasında kalır, bir rekât kaza namazı kılamadan ahirete intikal ederse bunun hesabını kim verebilir? Yetmiş yaşında Müslüman olan Fransız filozof, yazar Roger Garaudy, İslam'a geçtikten sonra adını elletmediği gibi aşağı tarafa da el sürdürmemişti. Bizim İslami camiada Garaudy'nin sünnetsiz uzvu pek çok milli Müslüman'ın kafasına takılmıştı. "Hoca bize bunu yapmayacaktı" diye ah vah edenler olmuştu.

Sonuç olarak; dünyada farklı farklı Müslüman milletler var. Eğer İslam'ın orijinalinde herkesi kendisi olmaktan çıkarmak ve tebliğciye benzetmek olsaydı, imanımızın en ateşli olduğu zamanlarda kendi özgün taraflarımız erir, Araplaşır. Araplaşmadığımıza göre Kitabın böyle bir talebi yok. O zaman bırakalım Ukraynalı Maria Ukraynalı mümine Maria olarak kalsın.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Haydi çocuklar camiye

“Örselenmiş bir çocukluk, işte benim bütün hikâyem” der ya Murathan Mungan bir şiirinde (Bunun şarkısını da Hümeysra’dan dinlemek lazım, caizdir.)

Bence Türkiye’deki İslamofobiklerin pek çoğunun çocukluğuna inilirse travmatik bir cami-hoca hikâyesiyle karşılaşılacaktır. Mesela muhtemelen Vural Savaş cami bahçesinde top oynarken bir kara sakallı imam tarafından feci şekilde dövülmüş ve camiye “bunun hesabını size soracağım” gibi bir tehditle terk etmiştir. Valla hayatı boyunca laikçilik-İslamofobi için yapıp ettiği saçmalıkları açıklayacak sizin daha iyi bir teoriniz varsa buyurun lütfen.

O yüzden Diyanet’in çocukları camiyle barıştırmak için başlattığı “Camiye seviyorum. Yaşasın, camiye gidiyorum” kampanyası çok çok isabetli olmuştur. (Tabii bir kez camiye yaşasın diye gelmiş çocuğun ikinci kez de yaşasın diye gelmesi için camilerde yapacak çok şey var.) Kampanya için hazırlanan afişlerde Kıvanç Tatlıtuğ’un ikizinin kullanılması ayrıca isabetli olmuştur. Keşke Diyanet büyük bütçesine kıyıp gerçeğiyle de anlaşsaydı.

Kampanya afişindeki muhtemelen adı Arda olan beyaz Türk görünümlü çocuğun işaret parmağını havaya kaldırırken bağırdığı anda “Tekbir, Allahu Ekber” dediğinden *Birgün* gazetesi bile şüphelenemez. Zaten o işaret parmağı az yukarıda ve ters olduğu için aklını Müslümanlara çakmakla bozmamışlar çocuğun “Camiye gidiyoruz, süper ya” gibi bir şey dediğini anlamıştır.

Kampanya için hazırlanan site de (www.camiyiseviyorum.com) Diyanet Çocuk adlı sayfa da eğer benim çocukluğumda olsaydı muhtemelen ben de bir Steve Jobs olabilirdim diye vahlanmaktayım. (Steve Jobs’a Allah rahmet eylesin. Bütün dünyaya hakkı geçti. Şunca Müslüman’ı ezen diktatörün devrilme sevabından en adil olan Allah onun hissesine de yazacaktır.)

Sitedeki oyunlar bölümü güzel ama muhtemelen zamane çocuklarında, İlahiyat Fakültesi profesörüne İslam’ın beş şartı sorulduğundakine benzer bir his uyandırıyor. Tabii kelime bulma oyununa fetanet, feraset, risalet gibi kelimeleri koymak kimin fikriyse onu yaşadığı çağdan günümüze ışınlamak gerekmektedir.

Kampanya için yapılan şarkının sözleri de şöyle:

Müslümanın kıblesi

Kâbe’nin bir şubesi

Huzur sevgi köşesi

Camiye gidiyorum

“Huzur” arayan bir çocukla karşılaşmadım bugüne kadar. Tabii Ankara’da partilere kilo işi satılan mixer harikası arabesk şarkıya iki kez maruz kalacak bir çocuğun huzuru aramaya başlayacağı düşünülmüş olabilir.

Bunun dışında kampanya çerçevesinde Kocatepe Camii’nde çocuklar için ‘Oyun Merkezi’ kurulması şahane bir fikirdir. Keşke sokak aralarında, binalar içinde kalmış çocuklara geniş cami bahçeleri açılrsa. Üç beş cami camı kırılır ama gönüller kazanılır.

Ajansta okuduğum Diyanet İşleri Başkanlığı Aile ve Dinî Rehberlik Daire Başkanı Doç. Dr. Huriye Martı'nın "Erkeklerin, camilerde gürültü olduğu gerekçesiyle 'hanımlar çocuklarınıza sahip çıkın, mümkünse çocuklarınızı da alıp camiden çıkın' anlayışından vazgeçmesi gerekir" sözünü de çok tuttum. Son dakika yaptıkları atakla neredeyse camilerde yatıp kalkan huysuz ihtiyarlara camiye gelen herkese evsahibi gibi davranması da açıkça söylenmeli.

Diyanet'in yaşlı amcaları camide ağırlama sonra da ahirete gönderme odaklı bir kurum olmaktan çıkmaya başlaması geç ama iyi olmuştur. Mesela ben bugün *Tarafa*ta şu köşeyi yazan bir müminsem bunda bizi arada cami minaresine çıkaran imamımızın çok etkisi olmuştur. Merdivenlerden yukarı çıktıkça Allah'a yaklaştığımı hissetmiştim. İlk kez o minareden çok uzakları görmüştüm. Ya şu "Örselenmiş bir çocuk işte benim bütün hikâyem" şarkısının cd'si neredeydi....

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Âlâ...

Ramazan Rasim 14.10.2011

 Âlâ... Her şey imanla takvayı karıştırarak başlıyor. İman pastadır takva ise kreması. Tabii takvayı son yıllarda Türk sinemasının yaptığı iyi filmlerden biri zannedenler için küçük bir açıklama yapmak gerek. Takva, dayanıklılık, sağlamlık, güçlendirmek manalarına geliyor. İmanda ileri bir seviye diyeyim merak edenler son devrin yetiştirdiği en büyük din âlimlerinden Google hazretlerine sorsun...

Nefesi yetene, çıkmak isteyene takvadan daha ileri seviyeler de var tabii. Bir level yukarısı şüpheli her şeyin terk edildiği vera hâli, bir üst seviye olan zühd de dünyadan tümünden vazgeçmek hâli oluyor.

Nakşibendiliğin amentüsü olan "Seyr-i Süluku **Nakşibendî**" de bakın bu mertebeler nereye varıyor: Der **tarîk-i Nakşibendî** lâzım âmed çâr terk, **Terk-i dünya**, **terk-i ukbâ**, terk-i hestî, terk-i terk...

Yani bu yola bir kere girdiğinde sadece dünyayı terk etmek de yetmiyor. Cennet sevdasını da terk edeceksin. Hatta terk-i hesti yani kendini terk edeceksin. O da yetmeyecek terk-i de terk edip bu terklerle de övünmeyeceksin...

Hadi buna son bir terk daha ekleyelim. Tamamen Allah'la aramızdaki müktesebatta belirlenen, öyle yemekten içmekten kesilmekle de kat edilemeyen mertebelerde değil diye de Müslümanları ayıplamayı da terk edeceksin. Hele de Müslümanlara eğlenmeyi, gezmeyi, tozmayı, gülmeyi, alışveriş yapmayı, para harcamayı, kafa dinlemeyi haram gibi göstermeyeceksin.

Jeep binen başörtülü kadınların arabalarını Atatürk rozetleriyle çizen Kemalistlere şimdi de "Müslüman böyle yaşamaz" cı, yaşam tekfircisi dindar kanaat önderleri katıldı. Nedense bu mümin kanaat önderlerinin hepsi erkek, gözlerine batan şatafatlı hayatlar süren müminlerin hepsi de kadın. Bu İslam'ı jargonla paketlenmiş erkek kahvehanesi muhabbetinin pişpirik oynarken diline doladığı son lanetli modernite tuzağı *Âlâ* dergisi. Dördüncü sayısını çıkaran, tesettürlü hanımların "Güzel Yaşam Tarzı Dergisi" *Âlâ*.

Ne yazıyor bu dergide? Dördüncü sayısını şöyle bir karıştırdım. Kapak "Aşk Geldi." Öyle Ayşe Arman'ın kocasından daha ayrıntılı bildiğimiz aşk hayatının ayrıntıları falan anlatılmıyor devamında. Neredeyse *Sızıntı*

dergisinde de karşınıza çıkacak tasavvufi bir aşk yazısı çıkıyor karşınıza. Onun dışında "Âlâ istirahat" bölümünde deniz kenarındaki çok şık bir tesettür oteli tanıtılmış. Diyet bölümünde her akşam bir kadeh şarap kalbinize iyi gelir falan yazmıyor. Merve Kavakçı'nın ABD'de yaşayan modacı kardeşi Elif Kavakçı tesettür modasındaki son trendleri yazdığı yazısı çok hoş. "Âlâ muhabbet" köşesinde başörtülü modacı Rabia Yalçın'la konuşulmuş. Onun dışında bol bol tesettürlü kıyafet reklâmları ve tanıtımları var. Ben en çok "Mualla Alışverişte" köşesini sevdim. Swaroski küpeler, Balmain saatler, Kurt Geiger ayakkabılar seviyor Mualla. Mücahitken müteahhit olmuş bir eşi var herhalde.

Peki, ne var bunlarda? Alışveriş yapmak, güzel giyinmek, öyle her yerde güzeli bulunamayan tesettür modasını takip etmek, tatil için uygun yer tavsiyeleri almanın nesi kötü? Bir Müslüman kadın 24 saatini dinî kitaplar okuyarak, namaz kılarak, çocuklarına bakarak mı geçirir? Hiç mi üzerine, başına bir şey almaz, eğlenmez, gülmez, kafa dinlemez?

Tüm bunların iş takipçiliği yapmaktan, iktidar karşısında susan dilsiz şeytana dönüşmekten, Emr-i bil-ma'ruf ve nehy-i **anil-münkeri unutmaktan**, siyasi iktidarla akçeli ilişkiler kurmaktan, hayatını hanut gezilerde geçirmekten, belediyelerde danışmanlık peşinde koşmaktan daha kötü olmadığı kesin.

Louis Vuitton çantayla da takva seviyesine çıkılır. Ama başörtülü aday yoksa oy da yok diyen kadınlara Ergenekoncu diye iftira atarak çıkılmayacağı kesin...

Terk-i başkalarının hayatına karışmak, terk-i gıybet, terk-i ataerkillik, terk-i nobranlık....

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Korkmayın, Allah sizin gibi gaddar değildir

Ramazan Rasim 28.10.2011

Eğer tekfir etmekten korkmasam, başımıza gelen her felakete "ilahi ikaz" diyen bazı Müslümanların (bu inancın Hristiyan, Yahudi, hatta Hindular arasındaki versiyonlarını da Hz. Google'dan bulabilirsiniz) halen Zeus'a ya da Poseidon'a falan inandığını düşüneceğim.

Çünkü MÖ 4. yüzyılda yaşayan sokaktaki bir Antikçağ insanı da bir deprem olduğunda aynen böyle düşünürdü: Demek ki Zeus ve Poseidon'u kızdırdık, ihmal ettik, sunakların yolunu unuttuk. Hatta onlar da Tanrı bol olduğu için her felaket konusunda uzmanlaşmış ayrı bir Tanrı olduğuna inanırlardır. Mesela deprem daha çok Poseidon'dan, kuraklık Zeus'tan, veba Apollon'dan bilinirdi. Bunun o kadar doğrudan bir mesaj olduğuna inanırlardı ki, MÖ 4. yüzyılda pek çok savaşı bitiren depremler olduğunu biliyoruz. Antik çağlardaki depremlerin ardından tapınaklar önünde oluşan uzun kurban kuyruklarının mozaiklerini falan görmüşlüğümüz var...

Sizi bilmem ama ben, bu antika çağdan 1000 yıl sonra gelip, bu Tanrıların Kabe'deki kumdan şubelerini yıkan Hanif bir dinin mensubu olduğuma inanıyorum. Benim için tek "ilahi ikaz" da Kuran-ı Kerim. Kuran, ikaz olarak da, ibret olarak da, nasihat olarak da biz Müslümanlara yeter. (İtirazı olan?)

İtikadımız odur ki; Allah son kez Hz. Muhammed'le konuşmuştur. Son sözünü ona söylemiştir. Allah sözünü söylemiştir ve sınav başlamıştır. Bu sınavda tüm kitaplar kapalıdır artık. Herhangi bir ilahi ikaz, sufle, kopya söz

konusu değildir artık.

Eğer bu “ilahi ikaz” iddialarının kaynağı, Kuran’da uzun uzun anlatılan helak edilen kavim kıssalarıyla o felaketlerin hepsi peygamberlerin mucizeleridir, ibretliktir, Kuran’daki yerlerini de bu yüzden almışlardır ve en önemlisi kıyamete kadar hükmü sürecek son sözde yer aldıkları için tekrarları da söz konusu değildir.

Ayrıca deprem ilahi bir ikaz olsaydı, Allah’ın günahkârlara bir gazabı olsaydı dindar Van’ın değil Bodrum’un başına gelmesi, Müslüman Ace’nin, mazbut Japonların değil, mesela haftada bir Soho’nun, Manhattan’ın, Mikanos Adası’nın yerle bir olması daha adilane olurdu.

Ayrıca bir insan, bu dünyadaki günahlarının kefareti de, sevaplarının mükâfatını da bu dünyada değil Ahiret’te göreceğine inanarak mümin olur. Bunun aksini inananlara İslam değil Karma felsefesi hararetle tavsiye edilir. Kötülük yapana alevli şeytanın kumpas kurup, iyilik yapana beyaz sakallı dedenin yardım ettiği şeyden son din değil, iyi reyting yapacak bir STV dizisi çıkar.

Ayrıca Kuran “Herkesin kazandığı sevap kendi lehine, yüklendiği günah da kendi aleyhinedir” ve “Herkesin kazandığı kendisinedir. Hiçbir günahkâr başkasının günah yükünü yüklenmez” der. Yani Allah koskoca bir şehirdeki günahkârların bedelini masumlara ödetmez.

Bizim inandığımız Allah, 14 günlük Azra bebeği enkaz altında bırakıp ikaz edecek kadar gaddar değil, onu o enkazdan kurtaracak kadar rahman olan bir Allah’tır.

O yüzdendir ki bugün Zeus müzelerde ziyaret edilen bir heykelken, Allah her gün üç semavi dinden milyarlarca insanın rahmetine sığındığı tek rabbimizdir.

Lütfen karıştırmayalım...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hac bu yıl da...

Ramazan Rasim 04.11.2011

“Hac bu yıl da Kurban Bayramı’na denk geldi” haberlerinden bu yana Türk medyasının altından çok sular aktı. Artık her televizyonun her gazetenin hac muhabirleri var. Ahmet Altan’dan *Taraf* adına da benim görevlendirilmemi talep ettim ancak seyahat bütçemizin durumunu öğrenince hacın bize farz olmadığına kanaat getirdim.

Dünyanın her köşesindeki Müslümanlar; bırakınız dünya adına bir nimeti, bir ağaç gölgesinin, bir su şırıltısının dahi olmadığı Mekke’ye davet edilirler. Bin dört yüz yıldır davete icabet edenler yaşadıkları çağın en büyük insan kalabalığına gözleriyle şahit olurlar.

Hacı adayları ilk olarak Hac Detektöründen geçmek zorundadır. Her türlü kemer, cep telefonu, çakmak, para, kıyafet, unvan, titr, soy isim hatta isimler x-rey cihazına konulur ve dönüş yolunda geri almak üzere orada bırakılır. Erkekler iki kumaş, kadınlara en sadesinden entari verilir. “Vay ihrama bak” denecek bir fark kalmamıştır. Kıyafetleri tıpatıp aynı olan insanların adlarında da büyük benzerlikler vardır: Hacım, hacı amca, hacı abi, hacı abla, hacı teyze.

Detektörden geçen hacılar dünya üzerindeki kutsal yapıların en sade forma sahip olanı Kâbe'nin etrafında dönerler, yani tavaf ederler.

Tavaf, bir atom içindeki elektronlardan galaksilere kadar hayatın her katmanında varolan harmoniye ayak uydurma ânıdır. Hiç bir New Yorker, hiç bir clubber, hiç bir partyboy tavaftaki hacı kadar yaşamın ritmine ayak uyduramamıştır.

Sonra Arafat'ta buluşulur. Arafat dünyadaki ilk âşıkların buluşma yeridir. Cennetten kovulduktan sonra biri dünyanın bir ucuna diğeri öteki ucuna gönderilen Âdem ile Havva yıllarca ayrı kaldıktan sonra Arafat'ta birbirlerini bulurlar. Arafat haccın en meşakkatli yeridir ancak parasına kıyanlar için açık büfeli, beş yıldızlı sahra oteli hizmeti verilmeye başlandığını duydum.

Haccın diğer farzları kurban kesmek ve şeytan taşlamaktır. "Hacca gidene kadar hayatını yaşa" şiarını düstur edinmiş Türk hacıların en zorlandıkları yer burasıdır. Ne de olsa kırk yıllık arkadaşlarına taş atacaktırlar.

Hac, İslam dininin en enternasyonal ibadetidir. Tüm bu farzların arasında olup biten şey binlerce farklı şehirden gelen milyonlarca insanın katıldığı devasa bir forumdur.

Hac netice itibariyle meşakkatli bir seyahattir. Hacı bitmeyen bir cezbe hâli zannedip farzları bir haftada tamamlayabilecekken bir aylık programa yazılan bizim hacı amcalar için haccın en güzel tarafı Türkiye'ye dönüşü olmaktadır.

İşin en zor tarafı ise hacdan dönenleri ziyarete gidip hac hatıralarını dinlemek durumunda olanlara düşmektedir. Hele de ziyaret mahallinde hacca daha önceden gitmiş bir ziyaretçi varsa yaşanacak tecrübenin adı beyin preslemesidir.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tamam, o senin de Ata'n

Ramazan Rasim 11.11.2011

"Atatürk olmasaydı biz şu anda ölmüştük."

Dün 10 Kasım anmaları için Dolmabahçe Sarayı'nın önünde Atatürk'ün öldüğü yatağa çiçek koymak için bekleyen çocuklardan biri canlı yayında kendisine uzatılan bir mikrofona böyle dedi. Ondan sonra mikrofon uzatılan ilk çocuk da bunun altında kalmadı: Atatürk olmasa biz şimdi yoktuk...

Gerisini izleyemedim. Hadi onlar çocuk. Sabi. Bu da koskoca avukatlardan oluşan Türkiye Barolar Birliği'nin 10 Kasım mesajından:

"Atatürkçülük; çalışkan olmaktır, medeni olmaktır, ahlaklı, erdemli ve dürüst olmaktır, hiç durmamak ve ileriye, daima ileriye, daha iyiye, çok daha iyiye gitmektir, ilim ve akıl yolunda ilerlemektir."

Twitter'da da "Atatürk Ölümsüzdür" mesajı dünya Twitter'ının en çok konuşulanlar listesine sokulmuş. İnşallah kimse ne dendiğini anlamamıştır. Bu işin başını da Erol Köse çekmiş. Eskiden memleket Atatürkçülüğünü

“Nereden baksan güzel, nereye baksan güzel” diye Atatürk’e şiirler yazan Yekta Güngör Özden çekerti, şimdi Erol Köse çekiyor. Bence yine bir ilerleme var.

Yalnız tüm bu 10 Kasım haberlerinde bahsedilen Atatürk artık siyasi ve tarihî bir kişilikten çıkıp benim köşemin ilgi alanına giriyor.

Bu arada Atatürk Hz. Ali’nin reenkarnasyonuydu diyen Alevi Derneği başkanımız, Atatürk’ün siluetinin çıktığı dağa hacca giden vatandaşlarımızdan sonra da Atatürk için 10 Kasım’da oruç tutan Alevilerimiz oldu.

Bu kadarını kaldırabilirdim ama bizim Sünni dindarların da “iktidar olduk hazır bizim de şöyle gönlümüze göre bir Atatürk’ümüz olsun” havasına iki çift etmesem içim rahat etmeyecek.

Geçenlerde Atatürk’ü anlatmaya taa Makedonyalara giden Bülent Arınç mesela dün şöyle demiş: “Ayrıştırıcı ve bağnaz bir ideolojik bakış açısı yerine, objektif bir şekilde analiz edildiğinde, Atatürk felsefe ve ideallerinin bugün de önümüzdeki sorunların çözümünde ciddi anlamda çıkış yolu göstereceğine inanıyorum.”

Öyle Atatürk’e can kurban tabii. Şöyle Atatürk’ün dua ederken resminden sonra bir de namaz kılarken bir resmini Can Dünder Genelkurmay’ın sırf ona açtığı gizli, arşivden çıkarsa Anıtkabir, Kâbe’den dönen hacıların Veysel Karani Türbesi’nden sonraki uğrak yeri bile olur.

Mesela dün İzmir’de başörtülü üniversite öğrencisi bir kız Atatürk anmasına gitmiş. Bir cumhuriyetçi teyze “Senin buradan gitmeni istiyorum” diyerek ona tepki göstermiş. Kızımız ilk Hristiyanlara benzer bir sabırla yılmamış. Sonra birileri o teyzeye kızmış. Teyze “Bu insanların karşı devrimin bir ürünü olduğunu göremiyorsanız, sizinle konuşacak hiçbir şeyim yok” demiş ama kötü kadın olmaktan kurtulamamış. Bir Kıbrıs gazisinin şu tesellisi de Müslüman Atatürkçülüğün kuruluş bildirilerinden biri olmaya aday: “Ne mutlu sana, tebrik ediyorum. O terbiyesizlik yapıyor. Öyle şey mi olur, Atatürk başörtüsüne karşı değildir. Bunun gibi pis insanlar, Atatürk’ü bu hale getirdi. Hayır kızım, sen o yönden rahat ol.”

Tabii finali ilk başörtülü Atatürkçü kız yapmış: O benim de atam.

Tamam, o senin de Ata’n olsun. Biri de bana Türkiye’den dünyanın herhangi bir yerine kalkan ilk uçağın kaçta olduğunu söylesin ama...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sizin mehdiniz kim: Adnan Hoca mı, Ahmedinejad mı?

Ramazan Rasim 18.11.2011

“Korkma! dedik, üstün gelecek olan **kesinlikle sensin.**” (Taha Suresi, 68)

“Kesinlikle sensin”deki bold kısma dikkat. Çünkü bu söz ebced hesabıyla hesaplanmış ve 1956 çıkmış.

Hani Allah peygamberlerden ‘kesin bir söz (misak)’ almıştı: “Andolsun size kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız.”

(Âl-i İmran Suresi, 81) “Sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir elçi geldi...” sözleri de ebced hesabıyla hesaplanmış ve o da 1956 çıkmış.

Buradaki 1956'ının 1956 yılı olduğunu söylememe gerek yok herhalde.

Peki, ne olmuş bu 1956 yılında?

Sudan bağımsız bir cumhuriyet olduğunu ilan etmiş. Tunus, Fransa'dan bağımsızlığına kavuşmuş. Pakistan, dünyanın ilk İslami Cumhuriyeti olmuş. Fas bağımsızlığını ilan etmiş. Türkiye'de ortaokullarda din dersi okutulmaya başlanmış.

Ee efendime söyleyeyim bir de Adnan Hoca (Adnan Oktar) dünyaya gelmiş. 28 Ekim 1956'da da Mahmud Ahmedinejad dünyaya gelmesin mi?

Eyvahlar olsun.

Ey İslam ümmeti işte o karar vakti geldi.

Kuran'ın apaçık işaret ettiği 1956 yılında doğan bu iki büyük zattan hangisi sizin favori mehdiniz?

İran'daki Hüccetiye tarikatı Ahmedinejad'ın mehdiliğini ilan etti edecek. Ahmedinejad, Birleşmiş Milletler'de konuşurken etrafını kaplayan nur halesi üzerine belgeseller elden ele dolaşüyor. Hüccetiye mensupları İran devletinin hışmına uğruyor. Size ütöpik, hayal ürünü, fantastik gelmesin. Aslında tehlike büyük ve yakın.

Mesela mehdilik aşkıyla Ahmedinejad İsrail'e bir füze gönderse ya da bir İsrail füzesi İran'a düşse kıyamet kopmuş demektir. Böylece Mehdi ile Deccal İsrail'de savaşacak alâmeti de belirir. Valla o gün dünya Müslümanlarını hiçbir güç, hiçbir fetva İsrail-ABD cephesine karşı Ahmedinejad'ın bayrağı altında toplanmaktan alıkoyamaz. Yıllardır o büyük savaşa hazırlanan Amerika'nın Evanjeliklerini de hiç kimse Netahyahu'nun dünyaya dönen Hz. İsa olmadığına inandıramaz.

Ama korkmayın. Adnan Hoca www.hazretimehdi.com sitesinin isim hakkını satın alarak bir adım önde. Ayrıca sitedeki “Hz. Mehdi'nin talebelerinin özellikleri” videosuna göre “Hz. Mehdi'nin talebeleri Boğaz Köprüsü'nden geçecek (suda yürüyecek alâmeti buna işaret), hızlı trene ve uçağa binecekler (Mehdi çağırdığında ânında gelecekler alâmeti gereği) ve internet kullanacak.”

Aynı sitede içimizi rahatlatan şu müjdeli hadis de var: “Aleyhlerinde mahkeme kararları çıkarılacak.”

Adnan Hoca mehdi olmadığını söylüyor ama zaten Mehdi de mehdiliğini kabul etmeyeceğine göre bir sorun yok.

Geriye kalıyor Mehdi'nin 313 talebesinden biri olmak. 300. talebe Adnan Hoca'nın büyük kedileri, çok tatlı ve usulları ağırladığı muhteşem televizyon programında sık sık görünen Hilâl Cebeci olsa gerek.

Son atağıyla Doğu 301. olacağına göre...

Bir dakika ben bir Twitter'a girip geliyorum...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Peygamberin gözüne böyle giremezsiniz

Ramazan Rasim 25.11.2011

Ekşi Sözlük'te birileri Allah'a ve Peygamberine hakaret etmiş. *Twitter*'da hashtag cihadı başlatan bir grup mümin de "Kapatın bu siteyi" demiş.

İlk duyduğumda şöyle dedim: Allah'ın ve Peygamber'in çok da umurundaydı zaten...

Keşke Peygamber Efendimiz'in gözüne girmek, şefaatinin kazanmak bu hashtag cihadını retweet etmek kadar kolay olsa.

Memleketimizde saldırgan bir laiklik ve ateizm olduğu kesin. Müslümanlar bu saldırgan laikliğin şerrinden yeni yeni kurtulmakta. Hâlâ üniversitelerde, beyaz yakalı işlerde dindarlık parmakla gösterilme nedenidir, bu yüzden de saklanır.

Asistanı olmayı düşündüğü üniversite hocasının evindeki davette içki içmediğini söylemediği için "Antibiyotik hap alıyorum" diyen dostlarım, üniversite mezuniyet töreninde annesinin başörtülü gelmesinden çekinen dindar arkadaşlarım oldu. Onları ayıplamadım.

Son birkaç yıldır toplumda bu konuda bir rahatlama yaşanıyor. Dindarlık toplumun her alanında daha fazla görünür oluyor. Çoğunluğu oluşturan dindarlar iktidarı laiklerden devralıyor.

Beklenir ki bu iktidar devri sadece bir koltuk değişikliği olarak kalsın. Koltuk da değişsin. Laiklerin dindarlara yaptığını, dindarlar laiklere yapmasın.

Abdestli Abdurrahman Yalçınkayalara ihtiyacımız yok çünkü.

Türkiye hâlâ dindar bir toplum. Ateistlerin oranı dünya ortalamalarının çok altında. En laik Kemalistlerimiz bile en azından kalben dindardır. Dinsizlik, Türkiyeli Müslümanların birlikte yaşamaya alışık olduğu bir şey değil hâlâ. Dinle hiç ilgisi olmayan insanlar bile dinsiz olmazlar, dinsiz olduklarını söylemezler bu yüzden.

Ama alışsalar iyi olacak. Çünkü Türkiye'de hayat normalleştikçe insanlar dindarlıklarını da dinsizliklerini de daha özgürce yaşayacaklar. Birileri bizim Allah'ımıza ve Peygamberimize inanmayacak ve bunun propagandasını da yapacak. Bunu yaparken maneviyatımızı bozacak ağır sözler söyleyecek.

Allah, Kuran'da Hz. İsa'nın Tanrı'nın oğlu olduğunu söyleyenlerin sözlerinin **"Az daha gökleri çatlatacak ve dağları yıkıp yerlere geçeceğini"** söylüyor. (Meryem, 19/90-91) Ama sonra da onları yine de helak etmediğini, onlara mühlet verdiğini hatırlatıyor.

Meşhur kıssadır. Hz. İbrahim meşhur sofrasına gelenlere inanıp inanmadıklarını sorar ve Allah'a inanmayanları ikramsız geri yollar. Bunun üzerine Allah, İbrahim'e seslenir:

"Ey İbrahim, onlar senelerden beri Beni inkâr ediyor ve Zât'ıma yakışmayan değişik isnatlarda bulunuyorlar. Fakat Ben her şeye rağmen onların rızıklarını kesmedim."

Allah kendisi için cengâverlik yapalım diye değil iyi bir kul olmamız için bizi bu dünyaya gönderdi. Peygamber'in de bizim korumamıza değil bizim onun şefaatine ihtiyacımız var.

O yüzden telaşa gerek yok. Allah kendisinin de Peygamberinin de şanını korur ve yüceltir. Böyle durumlarda arkanıza yaslanın ve bir İnşirah Suresi okuyun:

“Biz, senin göğsünü yarıp-genişletmedik mi? Ve yükünü indirip-atmadık mı? Ki o, senin belini bükmüştü; Senin şanını yüceltmedik mi? Demek ki, gerçekten zorlukla beraber kolaylık vardır. Gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır. Şu halde boş kaldığın zaman, durmaksızın (dua ve ibadetle) yorulmaya-devam et. Ve yalnızca Rabbine rağbet et.”

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İslam’a biraz neşe lazım

Ramazan Rasim 02.12.2011

Bilmem farkında mısınız; siz miladi takvim insanları 2011 yılının son günlerini yaşarken, biz hicri zamanın insanları olarak 26 kasım günü çoktan yeni yıla girdik. 1433 yılı hepimize sağlık ve mutluluk getirsin. Yakında 2012 yılına girecek tüm kardeşlerimize de mutluluklar dileriz.

Tamam, eklektik oldu farkındayım da, elâlemin Noel Babası, süslenmiş çamları, çocukları heyecanlandıran kırmızı hediye paketleri, kurabiyeleri, hindi doldurmaları, ışıklarını görünce insanın canı çekiyor be.

Tamam, anladık ecnebi âdetlerine özenmek iyi değil. Aziz Nicholas kostümlü Mustafalar, Hüseyinler birbirilerine “Mutlu Noeller” diyen Ayşeler, Fatmalar fena.

Ama yahu bizim İslam’ın da eğlencesi az be kardeşim. Şimdi en liberal hocaya sorsanız “Hocam Hicri yılbaşını nasıl idrak edelim” diye, diyeceği tek şey, “Tövbe et, namaz kıl” olacaktır. Gel de bunu çizgi filmlerde görüp iki elini Hıristiyan kardeşlerimiz gibi birleştirerek “Tanrım beni, annemi ve küçük köpeğimiz Bobby’yi koru” diye dua eden küçük kızlara anlatın.

Hadi diyelim yılbaşı eğlencesine karşıyız. Anladık, artık inattan Mekke’nin Fethi’ni kutlamaktan vazgeçen Müslüman aileler o geceyi, göz ucuyla baktıkları televizyondaki eğlence programlarına “rezillik” diye çık çıklayarak geçirmekte. Ee bari Hicri yılbaşı için bir şeyler düşünssek.

Nesrin Topkapısız da bir eğlence mümkün. Ama öyle neyli, dinî sohbetli düğünler gibi de eğlence olmaz.

“Helal daire keyfe kâfidir” demiş Bediüzzaman. Mesela?

Noel Baba’nın karşısına Nasrettin Hoca’yı çıkarsak çocuklarımız ne olduğunu bile anlamaz. Hem Nasreddin Hoca Noel Baba’dan daha komik.

Aşure komşuluk, birliktelik için harika bir yiyecek. Aşure kültürünü biraz daha canlandırsak.

Tamam, çam ağacı yerine hurma ağacı falan önermeyeceğim. Ama dinî hayatın içine çocukları katmak için mesela bayramlarda çocuklara hediye alsak...

Ya da esas olarak gerçek hayatı dinî hayatın içine sokmaya çalışmaktan vazgeçsek de dinî hayatı gerçek hayatın içine katmaya çalışsak.

Eğer Müslümanlar olarak bunu başaramazsak dinin neşesini arttıramazsak yeni nesillerin aklı ve gönlü daha çok Noel Babalara, ışıklı çam ağaçlarına kayacak.

Hayatı dinileştirmeye çalışırken, din hayatın karşısında yenilecek.

Benden söylemesi...

Alevi kardeşlerimizin Muharrem ayı ve Aşure Günü de mübarek olsun. Aşure getirenleriniz bol olsun. Bu da aşure duası...

İsm-i Şah Allah Allah. Allah, Muhammed, Ali Oniki İmam Efendilerimizin ruhu revanları, şad ve handan ola. Münkir ve münafıklar mat ola, müminler şad ola. Lokmalarımız dertlere deva ola. Matem-i Hasan ve Hüseyin ola.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dînen şike

Ramazan Rasim 09.12.2011

Güneşin altındaki her şey dinle ilgilidir. (Aslında Güneş'in üstündeki her şey ve bizatihi Güneş'in kendisi de ilgilidir ama neyse bugünlük o kadar açılmayalım.) Ben bu gazetenin din yazarıyım. O halde güneşin altındaki her şey hakkında yazabilirim. İkna olmayanlara bu varsayımı P ve Q'nun tüm imkânlarını kullanarak da anlatabilirim. Artık bu self-fetvayı aldıktan sonra ister Taraf 'taki tartışmaya bodoslama girip "İslam'a göre Troçki: Mazlumun kurşun atanı da kurşun yiyeni de şerefli" başlıklı bir yazı yazayım. İster "Nuray Mert ya da Müslümanların Münevver Ayaşlı sendromu" diye bir analiz patlatayım.

Ama bugün canım şike yazmak istiyor. Canımı çok sıkıyor bu şike mevzuu. Çünkü bu işten fena halde fitne kokuları alıyorum.

Önce şu şike mevzuuna dinen bir bakalım. Yok pardon bakamıyoruz. Aradım taradım İslam'da şikenin yerini bulamadım. En yakın şöyle birşey var:

Câbir b. Abdullah'tan rivayete dilen sahih bir hadise göre Peygamber Efendimiz "savaş aldatmadır" demiştir. İslam alimleri de savaşta düşmanı aldatmak için her türlü hilenin caiz olduğu hususunda ittifak halindedir. Uhud Savaşı'nda bir tepeye taktik olarak yerleştirilen okçular mevzusunu Çağrı filminden hatırlayın. (Bugüne kadar Çağrı filmini izlememiş olanları da memleket ortalamasından bu denli kopuklukları için tebrik etmek isterim. Tabii söz konusu olayda hem de pozisyonu ileri geri almaya ihtiyaç duyurmayacak bir açıklıkta okçular mevkiyi terk edip bireysel oynamışlar ve dokuz kusurlu hareketten birini işlemişlerdir o ayrı.)

Ama üzgünüm, şike, teşvik primi falan bir tek savaşta caiz. Hem de kurumamış dalları bile kesmenin haram olduğu, günümüzün füzeli, predatorlu, yukarıdan bombardımanlı savaş makineleriyle mümkün bile olmayan İslamın cevaz verdiği savaşta. Savaş meydanında kılıcını indirirken yüzüne tüküren müşriki "Şimdi seni öldürsem İslam için değil kendi nefsim için öldüreceğim" diye serbest bırakan Hz. Ali'nin titizliğindeki bir savaşta.

"Futbol da savaşın yeşil sahada 11'er kişiyle yapılanıdır" gibi entel futbol yazarı triplerine girip mevzuu nerelere nerelere bağlamak mümkün tabii. Biz yine de aldatmaya girdiği için oltayla balık bile tutmayan sufi hassasiyetimizi muhafaza edelim.

Yani bir topun peşinde koşan 22 adam uğruna günaha girmeyi de buna tenezzül edip günaha girenleri oy uğruna müdafaa etmeyi de kuyumcu hassasiyetindeki bir Müslüman'a yakıştıramam.

Ama şike mevzuu bu kadarlık bir sınav da değil. Sınavın büyüğü şike mevzuunda "ümmetin ihtilafında kendileri için rahmet" görenlerin şikeleridir. Dün 'Miss Genelkurmay' namı bir köşede gördüğüm "Çünkü demokrasi, atanmışların değil hesap verme durumunda olanların rejimidir" sloganları eşliğindeki ve "Nihal'i öldürüyorlar Adnan Bey" kıvamındaki "Başbakan'a hasta yatağında bu yapılır mı" türü şeytanın sağdan sağdan yaklaştığı fitnelerden bahsediyorum. Ellerindeki bütün Kemaller boş çıkarlar, yürekleri toplu vurdukça hiçbir topun sindiremeyeceği anlaşılana şike yapmakta. Akif'in köşesi olsa da yazsa...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Müslümanlar için Jingle Bells

Ramazan Rasim 23.12.2011

Valla bana herhalde bu aralar Diyanet Fetva hattından daha çok soru geliyor. Tabii bana gelen sualler "Hocam, azıcık pırt abdesti bozar mı" türü sualler değil. Zor, kitap karıştırmadan, "bozmaz kızım yeter ki kalbin temiz olsun" diye cevaplanabilecek gibi değil.

Halkımızın bu dinî açlığı beni ziyadesiyle memnun etmekte. Demek ki ne dindeki tüm zorlukları kaldırıp, Cumhuriyet ilkelerine uymayan şeyleri kesip biçen Yaşar Nuri Hoca, ne de her şeyi yasaklayıp, herkesi cehenneme gönderen (niye cenneti kendine sakladığı anlaşıldı) Cüppeli Ahmet Hoca dinî meraka bir şey yapabilmiş.

Format değişikliği yapıp arada sorularınıza cevap vermeye çalışacağım. Allah utandırmasın. Hemen baştan söyleyeyim Allah muhafaza yarın şeytana uyup benim de xxx videolarım çıkarsa ve "bana komplo yaptılar" falan dersem emin olun ki o videolardaki benimdir. Aman bendenizin de bir beşer olduğunu, şaşabileceğini düşünüp, suçu İslam'da, Pensilvanya'da, karanlık mihraklarda falan aramayın.

O halde üç beş soruya cevap vermeye çalışayım.

Hocam çocuğumuz çok istedi evimize yılbaşı çamı diktik. Günaha mı girdik?

İslam adına bunca çam devrilirken sizin evinize diktiğiniz çamın ne hükmü olabilir ki. Ayrıca Hz. İsa'nın doğum günü için evini süslemen sadece Allah'ın hoşuna gider. Tabii böylece çıtayı yükselttiğinin, öteki tarafta Hz. Muhammed'in doğum günü için evin ortasına en az bir çınar dikme beklentisi yarattığının da farkındasındır inşallah.

Tabii işi çamı J harfleriyle süsleyip (Jesus'un J'si), yılbaşı ilahileri çalıp söylemeye falan vardırırsan İslam kapısından sana iyi niyetle gülümseyip el sallamaktan başkası düşmez bize. Yılbaşı gecesi içip içip çamın altında sızma durumlarına zaten biz bakmıyoruz. Gözlerine maske, kafana huni takmanın mekruh olduğunu ise rahatlıkla söyleyebilirim. Âdemoğlunun göz zevkini bozmaktan büyük günah mı olur.

Hadi bu da yılbaşına özel İslam piyangosundan büyük ikramiye kabilinden bir tüyo olsun: Günahsa da çocuk istemişti deyip günahını çocuğun boynuna yüklersin. Zaten çocuklar günahsız değil mi?

Diyanet doğru dürüst bir kurum olsa...

Ramazan Rasim 30.12.2011

Keşan Müftüsü'nü Noel Baba açıklamasını buldum izledim. Bir defa Noel Baba'nın ipliğini pazara çıkardığı bu konuşmanın arkasında ciddi bir entelektüel hazırlık olduğu anlaşılıyor. Bunu önündeki herhalde ezber yaparken biraz kırıştırdığı kâğıttan çıkarıyorum. Ayrıca makam koltuğuna oturduğundan, bu merakla beklenen açıklama için makamına çağırdığı ajansa ait önündeki tek mikrofondan, Türkiye'nin yüzünü güldüren baca saptamasını yaparken bile bir gram bozulmayan ciddiyetinden.

CERN laboratuvarındaki deneyin sonucunu açıklayan bilim adamlarında yoktu bu hazırlık, ciddiyet. (Görüyorsunuz inanç boşluğu neler yaptırıyor insanoğluna. Öyle olmasa Tanrı'nın tek bir parçasını bulmak için milyarlar toprağın altına gömülür müydü?)

"Noel denilen şahsiyet" derken ki hali neredeyse "Yıllardır aranan Noel Baba kod adlı zanlı yakalandı" açıklaması yapan Emniyet Müdürü'nden halliceydi. (Şahısta ele geçirilen kırmızı şapka, beyaz sakalla masa üstünde Keşan Müftülüğü de yazılabilirdi mesela.)

Ben en çok açıklamasındaki "Noel Baba'nın İslam geleneklerinde ve Türk örf ve âdetlerinde yeri yoktur" kısmını sevdim. Diyanet'in kadroları düşünüldüğünde meseleleri İslam ve Türklük diye iki dinin kaidelerini esas alarak değerlendirmeleri sürpriz sayılmaz.

Tüylü şapkalı, kalın gocuklu, geyikli Noel Baba'nın (Aziz Nikola) aslen Antalyalı olduğu yolundaki büyük turizm harikası tezimizi bir ispatlasak, birkaç yıla da kırmızı-beyaz kıyafetlerinden onu Türklüğe bağlayıp, Noel Baba'yı bağrımıza basacağız yani.

Dindar Hristiyanlarda yok mesela bu "örfümüz dinimizin mütemmim cüzüdür" ilkesi. Onlar için Noel Baba Germen paganizmi, İskandinav, Dutch folklorundan miras bir tür hurafe. Hz. İsa'nın doğumunu gölgeleyen bir şamata, tadında bırakılması gereken kapitalist icat. Pek de haksız sayılmazlar. Şimdiki sevimli Noel Baba imajı 18. yüzyılda ABD'de keşfedildi denebilir. Tabii bu toprakların, başkanların ekonomik durgunluğa karşı Şükran Gününü erkene çektiği bu işler için mümbit topraklar olduğunu söylemeye gerek yok. 1902'de L. Frank Baum'ın çocuklar için yazdığı *The Life and Adventures of Santa Claus* kitabından sonra bu Noel Baba ho ho ho gülmeye, akıllı çocuklara hediyeler getirmeye başlar. Bu göbekli, beyaz sakallı, kırmızılı Noel Baba'nın 1930 yılında Coca-Cola'nın Noel reklam kampanyasının yıldızı olduğunu da hatırlatalım. Yarı şehir efsanesi olsa da kırmızı-beyazın kökenlerini de açıklıyor bu tez. (Mesela İngilizlerin geleneksel Christmas Babası yeşil giyer.)

Yani bu icat edilen Noel Baba, Hristiyanlığa kapıdan değil kesinlikle bacadan girmiştir. Doğru dürüst bir adamlığını, delikanlılığını tartışmak bugüne kadar kimsenin aklına gelmemiş olabilir. Onu da biz başardık. Daha da büyük başarımız büyük bir ciddiyet içinde Türkiye'yi güldüren espriyi yapan müftü hakkında soruşturma açmak. Diyanet'in Paganlara karşı bu hassasiyeti göz yaşartıcı tabii. Keşke Hristiyanlara karşı da biraz jest yapıp şu MGK icadı misyonerlik karşıtlığını da terk etseler.

Herkese hayırlı ve güzel bir yıl. Hohohoho...

Gel vatandaş gel, İslam'a gel...

Ramazan Rasim 06.01.2012

Yahu bu aralar insanlık âlemi akın akın İslam'a koşuyor galiba. Her gün başka bir hidayet haberi. Maşallah devletin resmî ajansı Anadolu Ajansı da artık gönüllerden bildiriyor, memleketteki hiçbir hidayet haberini atlamıyor. Laik bir devletin ajansı olarak Hıristiyanlığa geçen vatandaşlarımızın da haberlerini yaparlar artık. (Belki de yapıyorlardır, İncil arası yüz dolar falan)

"Yahu hoca sana ne oluyor. Ne güzel insanlık İslam'la müşerref oluyor işte, senin müşteriler artıyor daha ne istiyorsun" diyenleri duyuyor gibiyim. (Vallahi MİT'ten gelmedi istihbarat Sayın Başbakanım, hassasiyetiniz için şimdiden teşekkürler.)

İlgiyle okuyorum bu hidayet haberlerini, Allah imanlarını arttırsın diye dua da ediyorum da ne yalan söyleyeyim tüylerim diken diken olmuyor valla.

Mesela son haber. İsim yazmayacağım. Antalya'da daha dün İslamiyet'i seçen bir Rus hemşirenin haberi. Tabii bütün hikâyelerin ortak özelliği İslamiyet'i seçti haberlerinin ikinci cümlesindeki, "Türkiye'de tanışıp evlendiği" kalıbı. Daha şu âna kadar bekâr bir hanımın/beyin yalnız ve güzel bir hidayet haberini okuyamamış olmanın bedbahtlığını yaşıyorum.

Bu hanım kızımız da Antalya'da bir sene önce tanıştığı bir Müslüman Türk'le evlenmiş. Hidayet tabii evde, yolda, camide falan mümkün olmayan bir şey. İlle TC'ye bağlı bir Müftülük binası olacak. O resmiyeti görmeden insanın kalp gözü açılmıyor. Haberden öğreniyoruz ki bunun çok basit bir sebebi var. Müftüler, İslam'ı seçenlere "Diyanet İşleri Başkanlığı İhtida Belgesi" veriyor. Resmî, imzalı, mühürlü tapu gibi bir "Müslüman'dır" kâğıdın oluyor. Yani bizde iman öyle kalbî, metafizik falan değil, belgeli. Ben mesela işlerini büyütme isteyen, ufku geniş bir kalpazan olsam bu belgenin sahtelerini üretip işini garantiye almak isteyen ateistlere, Hıristiyanlara falan satarım. Ne olur ne olmaz, bulunsun. Ne diyelim inşallah bu belgenin Ahiret'te denkliği de vardır. Oradaki yetkililer buna bakıp "Kâğıt parçası" deyip cehenneme atarlarsa, evrakta eksik imza var deyip geri gönderirlerse kızmak yok. Herhalde 1100 yıl İslam'ın bayraktarlığını yapmış bir millete de azıcık torpil yapılır. Tabii cennetin kapısında Türkiye Cumhuriyeti'nden belgeli Müslümanlara işlemlerini daha hızlı halletmeleri için ayrı bir kontuar açılacağını falan zannetmiyorum, beklentileri fazla büyütmemek lazım.

Neyse burada takılıp kalmayalım. Haberde daha çok malzeme var. Törende konuşan Kozan Müftüsü şöyle demiş mesela: **Bu hanım da araştırmış, kendi iradesi ile İslam'ı seçmiştir. Bin 100 yıl İslam'ın bayraktarlığını yapan bir millet olarak, bizler de bunun mutluluğunu yaşamaktayız.**

"1100" yılın küsuratına bayıldığımı söylemeliyim önce. Kötü niyetlisin demeyin ama Müftü Bey'de Osmanlı-Rus savaşını kazanmış bir komutan edası gördüm ben. Tabii kelime-i şahadetle İslam'ı seçtiğini zanneden Rus hanıma da böylece otomatikman Türk olduğunu da birinin söylemesi lazım. Ya da ne lüzum var, ikisi arasında ne fark var ki zaten.

Bakın yerim de bitiverdi. Sen misin hidayetle dalga geçen. Köşemin bereketi kaçtı görüyor musun? Diyanet İşleri Kadıköy Müftülüğü'nün ıslak imzalı tekfir belgesine tükürükle pul yapıştırılıyordur şimdi...

Occupy cami

Ramazan Rasim 27.01.2012

Nihayet Diyanet İşleri Başkanlığı da yüzyıllık gecikmeyle de olsa kadınlardan da hak din İslam'ı seçenler olduğunun, hatta ve hatta onlara da namazın farz kılındığının farkına vardı ve camiyle Kars Kiraathanesi arasındaki farkı belirginleştirmek için bir dizi faaliyete başladı.

Zaten hiç anlamamışımdır. Oturduğun apartmanda, çalıştığın işyerinde, gittiğin alışveriş merkezinde, otobüste, minibüste, hastanede kadınlarla birarada olmakta bir beis görme, sıra bütün bu dünyalıklarından kurtulman gereken camiye gelince bir anda mahremiyet duyguların kabarsın, kadın görünce abdesti kaçacakmış gibi bir ruh haline girip, kadınlarla arana kalın perdeler çek.

Bu kısmı Yaşar Nuri Öztürk ruh haliyle yazmaktayım: Yahu kardeşim eğer senin Allah'ın evinde, Allah'a secde ederken de gözün yanında, hemen arkanda namaz kılan bir kadına kayıyorsa, dikkatini namaz kılan tesettür içindeki bir hanım bile dağıtıyorsa senin için herhangi bir dinin yapabileceği pek bir şeyi yok demektir.

Kâbe'ye bakınca bu âdetin pek de Mekke'ye inen bir dinden kaynaklandığına inanamıyor insan. Belki Ayasofya'dan, belki Sinagoglardan geliyor bu "balkonlar kadınlara" âdeti.

Bu absürtlüğünün acıklı ve komik neticelerini İstanbul'daki cami maceralarını bana yazan bir hanım okurumun mektubundan okuyalım:

– Camilerin çoğunda kadınların abdest alabileceği yer yok. Bu durumda kadınlar olarak diyanet'ten "kadınlar dışarıda abdestsiz namaz kılabilir" fetvası çıkarmalarını bekliyoruz. Ya da "kadınlar dışarıda abdest alırken tesettür mesuliyetinden muaftırlar" fetvası da olabilir.

– Kadın camide namaz kılmak istiyorsa, abdestten sonra 2. engeli de aşmayı göze alması lazım: Cambazlık isteyen, küçücük basamakları olan, dönerek yükselen merdivenler. Genç ve sağlıklı olmak bir yana, o merdivenlerden inip çıkarken düşüp yaralanmamak için bir kedi çevikliğinde olmak lazım. Hasta, yaşlı, şişman, hamile veya çocuklu olmak ise bu merdivenler için çok fazla.

– Merdiven engeli olmayan camilerde ise yine kadife perde arkası vebalı muamelesi yapılıyor kadınlara. Kışın bile havasızlık ve kötü kokudan kurtulamayan perde arkası cemaatinin hali yazın ise içler acısı.

– Camide kendisine ayrılan yeri bulamamış bir kadının maruz kalacağı başka bir zorluk da, camideki erkeklerin kendisini erkeklerin abdestini kaçırın ve hemen gözden kaybolması gereken, mümkünse görünmez olması beklenen bir varlık gibi hissettirmeleri. Bu hissi veren en somut şey ise: "Şu taraftan hanım şu taraftan" diye yardımcı(!) olan tok bir erkek sesidir (Bu erkeğin gözleri konuşurken ya yerededir ya da boşlukta belli belirsiz bir yerededir).

– Bu sıkışıklık içinde bir karış yer için birbirine çemkiren, kendine zor zahmet bulduğu bir secdelik yeri din kardeşiyle zinhar paylaşmak istemeyen kadınların bu haletiruhiyesi fiziki şartlardan sonra huşu içinde bir namazı engelleyen başka bir neden. Böylece uhuvveti değil hem hemcinsine hem de kendisine bu eziyeti reva gören erkeklere düşmanlığını pekiştirip camiden çıkıp gitmek işten bile değil bazen.

Of içim daraldı. Kadınlara sesleniyorum: Occupy camii...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Geç kalmış bir proje: Dindar nesil yetiştirmek

Ramazan Rasim 10.02.2012

Yapılan son araştırmalara göre Türkiye’de insanlar spor yapmıyor. Hareketsizlikten kaslar pörsümüş, eklemler kireçlenmiş, fazla yağlar almış yürümüş. Neyse ki fikrî hayatımız oldukça fit. Başbakan Erdoğan adeta bir baş beden eğitimi öğretmeni gibi yetmiş beş milyonun karşısına geçiyor ve toplu kültür-fikir hareketleri yaptırıyor. Kâh şınav çektiriyor, kâh hafif koşu yaptırıyor, muhalifinden müttelikine herkese bir güzel ter attırıyor. Başbakanımızın son toplu kültür-fikir egzersizinin teması dindar nesil yetiştirmek üzerineydi. Yine çok tartışıldı. Çok eleştirenler oldu. Karşı kampanyalar başlatıldı. Hâlbuki ne kadar geç kalmış bir girişim.

Dindar nesil yetiştirme çalışmalarına bundan kırk sene önce başlansaydı bugün Ahmet Altan, Perihan Mağden belki de mahkemeye gitmek zorunda kalmazdı.

Dindar bir nesil Kuran-ı Kerim’i ve o kitaba göre hayatını düzenleyen Hz. Peygamber’i yakinen tanır, öğrenir. Yine Peygamber’in, insanları kurtuluşa götürecek yıldız olarak tanımladığı sahabelerinin hayatını bilir. O yaşanmış hayatlardan bugüne ışık tutacak bir kaç şey paylaşırsam ne demek istediğim daha iyi anlaşılabilir.

Sevgili Peygamberimizin çok sevdiği eşi Hz. Aişe’nin zina yaptığıyla ilgili söylentiler çıkmıştır. Peygamber bunu dillendiren insanlara esip gürlemez. “Ben sizin kime hizmet ettiğinizi biliyorum” demez. İddiaları tetkik ettirir. Eşine “eğer suçsuz isen bu ortaya çıkar sabret, eğer bir hata yaptıysan da tövbe et, Allah affeder” mealinde sözler söyler. (Hz. Aişe tabii ki suçsuzdur.)

Bir gün yine Hz. Peygamber yolda yürüyordur. Arkadan bedevinin biri gelir yakasında çeker ve “Allah’ın sana verdiklerinden bana da ver” der. Çekmenin şiddetiyle Peygamber’in boynunda sıyrık oluşur. Buna rağmen “Bedeviliğini de al git” demez, bedeviye döner, tebessüm eder ve yanındaki sahabeye istediğini vermesi talimatında bulunur.

Hz. Ömer ikinci halifedir. Sert mizaçlı, celalli bir adamdır. Halife olunca hutbeye çıkar. Mescitte toplanan kalabalığa hitap eder. Halifeliği süresince doğru yoldan ayrılıp, eğri işler yaparsa cemaatin ne yapacağını sorar. Orada oturan sıradan bir vatandaş kalkar ve “Seni kılıcımızla düzeltiriz” der. Hz. Ömer bunu söyleyen düz vatandaş mahkemeye vermez. Aksine bu derece takip edilmenin hata yapmaya teşne nefisler için büyük bir nimet olduğunu bilir. Gözleri üzerinde kılıç ve kalem sahiplerinin varlığından dolayı Allah’a şükreder.

Yine Hz. Ömer’in halifeliği döneminde bir savaşın ardından ganimetler dağıtılmış, herkese bir parça kumaş düşmüştür. Kumaşlar çok küçüktür. Bir gün Ömer hutbededir ve ganimet olarak dağıtılmış kumaştan dikilmiş bir gömlek giymektedir. Yine cemaatten biri “Seni dinlemiyorum. Sen önce gömleğin hesabını ver. Bizim kumaşlardan yama olmadı, sen gömlek diktirmişsin” der. Halife, insanların ortasında kendisinden el kadar kumaşın hesabını soran vatandaşa “Dinlemesini öğren” diye hiddetlenmez. Oğlu Abdullah’tan açıklama yapmasını ister. Çünkü Abdullah kendi hakkını babasına vermiştir.

Dindar nesiller kolay yetişmiyor yani...

Cemaatçi ile İslamcı arasındaki 27 fark

Ramazan Rasim 17.02.2012

Önce fitne ayetlerini derledim, sonra kendimi çok Yalçın Akdoğan-Hüseyin Gülerce gördüm, vazgeçtim. Ne demiş Peygamber Efendimiz: Ümmetimin ihtilafında rahmet vardır.

Memlekette büyük bir muhalefet boşluğu yok muydu? AKP'li kardeşlerimiz neredeyse Başbakan'ın sessizliğinden bile bin anlam çıkaracak bir fenafillâh düzeyine ulaşmadılar mı?

Buna karşı "rejim elden gidiyor" diyen Kemalistler yerine "mağrur olma padişahım" diyecek Müslümanlar muhalefet etse fena mı olur?

O halde "ikimiz bir fidanın güller açan dalıyız" arabesk şarkısına kulaklarımızı tıkayıp yeni dönem için hazırlanmaya başlayalım. Şuradan başlayabiliriz: Memleketin laikleri "bu çekik gözlülerin hepsi birbirine benziyor" diyen Amerikalı saflığında gördükleri çatışmaya bir anlam veremiyorlar, Tayip Erdoğan'ı Fethullah Gülen'in en kıdemli müridi zannediyorlar ya.

Buyurun size laikler için bir cemaat mensubuyla, bir İslamcı birbirinden nasıl ayrılır rehberi.

(Aslında cemaat diye bir şey yok. Hizmet var. Cemaatçi de yok şakirt var. İslamcı derken de aşağı yukarı AKP'nin merkezinde yer alan politik Müslümanları, Milli Görüşçüleri kastediyorum. Ama kolay anlaşılınsın diye "cemaatçi-İslamcı" tabirlerini kullanacağım.)

- İslamcı Gazze için ağlar; cemaatçi Hendek Savaşı için.
- İslamcı konferansa gider; cemaatçi sohbete.
- İslamcı kulaklığında ezgi dinler; cemaatçi Hocaefendi'nin vaazını.
- İslamcının şehit denince aklına Metin Yüksel, Şeyh Ahmet Yasin gelir; cemaatçinin Hz. Hamza, gittikleri ülkelerde hayatını kaybeden öğretmenler.
- İslamcı laik dünyada Müslüman gettosunda yaşamaya razıdır; cemaatçi ehl-i dünya ile birlikte yaşayıp onları da dindar yapmaya taliptir.
- Bir İslamcı başörtüsü yasaksa üniversiteyi bırakır, kapı önünde eylem yapar; cemaatçi perukla, şapkayla, olmadı başını açarak okula girer, onun için mezun olmak başörtüsü mücadelesi vermekten mühimdir.
- İslamcı iktidar ister; cemaatçi sızmak. İslamcı yönetmek ister, cemaatçi dönüştürmek.
- İslamcı meydan okumaktan, posta koymaktan hoşlanır; cemaatçi diyalog kurmaktan, ortak nokta bulmaya çalışmaktan.

- İslamcı eyleme, partiye, derneğe çağırır; cemaatçi eve maklube yemeğe.
- Cemaatçi Bediüzzaman'ın vaadi gereği samimiyetle Avrupa Birliği ister; İslamcı Seyyid Kutup'un, Ali Şeriatî'nin vasiyeti gereği ilk fırsatta İslam Birliği.
- İslamcı 'ümmetin meselelerini' kafasına takar; cemaatçi Afrika'da kolej açılmayan ülkeleri.
- İslamcı işadamları belediyelere yanaşıp yol yapar; cemaatçi işadamları Asya bozkırlarında terlik satar.
- İslamcı telefonu "Selamünaleyküm" diyerek açar; cemaat mensubu telefonda "Selamünaleyküm" demez. Hatta telefonda hiç bir şey dememeye gayret eder.
- İslamcı için en büyük şeytan İsrail'dir, ABD'dir; cemaatçi için İran fitnedir, kolejleri kapatan Rusya düşman.
- İslamcının komplo teorilerinin başkarakteri MOSSAD'dır; cemaatçinin ETÖ (Ergenekon Terör Örgütü).
- İslamcı için bütün provokasyonların arkasında Amerika, İsrail vardır; cemaatçi için ordu.
- İslamcıya göre cemaatçi Amerikancıdır; cemaatçiye göre İslamcı İrancı.
- İslamcıya göre cemaatçi pasifisttir, diyalogcudur, tavizcidir; cemaatçiye göre İslamcı takvası zayıf, namazı eksik, aceleci, fevri.
- İslamcı Kuran mealî okur; cemaatçi Risale.
- İslamcı kendini korumak için karate, kungfu salonlarına gider; cemaatçi cevşen okur.
- İslamcı sigara içer; bir şakirt için sigara içmek neredeyse içki içmek gibi bir şeydir.
- İslamcı sakal bırakır; cemaatçi bıyık, tedbir için belki keçi sakal.
- Varlıklı bir İslamcının pasaportu Suudi Arabistan Krallığı mührü ile doludur. Altı hac, 22 umre şaşırtıcı değildir. Cemaat mensupları bir hac iki üç umre ile yetinir. Pasaportlarında bolca ABD mührü vardır. Kostarika, Gine gibi ülkelerin mühürlerini görmek de sürpriz olmaz.
- Bir İslamcı için namaz kıyamdır, cami ümmetin biraraya gelmesi; bir cemaatçi için namaz tesbihattır, cami de ışık ev.
- Cemaatçilerin ağabeyleri vardır; İslamcılarının üstatları, hocaları.
- Cemaatçinin hayali Hocaefendi'nin Türkiye'ye dönmesidir; İslamcının ümmetin Kudüs'te toplu namaz kılması.
- Cemaatçi Afrikalı çocuğun Sezen Aksu şarkısı okumasıyla gurur duyar; İslamcı Filistinli çocuğun İsrail askerine taş atmasıyla.

Bayağı fark varmış değil mi?

İslami çifte standart

Ramazan Rasim 02.03.2012

Hafız Esad'ın göz doktoru oğlu Suriye'de, babasına layık hayırlı bir evlat olmak için insanlığın gözünü çıkarmaya devam ederken memleketimizdeki bazı dindarların kafasını bir hayli karışmış görmekteyim.

Esad'a destek gösterisi organize eden insan hakları örgütü çıkarmış bu topraklarda bu kafa karışıklığı şaşırtıcı olmasa gerek. Ama beni cennete gitseler "Cennet ABD'nin bir oyunu, emperyalistler cehennemi sömürüp tüm kaynakları cennete taşımışlar" diyecekler pek ilgilendirmiyor.

Gelin bizim Müslümanların bu meselelerdeki İslami çifte standardına bir bakalım.

Katil Hristiyan/ Yahudi/ Ateist, mazlum Müslüman'sa

(Bakınız Bosna, Filistin, Afganistan) Bu kafaların en rahat olduğu örnektir. Müslüman mağdur cephesinden gelen tüm haberler doğrudur. Müslüman yüzde yüz haklı ve mazlumdur. Yaşanan tartışmasız "soykırım"dır. BM'nin, NATO'nun, ABD'nin katliam yapan ülkeye askerî müdahalesi hararetle savunulur. Hatta bu müdahalede geç kalındıkça bu Batı'nın çifte standardına yorulur. Cuma çıkışlarında "Mehmetçik oraya" diye sloganlar atılır. Savaşan Müslüman kardeşlerimize destek için mücahitler gönderilir, silah, yardım için para toplanır. ABD uçakları Belgrad'ı bombalarken tekbir çekilir, Ruslara karşı Afgan Mücahitlere ABD yardımı, öyle ucuz komplo teorilerine alet edilmez.

Katil Müslüman, mazlum Hristiyan/Yahudi/Ateist'se

(Bakınız Sudan) Burada da kafalar rahattır, vicdanlar biraz rahatsız olabilir tabii. En baştan reddiyecilik devreye girer. "Bunu da nereden çıkardınız? Bu haberlerin kaynağı Batı medyası değil mi" diye su bulandırılır. Bu haberlerin ülkeyi işgal etmek isteyen emperyalistlerin bir yalanı olduğu tezi işlenir. Varsa petrol, toprakların altı boşsa stratejik konuma vurguyla katliam meselesi talileştirilir. Olan biten için "Soykırım" gibi sözcükler kullananlara bunun hukuki bir kavram olduğu hatırlatılır. Mazlum Hristiyanlara yardım eden Batılılar ülkeyi karıştırmakla suçlanır.

Katil Müslüman, mazlum Müslüman'sa

Kafa karışıklığını gidermek için Amerika'nın ne dediğine bakılır. Eğer ABD ve diğer Batılılar, "Katil Müslüman"dan yana ise işler kolaydır. Ama mazlum Müslüman'dan yana ise hemen "emperyalistler kardeş kavgası çıkarıyor, mezhep savaşı isteniyor" kartı açılır. Yine katliam haberlerinin Batı medyası kökenli oluşu üzerinden gidilir. "Abartılıyor" denir, katliam haberleri bir türlü teyit edilemez. Katliamdan çok katliam vesilesiyle ülkenin işgal edilmesinden endişe edilir. Türkiye'nin bu işgale ortak edilmesinin mahzurları üzerinde

durulur, bol bol "batakılık", "Batı'nın piyonu" kavramlarına başvurulur. Mazlum Müslümanların Batılılarla ilişkileri kriminalize edilir. Siz elinizi çekin, kardeş kardeş geçinirler gibi demagojilere başvurulur.

Bu çifte standart benim bile midemi bulandırdı. Burada kesiyorum...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Peki, benim bu dış mihraklarla bağlantılı Siyonist fitnede ne işim var

Ramazan Rasim 09.03.2012

Sayın Başbakanım.

Bu mektubu size Ahmet Altan'dan gizli olarak yazıyorum. Kendisi size böyle bir mektubu yazdığını bilse vallahi üzerime *WikiLeaks*'ini, Stratfor'unu salar. Fitneyi gördüm Sayın Başbakanım. Eğer bir fırsat verilirse –ki tam bu aşamada annemin Türk olduğunu hatırlatmak isterim– ülkeme hizmet etmek isterim.

Vallahi billahi tallahi bunlarla bir ilgim yok benim. Beni Ramazan'da dinî yazılar yazayım diye işe aldılar. Ben de gazete diye kabul ettim, meğersem burası soğuk savaş dönemi Berlin'indeki bir STASI karargâhından halliceymiş, nereden bileyim.

"Cuma günleri de yazmaya devam edin" hocam deyince samimiler zannettim. İslam'a, Müslümanlara saygı için yapıyorlar sandım. Hatırlayınız: başörtüsü zulmüne akraba-i taallukatınıza ait mecmualar bile mırmır derken, cepheden bayrak açmıştı bunlar. Zat-ı âlinizin partisini kapatmaya çalışırlarken de bu gazete en gür sesle bağırıp çağırmıştı, gönlümüzü kazanmıştı. Abdullah Bey'in değerli zevcelerine o komutan havalimanında saygısızlık yaptığında yüreğimi soğutan başlığı da bunlar atmıştı. Nereden bileyim bunları küstahlıklarından yaptıklarını. Meğersem şeytan soldan soldan yaklaşmaktaymış. Fitne ağlarını örüyormuş. Meğersem ki Siyonist fitnenin perdesi yapmışlar beni. Anlayamadım. Basiretim bağlandı.

Hâlbuki Yasemin Çongar'ın elinde yedi kollu şamdanla, asansörün tuşuna ısrarla beni bastırıldığı o melun cumartesi günü "Şabat'ta da yazsanıza hocam" dediği anda anlamalıydım niyetlerini. Konduramadım.

Çok isabet buyurmuşsunuz. Müfteri durumuna mı düştüm diye aman vesveseye kapılamayınız. Küfre karşı hile caizdir. Cihatta yalan söylemek de mubahtır. Az bile söylediniz. Bunlar dış mihrakların emrinde değil, bilakis bizzat dış mihrakın kendisidir bunlar.

Bu gazete Hz. İsa yaşarken çıksa, sürmanşetine İsa'nın resmini koyup "Yahudi şeriatını çiğnedi" diye yazardı. Hiç şüphe yok ki 12 Havari'den Yuda İskariyot'a da köşe yazdırırlardı. Böyle bir gazete Asr-ı Saadet'te çıksa mutlaka arkasında Müseylemet-ül Kezzab olurdu.

Evet, kabul ediyorum bir ara Julian Assange'ın o şeytani beyaz çehresine, nur indi zannetmiş olabilirim. Bir süre Ahmet Altan'ın sakalını hacı sakalı, Yasemin Çongar'ın saçlarını peruk, Kurtuluş Tayiz'i Tillo şeyhi, Markar Esayan'ı Cüneyt Arkin'in Bizans filmlerindeki mümin rahipler gibi kripto Müslüman, Yıldray Oğur'u saçları secdeden dökülmüş bir derviş zannetmiş olabilirim.

Sizi ve sizi çok seven yazarlarınızı bu fitneyi deşifre ederken görene kadar gaflet uykusunun REM aşamasına geçmiş olabilirim. Ama şimdi kalp gözüm açıldı. Uçan kuşa Siyonist fitne, kafamıza yatmayana dış mihrakların oyunu dediğimiz eski zamanları hatırlayıverdim.

Unutmayınız ki 99 caninin içinde olduğu bir gemiyi içinde bir masum varsa batırmak haramdır, cinayettir. Bendeniz buradayım ve imam-hatip lisesine başlamış bir çocuk kadar masumum. Hatta Stratfor'u atmosferde bir tabaka zannedecek kadar masumum. (Cihan Aktaş ve Cahit Koytak'a da kefil olamıyorum.)

Hali pür melalim böyledir.

Saygılarımla bilgilerinize arz ederim.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Allahümme ecirna min şerr-i iktidar

Ramazan Rasim 23.03.2012

Geçenlerde 1970'lerde yoksul dindar üniversite öğrencilerinin büyük MÜCADELE verdiği bir hareketin içinden yetişmiş bir kişinin hatırlarını okuyordum. Orada üzerinden onca zaman geçmesine rağmen geçmediği anlaşılan bir hayal kırıklığıyla anlatılan bir hatıra içimi burktu. Bu 10 kişinin aynı evde kaldığı hareketin yoksul öğrencileri, paraları birleştirip şu anda halen bir tabela partisinin lideri olan hareketin önderinin düğününü Topkapı Sarayı'nda yapmışlar. Topkapı Sarayı'nda galiba hâlâ açık olan o kebabçıda. Kanuni'den sonra bir ilk diye de övünerek. Topkapı Sarayı'nda daha sonra evlenen de olmamıştır diye bunun kerametine inananlar da vardır herhalde. Bir de hediye olarak önderlerine düğün hediyesi olarak araba almışlar. Sonra açık kasa sitemine geçilmiş falan. O hareket tarih olduğu için daha fazlasını anlatmayacağım. Kimseyi üzmem istemem.

Eee başka bir İslamcı tabela partisinin liderinin her zevceye bir köşk şeklindeki adaletle hükmettiği özel hayatından da haberdar olmuşsunuzdur. Neredeyse hepimizi tahareti sağ elimizle yaptığımız için cehenneme gönderdi gönderecek diye beklediğimiz sofı bir tarikatın liderinin Hollywood'un bile keşfedemediği bir fotomontaj teknolojisiyle çekilen videoları yüzünden ne kadar iğrenç iftiralara uğradığını da okuduk, allahı izlemedik.

O yüzden de Erbakan'ın mahdumlarının ve kerimelerinin miras kavgasına pek şaşıramıyoruz. Dünyadaki kimseye Boğaz'da yalısı olan, her yıl bir uçak kapatıp maaile Hacc'a giden, Versace giyen, Ege kıyılarında yazlığı olan, oğlunun altına son model arabalar çeken birinin İslamcı bir partinin lideri olduğunu anlatamayız. Kimse korkudan söyleyemiyor ama ben söyleyeyim: Allah rahmet eylesin ama Erbakan Ailesi Türkiye'nin şeyh ailesiydi.

Dua edelim ki onun paltosunun altından çıkan zamane idarecilerimiz bu debdebeli İslamcılıktan ders almış olsun. Milli Görüş'ün ipekten yapıldığı anlaşılan gömleğinden onların üzerinde hiçbir dünyevi lezzet kalmamış olsun. Allah onlara Sezai Karakoç zühdü nasip etmiş olsun. Yürüdükleri Nakşibendî yolunun terk yolu olduğunu idrak etmiş olsunlar. Bu uzun yolun daha ilk basamağı olan terk-i dünyada tökezleyip düşmesinler. Terk-i ukbâya terk-i hestîye, terk-i terke ulaşmak da onlara nasip olsun. Allah kimseyi iktidarın şerriyle, açgözlü evlatla, açık ilahi emri dinlemeyip kayda geçirilmemiş para pulla imtihan etmesin.

İpekten Milli Görüş gömleği kimin elinde kalacak kavgasından çıkarılacak ibret budur. Bunu cesaretle söyleyebilenlere selam olsun.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Işık 'Büyük Doğu'dan yükselir mi

Ramazan Rasim 06.04.2012

Refikimiz *Star* gazetesi Necip Fazıl'ın *Büyük Doğu* dergisinin tıpkıbasımlarını veriyor her cumartesi. Benim gibi arşiv meraklıları için bulunmaz bir hizmet. Allah razı olsun. Dergiye baktıkça Necip Fazıl'ın ancak şimdi cesaret edilebilen bir açık yüreklilikle Cumhuriyet'in İslamofobik kurucu kadrolarıyla nasıl büyük bir mücadele verdiği görülüyor.

Şimdi kanal kanal dizileri yapılan Osmanlı'ya küfredilen günlerde reddi mirasçıları reddetmiş, tarihe sahip çıkmış, böylece de muhafazakâr camiada bitmeyen bir itibarın sahibi olmuştur Necip Fazıl.

Cumhurbaşkanı ve Başbakan'ın da içinde yetiştiği bir dindar gençlik kuşağı onun paltosu altından çıkmış, en azından onun beslediği bir entelektüel havzadan su içerek dünya görüşünü oluşturmuştur.

Buraya kadar her şey normal. *Büyük Doğu*'nun bu tarihi misyonunun hatırlanması takdir edilesi bir vefa örneği.

Star'ın *Büyük Doğu*'yu veriyoruz anonslarında ise bir durmak gerek: Büyük Türkiye idealinin kaynağı *Büyük Doğu* dergisi.

Burada duruyoruz çünkü bundan sonrası tarihi, tarih içinde mana ifade etmiş bir fikri efsaneleştirmek, idealize etmek gibi tehlikeli sulara doğru sürükleniyor.

Eğer *Star*'cılarının dediği gibi Büyük Türkiye idealinin kaynağı *Büyük Doğu* dergisi ise başımız fena halde dertte demektir.

Mesela inşallah *Star*'daki arkadaşlar *Büyük Doğu*'nun 1945'te Tan Gazetesi'ni hedef gösterdiği sayılarının da tıpkıbasımlarını yayımlamazlar. Necip Fazıl, Tan Gazetesi'ni yakan İlhan Selçuklu, Demirelli guruğu *Büyük Doğu*'nun penceresinden selamlamıştı malum. Valla o tıpkıbasımı okuyanların gelip Taraf'ı yağmalamasından korkarım doğrusu.

İnşallah *Star*, *Büyük Doğu*'da Necip Fazıl'ın Hüseyin Üzmez'e gazeteci Ahmet Hamdi Yalman'ı vurdurtan yazılarının yer aldığı sayılarının da tıpkıbasımını vermez. Allah korusun...

Yahudiler, masonlar, komünistlerle ilgili memleketin bir hayli aştığı komploculuğun, kavmiyetçiliğin karanlık dehlizlerine düşmüş makalelerin yer aldığı sayıları da yeniden basmalarından korkarım. *Büyük Doğu*'nun Batı'dan gelen her şeyi lanetli ilan eden o Asyacılığını da, çarşafli kadın resimlerinin altına döşediği "Bu kadarı da fazla" misali modernist dilini de, minare ve fabrika bacalarının birlikte uzandığı "İşte özlenen Türkiye" ideallerini de çoktan aştı Türkiye.

Anlıyorum. Pek uzun zamandır İslamcı çevrelerde "Yetti artık şu üzerimizdeki liberal vesayet. Artık kendi sözümüzü söyleyelim" yakınmaları duyulmaktaydı. Özellikle de iktidar koltuklarına daha bir yerleştikçe, özgüvenler daha bir arttıkça.

Eh öküz ele geçirildi, ortaklık bitti.

Hâlbuki 90'lardan beri şu hocanız kaç tane İslam ve Demokrasi başlıklı konferansa katıldığını, kaç adet liberal değerleri taa Medine Vesikası'nda, Veda Hutbesi'nde bulan makale okuduğunu bile unuttu.

Peki, öyle olsun, buyursun İslamcı münevverlerimiz liberal vesayetten kurtulsun, kendi sözlerini söylesin. Mani olan yok. Toplumsal ve entelektüel bir karşılığı varsa makes bulur o sözler. Ama ne olur bu sözler İsmet Özel'in, Necip Fazıl'ın modası geçmiş, kavmiyetçi, komplocu, Soğuk Savaş'tan kalma sözleri olmasın.

Solcular Nâzım Hikmet'e sahip çıkacağım diyerek yıllarca Stalin için makineleşmek isteyen bir şairin siyasi fikirlerini de idealleştirdiler.

Bırakın Nâzım Hikmet de Necip Fazıl da tarihteki yerlerinde, o güzelim mısralarında huzur içinde yaşasın. Onlara bir selam gönderip biz yolumuza devam edelim. Yoksa "Büyük Türkiye"nin sonu da *Büyük Doğu* gibi olur. Yıllar sonra sadece tıpkıbasımlarıyla hatırlanan bir eski zaman hatırası...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üçüncü Dünyacılık imanın kaçınıcı şartıdır

Ramazan Rasim 13.04.2012

 Üçüncü Dünyacılık imanın kaçınıcı şartıdır Mısır'da **İhvan-ı Müslimin**'in gençleri Tahrir Meydanı'na çıkmadan İhvan'ın büyük ağabeylerinden izin istemişler. Önce buna sıcak bakmayan büyük ağabeyler düşünmüş taşınmış, biraz da küçümseyerek "eh yapın bari sıkılıp bırakırsınız zaten" diyerek izin vermiş.

Sonra o gençler meydanlara çıktı, dünyaya ilham oldu, modern zamanlar Firavun'unu devirdi. Şimdi o büyük ağabeyler o devrimin meyvelerini toplamak için birbirine düşmüş durumda.

Bugünlerde bazı İslamcı mütefekkirlerin güncel meselelerle ilgili değerlendirmelerine bakıyorum da aynı basiretsizliği görüyorum.

Önce büyük bir kibirle Arapların başlarındaki tağutlardan kurtulmasını tek bildikleri dış güçlere bağladılar. Bu coğrafyadan aktör çıkmaz, bir taş devriliyorsa mutlaka arkasında başka bir güç vardır gibi özetlenecek oryantalizmin Bernard Lewis'in bile aklına gelmemiş ileri bir aşamasından değerlendirmeler okuduk dindar kalemlerden. Kaddafi'ye mersiye yazanlar, devrim yapan halkları vatanlarına ihanetle suçlayanlar...

Derin ve az bilinen değerli İslam düşünürü **Atasoy Müftüoğlu** "Arap Baharı'nda neden antiemperyalizm yok" bile dedi. Kaddafi'de, Mübarek'te Saddam'da antiemperyalizm vardı da ne oldu hocam diye soran çıkmadı.

Son olarak değerli İslamcı düşünür, haliyle de herkese örnek **Sezai Karakoç**'un Suriye üzerine söylediklerini okudum. "**İyi ki Sezai Karakoç var**" başlıklı bir **Ruşen Çakır** yazısında diyeyim gerisini siz anlayın.

Esed bir yıldır protestolar için sokağa çıkan masum halkına ateş açıyor. Yaklaşık 7000 sivilin öldüğü söyleniyor. Siz hiç bu bir yıl içinde Sezai Karakoç'un çıkıp bir şey dediğini duydunuz mu? Ben duymadım. Şimdi bu zulme dur diyebilmek için hükümet elini taşın altına sokmaya çalışırken Diriliş Partisi'nin İstanbul İl Başkanlığı'nda basın toplantısı düzenlemiş.

(Tevazuu ve kanaatkârlılıyla meşhur bir büyük şair ve mütefekkirin niye böyle bir tabela partisinde ısrarcı olduğunu hiçbir zaman anlamadım, o ayrı.) Şöyle demiş Karakoç üstadımız:

“Şimdi Batı bize diyor ki, Suriye’de kötü bir yönetim var. Orada halk ile devlet arasında problem var, masum insanlar ölüyor. Bu işi siz halledin, siz çözün, insanların ölümünü seyir mi edeceksiniz? Şüphesiz Müslümanlar asla seyir etmez, ama bu meselenin çözümü silahla olmaz. O yönetimi uyaracak olan kılıç değil kalemdir. Çünkü kılıç ile girdiğiniz takdirde halk ile karşı karşıya gelecek ve siz yine masumları öldürmek zorunda kalacaksınız. İşte bu size kurulmuş bir tuzaktır.”

Sonra da şöyle diyor:

“Bugün Türkiye çok büyük bir tehdit ile karşı karşıyadır. Şimdiye kadar Müslümanların başına gelen zulümlerde hiçbir zaman Batı Türkiye’ye gel sen buna karış dememişti. Tam tersine kendisi işgal ettikten sonra, gel bize destek gücü ver demişti. Afganistan’da Bosna’da böyle oldu. Katliamlar olurken bizi sokmadılar, katliamlar oldu, bitti kendileri girdiler ve destek için çağırdılar.”

Önce Suriye’deki yönetiminin kötü olduğunu Batı’dan öğrendiyseniz çok yazık. Batı diyor diye şüpheyle bakıyorsanız daha da yazık.

İki paragraf arasındaki büyük tenakuzu gören gözler görmüştür.

“Katliamlar olurken bizi Bosna’ya sokmadılar”dan sonra Suriye’deki katliama müdahale mevzubahis olunca “Bu iş silahla olmaz kalemle olur bu bir tuzaktır”a atlanan tenakuzdan bahsetmekteyim.

Sevgili üstadımız şunu mu diyor: “Müslüman Müslüman’a zulmederse ancak kalemle araya girilir, buna müdahale etmek Batı’nın tuzağına düşmektir ama gayrimüslim Müslüman’a zulmediyorsa önce biz girelim oraya.”

Peki, nedir bu büyük mütefekkirin böyle vahim bir tenakuza düşüren şey?

Kimse kusura bakmasın ama İslam’ın evrensel kavramlarıyla değil Soğuk Savaş döneminin eskimiş kavramlarıyla düşünmekte ısrar etmesidir. Yine kimse kusura bakmasın bu “Biz bize benzeriz” diyen Kemalizm’in İslamcasından başka bir şey değildir.

Diriliş Partisi’nin tüzüğünün girişinde demokrasiye bayağı bir çaktıktan sonra şöyle diyor üstat:

“Hiç kuşku duymuyoruz ki, bir gün, insanlığın gerçek mutluluk yönetimine kavuşturulması başarısı, demokrasi deneyimini de gözönünde tutmak suretiyle, engin geçmişinden öz, kök ve hız alan, milletimizin nasibi olacaktır.”

Niye üstadım? Niye bu bizim milletimizin nasibi olsun. Daha doğrusu olmak zorunda mı? Bizim milletimizi diğer milletlere üstün kılan nedir? Takvadan başka bizi ne üstün kılar?

Mübarek’in, Kaddafi’nin, Bin Ali’nin Esed’in iki lafından biriydi bu kendimize özgü sistem ve antiemperyalizm, ne oldu? Kültürel rölativizm ve Üçüncü Dünyacılık zulme perde yapıldı Ortadoğu’da.

Geçenlerde Harp Akademileri’nde Cumhurbaşkanı Abdullah Gül bunu şahane ifade etti: “Bu halk hareketleri, İslam’ın demokrasiyle uyumlu olmadığını iddia eden ‘siyasi oryantalistleri’ de, ‘biz başka bir kültüre aidiz’ kisvesi altında halklarını insan haklarından, demokrasiden ve cinsiyet eşitliğinden mahrum bırakan ‘kültürel rölativistleri’ de hayal kırıklığına uğratmıştır.”

Üstat Sezai Karakoç siz de bizi hayal kırıklığına uğratiyorsunuz. Ama korkarım şu değerlendirmeleriniz ezkaza Arapçaya çevrilirse o tevhidini savunduğunuz ümmeti hayal kırıklığına uğratacaksınız.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Minberden yükselen postal sesi...

Ramazan Rasim 20.04.2012

2001 yılının ağustos ayının son haftasında Cuma namazında çok acayip bir hutbe okundu. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bütün camilere gönderdiği hutbede cemaat "Dolar değil Türk Lirası kullanmaya" çağrıldı. Peki, bu milli paramız şerefimizdir gibi lafların içinde olduğu hutbe nereden çıkmıştı? O yıl yaşanan ekonomik krizden mi. Tam öyle değil.

Bir süre önce Diyanet İşleri Başkanlığı'na yapılan bir ziyaretle karar verilmişti hutbeye. Kimi gelmişti Diyanet'e? "Dolara Hayır" diye bir kampanya yürüten Perinçek'in İşçi Partisi'nin Genel Başkan Yardımcısı Hasan Yalçın.

Peki, Maocu İşçi Partisi'nin teklifi üzerine Cuma hutbesi belirleyen Diyanet nasıl bir Diyanet'ti? Onun nasıl bir Diyanet olduğunu son 28 Şubat operasyonunda gördük. 28 Şubat'ın ardından Diyanet'e gözkulak olsun diye Başkan'a danışman yapılan kafası rüzgârlı, ortalıkta "Girne Fatihî" diye dolaşan emekli Albay Oğuz Kalelioğlu tutuklandı.

Sinan Aygün'ün, Perinçek'in sipariş ettiği hutbeler, "her cuma 23 milyon kişinin dinlediği" tesbit edilip merkezi hale getirilen hutbelerin teslim edildiği bu pek muhterem albayın onayıyla minbere çıkarılıyordu. Vallahi o Cumaları topluca kaza etsek yeridir. Yok, şöyle bir fetva da verilebilir: 28 Şubatçı albayın hutbe belirlediği bir devir zaten dar-ul harbe tekabül eder, dar-ul harpte de zaten Cuma kılınmaz.

Bu darbecilerin Diyanet vesayeti bu kadarla da bitmedi. O aralar Diyanet içinde kısaltması iki milyon dolarlık bütçeyle DİYAM olan bir Diyanet Araştırma Merkezi kuruldu. Başına da son devrin büyük din âlimlerinden Ümit Özdağ getirildi. Bu kurumun yönetimine sokulan "gerçek İslam", "bilimsel din" konusunda uzman canı sıkılmış emekli askerlerin atamasının gerekçesi herhalde dinde üstünlük takva ile değil rütbe ile olur sözü.

Hız. Google'da tararken gördüğüm Ömer Sağlam imzalı yazıdaki şu hatıra özellikle dikkat.

"Bu kurum adına" denerek Kocatepe Camii'nin avlusuna konulan dev çanak antenler, benim için hep gizemli bir konu olarak kalmıştır! O günlerde Kocatepe Camii'nin güney avlusu, cami avlusu değil de sanki TÜRKSAT'ın Gölbaşı Yer İstasyonu gibi bir görüntüye sahipti. Bizim duyduğumuz, bu koca kulaklarla dünyada dinî yayın yapan bütün radyo ve televizyonlar ânında izlenecek ve kayda alınacaktı!"

Vay be.

Tabii Diyanet Yayınları'ndan çıkarılıp bütün imamlara gönderilen yine bu Girne Fatihî'nin büyük icadı *Atatürk* kitabını da unutmamak gerek. "Misvak ne iğrenç şey misvaklı diş macunu var onu kullansana" diye giden bir de eğitimleri vardı bu dine çekidüzen vermek için gönderilmiş kendini üniformalı mehdi sanan adamcağızın.

Yine Sağlam'ın yazısından bir alıntı yapalım: "Diyanet yöneticileri, alalecele TDV'nin girişine bir Atatürk büstü yaptırmışlar ve büstün kaidesine Atatürk'ün vakıflarla ilgili bir sözünü oturtmuşlardır. Bununla da yetinmeyen Diyanet yönetimi, Suudi Arabistan'da Şeriat Fakültesi'nde okuyan ve imzasını bile hâlâ Arapça olarak atan

dönemin Vakıf Genel Müdürü A. İhsan Sarımerit'in makam odasını Atatürk büstleriyle ve Atatürk portreleriyle, adı geçen ceketinin yakasını ise çiftli Atatürk rozetleriyle donatmışlardır!"

Oğuz Kalelioğlu'nun vesayetindeki Mehmet Nuri Yılmaz'ın başkanlık döneminde Diyanet camilerinde kılınmış bütün Cumalar sallantıdadır bana göre. Kılmayanlara müjdelersun...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sol mukallitliği

Ramazan Rasim 04.05.2012

Hiz. Muhammed İslam'a davet için Uman'a bir elçi gönderir. Adı Muaz bin Cebel. Peygamber Efendimiz elçiye şöyle der: Onlara Allah'ın bir olduğunu ve Hiz. Muhammed'in de onun peygamberi olduğunu kabul edip etmediklerini sor. Kabul ederlerse namaz kılmayı kabul edip etmeyeceklerini sor. Onu da kabul ederlerse mallarından bir kısmını ihtiyaç sahiplerine vermeyi kabul edip etmeyeceklerini sor.

Yani İslam'ın Kelime-i Şahadet ve namazdan sonraki üçüncü şartıdır Zekât. İnfak etmek yani özetle içini acıtacak kadar servetinden vermenin bugün bu İslami protokolde epeyce arka sıralara düştüğüne şüphe yok.

Ben Müslümanların çeşitlenmesinin, toplumun tüm farklı renkleri içinde temsil edilmesinin iyi bir şey olduğuna inanmaktayım. Antikapitalist Müslümanlara bu yüzden diyecek bir şeyim yok.

Pek orijinal bir fikir değil ama bu. Bilmem kaçınıcı deneme.

Bu ülkedeki ilk sol partiyi kuran İştirakçi Hilmi'nin 100 yıl önceki sloganı "Biri yer biri bakar kıyamet bundan kopar"dı. Kaddafi'den Hasan Hanefi'ye, hatta Lenin'in *Ne Yapmalı'sını* alıp *Yoldaki İşaretler* adı altında İslam'a çeviren Seyyid Kutup'a kadar İslam'la sosyalizm daha önce de defalarca birbirine aşılarmaya çalışıldı.

Yıllar önce İBDA-C'liler giderdi 1 Mayıs mitinglerine. Müslüman Gençlik Tek Yol Devrim'i, Tek Yol İslam'a çevirmişti.

Valla hiçbirisi pek tutmadı. Bunun sebebi sadece "Mülk Allah'ındır dedikten sonra, sınıfsal mücadelenin Allah'a karşı mı yapılacağı" gibi temel sorulara cevap veremeyen eklektizm değildi. Temel sorun bu eklektizmin İslamcılarının devrimci mukallitliğinden öteye bir toplumsal karşılığının olmamasıydı.

Müslümanlar liberal oldular, hatta memlekette kendine açıkça liberal diyen tek hareket dindarların arasından çıktı. Ama bunun sebebi Müslümanların kapitalizme olan düşkünlükleri, Peygamberi tüccar olan dinin kökenlerinde olan girişimci ruh falan değildi.

Bunun sebebi Müslümanların önce özgürlük, adalet ve saygınlık istemeleriydi. Bunu isterken de duracakları yer her kriz ânında Kemalistlerin, devletin yanında ve karşılarında buldukları, laikçilikleri, eşitlikçiliklerinin önüne geçmiş solcuların yanı değildi muhakkak.

Şimdi bile 1 Mayıs mitingine giden Müslümanları hararetle bağrına basan sol, hiç yerinden kıpırdamadan, yanına gelmesinin keyfini çıkarıyor aslında. "Bak Müslümanlar da tek doğru yolu buldu" diyorlar içlerinden. Haklı çıkmanın saadetini yaşıyorlar. Bu saadet, Antikapitalist Müslüman Hareket'in daha önce Tuna Kiremitçi,

Ece Temelkuran'la iftar basmışlığı olan fikrî önderlerinin bu karşılanmadan duydukları tatmin olmak bilmeyen memnuniyetle birleştğinde pek mutlu mesut bir birliktelik ortaya çıkıyor.

Ama bu bir tanışma, kaynaşma ve birbirini dönüştürme, bir aşk evliliği değil. Stratejik bir işbirliği, bir mantık evliliği. Ne solda ciddi bir Kemalizm ve İslamofobi özeleştirisi emaresi var ne de İslami solda sürekli dövdükleri Müslüman kalabalığı ikna etme çabası.

Antikapitalist Müslümanlar, ancak AKP'yi, dindar burjuvaziye, Müslüman sivil toplumu ve kanaat önderlerini eleştirdikçe bağra basılmaya devam edecek. Bu kale içinde çatlak yaratma hazzı veren eleştiriden, dindarların din içinden madara edilmesinden gelen İslamofobik zevki uzun zamandır hiçbir eleştirisi veremedi çünkü onlara.

Peki, karşılığında ne alacaklar? İtibar görme, solun kültürel işgali altındaki kamusal alanda görünme. Daha fazlası değil.

Türk solunun mukallidi olunacak bir tarafı kalmamışken, onun Müslüman kopyasını inşa etmek pek de iyi bir fikir gibi görünmüyor.

İslam'ın üçüncü şartı olan Zekât'tan da en fazla bir sosyal demokrasi çıkar. O zaten güneş yüzü görmemiş bir Afrika dininden de çıkabilir bir şey. Ne diyeyim. Bu iş yine olmaz yani. Allah'tan sonra hâlâ ekmeğe değil, özgürlüğe ihtiyacımız var.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Taraf'tan istifa...

Ramazan Rasim 18.05.2012

 Taraf'tan istifa... Hafta boyu tüm köşe yazarlarımızı okudum. Galiba benim de sözlerime başlamadan önce neden hâlâ bu lanetli, korkunç gazetede yazdığımı açıklamam gerekiyor.

Valla bu gazetede her Allah'ın günü Sünni Müslümanlara insanlık, demokrasi, anti-milliyetçilik dersi veriliyor. Anaokul öğretmeni şefkati içeren bir üslupta da yapılmıyor bu. Bir kere de kırılıp, üzerime almadım.

Bu gazetede onlarca köşede Ermeni kıtalinden 6-7 Eylül olaylarına, Kanlı Pazar'dan, Sivas Katliamı'na benim de mahallem olan Müslümanlara geçmişiyile yüzleşme çağrısı yapıldı. Hem de diz çök, özür dile ve utan nidalarıyla. Bir kere de ama devletin hiç mi günahı yok diye karşı taarruza geçmek aklıma gelmedi.

Bu gazetede bizim mahallenin partisi AK Parti'ye denmeyen kalmadı.

Verilemeyen akıl, edilmeyen lanet kalmadı. Bir kere de ama bu yazarların hepsi İslam düşmanı diye totolojilere aklım gitmedi.

Şu yazdığım sayfa mübarek Cuma günü de dâhil eşcinseller için günlük ek gibi çıkıyor. Bir gün olsun ama biz heteroseksüellere söz hakkı verilmiyor diye telefonlara sarılmadım.

Bu gazetede Kuran'ın tahrif edilmiş bir kitap olduğu destan destan yazıldı. Aklıma "Ne olacak siz NTV'ye de helikopter düşürmüştünüz" diye eski defterleri açmak da gelmedi.

Ama önceki günkü gazetenin birincisi sayfasının ortasına yerleştirilmiş o fotoğraf çok kanıma dokundu.

O insan suretindeki ana-çocuk orangutan fotoğrafından bahsediyorum. O yetmezmiş gibi dün bir de nispet yaparcasına birinci sayfaya Charles Darwin'in dev posterı basılmaz mı?

Herhalde Yasemin Çongar ile Ahmet Altan o gün yine gazetede yoktu.

Bu artık bana git demenin başka bir yolu herhalde. Mesajı aldım. Cihan Aktaş ve Cahit Koytak'la istişare yapıp son kararımızı açıklayacağız.

Tabii bazı şartlarımız var. Birinci sayfaya o orangutan fotoğrafıyla aynı büyüklükte bir Edep Ya Hu hattı basılması birinci şartımız. Ama bu da yetmez. Darwin'le aynı yerden karşı görüş olarak Adnan Hoca'yla röportaj yayımlanması da gerekiyor.

Yükselen hassasiyetlerimiz, incinen hassas ruhlarımız ancak böyle huzur bulabilir.

Yani sonuç olarak *Taraf*'tan istifa etmiyorum. Ama bir yanlışınızı daha görürsem karışmam, istifa ederim.

Türkiye'nin Ramazan Rasim'i olacağıma mahallemin Ramazan Hoca'sı kalırım.

Yaptığım bu büyük fedakârlığın değerinin iyi anlaşılacağını umuyorum.

Allah herkesi ıslah etsin... Amin.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Peygamber Efendimiz Uludere için ne demişti

Ramazan Rasim 25.05.2012

Müslüman kanaat önderleri, âlimler, büyük şairler, Kürtlere haklarını vermemek için fıkıh kitaplarını karıştırırken, Soğuk Savaş ezberlerini ümmetçilik diye pazarlamanın, yeni İttihatçıların ağzından düşürmediği bir liberal düşmanlığının derdine düşmüşken, esas üzerlerine farz olan "Emri bil maruf an nehil münker" (İyiliği emret kötülüğü men et) ilahi emrinin gereğini yapmak **Ahmet Altan'a** düştü.

Uludere'de 34 Müslüman'ın devlet tarafından öldürölmesine çıtları çıkmayan Müslümanlara kitabın en zor yerinden bir soru sordu: **Hazreti Muhammed yaşasaydı, Uludere katliamı karşındaki tavrı ne olurdu?**

Aslında bu sorunun cevabını biraz hadis, biraz siyer okumuş azıcık Buhari karıştırmış Başbakan Erdoğan gibi imam-hatip mezunları bile bilir.

Bendenizi bu cevaba uyandıranın sevgili dostum **Metin Karabaşoğlu** olduğunu itiraf etmeliyim.

Beni Cezime hadisesini yoksa nerden hatırlayacaktım.

Buhari gibi sahih hadis kitaplarında çeşitli ravilerin rivayet ettiği hadise şöyledir.

Mekke'nin fethi sırasında Kâbe'de büyük Uzza putunu yıkan İslam'la sonradan şereflenmiş büyük komutan Halid Bin Velid'i Hz. Muhammed İslam'ı tebliğ etmesi için Beni Cezime kabilesine gönderir.

Kabilenin önde gelenleri "Eslemnâ" "Müslünan olduk" diyemeyip , "Asba'nâ", yani "Dinimizi terk ettik" deyince Halid Bin Velid şüpheye düşer ve kabileden 30 erkeği esir alıp, öldürtür. Bazı askerler bu emri yerine getirmek istemez. Beni Cezime'den kaçan bir adam ise olayı Peygamber Efendimize anlatır.

Rasûlullah adama sorar:

– **Peki, bunu yaparken Halid Bin Velid'e karşı koyan ve bu yaptığını protesto eden kimse olmadı mı?**

Adam cevap verir:

– **Evet, orta boylu, beyaz tenli bir adam ona karşı çıktı. Halid de onu engelledi. O da sustu. Daha sonra uzun boylu ve çelimsiz bir görünüşe sahip başka bir adam karşı koydu.**

Anlatılanlara Peygamber Efendimiz çok üzülür, sinirlenir ve ellerini havaya kaldırarak şöyle der:

– **Allahım! Ben, Halid bin Velid'in yaptıklarından beriyim.** (Onun yaptıklarından uzağım.)

Peygamberimiz, Hz. Ali'yi yüklü bir tazminatla Beni Cezime'ye gönderir. Kırılan ağaç kovuğundaki bir köpek yalağına kadar bütün kayıpları tazmin ettirir. Hz. Ali halkın gönlünü alır.

Fazla söylenecek bir şey yok. Farzedin ki Peygamber Efendimiz **"Peki, bunu yaparken karşı koyan ve bu yaptığını protesto eden kimse olmadı mı" sorusunu Uludere için bize soruyor.**

Böyle bir haksızlık karşısında iki cihan Peygamberi bile korkup "Allah'ım ben bu işten uzağım" diye yakarırken, "Ama bu benim en iyi komutanım" demeyip hata yapanın arkasında durmazken, "Devlet özür dilemez" kibrine düşmezken Uludere katliamı karşısında herkes kendi iç muhasebesini kendi yapsın demekten başka ne gelir elden?

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Papa her an AK Parti'yi kutsayabilir

Ramazan Rasim 01.06.2012

Papa yakında Türkiye'ye gelip kürtağı tümüyle yasaklamaya hazırlanan AK Parti grubunu kutsarsa hiç şaşırmayacağım. Evanjelik kiliselerde de herhalde bu pazar Tayyip Erdoğan'a dua edilir.

Kürtajla ilgili 10 yıl sonra birden ortaya çıkan radikalliklerini bu konuda rivayetin muhtelif, kapıların da tam kapatılmadığı İslam'ın içinden anlamak zor zira.

İslam'da bir konuda hüküm verilirken sırasıyla önce Kuran'a, sonra Peygamber'in hadislerine, sonra âlimlerin ittifakına yani icmaya, hiçbirinde yoksa da tüm bunların eşliğinde kıyas yani karşılaştırma veya akıl yürütmeye başvurulur.

Kuran'dan başlayalım.

Secde Suresi 8 ve 9. ayetler:

“Sonra onun neslini, önemsiz bir suyun özünden, menîden üretti. Sonra onu düzeltip tamamladı. İçine ruhundan üfördü. Sizin için kulaklar, gözler, gönüller yarattı. Ne az şükredersiniz?”

Hafta boyunca sık sık duyduğunuz ruh üflenme meselesi bu ayetlerden geliyor. İslam’a göre bir halıkı beşer yapan şey ruhtur. Ayetler açık. İslam Hristiyanlığın aksine erkek spermi, kadın yumurtasıyla birleşince insan oluşur demiyor.

Ayet açık ama Peygamber efendimiz bu meseleyi hadislerinde tamamen açık hale getirmiştir. Bu konuda sahih kaynaklarında iki farklı hadis vardır.

Buhârî ve Müslim gibi sahih hadis kaynaklarında geçen ilk hadis şöyledir: **“Her birinizin yaratılması anasının karnında kırk günde toparlanır, sonra orada, aynı süre kadar alâka (katılmış kan veya asılan nesne) olur, sonra aynı süre kadar muzğa (bir çiğnemlik et) olur. Sonra melek gönderilir, ona rûhu üfler ve kendisine dört sözlük emir verilir: Rızkı, eceli, ameli (yapıp edecekleri) ve ebedî hayattaki durumu; cennetlik mi, cehennemlik mi olacağı yazdırılır...”**

Bu hadisteki rakamları hesaplayınca cenine ruhun 120 gün sonra üflendiği ortaya çıkıyor.

Müslim’in İbn Mesud’dan rivayet ettiği başka bir hadiste ise rakam başkadır:

“Nutfe (anne ve babanın hücrelerinin karışımı) üzerinden 42 gece geçtiğinde Allah ona (nutfeye) bir melek gönderir. O, nutfenin kulağını, gözünü, tenini, etini ve kemiklerini yaratır. Sonra melek der ki; ‘Ey Allahım! Erkek mi kız mı?’ Sonra sırayla devam eder.”

Bu hadisteki 42 günün, 40, 45 versiyonları da vardır.

Kuran ve hadisten sonra sıra geldi icmaya.

İslam fakihleri bu ayet ve hadislerden hareketle kürtaj konusunda iki görüş belirlemiştir. Bizim de tabii olduğumuz Hanefi İslam hukukçuları ilk hadisi sahih kabul edip 120 günden önceki kürtajı (azil, imlas, iskat, ilka veya ihrac da denir) caiz görmüşlerdir. Maliki ve Hanbelî İslam fakihleri ise diğer hadisi temel alıp bu süreyi 40-42 gün olarak belirler.

AK Parti’nin dört haftalık teklifi herhalde Maliki mezhebinin bu yorumundan hareketle ortaya çıktı.

Diyanet ve bugünkü bazı İslam âlimleri ise şimdi “Ama tıp çok gelişti, ceninin daha erken haftalarda insanlaştığını biliyoruz” diyerek bu geleneği kıyasla reddediyor.

Valla jinekologların cenine ruhun ne zaman üflendiğiyle ilgili bilimsel çalışmaları olduğunu pek zannetmiyorum. Bir halıkın gözlerinin olması, koku almaya başlaması onu beşer yapmaz. Balıkların da gözü var. Ama onlar Allah katında eşref-i mahlûkat ve mesul sayılmıyor.

Başka pek çok meselede selefî yorumlarla metne sadık kalanların bu meselede bir anda Yaşar Nuri Öztürkvari bilimsel yorumlar getirmeleri ve geleneğe sahip çıkmamaları garip.

Tabii ki İslam kürtaja hoş bakmaz. Ama zorunlu hallerde bu sınırlar içinde kürtaj yapana da Hristiyanlık gibi “cinayet işledin, dinden çıktın” demez.

İslam tarihi boyunca Müslüman kadınlar bu açık bırakılan kapılardan girip kürtaj yaptırmıştır. O yüzden “Tecavüze bile uğrasa kadın doğurmalıdır” radikalliği Müslüman bir bakanın değil Evanjelik bir vaizin sözleri olabilir ancak.

Bu işin din kısmı. Ayrıca laik bir ülkede kürtaj hakkını Diyanet'e sormanın garabetini artık AK Parti bu kez haklı olarak itiraz edecek laik vatandaşlara açıklasın.

Bak beni de Kemalist gibi konuşturdular ya...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İstihbarat ya Resulullah

Ramazan Rasim 08.06.2012

Bu yazıyı *Fındıkkıran Balesi*'nin antraktından yazmıyorum. Zaten memlekete şeriat bile gelse dizlerimde yanı başımdaki Süreyya Operası'na akşam namazına gidecek bile derman yok.

Tebdil-i mekânda ferahlık yoktur benim için. Rüyasında karşısına çıkan Peygamber Efendimize "Şefaath ya Resulullah" diyeceğime "Seyahat ya Resulullah" deyip dünya hayatını *Samanyolu*'nun "Ayna" programı kıvamında geçiren Evliya Çelebi'nin akıbetinden de korkarım.

Evliya Çelebi deyince aklıma geldi.

Bizim dindarların da mesela 28 Şubat günlerinde benzer bir rüyada dili sürçmüş olabilir mi?

Ne bileyim öyle sıkıntılı günlerimizde rüyamıza giren Efendimize "Şefaath ya Resulullah" diyeceğimize "İstihbarat ya Resulullah" demiş olabilir miyiz?

İyi düşünelim. Muhakkak duası makbul salim bir kulun dil sürçmesidir bu yaşadığımız felaket.

Baksanıza Milli İstihbarat, Emniyet İstihbarat hepsi bizimkilerin. Hatta ümmetin istihbaratında tefrik bile başladı. Bunda tek bir damla rahmet belirtisi yok ama.

İstihbaratı bize veren Peygamber Efendimiz şefaathini çekmiş olmalı.

Ahmetleri, Mehmetleri seçemeyip gökten bombalatan, Ahmet Mehmet dinlemeden her önüne geleni içeri tıkan, eski zalimlere rahmet okutan İstihbarat'ta rahmet ne arasın.

Bir zamanlar ne güzel mazlumduk yahu. Temiz temiz, namusumuzla, edebimizle eziliyorduk. İşyerinde, okulda gizlice kaçtığımız mescitlerde hûşû içinde namazlarımızı kılıp, Allah'ın nurunu tamamlaması için dua ediyorduk. Ne oldu o dualar? Allah nurunu bir türlü tamamlamıyor diye telaşlanıp sahte nurlarla araları izolasyon mu kapamaya çalıştık yoksa?

Bu siyasi kitsch'liğin, bu sonradan iktidar görmüşlüğü'nün sebebi bu acele iktidar işine şeytan karışmasından başka ne olabilir?

Zalimlerden hesap soruluyor. Çok güzel ama zalimlikten hesap soramadık hâlâ. Eli silahlıları gerilettik ama istibdadı geriletemedik.

Eski rejimin adamları gitti ama kibirlerini, enaniyetlerini, jakobenliklerini oturduğumuz koltuklarında bıraktı.

Zalimlerden mazlum, gaddarlardan masumlar yaratmaktayız. Birbirimizi ise ya boğazladık ya boğazlayacak haldeyiz. Ya bir sabah Başbakan'ın kapısına savcılar dayanacak, ya bir geceyarısı evlere yurtlara askerler.

Bir zamanlar bize çevrilmiş devletin silahlarını ele geçirdik ama o silahlar hâlâ bize çevrili.

"Mağrur olma padişahım senden büyük Allah var" demek, "Emr-i bi'l ma'rûf ve nehy-i anil münker"i hatırlatmanın en büyük düşünce suçu haline geldiği, muktedirle laf söyleyenin üzerine bin yerden müstekbirlerin saldırıya geçtiği bir fetret devridir bu yaşadığımız.

İktidar olduk, muktedir olduk ama mutlu olamadık.

Bu aralar rüyasına Peygamber Efendimiz girenler Allah rızası için dikkatli olsun ve ya en saf ve temiz hâliyle sadece şefaata dilesin ya da mümkünse sussun.

Şu halimizle Çamlıca'daki camimize, operadaki mescidimize gelir mi sanıyorsunuz?

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yalan

Ramazan Rasim 29.06.2012

Mübarek üç aylardan geçiyoruz. Cep telefonlarımıza yağın ağzı kalabalık, ayetli hadisli kısa mesajlar üç ayların içinde idrak ettiğimiz Kandil gecelerinin habercileri. Bu yılın ilk Kandil'inde cep telefonuma yüz yirmi tane "geceniz nurlansın" mesajı geldi. Bir insanın cenazesinde halis amel sahibi kırk insan "Şahidiz, bu musallada yatan meyyit iyi bir adamdır" dese o adam günahkâr bile olsa cennete gider buyuruyor Cenab-ı Allah. Kırk mümin bir sözüyle, tabiri caizse ipten adam alabiliyorsa; yüz yirmi kişiden gelen "üstüne nur yağsın" duası Kandil gecesini adeta kaynak makinesi ışığı altında geçirmemi gerektirmez mi? Aksine zifiri karanlıkta geçirdim, şeytan öyle bir gözkapaklarıma oturdu ki kaldırabilene aşkolsun.

"On bin SMS'lik mesaj paketim var anasını satayım" deyip tüm telefon defterine çekilen duaların arş-ı azamda bir karşılığı olmuyor demek ki.

Cep telefonuna kısa mesaj yeni âdet. TRT'den yayınlanan Kandil programları bir TRT klasiği olmuş durumda. Hocanın ağzından yanlış bir şey kaçmasın, Atatürk ve silah arkadaşlarına ağız dolusu duada, niyazda kusur etmesin diye banttan yayınlandığı 28 Şubat dönemini saymazsak canlı canlı ekran başında milyonlar hep birlikte el kaldırıp "âmin" dedi. Borçlulara eda, hastalara deva istedi. Allah'tan devletimize zeval vermemesi talep edildi.

1968'de açılmış TRT'de bugüne kadar hiç olmadıysa iki yüze yakın Kandil programı yapılmıştır. Her bir programda ortalama on milyon insan hep bir ağızdan "âmin" demiş olsun. Bir gecede en az yirmi "âmin" denmiştir ki; bu 200 x 10.000 x 20 adet "âmin"le yer gök inletilmiş demek olur.

Bu kadar insanın aynı anda el açıp aynı anda aynı kelimeyi telaffuz etmesi; her şeyi duyan ve bilen Allah katından değil, uzaydan çıplak gözle bile görülebilecek toplu bir eylemdir. Bu büyük insan kitlesi sağ topuklarını aynı anda yere vursa Ankara merkezli dört şiddetinde bir deprem meydana gelir. O zaman niye

kredi kartı borçluları her geçen gün artıyor. Hastaneler dolup taşıyor. Terör bitmiyor, Suriye ile savaşa gireceğiz neredeyse. Devletimize, milletimize zeval veren verene. Peki, cenazede kırk insanın şahitliğine bu kadar değer veren Allah, göğe uzanan otobanların en açık olduğu Kandil gecesini milyonlarca insanın "âmin" diye iştirak ettiği duaya neden kulak vermiyor.

Duayı yapan hoca canlı yayını Diyanet'ten sorumlu Devlet Bakanı'nın dinleme ihtimalini aklından çıkaramıyor da ondan. Çocuğu ağır hasta olduğu bir gece iyileşmesi için Allah'a yalvardığı en içli, en aciz, en titrek sesini değil de en davudi sesini takınıyor da ondan. Kendi kendine kıldığını namazları "kulhüvallah" ile düz kontak yapıp cemaate kıldırıldığını namazlarda ağzını yaya yaya "amenerresülü"yü okumanın sevimsiz bir kibir sayıldığı dinimize göre, canlı yayında dua edenin hayal balonunda karıncalanma, niyet mektubunda kayma olmaması mümkün olabilir mi?

Çok kurak günler bizi bekliyor. Ağustosla doğru bültenlere yağmur duası haberleri doluşmaya başlar. Önde bir hoca, etrafta çoluk çombalak. Herkesin yüzünde bir sırtıma. Kameraları çağıran belde belediye başkanında pozlar. Kuraklık var, ekinler yandı, hayvanlar susuzluktan perişan oldu diye kendini yerden yere vuran yok. Ağlayıp sızlayan yok. Yağmur yağana kadar buradayız diyen yok.

Bir dilenci elini açmış "fakire bir sadaka, açım ablaaa" diyor ama diğer elinde telefon Whatsapp'tan birine bir şey yazıyor. Para verir misiniz allahaşkına. Peki, Cenab-ı Allah eli işte gözü oynışta dualarımızı niye kabul etsin.

Sivilay Abla, ağaç kütüğü şekli verilmiş beton bir oturma bankının belediyenin vatandaşa söylediği bir yalan olduğunu yazmıştı bir zamanlar. Oltayla balık tutmayı balıkları kandırmak, bir nevi fiili yalan söylemek olarak gördükleri için oltayla balık tutan kişileri tekkeye sokmayan insanların bugünlere ulaştırdığı bir dinde yalanın tanımı zannettiğimizden çok daha geniş. Yalan söylemeyelim aziz Müslüman.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Memur Müslümanlık

Ramazan Rasim 06.07.2012

 Memur Müslümanlık Batı Afrika'da, Cezayirin güneyinde bir ülke olan Mali geçtiğimiz günlerde fena bir şekilde gündemimize girdi. Yüzlerce yıl önce Afrika'nın bir ucuna Kur'an Kerimin mesajını taşımış evliyaların türbeleri, şeriatın mezar boyutu olarak emrettiği 15 cm genişliği aştığı gerekçesiyle Ensar El Din mensubu Selefiler tarafından kazmalarla, baltalarla yerle bir edildi. 15. Yüzyıldan kalma bu muazzam yapılar UNESCO'nun da dünya mirası arasındaydı. Dünya mirası ne kadar güzel bir kavramdır. Keşke bunu bir müslüman düşünmüş olsaydı diye hep içlenmişimdir.

Kimsenin müslümanlığından şüphe etmeye hakkımız yok. Ancak ben ve bu yazıyı okuyan pek çok insan da kendine müslüman diyor ve Mali'de olan biteni televizyondan izlerken içi parçalanıyor.

O halde filmi geri saralım ve dinin kapısından ilk adımı attığımız andan itibaren yeniden izleyelim.

Bir derneğe girerken form doldurursun. Fotoğraf verirsin. Sonra seni kabul etmelerini beklersin. Şövalye olmak için diz çökersin, lordun kılıcıyla kutsanmayı beklersin. Asker olurken, memur olurken bayrağın üzerine el basıp itaat yemini edersin. Af buyurun, mason olmak için envai çeşit ritüeli aşman gerekir. Çocuklarımız için durum daha da zordur. Her sabah varlığını Türk varlığına armağan etmeden ilkokulun sınıfından içeri atamazlar.

İslam'da ise kapıyı açmak bir yemin ya da itaat bildirisiyle değil Kelime-i Şehadet ile oluyor. Allah'tan başka tanrı olmadığına ve Hz. Muhammedin onun elçisi olduğuna şahit oldum diyen herkesin kaydı yapılıyor. Diz çökmek yok, yemin etmek yok, kendini adamak yok, başüstüne demek yok, belge hazırlamak, form doldurmak, referans göstermek yok. Yapman gereken tek şey şahitlik etmek. Müslümanın ilk ünvanı yeni, çömez, stajyer değil 'şahit'. Şahitlik edenler iman etmiş yani 'emin' olmuş oluyorlar.

Herşeyin yaratıcısı ve sahibi olan Allah çamurdan yarattığı insanı; kul, köle, robot, esir, aciz olarak değil şahit ve emin olarak tanımlıyor ve muhatap alıyor.

Bir derneğe üye olduğunuzda ya da 657'ye tabi bir memur olarak işe girdiğinizde ya da asker olduğunuzda hemen önünüze kuralların sımsıkı yazıldığı bir kitapçık konulur. Hayatınız cetvelle çizilmiştir. Bunları yapmamanız halinde başınıza gelecekler ise bir kaç maddeye sığdırılmıştır.

Müslüman olduğunuzda önünüze konulan 'oyunun kuralları kitabı' sizinle kitap-okur ilişkisi kurar, 'oku' der. Anlattıklarından ibret çıkarmanızı, ders almanızı öğütler. Kitabın yazarı, adeta ciğerinizi bildiği için yanlış yola sapma potansiyelinize karşı çok sayıda 'tövbe exiti' sunar. Size sürekli bir hareket alanı bırakır. Bu hayatın insanlar için bir imtihan olması başka türlü mümkün değildir. İmtihan alanı büyük kazançlar ve büyük batışlarla doludur. Müslüman sabit gelirli bir memur değil, fırsatlarla ve risklerle dolu bir dünyaya açılmış bir girişimcidir.

Zaten bu dünyada yaratılmış hiç bir şey cetvelle çizilmiş gibi değildir. Yoksa ağaçlar elektrik direklerine benzer, elmalar balmumundan yapılmış gibi bir boy olurdu.

Mezarın eninin kaç santimetre olacağına kadar karar vermiş bir dinde hareket alanı yoktur. Cetvelle çizilmiştir. Bu yolu tutanların günün sonunda ne kadar sevapla ahirete gideceği, bir memurun emekli olduğunda onu bekleyen hayat kadar tahmin edilebilirdir. Çünkü dinimize göre rızkın onda dokuzu ticarettir.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Diyanet'in kara fetvalar tarihi

Ramazan Rasim 13.07.2012

Neclis'te cemevi isteyen Dersimli vekilin talebini Meclis Başkanı Diyanet'e sormuş. Diyanet de cevap vermiş: Alevilerin ibadet yeri camidir. Bu, "gelin her perşembe akşamı ceminizi camilerimizde yapın" manasına gelen bir davet değil tabii.

Artık şundan kimsenin şüphesi olmasın. "Yoldan çıkmış" gördükleri Alevileri bir gün hak yoluna geri çevirmeyi kafalarına koymuş Sünni ulemayla da, cemevlerini serbest bırakmak için tekke ve zaviyeleri kapatan cumhuriyet devriminden taviz vermeye sırf diğer tarikatlar da serbest kalmasın diye yanaşmayan Kemalist Alevi dedelerle de bir adım daha yol gidilemeyeceği artık aşikârdır.

Kemalist dedeler meselesini onların kemâlâtına bırakıyorum. Ama Alevi kardeşlerimiz Diyanet'ten yana müsterih olsunlar. Sakın yeise kapılmasınlar. Bu Diyanet bir zamanlar Nurculara da, Süleymancılara da bütün tarikatlara da yani Sünnilere de Alevilerle aynı muameleyi yaptı. Bu Diyanet ne fetvalar verdi ki şimdi zaten yoktular.

Buyurun. Diyanetin kara fetva tarihinde kısa bir seyahat yapalım:

1924- Hilafetin Kaldırılması: Biz mademki bütün hukukumuzu Heyet-i Vekile'ye vermişiz, onların mukarreratını başımızın üstünde tutmaya mecburuz. Eğer heyet "Hilafeti ilga edeceğiz" derse, biz de o karara tabi olarak hilafetin ilgasına ses çıkarmayacağız. (İstanbul Müftüsü-Mehmet Fehmi Ülgener)

1925- Şapka Fetvası: Ulu'l emir olan mübeccel Hükümeti cumhuriyetimizin dört dini delile ve memleketimizin asri ihtiyacına muvafık gördüğü medeni kisveyi giymemek, dinen, aklen, siyaseten büyük mesuliyet gerektirir, başkaları için ibret olacak cezaları davet eder.

1939- Hava Kurumu Hakkında Müftülere Tamim: Müslümanların zekât, sadaka-ı fıtır ve kurban derilerini Tayyare Cemiyeti'ne vermeleri şer'an caizdir. (Diyanet İşleri Reisi: Rıfat Börekçi)

1964- Nurculuk Hakkında: Nurcuların inanış ve telakkileri, İslam dininin Kuran-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyyedeki kaide ve formüllerine uymayan bir akide tarzı olmuştur. Nurculuk dini meselelerle işi çıkırından çıkaran bir istismara ilaveten milli ve içtimai konularda da birlik fikrini baltalayan bir zihniyeti temsil etmiştir. (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları'ndan çıkan Nurculuk Hakkında adlı kitaptan)

1981- Süleymancılık: Sayın Devlet Başkanım... Çok kıymetli zamanınızı alarak sözü uzatmamak için bu yıkıcı dinî akımlardan sadece birinden, kanatimizce en tehlikelisinden, Süleymancılıktan söz etmek istiyorum. Bu örgütün başlıca hedefleri devleti yıkmak, Süleymancılık tarikatına dayalı bir din devleti kurmaktır. (Diyanet İşleri Başkanı Tayyar Altıkulaç'ın 12 Eylül paşalarına verdiği gizli brifingden)

1997- Tarikatların Dinimizdeki Yeri Hutbesi: Bir insanın dindeki bilgi ve anlayış kabiliyeti ne kadar üstün olursa olsun alt seviyede bulunan bir Müslüman'a karşı nasihat ve irşaddan başka hiçbir yetkisi ve başkaları üzerinde hiçbir dini saltanat ve hiçbir dini otoriteye sahip olması da söz konusu değildir. Sırtımızdan maddi ve manevi itibar kazanmak isteyenlerin cazibeli laflarına itibar etmeyiniz.

Yani Edep ya hu! Bu fetva da geçer ya hu! Yazıdaki tüm alıntılar için bakınız: İsmail Kara- Cumhuriyet Türkiye'sinde Bir Mesele Olarak Din, Dergah Yayınları

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nefs İdman Yurdu Spor'luyuz artık

Ramazan Rasim 20.07.2012

Bugün itibariyle kampa giriyoruz.

Bir ay boyunca nefisler sıkı bir idman yapacak, kondisyon tutacak.

Midemiz köfte, bağırsağımız şeftali, boğazımız karpuz isteyecek. Kulağımıza gelen yakası açılmadık bir havadis, başka kulaklara yayılmak için dilimizi kamaştıracak. Trafikte önümüze kıran şoför hakkında beynimiz her zamankinden daha yaratıcı küfürler bulacak. Aklımıza hiç denenmemiş "bugün işe gelemiyorum" yalanı gelecek. Beş insan büyüklüğündeki Adriana Lima, kuma uzandığı billboarddan gözlerimize davetkâr bir bakış fırlatacak.

O sırada Allahu Tealanın sesini duyacağız yine: Âdem oğlunun her ameli kendisi için, yalnız orucu benim içindir.

O halde oruç "Allah'ı mı daha çok seviyorsun nefsini mi?" sorusuna verilen en net yanıtıdır.

Etrafınızda size acıyan dostlarınız olacak. Onlara "Bana acımayın. Ben Afrikalı bir aç değil, cennette (eğer tabii TOKİ oraya da el atmazsa) villalar inşa ettiren kurnaz bir müteşebbisim" deyin.

"İftara kaç saat kaldı" diye güya sizinle dayanışmaya çalışırken gerilimi artıranlar olacak. Onlara "Allah'a hesap vermeye kaç saat kaldı" gibi kontr ataklarla karşılık verin.

Sık sık "Bu sıcakta vallahi işiniz zor" diyip vahlananlar olacak. Onlara "Vallahi size de helal olsun, o sıcaklarda sizin işiniz de zor olacak" diye takılın. (Tamam, tamam çok kötücül oldu, o kadarını yapmayın bari)

O kadar saat aç kaldıktan sonra tam sofraya oturmuşken "Ama öyle çeşit çeşit yemeklerle oruç açılmaz" diye bir de takva dersi verenleri ise o taze patlıcanla, biberle yapılmış çömlekteki yaz güvecinden aldığınız ilk lokmadan sonra hatırlamayacaksınız bile.

Ağzınızın suyunu sildiyseniz devam edebiliriz.

Televizyonlardaki "muhabbetle kalın"lı, "değerli hocam"lı, altın varaklı programlardan, laik gazetelerin hidayet promosyonlarından, "Kabe'nin yolları bölük bölüktür" kıvamındaki Ramazan sayfalarından, "oruçlu adam dehşet saçtı" haberlerinden uzak durun.

İlahi Taraf geldi, batıl zail oldu.

Bizzat Allah için tuttuğunuz orucunuzla aranıza, Çanakkale'de cepheye gidiyormuş telaşesinde oruca hazırlık tavsiyeleri veren doktorları, orucu neyi bozup neyin bozmadığı konusundaki örnek vakaları artık ancak bilim kurgunun konusu olabilecek fıkıhçıları sokmayın.

İftar sofralarında kolektif oyuna, sahur sofralarında taktiğe, teravih için seçilen camide hatim indirilip indirilmediğine aman dikkat.

Geriye kalıyor 15 saatlik bir açlık. Bu yazıyı okurken bile 2 dakikası geçiverdi baksanıza.

Yeis yok. Yapamam, edemem yok. Yeşil sahanın ortasında omuz omuza verip birbirimize söz veriyoruz. Nefs İdman Yurdu Spor olarak yeni oruç sezonuna hazırız. Bu sezon gözümüzü kupaya diktik. Kadir Gecesi gülen taraf inşallah biz olacağız.

Haydi göreyim sizi. Ama bir zahmet iftardan sonra...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ramazan'ın puan katalogu

Ramazan Rasim 21.07.2012

Adamın birinin çoluğu çocuğu oruç tutuyormuş ama kendisi tutmuyormuş. Ancak ev ahalisiyle birlikte her gece sahura kalkıyor, "domatesime tuz, yumurtama karabiber" deyip kendini nimetten sayıyormuş. Arkadaşı

bir gün çıkmış: Lan utanmıyor musun. Hem oruç tutmuyorsun hem de sahura kalkıp bütün gün aç duracak çoluk çocuğunun erzakına ortak oluyorsun.

Bizimkisi hiddetle itiraz etmiş: Ne yani sahura da kalkmayayım da hepten mi dinden çıkayım.

Bu hikâyeyi herhalde bütün sene düşünüp çünkü Ramazan'ın ilk Cuma namazı vaazında anlatan basiretsiz hoca konuyu belediye iftar çadırlarından "otlanan" oruçsuzlara bağladı ve hepsini tek tek kınadı. Bu sevap arsız, bütün âlemlere yetecek dinin kıskanç sofi dindarları aynı şeyi bayramlar için de yapar "Oruç tutmayanlar bayram tatili yapmasın kardeşim. Onlar hak etmedi. Biz hak ettik" diye

Cuma namazında cemaatin kafasını ütüleyen hocanın bilmediği pek çok şey arasında şu da var: Ramazan ödül katalogunda her şey ayrı ayrı puanlanmaktadır.

Güneşin doğumundan batımına kadar bir şey yiyip içmemek elli puan, sahura kalkmak yirmi puan, Ramazan diye küfretmemek sekiz puan, iftara misafir davet etmek on altı puan, pide kuyruğunda beklemek ve beklerken de kaynak yapanlara hoşgörölü davranmak dört puan, yemeği zeytin ya da hurma ile açmak üç puan. Bunlardan sadece birini yapmak da puan almaya yetmektedir. Bonus kapıları sonuna açık bir dindir İslam. Yetişemeyenlere de her daim yedek kupon, şans kuponu, mega şans kuponları mümkündür. Yani dinden çıkmamak için sahura kalktığını söyleyen adamın puanı pardon sevabı oruç tutmasına endeksli değildir. Ayrıca hoş latifesinden bence iki puan da kanaat notu alır.

Orhan Pamuk, Nişantaşı'ndaki Pamuk Apartmanı'ndaki çocukluğunu anlatırken "nerede o eski ramazanlar" bahsinde; ailede kimsenin oruç tutmadığını, ancak iftar saati evde bir iftar masası telâşesi yaşandığını, sürekli saatlere bakılıp "yirmi dakika kaldı, yedi dakika kaldı, eli kulağında" diye ezanın beklendiğini anlatır.

Pamuk ailesinin o telâşesinin de elbette Allah'ın katalogunda bir karşılığı vardır. Belki o telâşeler sayesinde bu güzel İstanbul'u dünyaya anlatma bahtiyarlığı Orhan Pamuk'a nasip olmuştur.

Tabii bendeniz fazlasıyla "ne olursan ol yine gel"e bağlanmış olabilirim. Oruçtan kapılarım o denli ardına kadar açıldı ki televizyonda Coca-Cola'nın iftar reklamını bile izlesem içim huzurla, gözlerim yaşla doluyor. Daha ilk gün bir de. Allah sonumuzu hayreylesin.

Hülasa, Ramazan herkesin Allah'la arasında küçük de olsa bir açık kapı bırakması için mucizevî bir fırsattır. Karbeyaz Türkler arasında bile "ay başımıza hoca kesildin. Sen yakında hacca da gidersin ayol" esprilerine maruz kalmadan hayatına dini sokmanın mümkün olduğu bir aydır Ramazan.

Kıymetini bilelim. Kimbilir belki bazılarımız için o aralıktan içeri girer ve bir daha da hiç çıkmaz.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Teravih mideyi değil ruhu sindirir

Ramazan Rasim 22.07.2012

Ramazan'ın bir numaralı ibadeti oruç ise iki numaralısı teravih namazıdır. "İslam akıl dinidir" deyip geçtiğimiz yüzyılın materyalist cereyanına karşı din kurumunu ayakta tutma çabası içinde her ibadete gündelik yaşamla bir fayda ilişkisi kurulmaktaydı. Bilenler bilir, bilmeyenlerin de tahmin etmesi zor olmayacaktır. Bu rasyonalist bakışla, namaz, bedenimizin ihtiyaç duyduğu düzenli kültüf fizik hareketini karşılayan bir ibadet olarak akla yatkın hâle getirilmeye çalışılıyordu.

Hakikaten de günde beş vakit namazın toplam otuz dokuz rekâtında secdeye giderken yetmiş sekiz defa biceps, yetmiş sekiz defa da trisepsleri çalıştırıyoruz. Bel ve ayak kasları da ritmik ve muntazam hareketlerle çalıştırılıyor. Bu hesaba göre bir Müslüman “Düzenli spor yapıyor musunuz” anketine göğsünü gere gere “Evet” cevabı verebilir. Allaha şükür, rasyonalist din akımının tesiri kalmamış olacak ki; yapılan uluslararası bir ankete halkımızın verdiği cevaplarla dünyanın en hareketsiz dördüncü ülkesi ilan edildik.

“Yatsı namazı zaten çok uzundu, bu yirmi rekât teravih namazı nereden çıktı” sorusuna aynı mantıkla “İftarda yemeği çok kaçırın müminin hazmına yardımcı olmak için” cevabı verilmektedir. Ancak teravih ilk iftardan sonra değil ilk sahurdan önce kılınmaya başlanıyor. Son iftardan sonra da kılınmıyor. “Yemekten sonra ya kırk adım at ya sırtüstü yat ya da yirmi rekât teravih kıl” tezi bu tabloya göre çürüyor.

Demek ki namazın kültürel fizik olmadığı gibi teravih de mideyi yatıştırma, şişkinliği giderme aktivitesi değilmiş.

Teravih bir namazdır ve namaz da ibadet edenin ibadet edilenle temas kurmasıdır. Namaz, dünya müsabakasında teknik direktörün aldığı molalardır. Başlarken alınan tekbirle dünya elinin tersiyle itilir ve Yaradan’la, en başta da kendinle başbaşa kalman sağlanır. “Yemek taşmasa bari.” “Kasayı kilitlemiş miydin?” gibi düşüncelerin akla gelmemesi, “Bak görüyor musun iki gün toz olmadım perdeye örümcek ağ yapmış” türü iç konuşmaların yapılmaması beklenir.

Dünyayı bir bütün olarak ele aldığımızda, **namaz Kâbe merkezli bir görsel şöendir.** Dünyada teravih kılan herkese uzaydan görülebilecek fosforlu bir ışık taksak, Pekin 2008 Olimpiyatları kapanış töreninden milyon kat daha muhteşem bir gösteri ortaya çıkar. Her saat diliminde topluca eğilip kalkan Müslümanların Ramazan sevinci Meksika dalgası değil adeta tsunamisine dönüşür.

Tek tek şarkı söyle desen kulakları tırmalayacak insanlardan oluşan dev koroların seslendirdiği salat-ü selamlar muhteşem bir tınıyı yakalar.

Oruçlu olduğu için tüm günü ibadetle geçen, sonra iftarda ibadetine devam eden müminin tek boş zamanını doldurmak için uzar ve sahura götürmek üzere uykuya hazır hale getirir teravih. Böylece yirmi dört saat ibadetle geçmiş olur.

Camiler; Cuma namazında da Bayram namazında da kalabalıktır ama **kadınları erkekleri, çocukları yaşlıları herkesi buluşturan yegâne vesiledir teravih.**

Ama hatimle kılınanları için aynı şeyleri bu kadar kolay söyleyemeyeceğim. O yüzden camiye girerken sorun: Bu namaz, bu gece biter mi?

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

1400 yıldır orucu aynı şeyler bozuyor

Ramazan Rasim 23.07.2012

İşim gereği sabahtan akşama iftardan sahura Ramazan programlarını izliyorum. Gazetelerin Ramazan özel sayfalarını karıştırıyorum. Hristiyan âlemi meleklerin cinsiyetini tartışmaktan sıkıldı. (Tabii bu onlara bizim tarihçilere göre bir İstanbul’a mal oldu.) Bizim millet orucu bozan şeyler mevzuundan sıkılmadı.

Kardeşim CERN’de “tanrı parçacığı” deneyi değil ki bu? 1400 yıldır aynı şeyler orucu bozuyor. Aynı şeyler sakatlıyor. Aynı şeyler de bozmuyor. Tırnaklara oje sürmek gibi 1400 sene önce olmayan, nispeten yeni bir konu da yıllar önce hâledildi. Helena Rubinstein öleli kaç sene oldu yahu?

Artık şundan eminim; Ramazan bir gelse, hoca efendi “Sorunuz var mı?” dese de **orucu bozan şeyler** sorusunu bir sorsam diye bütün sene bekleyen bir kadın/erkek tipi var.

Dikkat ediniz. Soruyu da tek bir seferde soran, aslanlar gibi çıkıp “Hocam orucu bozan şeyleri sırasıyla sayar mısınız?” diyen yoktur. Çin işkencesi gibi tane tane sorulur.

“Hocam yanlışlıkla su içsek orucumuz bozulur mu” ile başlayan sorular **“Hocam tam içerken fark ettik ama fark ettiğimiz anda bir kısmı içeri kaçtı. şimdi ne yapacağız?”** şeklinde zorlaşarak devam eder.

“Hocam, dolgusu düşmüş dişimin boşluğuna sahurda nohut parçası girmiş. şimdi bu nohudun hükmü nedir? İçimde mi yoksa dışımda mı? Ağzımın içi midemin içi hükmündeyse yutabilirim, yani o manada soruyorum” diyene o kadar nohudu yutacaksın da başın göğe mi erecek demek istiyor insan.

Dodo Beach’te güneşlenirken telefonla programlara bağlanıp **“Az sonra çivileme atlayacağım, orucum bozulur mu”** soruları sormak ise bir tür yaz eğlencesidir artık.

Bu yılın favorisi ise hem sakız çiğneyip hem oruç tutmak isteyenler. Su içmekten bile vazgeçip, sakız çiğnemekten vazgeçemeyen bir kul nefsi tarafından cak cak çiğnendiğini, hatta arada balon yapıp patladığının herhâlde farkında değildir.

Televizyon ezanıyla orucunu erken açanlar, oturup bir kazan yemek yiyip oruçlu olduğunu hatırlamayacak kadar meselenin manasından kopuklar şapşallıklarını bir fetvayla meşrulaştırmanın telaşıyla yerel televizyonlardaki mahalle imamlarından bile fetva dilenirler.

Aslında bu sorulardan bunalan muhtemelen Oflu hocanın biri **“girenler bozar, çıkanlar bozmaz”** diye genel bir kural koymuş, olayı kökünden bitirmiş. Ama bizim muzır, niyeti kötü halkımıza bu iki fiili barındıran cümle kurmayacaksın. İyice kurcalamak ister. Sonra gelsin +18 sorular. Kanal bile kapattırırlar.

Neyse bu mevzuu fazla uzatmayalım. İşte bu orucu bozabilir.

Bu arada unutmayın. **Herkesi kandırabilirsiniz ama Allah’ı asla.**

Allah’ı **“sakız çiğneyeceğim ama orucumu bozmasından çok korkuyorum”, “öyle hassasım ki ya dişimim arasına kaçan o nohut orucuma halel getirirse”** gibi sahte kaygılarla kandıramazsınız.

Merak etmeyim, Allah boğazınıza kaçan bir nohudun, üç damla suyun hesabını yapmaz. Yeter ki niyetler halis olsun. İşte Allah onu en iyi bilendir.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Türbelerdeki teyzeleri rahat bırakın...

Ramazan klasiğidir. Televizyonlar, **Oruç Baba Türbesi** önünde bekleyen teyzeleri çeker, **“Ah bu çağda bu ne ilkellik”** manasına gelecek şekilde verir, yetmez üstüne bir de **“İslam’da bunlar yoktur, Allaha şirk koştur”** deyip hemen tekfire bağlayacak, laiklere de hoş görünüp bir taşla iki kuş vuracak münasip bir hoca bulunur.

Hurafe avcılarının baş hedefi türbe türbe dolaşp şifa, koca, kısmet arayan teyzelerdir. Onların kafasını ütölemeye, onlara parmak sallamaya, onları rencide etmeye bayılırlar.

Memleketimizde dindarlar mağdur edilmişse, bu dindar teyzeler çifte mağdur edilmiştir. Hem Atatürk’ün de kırklar, yedilerden falan olduğu gerçek İslam’ın zahmetsiz ümmeti olma iddiasındaki Kemalistler tarafından hem de gerçek İslam sadece onlara inmiş gibi dolaşan, buz gibi modernist İslamcılar tarafından.

Kemalistler hurafelere esasen bayılır. Çünkü hurafeler, halkın geri ve aptal olduğunun ispat eden üzerinde tepinilecek bereketli bir malzemedir. İslamcılar da **“hayata ve dine renk katan her şeyi bidat, İsrailiyyat, hurafe ilan etmeye”** bayılır. Bu hurafe avcılığının ucu, Suudi Arabistan’da Vahhabilerin peygamberin evine kadar İslam’ın kıymetli hatıralarını dümdüz etmelerine kadar vardı.

Dinî kurallar faşist bir diktatörün yapmayanı kurşuna dizdiği emirleri değildir. Gönüllük üzerine kurulur. Hatta bir seçim bile çoğu kez olmaz. Dinin içine doğarız. Yani ne kutsal ne dünyevi, ne Kuran’dan ne kültürden birbirine karışır çoğu kez. Tabii ki burada bir Müslüman için esas İslam’ın temel düsturlarına, itikadi temellerine uygunluktur. Ama bu sınırlar içinde dinî hayatın binlerce farklı kültürde milyonlarca farklı tezahürleri yaşanabilir. Yaşanması da iyi bir şeydir.

Gidip bir türbeye dua eden teyze zararsız bir kurnazlık içinde şöyle düşünür: Bu türbedeki büyük zat üzerinden Allah’ı daha kolay ikna edebilirim. Bunda itikadi olarak ne sorun vardır? Allah’a aracısız dua etmemiz gerekir, evet. Eee yani o zaman bütün Hac ibadeti uçtu gitti. Arafte Tepesi’nde edilen dua ile Çamlıca Camii’nde edilecek dua arasında da bir fark olmaması gerekir. Kâbe’de kılınan namaz, ODTÜ kavşağındaki Bayındırlık Bakanlığı’nın çorap kokulu mescidinde kılınandan niye daha makbul olsun o zaman? Cesareti olan yarı-resmî kutsal törenle açılan Hırka-ı Şerif ziyaretini, camilerde her Kadir gecesi çıkarılan Sakal-ı Şerifleri hurafe ilan etsin de görelim.

Merak etmeyin o teyzeler Ramazan günü dinî bir hava teneffüs etmek için türbeye giderek Allah’ın birliğiyle ilgili itikadi bir sorun yaşamıyor. Hatta o türbedeki muhtemel vecd hâliyle, ihlâslı duasıyla Allah’a daha çok yaklaşıyor, hayatının diğer anlarından daha fazla dinin maneviyatı onu kuşatıyor. Bu kutsal havayı alabileceği başka neresi var acaba? Bir perdenin arkasına kapatıldığı camiden alabilir mi o hazzı? Belki de o teyzeleri İbn Arabi konulu bir sempozyuma kapatıp, üstüne bir de dinî yayınlar fuarında yedi tur attırmak lazım.

Bize Allah’ı unutturan bu hayat temposunda Allah’la yakınlaşmak için vesilelerdir bunlar. Vecd için motivasyon kaynaklarıdır. Bir tür kaldıraç işlevi görmektedir. Sonunda hedef Yaradan’sa bunda ne sorun olabilir ki?

O hâlde **hurafeleri de teyzeleri de rahat bırakın.**

(Bu yazının çok benzerini geçen Ramazan’da yazmıştım. İhtiyaca biraz da tembelliğe binaen ikinci baskı oldu.)

Avokado soslu ördekli iftara methiye

Ramazan Rasim 25.07.2012

Ramazan'la birlikte iftar sofralarının bolluğuna da hücumlar başlıyor. Yanında iftar topu patlasa savaşa hayır pankartıyla yürüyüşe geçecekler, Allah rızası için 15 saat aç kalmış müminler için en takvalı 10 mönü listeleri hazırlıyor. Dört ve beş yıldızlı otel önlerinde protestolar yapılıyor. Çimenler üzerinde soğan ekmekle oruçlar açılıyor. (Tabii köşeyi dönünce soluklar ilk lahmacuncuda alınıyor.)

Pofuduk makam koltuklarında zıplayan en yüksek rütbeli zevat tevazu hatırlatmaları yapıyor. Ahir Zaman'ı Asri Saadet'e çevirmişiz de bir o eksik kalmış gibi Peygamber Efendimiz'in bir hurma için gece sahabelerin kapılarını çaldığı zamanlar hatırlatılıyor.

Truf mantarlı risottolu, avokado soslu ördekli mönüler dillere sakız oluyor. Mönülerin kırk çeşidi, fakir sofralarının üç çeşidi ile karşılaştırılıyor.

Truf mantarını ve avokadoyu yaratanın domatesi, biberi, soğanı yaratanla aynı olduğunun bilmem farkında mıyız? Tek günahları onlar kadar kalabalık olmaması ve her yerde yaşayamaması mı?

Adı risotto olan şey pirincin İtalyancası değil mi? Adı İtalyan diye mundar mı olması lazım? Giovanni isimli bir Müslüman da pekâlâ olabileceği gibi risotto isimli bir pilav o mümin Giovanni'nin sahur yemeği olamaz mı? (Üstüne bir galon da San Pellegrino içmesi lazım tabii.)

Ee ördek de ördektir. Üzerine, tövbe estağfurullah, alkollü olmadıktan sonra ne sos dökersen dök, yenmesinde ne mahzur var? İskender adlı putperestini adını taşıyan, iftar sofralarının başköşesinde ağırlanan kebabın üzerinde daha mı İslami ve mütevazı bir sos var?

Öncelikle şunun üzerinde anlaşılm. İftar saati tek başına veya eşiyle beş yıldızlı bir otele gidip, "masayı donat garson" diyen yok herhalde. Protestolara konu olan, neredeyse Ramazan'ın yüzüzleri diye ilan edilen iftar sofralarında bir, bilemedin iki evsahibi en az yüz misafir bulunuyor. İsrafın her yerde altını çize çize haram olduğunu belirten güzel dinimiz, misafiri olan iftar sofrasında abartıya bir sınır koymamış. Çünkü o misafir gün boyu Allah için aç kalmış bir Allah kuludur. Hemen hatırlayalım. Her ibadetin sevabının bir tarifesi varken orucun ödülünün ne olduğu sadece Allah-u Teâlâ tarafından bilinmektedir. Buradan oruçluyu çok büyük bir mükâfatın beklediğini çıkarmak hiç de zor olmasa gerek. Bu büyük mükâfatı beş yıldızlı otellerin tüm Üç Michelin yıldızlı aşçıları biraraya gelse hazırlayamaz.

Dünya üzerinde kurulacak en görkemli iftar sofrası, Kur'an-ı Kerim'in müjdelediği cennet nimetlerinin yanında, bekâr evi buzdolabının içinden iftara beş kala çıkarılan donmuş zeytin tabağı gibi kalır.

Hâl böyle iken; Cenab-ı Allah'ın böylesine bir ziyafet hazırladığı tanrı misafirine sen Truf mantarlı risotto yedirmişsin, avokadolu ördeğin ördeğini Pekin'den getirip bir de üzerine portakal sıkıyorsun, önüne meyveden dağlar dizmişsin çok mu?

Vallahi çok değil. Az bile. (İftar davetleri için lütfen çekinmeyiniz.)

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oruç tut, devrim bul

Ramazan Rasim 26.07.2012

Kışın sobalı evde sıcak yatağını terk edip, tatlı uykusunu yarıda bölen, Allah'la randevusuna hazırlanmak için buz gibi suların altına girip abdest alan delikanlı cennet köşkünün anahtarını seccadenin altında arayadursun, aynı saatlerde yatağında döne döne uyuyanların bu rahatlığı imanlarının zayıflığından değil, **cennete giden kısa yolun şifrelerini** çözmüş olmalarındanmış: **Benim kalbim temiz. Mühim olan kalp temizliği.**

Güneşin tüm haşmetiyle aydınlığını üzerimize boca ettiği, sevabımızı daha da arttırmak için erkenden doğup, batmak nedir bilmediği bu Ramazan'da içimizi soğutan ikinci şifre müjdesi **Muhterem Ece Temelkuran Hocahanımefendi**'den geldi: **Benim sınıf bilincim var. Mühim olan sınıf bilinci.** Oruç da maksat yoksulu anlamak değil mi. O hâlde sınıf bilincin varsa bütün oruçların tutulmuş sayılır.

Tabii **bu hocahanımefendinin hesabıyla namaz kıyamdan hareketle bir başkaldırı, isyan, hac altı koldan alana girilen yüzbinlerin aktığı bir miting, zekât devletleştirme, cennet komünal toplum ütopyası, Karl Marx ömrü hayatını hem de riyazatla oruçlu geçirmiş bir derviş, Lenin türbesini ziyaret edenin üç vakte kadar dileğinin yerine geldiği bir Rus evliyası.**

Tabii bunun tersini de isteriz. Oruç tutan da sınıf bilincini tam olarak anlamış ve hayatına geçirmiş olduğu için ÖDP'nin doğal üyesi sayılsın.

Sınıf bilinci, kalbin temiz olmasına göre daha derli toplu, daha bir güzel aslında. **Sistem şöyle işliyor: Sınıf bilinciniz olunca açların hâlden anlıyorsunuz. İhlâsınıza göre bu iki ya da üç gün oruç tutmaya eşdeğer. Sınıf bilinci üzerine bir de aç olan tarafın yanındaysanız bütün bir Ramazan'ı oruçlu geçirmiş oluyorsunuz.**

Yalnız Ece Hocahanımefendi orucun manasını googlelar iken fikipediaya, ya da mikipediaya bakmış olacak. Vanlı depremzede kardeşlerimizin ne yaşadıklarını anlamak için yatak odamızdaki dolabı üzerimize devirmemize, balyozla bir kaç duvarı indirmemize ya da çadırkent yaşamını anlamak için çoluk çocuk kampa gitmemize gerek olmadığı gibi, bir Müslüman'ın açın hâlden anlaması için aç durmasına da gerek yoktur. Sadece Müslüman değil, Cenabül Rabbil Âleminin yarattığı eşref-i mahlûkatın hiç biri için buna ihtiyaç yoktur.

Empati ağızlarda iğrenç bir sakızdır. Ne kadar içten pazarlıkçı, ne kadar benmerkezci, ne kadar kendisini hayatın tam ortasına koyucu bir tavidir öyle.

Peki, diyelim ki; sınıf bilinci ya da oruç tutarak açın hâlden anladık. Ne yapacağız? Burada bitmiyor herhâlde devrime doğru yürüyüşümüz.

Oruç tutan Müslüman aç bir insanın bir öğün karnını doyuracak kadar fitre veriyor. Bir bir birleşen öğünler milyon öğüne dönüşüyor. Bununla da yetinmiyor. Malının kırkta birini zekât olarak sınıfın diğer tarafına dağıtıyor.

Öyle sizi anlıyorum, yanınızdayım demekle olmaz. Zor geldi değil mi "Muz kabuğundan gemiler yapmak" kitabı gelirinin 40'ta birini vermek. Mal canın yongasıdır. Vermek uzaktan görüldüğü gibi kolay değil. Veremeyenler için de bir şifre bekliyoruz. Çalışmak da ibadettir türü protestan çözüm ortaklığı işe yarayabilir.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Devlet cennete turlar düzenleyen bir turizm acentesi değildir

Ramazan Rasim 27.07.2012

Sayın Başbakan'ımız bir telefonla gençleri alkol belasından kurtarmışlar. Keşke bir telefon daha açıp gençleri sahura kaldırsalar, sonra bir telefon daha açıp vaaz-u nasihatle namaza durdursalar. Keşke bu kadar kolay olsaydı. Keşke bir gönülde iman hakikatlerini uyandırmak **"hidayet için lütfen üçü tuşlayın"** hizmeti veren bir çağrı merkeziyle mümkün olabilseydi. Herşey ne kolay olurdu.

Ne hazindir ki Allah, Kuran'ı devletlere ve başbakanlara indirmedir. Öyle olsaydı devletler cennete ücretsiz turlar yapan turizm acenteleri gibi çalışır, vatandaşın yaşam hakkını korumak bahsinden hareketle hepimizi cehennem ateşinden korumak için gerekli bütün tedbirleri alırlardı.

Düşünsenize Türkiye Cumhuriyeti pasaportunu gösterip sırat köprüsünde vize kuyruğunda bile beklemeden doğrudan cennete giriş yapsak fena mı olurdu? Şu başımızdaki nefis belasını defetmek için güvenlik güçleri gerekli tedbirleri alsa, şeytan tutukluluk süresi cezaya dönecek biçimde gözaltına alınıp, gizli tanıklarla, yasadışı ses kayıtlarıyla falan içeriye tıklılsa, günahlar yasaklansa, sevaplar ödüllendirilse şu vatanın hiçbir evladı cehennem ateşiyle tanışmasa işte o zaman bizi AB'ye bile almasalar olurdu vallahi.

Diyorum ya, bahtsızlığımız odur ki Allah dini devletlere değil, vatandaşlara, tek tek insanlara indirdi ve hesap günü o mahşeri masaya Birleşmiş Milletler Genel Kurulu toplantısı gibi devlet başkanları değil, tek tek bizler oturacağız.

Bediüzzaman, *İşaratü'l İcaz*'da ne güzel söylemiş:

"Evet, tehditlerle, korkularla, hilelerle efkâr-ı âmmeyi başka bir mecraya çevirtmek mümkün olur. Fakat tesiri cüz'îdir, sathîdir, muvakkat olur. Muhakeme-i akliye az bir zamanda kapatabilir. Amma irşadiyle kalblerin derinliklerine kadar nüfuz etmek, hissiyatın en incelerini heyecana getirmek, istidatların inkişafına yol açmak, ahlâk-ı âliye tesis ve alçak huyları imha ve izale etmek, cevher-i insaniyetten perdeyi kaldırıp hakikati teşhir etmek, hürriyet-i kelâma serbestî vermek, ancak şua-i hakikatten muktebes harikûlâde bir mu'cizedir."

Bir kalp kanun maddesiyle, yönetmelikle, yasakla iman hakikatine uyandırılmıyor ne yazık ki. Nehy-i anil münker'den de (Kötülükten men etmek) her nefsin başına bir polis dikmeyi anlayınca emr-i bil maruf (iyiliği emr etmek) çıkmıyor.

Yasak, insanların kalplerini imana karşı daha da kilitliyor, haram, uğruna mücadele verilen bir davaya dönüşüyor.

Allah isteseydi, gökten bira festivallerinin üzerine birer şimşek düşürürdü elbette. Allah isteseydi, bira

mayasını yaratmaz, günahları yaratmaz, nefsi yaratmazdı. Başbakanları kendi atar ve onları herkesin sağ salim cennete intikal etmesinden mesul tutardı.

Allah'ın yapmadığını yapmaya çalışanlar sadece şirk içinde değiller, bu dünyadaki imtihana da hile karıştırmaktalar.

Emin olunuz ki Allah'ın nurunu tamamlamak için sizin polisinize, yasağınıza ihtiyacı yok.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İslam'ın franchising hakkı kimde

Ramazan Rasim 28.07.2012

Türk laikleri hiçbir zaman İslam'ı Müslümanlara bırakmamışlardır. Ömürlerini kitaba uygun olarak geçirmeye çalışan müminlerin karşısına geçip **“Ama bu yaptığın Kuran'da yok”** diye tekfir eden **“Gerçek İslam”ın Kemalist selefileridir** onlar. Mümkün olsa sorgu meleklerinin işine taliptirler. Müslüman olmayı değil, Müslümanlardan hesap sormayı sevmektedirler çünkü.

İslam'a değil, İslamiyet'in nasıl çarpıtıldığına iman etmişlerdir. Ne haram ne helalle değil, ne hurafe ne değil ile ilgilidirler. Kuran'ın ne yazdığı değil, Kuran'da ne yazmadığı umurlarındadır. Namazda gözleri yoktur ama namaz kılan bir Müslüman'a **“kazaya bırakırsın”** diye çıkışmakta gözleri vardır. Kuran'ı bir sopa gibi Müslümanların kafasına vurmaktan, gerçek İslam'ın kendi temiz kalplerinde yaşadığını düşünmekten büyük zevk alırlar. Tabii bu büyük paye için hiçbir şey yapmak zorunda olmamaktan da.

Ateist, deist olmazlar. Çünkü **“Gerçek Müslümanlık”** ateizmin, deizmin veremediği imani bir haz verir onlara. Kafalarına uygun bir Tanrı bulmuşlardır hazır, ona inanmanın ne zararı vardır ki? Ateist, deist olmak için de entelektüel emek gerekir ayrıca. “Gerçek Müslüman” olmak içinse kibirli ve elitist olmak yeterlidir.

Valla buraya kadar olan kısmını geçen sene Ramazan'da yazmıştım. Ama bu bir sene içinde her ne oldu ise çok lazımmiş gibi bunun bir de negatifi çıkıverdi karşımıza.

18 bin âleme yeten dini başka kimselerle paylaşmak istemeyen kıskanç ve kibirli yeni dindarlardan bahsediyorum. Bir mümin olarak İslam dairesi içinde yaptığınız latifelere bile **“lütfen dinimizle dalga geçmeyin”** diye verdikleri cevaplara bakılırsa bu yeni özgüvenli dindarlar kendilerini İslam dairesinde ev sahibi zannetmekteler.

Camilerin, Ramazan'ın ve İslam'la ilgili her şeyin önüne geçmişler arada bir uğrayanları **“Hoş geldiniz”** pankartlarıyla karşılamakta, **“yine bekleriz”** diye uğurlamaktalar.

En az Kemalist İslam'ın selefileri kadar Gerçek İslam'ı temsil ettikleri iddiasındalar. Müminlerin günah ve sevaplarını saymak ve tesbit etmek konusunda o kadar iştiaqlılar ki kiramen kâtipleri onlar yüzünden sıkılıp emekliye ayrılabilir. Ahretteki sorgudan önce kurdukları **Sırat Köprüsü Biletix** gişesine uğranılmasını beklemekte, **ülkemizde İslam'ın franchisinginin kendilerine verildiğini zannetmekte**, din dairesinin gümrüklerini bir Kuzey Kore ceberutluğunda yükseltmekte, sınır kapılarını kapatmakta, Allah'ın dini içinde müminleri serbest dolaşım hakkını kısıtlamaktalar.

İktidar ve parayla birlikte gelen özgüvenin nobranlaştırdığı dilleri sürekli tekfir etmekte, ezilmiş çoğunluğun vakarının yerini, baskın çoğunluğun özgüveni almakta, İslam'ın herkese açık kapılarına onların kibirden kuleleri dikilmekte.

Parasını verip çekildikleri gettolarında serbestçe yaşattıkları, iktidarla birlikte bütün diğer frekansları kapatıp, geçtikleri kapalı devre yayınında dillendirdikleri yeni din, bizim 1400 sene önce gelen ve her damak tadına hitap eden dinimizin pastörize edilmiş, beşamel sosla pişirilmiş fazla işlenmiş bir versiyonu. Bu yeni tadın, bırakın İslam'la müşerref olsalar ne iyi olacak insanoğlunun, ittihadını savundukları ümmet-i İslam'ın en az yüzde 50'sinin bile damak zevkine hitap etmeyeceği açık.

18 bin âleme gelmiş İslam'ı tıkkış tıkkış gettolarına hapsedenler oradaki ter kokusunu, gül kokusu zannediyor olabilirler. Ne diyelim, **roll on ya Resulallah!**

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir Ramazan'la bahar olmaz

Ramazan Rasim 29.07.2012

Cenaze namazlarında beni çok rahatsız eden bir durum vardır. İmam efendiler, cenaze için hazır bulunan kalabalığı, senede bir defa sığ sulara kıştırılabildikleri, açık denizlerin dinden diyanetten bihaber yüzen balıkları olarak görür. Cenaze namazı kılındıktan sonra yapılan kısa vaaz, kabir hayatı, mahşer yeri ve cehennem azabını bir film şeridi gibi rabita-i mevt ile pelte kıvamına gelmiş hazirunun gözlerinin önüne serer.

İmamın elinde taşıdığı bet sesli portatif hoparlör, vaazı cami avlusunun her noktasına duyurmaya yarayan bir alet olmaktan çıkmış, komaya girmiş ruhları hayata döndürecek birer elektroşok cihazına dönüşmüştür adeta. Fatiha'ya tek bir kısa sure katamayacaklardan oluşan insan topluluğundan bir umre kafillesi çıkarma girişimidir bu.

Mezar başında ajitasyonun tonu arttırılır. En sevdiğini bir çamur kuyusunun içine sokmakla sınananlar, kabir azabının +18'lik ayrıntılarıyla, herkes gittikten sonra gelen sorgu melekleriyle ilgili tüyleri diken diken eden hikâyelerle dehşet içinde eve yollanır. Hâlbuki cenazede mevta yakını, özel durumundan istifade edilip vaz-u nasihatle korkutulması gereken değil, teselliyle teskin edilmesi gerekendir. Mezara konan mevta da yakınları için ibret vesikası değil, ruhu suhuletle rabbe gönderilmesi gereken, cenazenin esas er/hatun kişisidir.

İmamların bu hedef kitesini şaşırmış cenaze fırsatçılıklarının sonucu ne olur?

Cenazeden cenazeye uğrayan insanlar için cami; ölüm, azap ve ateş konuşulan bir yerdir artık.

Televizyonlarda yer alan Ramazan programlarındaki vaazın dozu da cenazelere yaklaşmış durumda.

Ramazan'ın yaz tatiline gelmesinden dolayı işin içine "nerede o eski Ramazanlar" tadı katacakların Bodrum'a taşınmış olmalarından mıdır, yoksa bir an önce dindar nesil yetiştirme niyetinden midir bilmiyorum. Tüm televizyonlarda her gece beş fakülte kurmaya yetecek kadar ilahiyatçı, ağır bir vaaz ü nasihat ile iftarlarımıza ve sahuralarımıza konuk olmakta.

Yani, Ramazan boyunca bu programları hakkıyla dinleyene iki yıllık ilahiyat yüksek okul diploması verilse yeridir. Bayram namazıyla birlikte en yaygın ibadet olan oruç tutan insanların çeşitliliğini yansıtmayan hep aynı

profilden bol "muhabbetle kalın"lı konuklar birbirini ağırlamakta bu programlarda.

Haydi iki buçuk kilo etle orucunu açan **Bülent Ersoy** ya da güzellik kraliçesi seçilmek için **Eyüp Sultan**'da dua eden **Miss Turkey** adaylarına, iftardan iftara koşan **Demet Akalın**'a işin ucunu vardırmaq istemiyorsunuz diyelim ama yahu memlekette oruç tutan, Ramazan programında ağırlanacak bir tane de beyaz Türk, bir tane sanatçı, yazar, sporcu falan da yok mudur? Öyle yapılsa daha kapsayıcı, teşvik edici olmaz mıydı oruç?

Ben dahi soluklanmak için **Nihat Hatipoğlu** Hoca'yı açıyorum. "**Görümcemin eltisinin annesi bir ay önce öldü. Annesi, görümcemin eltisinin rüyasına hâlâ girmemiş. Acaba ne yapmam lazım diye soruyor hocam**" sorularına Nihat Hoca'nın kendine has tatlı üslubuyla verdiği "**İllaki görür, uyumaya devam etsin**" cevaplarıyla kafamı dağıtıyorum.

Beyler, (bayanlar diyemiyorum, çünkü kadın sunucuyu geçtim programına konuk alan bile yok) insanlar iftar öncesi açtır. Bu kadar laf kalabalığını kafaları kaldırmaz. Sahurda da uyku mahmurudur. Master sınıfı düzeyindeki derslerinize konsantre olmalarını beklemek haksızlıktır.

Bir Ramazan'la bahar olmaz.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

The Medium is the message

Ramazan Rasim 30.07.2012

Her bir günümüzün **Suyu Arayan Adam** romanı tadında geçtiği Ramazan'ımızın ilk on gününü tamamlamış bulunmaktayız. Artık bu yemek düzenine de iyice alıştık.

Bu Ramazan İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin bir ilanını gördüm. İngilizce olan ilanda, İstanbul'da Ramazan coşkusunun en iyi yaşanacağı yerler belirtilmiş. **Sultanahmet, Beyazıt, Feshane**. Kim düşündüyse bravo. Sonunda birinin aklına Ramazan'da yolu İstanbul'a düşmüş ve otantiklik olsun diye kafasında feslerle dolaşan turistlere görüp görebilecekleri en otantik ayı tattırmak geldi.

Hep düşünmüşümdür. Yılda İstanbul'a yaklaşık on milyon turist geliyor. **Son zamanlarda İstanbul'a bir Arap Baharı başlatacak sayıda Arap kardeşimiz geliyor çok şükür.** (Neyse ki Cevahir Alışveriş Merkezi onların bütün devrimci heyecanını törpülüyor.) Ama yine de gelen turistlerin çoğunun Müslüman olmadığını göz kararıyla bile rahatlıkla söyleyebiliriz. **Gelen hemen hemen her turist Sultanahmet Camii'ne giriyor.** Peki, camiye girenlerin kaç "Kubbe oldukça yüksekmiş", eğer Amerikalıysa "Ooo fantastic", "Hey ne güzel çiniler bizim banyoya ne kadar yakıştırdı"dan daha öte bir şey söyleyerek çıkıyor.

Reklamcılığın çok temel bir ilkesi vardır. **The Medium is the message.** Yani ortam mesajın ta kendisidir. Görmek için göz, duymak için kulak yeter.

Sultanahmet, Süleymaniye, Rüstempaşa Camii'nin kapısını çalan turistlerin tümü (Müslüman olmayanlar) aslında kafalarındaki "**İslam ilkel bir dindir. İslam'da terör vardır. Müslümanların Peygamberi bir sürü kadınla evliydi. İslam'da kadın ikinci sınıftır**" bilgileriyle camiye giriyorlar. Peki, o caminin ortamı (Medium) bu bilgilerden bir tanesini bile sorgulatacak bir mesaj ihtiva etmez mi? Örneğin **neden en güzel tilavetle**

muazzam bir ses düzeninden Kuran-ı Kerim yayını yapılmaz? Neden camiden çıkan her turistin eline, üzerinde Sevgili Peygamber'imizin güzel sözünün bulunduğu bir kartpostal verilmez?

Yarın Rûz-i Mahşer'de, Türkiye'ye turist olarak gelmiş Şintoist bir Japon, cennete doğru giden İstanbul Müftüsü'nün yolunu kesecek ve, **"Hoca dur bakalım! Türkiye'ye geldik. Restorana gittik. 'Rakı var' dediler, içtik. 'Şiş kebab var' dediler, yedik. Otele gittik. 'Bu gece belly dancing gecesi' dediler izledik, müzik CD'sini ve kıyafetlerini bile aldık. Camiye gittik. Bize 'bacaklarınızı örtün. Ayakkabılarınızı bu poşete koyun. Buraya ayakkabı ile basmayın. Camiye yardım' dediler. Başka da bir şey diyen olmadı.** Hadi sen de benimle geliyorsun" dediği gibi kolundan çekip Şintoistlerin bekleme odasına sürükleyecek. (Tabii herkesin kalbinin içini ancak Allah bilir.)

Elimizdekilerin kıymetini ve bu kıymete sahip olmanın bize yüklediği ciddi sorumlulukları bilelim. **Ramazan ilanı şimdilik çok gür sesli olmasa da iyi bir başlangıç.** Ramazan'ın ortamı tüm dünyaya duyurulabilir. Kimine binlerce yıllık gelenek denir, kimisi için **"Müslüman detoksu"** adı altında paket programlar üretilir. Bakarsınız bizim Japon detoks diye gelir. Mahşerde müftü efendinin önünde yürür. İnşallah sırat köprüsünden cennete doğru yürüyüş, Londra Olimpiyatları açılışındaki yürüyüşten daha renkli olur. Yoksa cennette Türk, Kürt, Arap, Fars, Malay sıkılırsız yahu.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kirden gelen kul hakkı

Ramazan Rasim 31.07.2012

Duaların pek makbul olduğu günlerden ve gecelerden geçiyoruz. İftar sofrasında ilk lokmadan önce, teravihte binlerce el ile birlikte, sahurda oruca niyet ederken edilen dualar şüphesiz boş geri çevrilmeyecek.

En çok edilen dua Allah'ın günahlarımızı affetmesidir. Bu duamız tamamen kabul edilse bile günahlarımızın tümünün silinmediğini biliyor muydunuz?

Yüce Allah sadece kendisiyle kulları arasındaki alacakları silebileceğini söylüyor. Kulların kendi aralarındaki alacak- verecek hesabına hiç karışmıyor. Biz buna kısaca kul hakkı diyoruz.

İstediğin kadar sabahlara kadar namaz kıl, istediğin kadar iyilik yap. Üniversite birinci sınıfta alınmış bir "D" notu gibi hep ortalamayı aşağı çeker kul hakkı. Geri dönüp o dersi yeniden alıp yükseltmekten başka çare yoktur. Yoksa mezuniyete kadar ayağınıza dolanıp durur.

Kul hakkı, lunaparkta çarpışan otolar bölümündeki gibi telaşlı ve sıkışık bir hayat yaşadığımız bu içtimai düzen içinde fert olarak kimseye dokunmadan, çarpmadan yaşamının ve de kimsenin bize dokunmadan, çarpmadan yaşamasının anahtarıdır.

Büyük mimar merhum **Turgut Cansever** bir apartman yapmış. İnşaati biten apartmana aylar sonra gittiğinde merdiven boşluğu için tasarladığı pencerelerin biraz daha büyük olması hâlinde apartman sakinlerinin merdivenlerden inip çıkarken dışarıdaki ağaçları görebileceğini farketmiş. O insanların ağaca bakma hakkını ellerinden aldığını düşünmüş, kendi cebinden tadilat yaparak pencereleri büyütmüş.

Bu zirveden eteklere hatta ovadaki bizlere geçecek olursak **yazın en yaygın kul hakkı ihlali temizlik alanında olmakta**. E, malum sıcak demek ter demek. Ter demek ise müminde "Yaradılanı severiz Yaradandan ötürü, bir de ter kokmasa" tepkisi zuhur etmesine neden olan kötü kokular demek.

Ramazân; aç kalan bünyemizin adeta, çerçöp, lastik, naylon, kıl ne kadar vücudumuzda lüzumsuz kalıntı varsa tümünü kazana atıp kaloriye çevirdiği bir dönem olması münasebetiyle ter kokusu daha da katmerlenmekte. Buna bir de ağız kokusu eklenmekte.

Cansever Hoca'nın izinden gidersek, sadece arkasından konuşmayla, cüzdanından para aşırıyla kul hakkı ihlal edilmiyor.

Eşref saatini yakalamış, adeta Kâbe'yi karşısında görür gibi kendinden geçerek namaz kılan bir mümin kardeşini, yanından geçerken koku bulutunla manevi uykusundan uyandırmak büyük vebal altında kalmaktır.

Abdest aldıktan sonra kurulamadığın, "şurada yürürken kendi kendine kurur, hem de ayaklarım serinlemiş olur" diyerek ıslak ayaklarınla bastığın halıya senden sonra basıp çorabı ıslanan bir kişinin ayağını her yere basışta o ıslaklıktan beynine giden her sinyal için hanene bir eksi yazılır.

Hadis-i Şerif'te dendiği gibi "temizlik imanın yarısıdır". Diğer yarısı da kul hakkıdır.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Deneyisel oruç

Ramazân Rasim 01.08.2012

Günümüzde **Beşir Fuad** gibi meraklı entelektüellerimiz yok. **Schopenhauer** çevirileri yaparken mi aklına geldi bilemiyoruz ama kendi ölümünü merak edip bileklerini keserek yaşadığı tecrübeyi kâğıda aktardığını biliyoruz. Karşı çıktığı din kurumunun en önemli meşruiyet kaynağı ölüme yaptığı yolculuktan geriye sonu kanla yazılmış bir mektup kaldı.

Beşir Fuad'dan sonra diğer tarafı merak eden kişi **Ayşe Arman** olmuştu. Siyah bir burka giyerek kendisine göre öteki âlemin içinden dünyaya bakmıştı. O deneyimden geriye de bir köşe yazısı kaldı.

Beşir Fuad merakını canıyla ödemiş. Ayşe Arman ise merakı için bütün bir toplumu açık hava sirkine çevirmişti.

Oruç da ötekine yolculuk için ideal bir deneyisel malzeme aslında. Şimdiye kadar kimse çıkmamasına şaşıyorum. **Olur da bir gün deneyisel oruç tutup "Oradaydım" belgeseli yapmayı düşünenlere altın tavsiyelerim var:**

Saatin alarmı uykunun en derin yerinde cayır cayır çalacak. "Bu tatlı uyku bölünür mü? Dayanırsın, kalkmadan tutarsın, aslansın, kaplansın" telkinlerini şehvetle kulağına fısıldayan şeytana sakın kanma. **Sahur da orucun yaşanması gereken anlarından biri. Hem gün çok uzun. Kış olsa neyse. Sahurda kalkılmadan tutulmaz.**

Yataktan kalkmayı başardın. Pencereden dışarı bakıp hangi evlerin ışıkları yanıyor, kimler kalkmış, kimler kalkmamış yoklaması çekerken kendini yakaladın. Eyleme geçmediği sürece bu fişlemenin kimseye bir zararı

yok. Televizyonu karıştırırken “ne bu her kanalda zombi filmi var” deme. Onlar ucuza kaçmış, kilo işi satılan İslam’ın doğuşu dizileri. Diğer kanallardaki sohbet programlarındaki enerjik amcaları görüp kendine gel. Onlar hem oruç tutuyor hem de sabahın bu köründe bu kadar çene patlatıyor.

Sahurda yiyebileceğin yemek bir öğün olabilir. Mide bir depolama alanı değil. İftara kadar kaçıracağın kahvaltı, öğle yemeği, yemek sonrası kahvesi, akşamüstü atıştırması, kuruyemişi, meyveyi, çayı, içiciysen on tane sigarayı ve bir galon suyu midene doldurup günü kurtaramazsın. Bu sadece mide fesadı geçirmene ve sabaha kadar kıvrınmana yarar. Bir daha yüzünü görmek istemeyeceğini sandığın o yiyecekler gün içinde hiçbir şey olmamış gibi iştahını kabartmayı devam ederler. Midenin hafızası yoktur.

Sahurda düzgün şeyler yedin ve kahvaltınızı kurtardın diyelim. Kahvaltı yapmak zorunda olmadığınız için işe gitmeden bir yarım saat hovardalık etme şansın var, tadını çıkar. Öğle saatinde illaki acıkacaksın. Yemek sonrası kahve kokusu burnunu sızlatacak. Akşama doğru susuzluk bastırarak. Hatta çok yediğin için gözünü kırptığın anda bile kendini bir şelalenin altında gargara yaparken bulacaksın.

Oruçlu olduğundan algıda seçicilikte tüm alıcıların açık durumda. Gözün oruç tutmayanlara takılacak. Türkiye dindarlaşıyor mu endişelerinin ne kadar yersiz olduğunu göreceksin “amma oruç tutmayan varmış” diyecek, din adına endişe edecek, hüznülenecek, uzun bir caddenin, koca bir AVM’nin ortasında kendini oruç tutan son adam zannedeceksin. Bu seni yaptığın işe daha bağlayacak, Ramazan’la adı konmamış bir ittifak duygusu yaşayacaksın.

İftar saati yaklaştı. Her şeyin en iyisini hak ettiğini düşünüyorsun. İstranca ormanlarından akşamın serinliğinde toplanmış böğürtlenlerden yapılmış soğuk şerbetin tümü senin olmalı. Yayla Çorbası’nın üzerine dökülen naneli yağın çorbayla buluştuğu anda çıkardığı sesin neden albümleri yapılmıyor.

Acaba tabakta duran zeytinlerden hangisiyle iftarı açsan. Bence küçük çaplı bir zeytin güzeli yarışması yapıp seçmek en iyisi. Guinness’te en çok pastırma yeme rekoru denemesi yapılmadıysa bu gece denemek için çok iyi bir zaman.

Ezan okundu. Boğaz harbi başladı. Ama çok çabuk bittiğini görüp şaşıracaksın. Çorbayla miden doydu. Gözünün doymasına ise biraz daha zaman var. Masaya otururken hayal gücünün ve yaratıcılığının doruklarında gezen nefsin şimdiden özledin. Doymuş nefis hiç eğlenceli değil, değil mi?

Teravihi zorlamıyorum artık. Allah samimi ya da deneysel tüm oruçlarımızı kabul etsin.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bırakınız salyangoz satsınlar

Allah kimseyi metotsuzlukla imtihan etmesin. Yol, yordam bilmemek adamı maymun eder vallahi. Geçen internette bir grup oturmuş, dert etmiş, kafa yormuş. İnsanların bu güzel yaz tatilini aç, susuz kalarak, denize, havuza girmeyerek geçirmelerine içleri elvermemiş. Bu yazın sığağında oruç tutanları nasıl ikna ederiz de oruçtan vazgeçiririz, topluca yaşanan bu delirme hâinden nasıl kurtarırız, demişler.

Sonunda akıllarına Müslümanları canevinden vuracak şu argüman gelmiş:

İnsanlar maymun ve goril türünden geliyor, maymun ve gorillerin sahip oldukları sindirim sistemi gereği sık sık yemeleri gerekiyor (Ağaçlarda çgık çgık muz yiyen maymun ve gorilleri düşünün, haklılar. Gerçi tabiatla öğünlerini üçe ayıran hayvan var mı bilmiyorum. Hayvanlar sürekli bir yemek yemek ya da yiyecek aramak hâindedir) bu nedenle de oruç tutmak insanı hasta eder.

Kesinlikle iyi niyetinden şüphe etmediğim bu arkadaşların, bir Müslüman'ı oruç tutmaktan vazgeçirmek için ortaya attıkları tezi evrim teorisine dayandırmaları, yaşadıkları topluma Güneş gezegenin en uzak galaksisi yakınlığında olduklarını gösteriyor.

İngiltere'de bir parkın köşesinde yolunuzu kesip "Allah var, Hz. Muhammed (SAV) son peygamber, ona gönderilmiş olan kitap da Kur'an-ı Kerim. Kelime-i şehadet getir Müslüman ol. Bizden söylemesi. Sonra ahirette yakamıza yapışıp yok ben duymamıştım, yok bana tebliğde bulunan olmamıştı demek yok. Hadi bize eyvallah" diyen meşhur Pakistan orijinli Tebliğ Cemaati'nden bile daha garantili karavana atış denemesi bir sosyal paylaşım sitesi aracılığıyla, niye adını söylemiyorsam artık, Facebook'tan bana ulaştı.

Ben din konusunda tamamen açık pazar ekonomisinden yanayım. Yeter ki serbest rekabet koşullarına uyulsun. Doktorlar bilgi iktidarlarını kullanıp dişi ağrıyan hastaya "ama oruç tutmamanız lazım" demesin. Birakınız herkes kendi dinini anlatsın, bırakınız ateizm propagandası yapılsın. Müslüman mahallesinde tıpkı Fas'ta, Tunus'ta olduğu gibi salyangoz satılsın. Evrim teorisiyle orucun zararları, Higgs Bozonu'yla hayatın anlamı anlatılsın. Valla en iyi taktikler 1400 yıldır bizde. Kuran'ın nüzul sırasından daha iyi taktik mi var. Mesela içki yasağı ayeti o Kurani pedagojiyle ne kadar sonra gelmiş. Hak olan kazansın. Hadi takiiye yapmayıp, içimdekini söyleyeyim: Şampiyona belli, ikinci kim?

İtikaf için başvurular başladı

İtikâf unutulmuş bir **sünnet**. Özellikle Ramazan'ın son 10 gününde yapılan bu ibadette müminler bir camiye çekiliyor. İftarda ve sahurda çok az yiyip içerek ve tuvalet dışında da dışarıya çıkmayarak Ramazan'ın son 10 gününü camide ibadet ederek geçiriyor.

Diyanet ve müftülükler bu Ramazan'da itikafa çekilecek camileri açıkladı. Sadece İstanbul'da 120 camii var. Belediye ile işbirliği içinde itikafa girecek müminlerin kumanyaları karşılanacak, broşürler falan dağıtılacak. Her müminin ömründe bir kez yapması lazım. Tabii başvurunuz kabul edilip, mülakatı kazanırsanız. Çünkü itikâfa çekilmek için başvuracaklardan bir dilekçe ile birlikte adlî sicil kaydı ve ikametgâh senedi isteniyor. Belgelerden geçenler **imam** veya ilçe müftüleri tarafından mülakata alınacak. **Yani Allah'la yalnız kalmak isteyen bir kuldun bile önce temiz kâğıdı ve ikametgâh senedi isteyen bir devletimiz var. Allah devletimize zeval vermesin. Yoksa Allah'la nasıl baş başa kalırız...**

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu bayram occupy camii

Nihayet Diyanet İşleri Başkanlığı da yüzyıllık gecikmeyle de olsa kadınlardan da hak din İslam'ı seçenler olduğunun, hatta ve hatta onlara da namazın farz kılındığının farkına vardı ve camiyle Kars Kiraathanesi arasındaki farkı belirginleştirmek için başlattığı reformlarında en somut adımı atarak kadınları bu bayram camilere bayram namazına çağırdı.

"Ay kadınların hiç kıymeti yok" denen Suudi Arabistan'da bile bayram namazını kadınlı erkekli kılan İslam ümmetine en sonunda dâhil olmamız önünde tek engel kaldı şimdi. "Bayram kahvaltısını kim hazırlayacak" gibi dertleri olan Türk erkek ümmetinin endişelerini gidermek.

Bu kısmı Yaşar Nuri Öztürk ruh hâliyle yazmaktayım: Yahu kardeşim eğer senin Allah'ın evinde, Allah'a secde ederken de gözün yanında, hemen arkanda namaz kılan bir kadına kayıyorsa, dikkatini namaz kılan tesettür içindeki bir hanım bile dağıtıyorsa senin için herhangi bir dinin yapabileceği pek bir şeyi yok demektir.

Kâbe'ye bakınca bu âdetin pek de Mekke'ye inen bir dinden kaynaklandığına inanamıyor insan. Belki Ayasofya'dan, belki Sinagoglardan geliyor bu "balkonlar kadınlara" âdeti.

Bu absürtlüğünün acıklı ve komik neticelerini İstanbul'daki cami maceralarını bana yazan bir hanım okurumun mektubundan okuyalım:

– Camilerin çoğunda kadınların abdest alabileceği yer yok. Bu durumda kadınlar olarak diyanet'ten "kadınlar dışarıda abdestsiz namaz kılabilir" fetvası çıkarmalarını bekliyoruz. Ya da "kadınlar dışarıda abdest alırken tesettür mesuliyetinden muaftırlar" fetvası da olabilir.

– Kadın camide namaz kılmak istiyorsa, abdestten sonra ikinci engeli de aşmayı göze alması lazım: Cambazlık isteyen, küçücük basamakları olan, dönerek yükselen merdivenler. Genç ve sağlıklı olmak bir yana, o merdivenlerden inip çıkarken düşüp yaralanmamak için bir kedi çevikliğinde olmak lazım. Hasta, yaşlı, şişman, hamile veya çocuklu olmak ise bu merdivenler için çok fazla.

– Merdiven engeli olmayan camilerde ise yine kadife perde arkası vebalı muamelesi yapılıyor kadınlara. Kışın bile havasızlık ve kötü kokudan kurtulamayan perde arkası cemaatinin hâli yazın ise içler acısı.

– Camide kendisine ayrılan yeri bulamamış bir kadının maruz kalacağı başka bir zorluk da, camideki erkeklerin kendisini erkeklerin abdestini kaçırın ve hemen gözden kaybolması gereken, mümkünse görünmez olması beklenen bir varlık gibi hissettirmeleri. Bu hissi veren en somut şey ise: "Şu taraftan hanım şu taraftan" diye yardımcı(!) olan tok bir erkek sesidir (Bu erkeğin gözleri konuşurken ya yerededir ya da boşlukta belli belirsiz bir yerededir).

– Bu sıkışıklık içinde bir karış yer için birbirine çemkiren, kendine zor zahmet bulduğu bir secdelik yeri din kardeşiyle zinhar paylaşmak istemeyen kadınların bu haletiruhiyesi fiziki şartlardan sonra huşu içinde bir namazı engelleyen başka bir neden. Böylece uhuvveti değil hem hemcinsine hem de kendisine bu eziyeti reva gören erkeklere düşmanlığını pekiştirip camiden çıkıp gitmek işten bile değil bazen.

Of içim daraldı. Kadınlara sesleniyorum.

Diyanet çağırdı, Yani Türk İslam'ının fetvası da tamam, İslam zaten fetvayı 1400 yıl önce vermiş.

O halde bu bayram sabahı erkeklerden bir saat erken kalkın. Camileri doldurun. Yani kısaca ey cemaati nisvan-i İslam: Occupy camii...

(Bu yazının çok benzeri bir yıl önce bu köşede çıkmıştı. Ama değişenler ve hiç değişmeyenler yüzünden bir kere daha yayınlamaya karar verdim.)

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tam adrenalın tutkunlarına göre

Ramazan Rasim 04.08.2012

Peygamberinin ve o peygamberin dört halifesinden ikisinin ciddi ciddi tüccar olduğu bir dini sosyalist ilan eden kardeşlerimizle tartışmaya girmek istemem ama dinimizin sevap-günah denkleminde ciddi bir serbest piyasa olduğu aşikâr.

Güzel dinimiz İslam, teşbihte hata olmasın, adeta Milyoner oyunu gibidir. Yaşadığımız hayat oyun kartonu, kader zarlar, biz müminler de o kartonun üzerinde kare kare yol alan oyun taşları.

Zar zannedildiği gibi tesadüfen yere düşmez. Dünyada tesadüf yoktur zaten. Parmaklarımızla tutuşumuz, elimizi sallayışımız, kolumuzu savuruşumuza göre attığımız zar, oyun kartonunu üzerinde yuvarlanır ve bir sayı gelir. Diyelim ki dört çıktı. Bulunduğumuz noktadan dört adım ileri gideriz. Bir de bakmışız ki üzerine geldiğimiz kutuda “Kasadan yüz bin kazandınız” yazıyor. Bir başka adımda da “bir tur bekle” yazabilir tabii.

Hep anlatılan ve benim de çok sevdiğim bir kıssa vardır. Hepiniz biliyorsunuz. Bir hayat kadını çölde susuz kalmış bir köpek görmüş. Ayakkabısını kuyuya daldırıp su doldurmuş ve köpeğe içirmiş. İşte o kadın zarı öyle bir tutmuş ve fırlatmış ki “tüm borçlarınız kasa tarafından silindi” kutusu üzerine gelmiş. (Bu arada bugünlerde havalar çok sıcak ve sokaklarda susuzluktan dili bir karış dışarıda çok fazla köpek var. Hem kuyuya da gerek yok. Mutfaktan boş yoğurt kabına dolduracağımız bir kap su kimbilir ne mükâfatlara gebe.)

Aynı kıssayla birlikte anlatılan bir başka hikâyeye de vardır. Ömrü hayatı ilimle geçen bir şeyh hazretleri son nefesini vermek üzeredir. Talebeleri başında toplanmış ona Allah’ın isimlerini tesbih ettirmeye çalışmış. Şeyh hazretleri direnmiş. “O bana çok çekti” demiş. Resmen parkuru bitirmeye bir kutu kala diskalifiye olmuş.

Ramazan da mükâfatlarla dolu kutuların çok sık karşımıza çıktığı bir parkur. Bir zar atmışsınız, bakmışsınız ki “bin aydan daha hayırlı bir gecedesiniz. Her ibadetiniz x 1.000.000” kutusuna düşmüşsünüz.

Ama arkadaşınızın pullarında gözünüz kalıp, hırsla bir zar atmışsınız ki bakmışsınız ki başlangıç kutusuna beş pulsuz olarak geri gönderilmişsiniz.

İslam maceraperest bir dindir. Ya cennet ya cehennem. Ortası yok. Ömrünü ibadetle geçirip, bir köpeğe bir tas su vermekten imtina ederek yarışı her an kaybedebilirsin. Sırat-müstakim altı uçurum olan bir iptir, onun üzerinde kalmak cambazlık gerektirir.

Öyle sefer tasıyla evinden işine gidip gelen memur zihniyetiyle takva dairesinde mesafe alınmaz. Cennet yokuşunu tırmanmak kondisyon gerektirir. İman 100 metre koşusu değil, uzun soluklu bir maratondur.

Risk almadan hakikat kapıları açılmaz. En az işyerinde bir pozisyonu ister gibi istemezsen, Allah’ın sevdiği kulları arasına girilemez. Mağfiret, tövbe fırsatlarının peşinden, indirim fırsatlarının peşinden koştuğunun gibi

koşmazsan, yakalayamazsın. Her an önüne çıkan sevap bonuslarını, mil kartına uçuş bonusu heyecanıyla toplamazsan cennete bilet bulamazsın.

Yani İslam'da fırsatlar da sınavlar da hiç bitmez. Bu dünyada Müslüman'a rahat yüzü yoktur. İman ateşi düşeceği kalbi seçerken ne kідeme bakar ne tecrübeye, ne de bilgi birikimine. Takva dairesinde tepelere bazıları paraşütle düşer, bazıları karınca konvoyuna takılıp, yollarda kalır

Yani tüm adrenalin tutkunlarını İslam'a bekliyoruz...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bütün AVM mescitlerini dolaştım İstanbul'un...

Ramazan Rasim 05.08.2012

Ramazan'ın maneviyatı hayatımızın her köşesine sirayet ediyor. Sezon dizileri devam etseydi Kanuni'nin iftar sofrasına konuk olurduk. *Kuzey-Güney*'de Kuzey'in orucunu düzenli tuttuğuna Güney'in ise iş yoğunluğundan sadece hafta sonları tutabildiğine şahit olurduk. Gülse Birsal Ramazan'da dizisi yayınlanmadığı için şanslı yoksa *Yalan Dünya*'daki Gaziantepi aileye bir de iftar sofrası kurup laikliğe aykırı eylemlerin odağı hâline mi gelecekti. Yaz dizilerinde senaryodan bıkmış balıklardan böyle bir jest mümkün değil. (Sahi Orhan Kemal kitaplarında damping mi var.)

Reklamlar Ramazan'ı coşkuyla kutlamayı sürdürüyor bu yıl da. Kapitalistler hedef kitlelerini oruç tutan olarak kurduğuna göre oruç bayağı popüler bir ibadet. Hayatında bir iftar sofrasına oturmak nasip olmamış reklamcı çocukların hayal ettiği iftar sofraları pek bir leziz. İçilen meşrubatlar, gazlı içecekler iftar öncesi evlerimizi serinletiyor. O kadar gazlı içecekleri içtikten sonra iftar sonrası için ise aynı şeyi söylemek zor olur. Tabii bir de gazozları daha hava aydınlıkken içmemek lazım.

Gazoz, meşrubata epeydir alışmıştık da bu yıl bankalar ciddi atakta. En ilginç olanlar ise Ramazan'a özel faizi düşürülmüş krediler. Ne diyelim, yüzde 4,9 yerine yüzde 4,3 faize girmek yüzde 0,6 daha az günah işlemektir. Ramazan bereketi faizlere bile yansdı.

Reklamlarda en sevdiklerim şüphesiz yoğurt, peynir için yapılmış uyarılama şarkılı reklamlar. O kadar acıklı şarkılar ki insan peynir yoğurt görünce gözleri doluyor.

Ben de hiçbir zahmetten kaçınmayıp sizler için İstanbul'daki alışveriş merkezlerinin mescitlerini gezdim. Bir nevi **"bu Ramazan bütün AVM'lerini dolaştım İstanbul'un"** da diyebiliriz. İşte İstanbul'un en güzel ve maneviyatı yüksek alışveriş merkezi mescitleri ve tabii ki sınıfı geçemeyenleri:

1- İSTİNYE PARK: İstanbul'un en güzel mescitlerinden biri. Hani utanmasam, Mimar Sinan yaşasa böyle bir şey yapardı diyeceğim. Türk mimarisinin beceremediği abdesthane sorunu dahi ustalıkla çözülmüş. Keşke Şakirin Camii ve Başbakan'ın açılışını yaptığı Mimar Sinan Camii'nin abdesthaneleri yapılırken İstinye Park mescidi örnek alınsaydı. Yeri kolay bulunur bir yerde olan mescidin içi de çok şık. Aydınlatması sizi alışveriş merkezinin kumkumasından koparıyor. Çok büyük değil ama İstinye Park'ta da ihtiyaç şimdilik bu kadar diyelim.

2- KANYON: Allah Eczacıbaşı Ailesi'nden razı olsun. Üfül üfül Kanyon'a yakışır özgün bir mescit yapmışlar. İstinye Park için dediklerim burası için de geçerli. Şık, rahat, ee tabii biraz boş. Halil Berktaş Hoca'nın da geçenlerde yazdığı laiklerin bir türlü vazgeçemediği şehir efsanesinde olduğu gibi buraya da o otobüslerle mümin taşımak lazım, Kanyon'da İslam'ın gür sedası yankılansın diye.

3- CEVAHİR: Ulaşımı kolay ve en önemlisi büyük. Körfezdeki bir Arap ülkesi toprağı miktarınca Arap turist çeken Cevahir için büyüklük tabii her şeyden önemli. Uluslararası bir mescit. Anadili Arapça olan bir imamın arkasında namaz kılmak bile mümkün.

4- PALADIUM: Yerin dibinde -4. kattaki mescidiyle var mı var dedirtiyor. Yine de abdesthanesi rahat. Yerin dört kat aşağısında kılınan bir namazın manevi hazzı başka tabii.

5- CAPITOL: Yıllarca sağım solum cami, ne gerek var mescide diye direndi ve sonunda sorana gösterebileceği bir mescidi kondurdu. Gönülsüzlükleri mescidin her yerine yansımış.

6- AKMERKEZ: Vallahi bulamadım. Plazmalı Atatürk köşesinin 10'da biri kadar bir yer olsa yeterdi. Bir alışveriş merkezinin her dine eşit mesafede olması lazım değil mi?

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Floresan ışığı altında rabıta-i mevt

Ramazan Rasim 06.08.2012

Ramazan tarih boyu bu toprakları şenlendirmiştir. Payitahtın merkezi İstanbul'da eğlencenin kalbinin attığı yer **Şehzadebaşı**'ydi. Cumhuriyet döneminde de bir süre devam eden eğlence, şehrin merkezinin kaymasıyla bir süre kesintiye uğramış. Yıllarca **Aydın Boysan** ve **Erol Günaydın**'ın anlata anlata bitiremediği **"Nerede o eski Ramazanlar? Direklerarası eğlencelerinde macun yer ip cambazının gösterilerini izlerdik"** romantizmini belediyeler hayata geçiriyor bir süredir. Sonuç: Üçboyutlu bilgisayar oyunu oynayan neslin yüreklerini ip cambazı hoplatamıyor, **CNBC-e** dizilerine, **Cem Yılmaz**'a gülen de gıdıklasan **Karagöz-Hacivat**'a gülmüyor. Ülker'in Godiva'yı aldığı bir çağda mavi şekerlemeye de kimse Osmanlı'nın hatırına bile bayılamıyor.

Osmanlı döneminde düzenlenen etkinlikler ip cambazlığı gösterisi için dikilen iki büyük direk nedeniyle **"direklerarası eğlenceleri"**yse şimdiki eğlencelere de çok rahat **"floresan lambaları altı eğlenceleri"** diyebiliriz. (Tabii plastik beyaz sandalyeleri de unutmamak lazım.)

Dinimizde **rabıta-i mevt** yani **ölüm ile irtibat kurma, ölümü hatırlama** önemlidir. İnsanın kendisine çekidüzen vermesini sağlar. Şimdiki Ramazan eğlencelerinde floresan ışığı bu vazifeyi iyi bir şekilde yerine getiriyor. Floresan ışığı altında dolaşan insanlar mahşer gününün gelmesini beklerken berzah âleminde volta atan mevtalar gibi görünüyor.

Tamam, ölümlle rabıta için iyi de bu ruh hâliyle **Uğur Işılak**’ın **Necip Fazıl** güfteli şarkılarıyla coşmak, büryan kebab yedikten sonra nargile fokurdatmak pek mümkün olamıyor.

Belediyenin aydınlatma zevki vatandaşın da sokaklara kurduğu iftar sofrasına yansımış. Eee, ne demiş sevgili peygamberimiz: Siz nasılsanız öyle yönetilirsiniz.

Yani **sizi yönetenler ortamı floresanla aydınlatırsa siz de piknik iftarınızı gazete kâğıtları üzerinde açarsınız. Gülben Ergen’in selülit fotoğrafı üzerine koyduğunuz hurma ile yemeğe başlar, evde karısını başka adamla bastığı için dehşet saçan adam haberi üzerindeki dolmaya geçersiniz. Ana yemeğe politika sayfası yakışır. Yanda iftar açanlara vereceğiniz fazla pideyi dış politika sayfalarına sarıp tatlıyı da sporda yemek gazetesinin tertip edilişine uyumlu bir bitiriş olur.**

Bana kimse fakirlik edebiyatı yapmasın. Evde naftalinden çıkarılmayı bekleyen ne örtüler vardır. Ama insanın içinde olmayınca olmuyor.

Eee, kusura bakmayın artık kan kusup kızılık şerbeti içtim diyemeyeceğim. Sevgili Müslümanlar! Manolyayı, karpuzu, erik ağacı çiçeğini, Fuji Dağı’nı, şelaleyi, Nicole Kidman’ı yaratan Allah’ın hoşnutluğunu çirkin floresan ışığınızla, gazete kâğıtları üzerine açtığınız iftarınızla kazanamazsınız.

Şu dünyada uzaktan olsa da en sevdiğim insanlardan biri olan **Tuğrul İnancı** geçen yıl Topkapı Sarayı bahçesinden yayınlanan TRT iftar programına konuk olmuştu. Önlerinde bir bakır sini, üzerinde de bakır taslar vardı. Sunucuya attığı tarihî fırça içimin yağlarının erimesine neden olmuştu. **“Saray’da Malatya işi bakır sini olmaz. Bakır tas değil porselen tabak olur.”** Tuğrul baba belediyelere ve piknikçi Müslümanlara da bir fırça atsa çok iyi olacak.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir bütünleme şansı olarak Kadir

Ramazan Rasim 07.08.2012

YÖK Başkanı Gökhan Çetinsaya başkan olduktan sonra attığı ilk tweet’te öğrencilere “yumurta atmayın, tweet atın” demişti. Bunun üzerine öğrenciler de Gökhan Hoca’ya yumurta atmamış, tweet atmışlardı. Bu tweet’lerin neticelerinden biri her öğrenciye bütünleme hakkı verilmesi olmuş.

Allahu Teala kullarına bütünleme hakkını biz istemeden, tek tweet atmadan daha en başında vermiş. **Kadir Gecesi**’nden söz ediyorum.

Bin aydan daha hayırlı olan Kadir Gecesi’nin kapsama alanına girmek üzereyiz. Mükâfat çok büyük olduğundan bütünlemenin yapılacağı gece biraz nazlı niyazlı, Ramazan’ın son on gününde saklı. (Kafiyeli oldu. İlk şiir girişimim olarak kayda geçsin.)

“Biraz daha ipucu verin Memedali Beyyy!” diyenlere biz hocalar **“tek sayı olan günlerde bulma ihtimaliniz daha yüksek”** diyoruz. “Vallahi çok ihtiyacımız var. Kızı evlendirdim, annemi tedavi ettirdim, oğlanı okuttum. Yeterince ibadet edemedim. Biraz daha yardımcı olsanız?” diye ısrar edenlere de “Eh peki! **Sondan üçüncü geceye dikkat et**” cevabını veriyoruz.

Bizim Diyanet sağolsun kimseyi böyle yalvartmıyor. Direk çakmış tarihi. Diyanet sitesine girin 2053 yılının Kadir Gecesi'nin bile hangi güne denk geldiği bellidir. Diyanet'i de anlıyorum. Her yıl arayıp tutturamama ihtimaline karşı, hiç değilse Kadir Gecesi olması en mümkün geceye demir atalım diye düşünmüş olacak. Böylelikle ortalama bir ömürde hiç değilse on defa denk düşürmek mümkün olur. **Değerlendirebildikten, kıymetini bildikten sonra on Kadir'in feyzi ve sevabı hangi ömrü ihya etmeye yetmez.**

Cenab-ı Allah'ın Kadir Gecesi bonkörlüğüne içten içe gıcık olan, yazılılarda kimseye kopya vermeyen, öğretmenlerinin incisi sınıfının birincisi çalışanlar da var. Dertleri şu: Biz bütün yaz oruç tuttuk, teravih kıldık. Bunlar saz çalıp türkü söyledi. Nasıl olur da bir gecede bütün açığı kapatırlar.

Çok da haksız değiller, ne dersiniz? Ancak **Allah'ın adaletinden sual edemeyiz. O kimsenin bir miligram hakkının kimsede kalmasına izin vermez.** Tanrı parçacığını bile tartacak kadar hassas terazileri olduğundan kuşku duyulmaz.

Merak etmeyin. Bütün bir sene derse gitmeyen, okulla kitapla ilgisi olmayanın kurtarma bütünlemede başarılı olması mümkün değildir. Elini kolunu nasıl kaldırıp dua edeceğini bile bilmez o hayta.

Daha da önemlisi işin esrarı bütünlemenin tarihinin gizlenmiş olmasında saklı. Frenkçe ifadeyle "deadline"ı belli olmayan işler hiç bir zaman vaktinde bitmez, tavsar, sarkar. **Ağustosböceği Müslümanları Kadir Gecesi'ni zor tutturur.**

Hadi diyelim tutturdular. Ya imtihan gecesi bastıran melun gaflet uykusunu nasıl aşacaklar? Sene boyunca Rabbiyle hiç irtibat kurmamış, "nasıl olsa Kadir var, senelik arınmamızı yaparız, bir sene daha rahat ederiz" diye düşünen biri Şeytan'ın tam kadro saha presine dayanabilecek hiçbir hazırlık da yapmamış demektir. O gece her kirpiğine bir y tong bağlanmış gibi ağırlaşan gözkapaklarını kaldırmaya ne cennet ovalarını yalayıp esen meltem, ne altlarından akan ırmağın ağıltısı ne de köşkün bahçesinde tüller içinde oturan hurinin başdöndürücü kokusu yetebilir.

Kadir Geceniz şimdiden mübarek olsun. Ramazanın her günü sizin için yazı yazdım. Artık dualarınızda beni de unutmazsınız.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ramazan yedirmez

Ramazan Rasim 08.08.2012

Ülkemizde dinle ilgili devasa önyargıları olan insanların pek çoğu açısından bile Ramazan hoş, sevimli makul bir ibadet olarak görülüyor. Mesela beş vakit namaz kıldığımızı öğrense bizden buz gibi soğuyacak bir arkadaş bir ay Ramazan'da oruç tutmamızdan hiç rahatsız olmuyor. Başörtülü bir kadın görünce cinleri tepesine çıkan bir Cumhuriyet teyzesi kendi tutmasa bile oruç tutana hürmet edip yanında su içmiyor. Hatta pişirdiği yemekten karşı dairedaki oruç tutan bekâr komşuya götürüyor. "Yeni pişirdim, sıcak sıcak iftarını açarsın evladım" diyor. Çalışma saatlerini Cuma namazına göre düzenlemeye zinhar karşı olan patronlar iş çıkış saatini iftara göre düzenleyebiliyor. Saatleri esnetemiyorsa çalışanların eve dönüş yolunda iftar açmaları için servis arabalarına kumanya bırakılıyor.

Ramazan açık ara en popüler ibadet. Kadıköy’de meyhaneler sokağında, ODTÜ alışveriş merkezinde her akşam bu yüzden iftar coşkusu yaşıyor.

Bunun nedenini hep merak etmişimdir. Ramazan’ı bu kadar özel, popüler, ayrıcalıklı kılan nedir? Bu sorunun cevabı şu sorunun cevabında saklı.

Ramazan’da ne yapılması yasaktır?

“Yemek” yasaktır.

Sonra bizim dilimizde pek çok kötülük ve yanlışın anlatılması için içinde “yemek” geçen cümle kurabildiğimi farkettim. Şu cümlelere bir bakın:

Yetimin hakkını yiyenden hesap soracağız.

Çocuklarına haram para yedirecek biri değildir.

O lafı sana yedireceğim.

Korktun, gözün yemedi değil mi?

Ben demiştim bu adamı yiyecekler diye.

Bütün parasını çalgıda- çengide yedi.

Bu golü yemeyecektik abi.

Bu numarayı yedin mi?

Ne bu hâl, dayak yemişe dönmüşsün.

Öğretmenden çok sopa yedik.

Ramazan gösterilen bu ayrıcalık “yemek” fiili ile olan probleminden kaynaklanıyor. Çünkü Ramazan yedirmiyor. Yedirmediği için de seviliyor. Oruçlu insanlar büyük bir fedakârlık yaptıkları, yememeyi başardıkları için saygı görüyor.

Bu başarı sadece ahirette değil dünyada da mükâfatlandırılıyor. Güllaç sadece Ramazan’da yapılıyor. Yılın on bir ayı ekmeği baş düşman ilan eden Canan Karatay pidenin ucundan koparılmasına bir şey demiyor. Hatta pide sıcaksa hakkı tereyağıdır düsturuna cevaz veriyor.

Allah ondan da razı olsun. Bu arada açlığı biraz unutturum diye oturduğum bir yazının başından da fena hâlde acıkmış olarak kalkmayı başardım. Canan Karatay, pide, tereyağı mevzuuna hiç girmeyecektim...

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hocalar arası reyting savaşları

Ramazan Rasim 09.08.2012

Ramazan aynı zamanda bir din adamı fuarına dönüşüyor. Kimin camii daha çok dolup taşıyor, kimin programı daha çok izleniyor soruları gündemdeki yerini son güne kadar koruyor.

Hocalar arası reyting savaşları ekranlarda olduğu kadar camilerde de kıyasıya yaşanıyor.

Teravihi hızlı kıldırmak oldum olası hocaların en önemli kozudur. Hele Dünya Kupası'na denk gelen bir Ramazan'da teravihi on beş dakikaya düşürmekle nam salmış hocaların arkasında boş saf bulmak imkânsızdır, ayakkabılıkta yerler karaborsaya düşer. Can sıkın, boyun büktüren, one minute ile kazandığımız uluslararası özgüveni üç günde tüketen bir Olimpiyat Oyunlarına denk gelmiş olsa bile, hız bu Ramazan'ın da en önemli belirleyicisidir.

Hatimle kıldırmayı; siyah-beyaz, az resimli, bol yazılı, çok sayfalı bir gazeteye benzetebileceğimiz gibi jet imamlığa da boyalı basın diyebiliriz. Resimler çoğalıp puntolar büyüdükçe alıcısı da fazla oluyor hâliyle. Tabii rekabet sadece sayfaları boyamakla kazanılmıyor. Tencere tava promosyonuna başvurmak da gerekebiliyor. **Pak sesleriyle kubbeleri çınlatan müezzinlerden selat ü selamlar, polifonik denemelere kadar işi ileri götüren ilahi gruplarından kulaklara ziyafetler, en az iki fıkra beş espri ile renklendirilmiş vaazlar bu yarışta öne geçiyor.** Promosyonlar sadece ruha hitap etmiyor. Camiye girerken çifte kavrulmuş lokum, teravih aralarında meyve suyu, çıkarken gül suyu, bölgesine göre fındık, pestil, üzüm ikramları.

Yanında bir cemaat getirene Bayram Namazı'na son dakikada gelse bile en öne geçme garantisine kadar işleri götürenler var.

Hocalarımızı da anlıyorum. Ramazan geçecek ve yine yemek- ihtiyaç molası vermiş tahtalı köy yolcularıyla baş başa kalacaklar.

Televizyonlarda yaşanan rekabet de her yıl daha kanlı hâle geliyor. Karadenizli bir teyzenin "Hocam ben çok merak ediyorum. Cinsiyet değiştirmiş, erkek iken kadın olmuş birini, öldüğünde kadın gassal mı yıkayacak erkek gassal mı yıkayacak" sorusuna bile bir hocanın verebileceği en zarif cevabı veren **Nihat Hatipoğlu** bence şampiyonluğunu ilan etmiş durumda. Gelecek yıl bonservisini ödeyebilecek kanal bulamayacak. Bir körfez ülkesine transfer olursa hiç şaşırmayacağım.

Sanatıyla değil, sansasyonlarıyla gündeme gelme yoluna başvuranlar da var. Bunlardan, **kanal kanal gezip insanları bir saat daha az oruç tutmaya ikna etmeye çalışan hocanın pek alıcısı yok.** Bir saat daha fazla sahur yapacaksın da başın göğe mi erecek noktasında insanlar. Her sene de aynı konu olmuyor, portföyü zenginleştirmek lazım.

Bakara Suresi 148. Ayette buyrulduğu gibi "hayırda yarışınız". Bu rekabetten kazanan bizler oluruz. Hadi bakalım! İslam'ı bize en çok kim sevdirecek?

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Peki ya ucube camiler

Ramazan Rasim 10.08.2012

Peki ya ucube camiler Hakikaten de **Karacaahmet Cemevi** İkitelli’de bir tekstil fabrikasına benzer biçimsiz hacmi, bu binaya kaçabilecek en alakasız kemerli pencereleri ve bu görüntüyü tamamlar şekilde bahçe girişinde arz-ı endam eden Roma sütunlarıyla “ucube” sözünü hak etmiyor değil. Sadece üzerine kurulduğu **Karacahmet Dergâhı**’nın kalıntılarına bakıp bile söylenebilir bu.

Daha önce *Taraf*’tan değerli kardeşim Eylem Düzyol’un merhume annelerinin cenazesi için Güngören tarafında gittiğimiz Cemevi de cenazenin hüznüne hüznün ve kasvet katan bir binaydı. Aşure günü için Habibler’de başka bir Cemevine gitmiştim o da çok kötüydü.

Tabii bunu söylemek Alevilerle arası limoni bir başbakana düşmez. Daha iyisini beklemek de haksızlıktır. **Cemevlerinin Diyanet’i, Cuma namazı yok ki Türkiye’nin her yerinden inşaat masrafları için para toplansın. (Keşke bir Cuma da tüm Türkiye’de Cemevleri için para toplansa ne iyi olurdu.)**

Cemevlerini eleştirmeyi Muharrem ayına bırakalım. Ramazan’da **ucube camilere bir bakalım**.

BTB kaplı tüm camiler ucubedir. BTB denen küçük kare seramik parçalarından oluşan, birbirinden korkunç renklerde kombinasyonları olan kaplama malzemesini ülkemize getiren kişinin kabir azabı ayakta bevleden Müslüman’dan daha fazla olacak emin olun.

Uçaktan bakınca insanın gözünü alan, **kubbeleri kurşun çakması alüminyum malzemeyle kaplı camiler ucubedir.** Uçak bile düşürebilirler. Bir de yazın caminin içini pişiriyorlar.

Altına beş dükkân bir kız kuran kursu yapılan apartman camiler de ucubedir. Camilerin en önde gelen müdavimi hacı amcalar her vakit seksen basamak tırmanarak namaza gidebiliyor. Bir de abdesthaneleri bodrum katlarda oluyor. Genelde içinin sıvasını yapmaya para kalmıyor. Tam rezillik.

İçmeye ayrılmayan mahallelere yapılan dört minareli, üç şerefeli camiler ucubedir. Bir de sakatlar. Allah vermesin bir depremde dört minare dört apartmanı götürür.

Yeşil üzerine kırmızı saf düzeni çizgili yolluklarla kaplı camiler ucubedir. Farz namazında iyi de sünnete geçildiğinde ya da yalnız kıldığında dahi saf çizgisinden çıkamıyorsun.

Kandillerinde ampul yerine floresan yanan camiler ucubedir. Yeşil floresanlılar kategori dışı kalıyor, diyecek söz bulamıyorum.

Zaman içinde yayılmacı ruhla **avlusunun üstü ondünlü örtülüp kapalı mekâna dâhil edilen camiler ultra ucubedir.**

Kadınlar bölümü kafeslerle kapatılan, yetmedi üstüne bir de perde çekilen camiler ucubedir. Kadınların camiler kadar dışlandığı tek bir yer kaldı mahalle aralarındaki kahvehaneler.

İç birbirinden uyumsuz çinilerle kaplı, yetmedi tüm tavanı Allah ne motif verdiyse nakşedilmiş camiler ucubedir. Bir de ilk başta gaza gelinip o kadar nakış yapılır. Sonra boyalar dökülünce tamiratı dünyanın para tutar.

Cemevine ucube demek kolay, gel önce şu camilere bir ucube diyelim de ecdadımızın kemiklerini daha fazla sızlatmayalım.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cimri atalara kulak asmadan

Ramazan Rasim 11.08.2012

Ramazan ayında son düzlüğe girmiş bulunuyoruz. Sahurlar, iftarlar, teravihlerin dışında yapacağımız iki şey daha var. **Fitre ve zekât vermek.**

Allah bize göz vermiş, kulak vermiş, sevgili vermiş, evlat vermiş, şeftali vermiş, limonatayı yapacak limon, nane vermiş, uçağı yapacak maden vermiş akıl vermiş. Vermiş de vermiş. (Önemli not: Burada zikredilen Allah verdikçe veriyor ifadesinin; Bülent Arınç'ın sınıf arkadaşlarının üst üste önemli makamlara gelmesiyle ya da YÖK'e vaiz genel sekreter atanmasıyla ilgisi yoktur. Atamalarda veren Allah değil, basbayağı kullarının cüzi iradesi.)

Tüm gecelerimiz **Kadir** gecesi olsa, hepsinde seccadeleri ağlatsak, oruçları ucuca ipe dizsek, malımızı mülkümüzü bir gecekondlu mahallesinin üzerine yağdırsak bırakınız cenneti kazanmayı, verdiği burnumuzun hakkını ya öderiz ya da ödeyemeyiz.

Bu sınıfı geçmek vizeyle, finalle, sözlüyle, dönem ödeviyle olmuyor. Hocanın kanaat notu en iyimser ifadeyle yüzde 80 etkiliyor. İmtihanlardaki başarı yetmeyeceğine göre hocanın bizden istediği gayret içinde olmamız, sınavtaki aktifliğimiz, katılımcılığımız. Düştüğçe kalkmamız, bilmediğimizi tekrar tekrar sormamız, hatalarımız için açıkça özür dilememiz ve bir daha tekrar etmememiz.

Bu kadar çok vermeyi seven bir yaratıcının kulları olarak bize de vermek yakışır. Sevap katsayılarının 0,12'den 0,15'e çıktığı Ramazan mevsimi bu iş için en iyi fırsattır.

Zekât, fitre, sadaka verirken "Az veren candan çok veren maldan" diye bir şey uydurmuş cimri atalarımıza kulak asmayalım. "Mal canın yongasıdır" ve bu kadar cömert bir Allah için vermenin hakkı, verdikçe canımızın yanmasıdır.

"Sağ elin verdiğini sol el bilmeyecek" sözü; Bayram namazında caminin ihtiyaçları için para toplanan kutuya; sol elinde tuttuğu Audi marka otomobilin anahtarı görmesin diye sağ elindeki 5 TL'lik banknotu sıkıştırarak atan adam tarafından yanlış anlaşılmıştır. Bu sözün manası "verdiklerine hava atma kardeşim"dir. Hava atman çok saçma çünkü babanın hayrına vermiyorsun. Ödenmesi imkânsız borçlarına mahsuben veriyorsun. Bir borçlunun gecikmiş olarak alacaklının kapısına gitmesi gibi ezilip büzülmelisin. Eğer bu ruh hâlini yakalayabilirsen ödediğin zekâtı, verdiğin fitreyi, dağıttığın sadakayı web sitesinden yayınlamanın bile bir sakıncası yoktur.

Erzakları, fitreleri, zekâtları alan ihtiyaç sahibi kardeşlerim! Kimse kimseye iyilik yapmıyor. Herkes borcunu ödüyor. Siz kapınıza gelen kişiye değil onu gönderen Allah'a teşekkür edin. Tabii, pizza dağıtıcısına verilen bahşış gibi, taşıyıcılık yaptığı için ona da küçük bir teşekkür etmeniz sizin nezaketinizdir.

Yahu ben de yazının sonunda Marie Antoinette'e döndüm. Fitreye muhtaç insan eve pizza mı söyler. Açlığımı verin dostlarım.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Televizyonda Ramazan

Ramazan Rasim 12.08.2012

Allah affetsin sizin için itikafıma ara verip, Ramazan televizyonlarında zap yaptım. Buyurun bu Ramazan'da televizyonların karnesine:

» **TRT-** Önce hakkını teslim edelim. TRT'nin Ramazan programını Şehir Hatları vapuruna taşıması tüm kanallar için bir milat olmuştu. Bu yıl seçilen mekân da muazzam: Süleymaniye. Ancak her güzel mekân ekranda da güzel gözükecek diye bir şey yok. Bu manada Süleymaniye fotojenik değil. İftar programını sunan kardeşimizin ise enerjisi çok yerinde hatta biraz da fazlaca. Eni konu bir buçuk saatlik bir programla bütün Türkiye'yi din âlimi yapamazsın. Geçen Mustafa Ceceli'yi konuk etmişti. Popu bırakıp kendisini tasavvuf musikisine adama sözü alana kadar programı bitirmeyecek diye endişeye kapıldım. Over dose dinî terminoloji ve hardcore İlahiyatçı- dini bütün insanla TRT'nin iftar programı doktora düzeyinde. Peki ya yeni başlayanlar, onlar iftarda TRT Arapça'yı açsın. Ortaköy'den yapılan canlı yayını, başını yarım örtmüş bir Arap kardeşimiz sunuyor. Türkiye'ye erkek sunucu, manevi cami ortamı ve bol hardcore ilahiyatçı, Arap dünyasına kadın sunucu ve bol boğaz ve müzik. İlginç bir strateji.

» **Flash TV-** Flash TV kendi sırat-i müstakiminde yürüyen bir kanal. Çok takdir ediyorum. Eğlence programı Dilber Ay ile Kader Mahkûmları olan kanalın iftar ve sahur programı Cüppeli Ahmet Hoca ile dinî sohbetler olur. Tabii ki Ahmet Hoca'nın tutukluluk durumdan dolayı kanaldaki programının eski kayıtları gösteriliyor.

» **24-** 24 televizyonu Fatih Çıtlak ve Uğur Işılak ile seyircilerini selamlıyor. Geçen yılların yıldızlarından Fatih Çıtlak yanlış format ile çaptan hayli düşmüş durumda. Altı yaşından beri kullandığını sandığım takkesi kafasından düştü düşecek gibi. Değişen kitle-beden endeksine göre takkeyi değiştirmekte yarar var. İftarda Uğur Işılak izlemek ise, kız istemeye plastik çiçekle gelen dünür hissiyatına kapılmama neden oluyor. Böylesi benden değil kızımı, kızımın dora bebeğini bile alamaz.

» **Habertürk-** Benim neyim eksik, ben de Of çocuğuyum diye hayıflanıp, bir türlü hak ettiği yere getirilmediğini düşünen Bayraktar Bayraklı hocamız Habertürk ekranından beklediği çıkışı yakalamaya çalışıyor. Kanalda üzerine kapıyı kilitleyip gitmişler gibi. Stüdyodaki yalnızlığı beni ürkütüyor. Biri bu adama bir su versin.

» **CNN Türk-** Allah affetsin de pide kuyruğunda bile önüne düşse tahammül fersah Enver Aysever'in Aykırı Soruları'yla iftara giriyor bu kanalımız. İftar sofrasına oturmuş müminlere gerçek İslam dersi hükmünde İhsan Eliaçık'la iftar da pek iyi bir fikir olmayabilir. Hele de bir lokma ve bir hırkadan fazlasıyla ekran karşındaysanız.

» **Fox Tv-** İftarda Dinle Sevgili, sahurda Yalancı Romantik. Murdoch'dan daha fazlasını bekleyen ahmaklığına doymasın.

» **NTV-** 12 Eylül darbesinden sonra Türk Sineması siyasi meselelere girmemek için kendini melankolik filmlere vermişti. Uсталık dönemini idrak ettiğimiz bu dönemde de NTV ekranlarını yeşile ve çevreye teslim etti. Hâl böyle olunca otla böceklerle iftar açmak iştah açıcı olmuyor.

» **Beyaz TV-** Program isimlerini savaş endüstrisinden ödünç almasıyla tanıdığımız Beyaz TV'nin iftar ve sahur programları için Huzur-u Sahur ve Huzur-u muhabbet seçimini anlıyorum. Evet, Huzur İslam'da ama dip boyası gelmiş hocaların henüz huzur verdiğine şahit olmadık. Tabii daha Ramazan bitmedi. Peşin hükümlü olmayayım. Ankara'dan memlekete huzur geleceğine dair pek ümidim yok ama.

» **Star TV-** İlk gördüğümde vuruldum. Kutsal Yolculuk Hicret. Survivor gibi hayli popüler bir formatta hicret yolculuğu yapan dört adam. Takımın koçu Talha Uğurluer yerdeki bir çakıl taşından lafa girip Hürrem Sultan'ın tacındaki yakuttan çıkabilecek kabiliyete sahip. İlk bölümlerini izledim ama bir daha bu programı yakalayabilene aşkolsun. Bence elli yıllık televizyonculuk tarihimizde yapılmış en iyi dinî program. Bu kadar iyi olduğu için mi gece yarısına atıldı doğrusu merak ediyorum. Aynı programda hayli oryantalist kaygılarla döşenmiş bir çadırdaki da olsa Mehmet Ali Bulut ve Selman Kuzu'nun senkronizasyonu şahane. Star'ın sahur programında ise personel eksikliği var. Sohbet, şarkı, ezana aynı kişi bakıyor. Halil Necipoğlu bir paspas yapmıyor, o kadar yani. Konukları da allah affetsin birbirinden bayık. Ertuğrul Özkök'ü sahurda gördüğümden beri açmıyorum.

» **ATV-** Nihat Hatipoğlu Ramazan hocalarının Kenan Doğulu'su. Sahnesi iyi. Sultanahmet Meydanı'ndaki amfi iftar, sahur dolu. Az buz bir başarı değil. Geçmiş yazılarımı takip edenler bilecektir. Halkımız ne sorularla geliyorlar ne sorularla. Nihat Hocam da garibim kimseyi kırmadan dökmeden tatlı tatlı cevap veriyor. Hz. Ömer dizisi fena değil. Bir de Arapça çeviri Google Translate ile yapılmasaydı iyiydi. Tabii insan evde yayılmış otururken birden karşısında Hz. Ömer'i, Hz. Ali'yi görünce pek uygun kaçmıyor Antony Quin.

» **STV-** Biri lütfen STV'yi dizi yapmaması gerektiğine ikna edebilir mi? Diyalogları, oyunculukları, renkli kostümleriyle anaokulu müsamerelerini aratmayan "Kendimize Doğru" isimli dizi Ramazan sonunda nereye varacak, büyük merak içindeyim. STV Sahur'da ise Türkiye'yi geziyor. Hakkını vermek lazım, zahmetli bir prodüksiyon. Turgay Başyayla da STV'nin aşırı gıcık gezginlerinin içinde pamuklara sarılası sempatiklikte. Konuk olunan şehirlerin kameranin kadrına girecek şekilde sahneye yerleştirdikleri şeftali, soğan, üzüm sepetleri yerli malı haftası nostaljisini canlandırıyor. Ama tadı tuzu yok. Mehtap Tv'deyse Hocaefendi'nin bir vaaz kasetini koyup iftara, teravihe gidiyorlar gibi.

» **Kanaltürk-** "Bu adam niye bağılıyor" sorusuna cevaplarınızı Ramazan sonuna kadar kanala posta ya da mail yoluyla ulaştırın. İslami jet setin tatil cenneti Angels'ta bir hafta tam pansiyon tatil şansını yakalayın.

» **TVNet-** Bir dizi veriyor ama karanlıktan daha nerede geçtiğini anlamış değilim.

» **Kanal D-** Evlere ilahiyatçı servisi tutmadı. İlahiyatçımız fikren bir Yaşar Nuri namzedi ama zikren onun sahne ışığından zerre nasip almamış. İftar saati Aydın Doğan çıkıp “bizlere yaşama sevinci ver” diye dua etse daha makbul olurdu.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ramazan yaz oyunları biterken

Ramazan Rasim 13.08.2012

Ramazan’da son düzlüğe girdik. Allah’a şükür, yok pardon ah u vah bir yıl daha nasıl dayanacağız bu hasrete.

Valla riya olmasın, Ramazan’ın bitişini gözyaşlarımla değil, şükürler olsun dualarımla karşılaşmaktayım. Allah’ın benden istediği zor bir görevin daha üstesinden gelmiş olmanın haklı gururu ve sevinci içindeyim. Her güzel şeyin bir sonu var, her şeyi tadında bırakmak gerek değil mi?

Ramazan gitti diye üzülenler de çok kendilerini harap etmesin. Bir seneye kalmadan yine gelecek ve misafirperverliğinizden çok memnun kalmış olacak ki bu sefer daha uzun kalacak.

2013 yılında Ramazan 9 temmuzda başlıyor. Müjdeyi benden alın: 17 saat 33 dakika oruçluyuz.

Bu İslami survivor’da hâlâ hayatta kalmayı başarısak esas tarihe geçecek rekoru **2014’te kıracağız inşallah. 28 haziranda başlayacak Ramazan’da 17 saat 44 dakika oruçlu olduğumuz günler olacak. 2015’de de aşağı yukarı bu rekoru egale edeceğiz.**

Yaz Ramazanları ancak Cumhuriyet’in 100. yıldönümünde bitiyor. Bir de Cumhuriyet’e laf edersiniz.

Neyse şimdi son turda bunları düşünmeyin, önümüz bayram.

Bayram rahmettir. Keyfini çıkarın. Kapısına gelen çocukları uyduruk şekerler ve çikolatalarla başından savanlara, bayramda küs kalanlara şu yazılarım haram olsun.

Yok, olmasın be. Onlar da can... İşte görüyorsunuz Ramazan yine yaptı yapacağını. Taş kalbim yine pembemsi pelte kıvamına geldi.

Ramazan Bayramı’na Şeker Bayramı diyenlere bile kızamıyorum artık.

Ramazan ayında seccadelerin kalkmadığı evlere de, Ramazan’ın dizilerdeki iftar sahnesi kadar girdiği evlere de bayramı girecek.

Eh biraz haksızlık tabii. 16 saat oruç tut, geceleri ilahiyatçıların kurduğu bariyerleri aşa aşa teravihe git ama bayramı başkaları yapsın, Kıbrıs’taki gazinolarda Mehmet Ali Erbil’in esprilerine başkaları maruz kalsın. Ramazan boyunca siz yorgun, bitkin düşmüş olun ama işyerinizde bayram tatili günleri planlanırken bir ay boyunca öğle öğününü kaçırmamış ofis arkadaşınız daha talepkâr çıksın... Oruç tutanlara Ramazan’da, Bayram’da pozitif ayrımcılık uygulamak kimsenin aklına gelmesin. Bunu teklif edenler ertesi günü kendilerini **Cumhuriyet**’in manşetinde bulsun.

Ne yapalım, Müslümanlık işte tam da budur. Müslümanlık bu kıskançlığı bastırmak, Allah'ın bayramında **Ertuğrul Özkök**'ün sevinçlere gark olmasından, **Ayşe Arman**'ın çocuklara bayram harçlığı dağıtmasından, birinin **Ahmet Necdet Sezer**'in elini öpmesinden bile mutlu olmak sanatıdır.

Zaten **bu bayramın adı Şeker Bayramı değilse Ramazan Bayramı da değil ki: Fitir Bayramı.**

“Bayram” demek olan Arapça “iyd” kelimesinin köklerine inilince “âdet etme”, “üzüntü, acı, hastalık ve endişeden kurtulma” manalarına ulaşılıyor. Ayrıca “dönüş” manası da var.

Hız. İnternette hemencecik bulup copy-paste yöntemiyle rivayet ettiğim, bana pek muteber görünen bir yorumda şöyle denmekte: **Bir cemiyetin veya kavmin zorluklardan sıyrılıp zafer ve rahatlığa ulaştıkları ilk vakte “iyd” denilmiştir.**

Zafer kısmını boş verin. Çağı geçti. Ama rahatlamak... Evet, işte bayram bu çağda tam da budur.

O hâlde bırakınız Şeker Bayramı diye kutlasınlar, bırakınız bir ay boyunca hiç yememişler gibi baklavaları, börekleri götürsünler. Hatta tatillere çıksınlar, denizlere girip, güneşin altında dinlensinler, rahatlasınlar.

Allah'ın bayramı herkese yeter.

(Eski yazılardan bir derleme oldu, zaten her sene aynı Ramazan. Artık **Kadir Gecesi** tatili deyip kusuruma bakmayın.)

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Geçti Kadir Gecesi sür kendini Umre'ye

Ramazan Rasim 14.08.2012

Geçtiğimiz bir kaç senede tecrübe ettim. Ramazan'da yer bulması imkânsız mekânlar son günlere doğru boşalıyor. İftar rezervasyonu için neresi arasam yerimiz müsait cevabını alıyordum. Meğerse İstanbul'un Müslüman sosyetesinin yarısı Ramazan'ın son on gününü geçirmek üzere kutsal topraklara gidermiş. Kadir Gecesi'nin saklı olduğu bu günleri kutsal topraklarda geçirmek bu sene bana da nasip oldu.

Yaklaşık yirmi gündür tuttuğumuz oruçla bedenimizi ve ruhumuzu arındırmaya çalışmıştık. Ancak aç kalmak unvanlarımızdan, makamlarımızdan, servetlerimizden ayrışmamıza yetmez. Bunun için Umre çok iyi bir fırsattır.

Çünkü Umre adayları ilk olarak umre detektöründen geçmek zorundadır. Her türlü kemer, cep telefonu, çakmak, para, kıyafet, unvan, titr, soyisim, makam, itibar, şöhret bir kutuya konur ve x-rey cihazından iki parça havluya sarılmış olarak geçer. Umre ibadetinin sosyal orucu bu harekete “ihrama girmek” diyoruz.

Dünya adına üzerinizde sadece iki bez parçası vardır ve “Hacım ihramı nereden aldın, seni çok açmış. Bu ihramlar bu yıl çok moda” türü bir konuşmaya muhatap olmak söz konusu değildir. (Erkekleri bu kadar soyup soğana çeviren Cenab-ı Allah'ın kadınların normal kıyafetleriyle ihrama girmesine müsaade etmesi, erkeklerin bu dünyanın baş belası olduklarının en büyük kanıtı.)

Detektörden geçen Umre adayları dünya üzerindeki kutsal yapıların en sade forma sahip olanı Kâbe'nin etrafında dönerler, yani tavaf ederler.

Tavaf, bir atom içindeki elektronlardan galaksilere kadar hayatın her katmanında varolan harmoniye ayak uydurma ânıdır. Hiçbir New Yorker, hiçbir clubber, hiçbir partyboy tavaftaki hacı kadar yaşamın ritmine ayak uyduramamıştır.

Ardından Safa ve Merve Tepesi arasında yedi defa gidilip gelinir. Sa'y ismi verilen bu ritüelde tarihî bir olay canlandırılmaktadır. Hayatında hiçbir müsamerede rol almamış kişiler bile daha ilk tecrübelerinde başrolü kaparlar ve iki tepe arasında oğlu İsmail için su arayan Hz. İbrahim'in karısı Hz. Hatice'yi canlandırma şansına erişirler.

Hacc'ın bir alıştırması olan Umre saçından azıcık kestirmekle tamamlanmış olur. Hacc'dan farklı olarak kurban kesmek, Arafat'a gitmek ve şeytan taşlamak Umre'de yoktur. Bu yüzden de kırk yıllık arkadaşlarına taş atmaya zorlanacaklar için Umre iyi bir başlangıçtır.

İşte pazar gecesi biz tam bunları yaparken Kâbe'nin içi serinlikle doldu. Herkes Kadir Gecesi'nin olduğuna kanaat etti.

İstanbul'daki arkadaşlarıma sordum. Gece çisil çisil yağmur serpiştirmiş.

Geçmiş Kadir Geceniz mübarek olsun. Yalandan yere birbirinize SMS atıp GSM şirketlerinin kasalarını doldurmayın. Bu yıl için bütünleme hakkı kaçtı. Önümüzdeki Kadirlere bakacaksınız artık.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Peygamberin mucizesi

Ramazan Rasim 15.08.2012

Yıllar önce bir **Siyaset Meydanı**'nda konusunu hatırlamadığım hararetli bir tartışma yürüyordu. Saatler gece yarısını gösterdiğinde katılımcılardan yaşlıca bir adam **"Bu kadar saat konuştuk daha bir kere bile Atatürk demedik"** diye isyan etmişti de Ali Kırca adamı zor teskin etmişti.

Teşbihte asla hata olmasın. Ben de Ramazan'ın başından beri yazı yazıyorum. Daha bir kere **Hz. Muhammed**'i yazmadığımı hatırladım. Hem de geceyarısı geçirilen histerik bir nöbet olarak değil, konumuzla tamamıyla ilgiliyken.

Geçen akşam iftar öncesi ATV'de Nihat Hocamızı dinliyordum. Bir vatandaş **"Müzik dinlemek günah mıdır hocam"** diye sordu. Nihat Hoca müziğin değil, sözlerinin, yapıldığı mekânın, dinlenirken yapılan işlerin insanı yanlışla götürmesi ihtimalinden söz etti. **Peygamber efendimiz tek bir müzik aletini sevmezmiş. Hatta çalındığını duyduğunda iki eliyle kulaklarını tıkarmış. Hangi müzik aleti mi? ZURNA.**

Bu cevabı duyunca ayağa kalkıp alkışlamışım. "İşte benim peygamberim! Ben bu dine uygunum" diye haykırmışım. Farkında değilim, hanım uyardı. Bazen tek bir şeyde ittifak etmek, anlaşmak, sevmek tamamını anlamak için yeterlidir. Mesela bizim hanımın gözlerine âşık olmuştum. Bu kadar güzel gözleri olanın huyu, suyu, ağzı, burnu çirkin olamazdı çünkü.

Hz. Muhammed geniş, düz bir arazi olan hayatta, din alanını işaretlemek için çeşitli noktalara kazıklar çakmış. Binlerce sayfa kitap okumana, vaaz ü nasihat dinlemene lüzum yok. Bu işaretlenmiş noktaları kalemle birleştirdiğinde Allah tarafından yaşanılması makbul hayatın kendisi ortaya çıkıyor zaten.

Mesela benim çok sevdiğim işaretlerden biri çevremize karşı sorumlu davranmada son noktayı göstermekte. **“Denizde abdest alırken bile avucunu olması gerekenden daha fazla doldurmayacaksın.”** Dikkatinizi çekerim. Sözkonusu olan deniz ve yapılan iş de abdest. Artık buradan yürüyün, gidin, çevreciler peşinizde nal toplansın.

Maalesef bizde peygamber kelimesinin en sık kullanıldığı yer **“Ordu, peygamber ocağı”** cümle kalıbı. Dikiş diken, çocuklarının öz bakımı ile meşgul olan, zurna sesi duyunca kulaklarını tıkayan, cübbesinin üzerinde uyuyan kediye rahatsız etmemek için kıyafetini kesen, **“Beni görünce ayağa kalkmayın”** diye cemaatini uyaran peygamber nedense bizim semtimize pek az uğruyor.

Peygamber için söylediğimiz en popüler ilahi kâbus gibi. “Aman çarşı canım çarşı Muhammed’i görmedin mi? Şimdi burdan kefen aldı şu karşiki kabire sor.”

Bir de ciyak ciyak söylenişi var. Yazı ile ifade edemiyorum. Boğazlanan bir adamın Mihriban türküsünü söylediğini hayal edin. **Allah aşkına zurna sesini sevmeyen peygamber bu ilahi ile mi çocuklara sevdilir.**

Peygamberlik mucizelerinden favorilerimiz de aynı kafada. Bir numarada Ay’ı parmağıyla ikiye bölmesi var. Bu benim hiç ilgimi çekmiyor doğrusu. Hatta Ay tek parça daha güzel. Artık sosyoloji dersini çok sevdiğimden midir bilmiyorum. Peygamberimizin benim başımı döndüren mucizesi; **kızlarını canlı canlı kumlara gömen, “kötü adamın dibisin” diyebileceğimiz babalardan ağlayabilen erkekler çıkartmasıdır.**

Hız. Muhammed’in yoğurması beklenen toplum bu dünyada insanların gelebileceği en dip noktadaydı. Düşünüyorum, dünyada daha kötü ne yapılmış olabilir, bulamıyorum. Kız babası olanlar beni daha iyi anlayacaktır.

Hikâyeyi çok iyi biliyorsunuz. İlk kızlar çoğalmak için korunur ancak daha sonra doğanlar babasının utancı olurdu. Baba bir gün anneye “Kızı hazırla, dayısına götüreceğim” der. Anne ayrılık vaktinin geldiğini anlar, itiraz edemez, acısını içine akıtır. Çünkü daha ilk doğduğu günden itibaren bu günün geleceği bellidir. Saçlarını tarayıp, kıyafetlerini giydirdiği kızını kendi elleriyle korkunç bir ölüme hazırlar. Gezmeye gittiğini düşünen kız küçük eliyle babasının elinden tutup neşeyle yola koyulur. Şehir gözden kaybolduğunda babası bir çukur kazıp tekmeyle içine atar. Kızın ağlaması ve yalvarması taşlaşmış kalbinde hiç bir tereddüde yol açmaz. Sonra üzerini kumlarla örter.

İşte bu adamlara iyilik, güzellik, kibarlık, insanlık anlatmak en büyük mucizesidir. Aslında daha da büyük mucizesi, **elleriyle kızlarını öldürmüş adamlara tövbe etme şansı verip İslam’a davet etmesidir.** Vallahi ben yerinde olsaydım, zamanaşımına uğrayıp uğramadığına bakmaksızın hepsini cinayetten yargıladım. Tabii o zaman Hz. Ömer olmazdı. Benden de iyi peygamber olmazdı, böyle iyi.

Niye “Şefaate ya Resulallah” diyoruz zannediyorsunuz?

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Doğal ibadet oruç

Beş altı yaşlarındaki kız çocuklarına Hadis-i şerif ezberletmişler. Bu kız çocuklar tek tek mikrofonun başına geçip kalabalık bir topluluk önünde ezberledikleri hadisleri söylüyorlar. Hatta ezberini unutan kenara geçip zırlı zırlı ağlıyor. Unutan unutmayan herkes sözlerine aynı vurguyla ve aynı cümleyle başlıyor: **Peygamber Efendimiz buyuruyorlar ki.** Aynı kıyafet giydirilmiş kızların biri geliyor biri gidiyor. Asker gibi, üretim bandında dolmayı bekleyen plastik şişeler gibi. **Pink Floyd'un Another brick in the wall** klipinin Ramazan versiyonu gibi.

Hadisleri ezberleten, bu cümleyi de ezberletmiş. Hadisin kapağı, anahtarı sanki. Çocuklar için hadis kadar ehemmiyetli bir söz hâlini almış. Belli ki hayatlarında ilk defa bu tabiri kullanıyorlar. Daha önce hiç kimse için, hiçbir sebeple “buyuruyorlar ki” dememişler. **“Bakkal amca annem buyuruyor ki: iki ekmek bir yoğurt.” “Öğretmenimiz buyurdu ki: Ödevlerinizi yapmadan gelmeyin.”** Hiç sanmıyorum. Hatta tek başına “ki” bağlacını bile çok nadiren kullanmışlardır.

Konu din diyanet olunca hemen dilimizi gündelik hayattan koparıp manasına tam olarak vâkıf olmadığımız, alışmamış ağzımızda durmayan kelimelere geçiş yapıyoruz.

Bu seremoni Amerika’da olsaydı, hadisi unutan kız kenara çekilip ağlamaz, durumu kurtaran sevimli bir gülüş ile **“sanırım ne söyleyeceğimi unuttum ama çok iyi bir şeydi. Çünkü Hz. Muhammed çok iyi bir adam”** derdi. Babasını, annesini, öğretmenini, arkadaşını tanımladığı kelimelerle Peygamber’i tanımlamakta hiç bir sakınca görmezdi. Çünkü ancak o zaman bu ilişki kalıcı olur, kendiliğinden beslenip büyüyebilirdi.

Ramazan dolayısıyla dinî içerikli yayın yapan radyoları dinliyorum. Türkçe bilmeyen biri dinlese kesinlikle **erotik hikâye** anlatıldığını zanneder. Böyle bir şuh yatak odası sesi olamaz. **Bak kardeşim git!** Anlattığın menkıbenin, okuduğun tefsirin senin şuh sesine ihtiyacı yok. Hakikati kelimelerde yüklü. Bu dondurma zaten çok güzel, üzerine hindistancevizi dökme, çikolata sosuna bulama.

Tabii sosun şahikası şiire dökülüyor. **Allah için televizyonda ya da bir etkinlikte arkada fon müziği, eğik bir kafa, ufka dikilen buğulu gözler, boğazı ayıklayıp bas sesleri sonuna kadar açarak okunan şiirlere dayanmak mümkün değil.**

Oruç bu manada içine riya karışması en mümkün olmayan ibadettir. Kimse ağdalı bir oruç tutamaz. Kimse orucu sosa bulayamaz. Çünkü oruç çok doğaldır. Bir şey yapmak değil, yapmamak üzerine kuruludur. Doğar doğmaz öğrendiğimiz, en eski becerimiz tıkınma işine ara vermektir. Bu nedenle özel bir yetenek, farklı bir bilgi, ezber, pratiklik gerektirmez. **İkide bir suyla gargara yapıp gündüzü uyuyarak geçirenler hariç oruç bizi eşitler. Namazda bile saf düzeni vardır. Ötekiler Allah’a daha yakındır. Ama kutuplarda da ekvator da tutulan oruçlar arasında bir hiyerarşi yoktur.**

Bir ay boyunca bu doğal, fitrî ibadet ile sıkı bir antrenman yaptık. Şimdi hayatımızın tamamına bu doğallığı taşıma vakti. En çok sözüm de o kızların hadis öğretmenine.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bayram yan gelip yatma yeri değildir

Ramazan Rasim 17.08.2012

Bir aydır evlerinize, kahvehanelerinize, servis araçlarınıza, vapurlarınıza iPhone'larınıza, mail kutularınıza, Düzce Yerel Haberinize konuk oldum. Haddim olmadan çok şey söyledim. Sürcülisanlar için önce Allah'tan sonra da sizlerden af dilerim. Baldan tatlı öfkesine kıyamadığı için **"Affetmek Allah'a mahsustur"** lafını bir tarafından uydurmuş adını bilemediğimiz o ziyanda kişiye siz kulak asmayın. Bizler de birbirimizi affedebiliriz. Affetmeliyiz de. Siz de affedin, zaman zaman takıldığım televizyonlarda bin bir zahmet Ramazan programı yapan hocalar da affetsin. Haklarını helal etsinler.

Ramazan boyu epey bir sevap biriktirdik. Ancak kuşkusuz ki önümüzdeki on bir ayı bu birikimle çıkartamayız. Sakın ola ki hazır sevaba güvenip har vurup harman savurmayın. Hazıra dağ dayanmaz demiş büyüklerimiz.

Yarından sonrası Bayram. Sadece oruç tutanların bayramı değil. Bayram biraz Facebook'a benzer. Sadece oruç tutanlar değil, oruç tutanların arkadaşları hatta oruç tutanların arkadaşlarının arkadaşları da bayram paylaşımlarından nasibini alır.

Zaten sadece oruç tutanların bayramı olsaydı, bu bir yetişkin bayramı olurdu. En başta, çocuklar kös kös oturmak zorunda kalırdı. Hâlbuki bayramlar en çok da çocuklara gelir.

Daha önce de söyledim şimdi de tekrarlıyorum. Şimdiki çocukları kendi çocukluğunuzla karıştırmayın. Bakkaldan alınan gazete kâğıdına sarılmış 100 gram yaz helvasının mide festivaline dönüştüğü günler çok gerilerde kaldı. Hocadan fetvalı, caiz şampanya aromalı Godiva dahi olsa hiç bir çocuğu çikolatayla, şekerle kandıramazsınız.

Maddi durumunuza göre beş, on, yirmi ya da ellilik banknot hazırlığınızı yapın. Paraların yeni ya da eski olması zamane çocuklarının dert ettiği bir şey değildir. Dolmuşlarda elden ele geçmekten lime lime dökülen bir yirmi lirayı; matbaadan yeni çıkmış, dumanı üstüne beş liraya havada karada tercih ederler. Tedavülde olan bir para olsun yeter. Kredi kartı da geçerli sözlerini abartılı buluyorum ama **bahşiş yerine kredi kartınız ile Appstore'dan uygulama indirme taleplerine hazır olun. Bu arada kontör kabul edenlerin olduğunu da biliyorum.**

Sarılip kucaklaşmak varken kolunu sopa gibi düzleştirip bileğini kırarak insanın gözünün içine sokan ihtiyarlardan çok çektim, başkaları çekmesin. **El öptürmek, "berdel"den sonra bu coğrafyanın en korkunç töresidir. Eli öpülecek tek bir insan türü var. O da 0 - 2 yaş bebekler. Bebeklerin yanaklarındansa ellerinden, ayaklarından öpülmesi daha uygundur. Hatta ayaklar hafifçe ısırılabilir.**

Bayram yan gelip yatma yeri değildir. Bu, tatil değil bayram. Tamam okullar kapansın, işe gitmeyelim. Doktor olarak hâkim olarak, işçi olarak, benzin pompacısı olarak çalışmayalım ama evlat, kuzen, amca, yenge, yeğen, dede, baba, anne olarak tam mesai yapalım. Ziyarete gidelim, arayalım, tweet atalım hiç değilse Facebook'tan dürtelim. **11 ay kendimiz için, patronumuz için, devlet için çalıştık bu tatil günü de insanlık için çalışalım. İki küsü bulup barıştırın, Bayram namazına gelecek iki kadına camide centilmenlik yapın, en sahtekâr dilenciye iki kuruş verin, hiç aramadığınız beş akrabanızı, dört arkadaşınızı arayıp fark yarattın.** Ha bu arada koskoca Bayram'ı da böyle geçirmeyin, bulduğunuz ilk denize girip, Ramazan farkını kulaçlarınızla kapatın. (Tabii hanım kardeşlerimiz "utanç duvarlarını", "önyargı kalelerini" aşıp üç tarafı denizlerle çevrili ülkede girecek bir tesettür plajı bulabilirlerse.) **Ve lütfen Bayram ziyaretlerinizde siyasetten bahsetmeyin.**

Cumadan cumaya görüşmek üzere hepinize iyi bayramlar. (Bu güzel sayfayı hazırlayan Hidayet Şevkatli Tuksal Hanımefendi'ye de şükranlarımı sunarım. Taraf yine yaptı yapacağını. İlahi Taraf!..)

Bilmiyorlar Rabbim, bilseler yapmazlardı

Ramazan Rasim 14.09.2012

Daha önce bir kenar mahalle gazetesinde çalakalem çizilmiş, bayat esprili karikatürler. Şimdi de *Flash Tv*'nin Gerçek Kesit programındaki oyunculuk ve prodüksiyonun Oscar ödülü alacağı bir dünyada bile vasatın altında kalacak ucubelikte bir film. Bu karikatürlere ve filme bakınca "benim peygamberim, hakaret için bile olsa, daha çok çaba harcanmışını, daha kalitelisini hak ediyor" diye isyan edesi geliyor insanın.

Ama ne gerek var. Elli milyon dolar harcayıp, senaryosuna kafa patlatıp, haftalar aylar harcayıp İslam'ı ve peygamberini dünyanın gözünde küçük düşürmeye uğraşacağına, ayağın gerçek bir kuma bile basmadan üç kuruşa merdiven altı üretim bir film yapmak da yeterli. İtibar depremini adrenalin Müslümanlarına bırak. Bedavaya onlar halleder. Elli milyon doların cebinde kalır. Film çekmekle harcayacağın zamanı da çaktığın Çin malı çakmağın patlattığı gaz tankerlerinden yayılan kıvılcımların görsel şölenini izlemeye ayırırsın. İşletme bölümlerinde optimizasyon ve verimlilik dersinde mükemmel örnek diye anlatılsa yeridir.

Hazreti Peygamber amcasını ve eşi Hatice'yi kaybetmişti. Mekke'de iyice yalnızlaşmış, korumasız kalmıştı. Allah'tan aldığı görev insanlara tebliğde bulunmak, her günü ziyanda olan insanları doğru yola davet etmektir. Bu amaçla Mekke'ye 120 km. uzaktaki Taif'e gitmişti. Hani izlenmekten bobinleri lime lime olmuş *Çağrı* filminde taşlandığı sahnenin geçtiği Taif. Evet, tek bir Taifli bile ona kulak asmadı, hatta hakaret etti, alay etti ve şehirden kovarken taş yağmuruna tuttu. Yardımcısı Zeyd ile birlikte her taraflarından kan akarak bir ağacın altına sığındılar. Cebrail geldi: "Ya Muhammed. Beni Rabbim gönderdi. Dile, iki dağı birleştirip Taif'i helak edeyim" dedi. Bir bedduası, bir serzenişi Taif'i yerin dibine geçirebilirdi Peygamber Efendimizin, ama o şöyle dedi: "Bilmiyorlar Rabbim, bilselerdi yapmazlardı."

Peygamberimizin duası orada kabul oldu ve sığındıkları bahçenin sahipleri iman etti.

Peki, ucube bir film için Libya'nın Amerikan elçisini öldürülmesi kaç kişinin hidayetini vesile oldu dersiniz? Hazreti Peygamber'in canını, en favori filmi *Titanik* olan vasat sinemaseverlerin bile göz zevkine hakaret değersiz bir film, yüzlerce insanın nefretle attığı taşlardan daha çok acıtabilir mi?

Böylesine bir film mi Peygamberimize hakarettir, yoksa onun ümmetinin dünyaya verdiği diri diri insan yakan, hoşgörüsüz, kaba insan fotoğrafları mı?

Libya'da elçiye atılan bomba peygamber sevgisinden mi yoksa o filmle incinen, zaten ezik Müslüman gururu için mi atıldı? Peki, Amerika'da bir delinin yaptığı film için Libya'da onun hemşerisini bombalamak Hazreti Muhammed'in sünneti midir yoksa Usame bin Ladin'in sünneti mi?

Çağrı filminin devamını çekemeyen Müslüman âlemi, Libya'da "Müslümanların Masumiyeti -2"yi çekmiş bulunuyor. Çok iş yaptığı için devam filmlerin çekileceğinden de şüphe yok. İnsan İkbâl'in o sözünü hatırlıyor. Bir gün İkbâl'in yanına Pakistan'ın ünlü bir İslami cemaatinin önde gelenleri gelmiş. "İkbâl sizce bu çağda İslam'a hizmet için ne yapmak lazım" diye sormuşlar. İkbâl cevap vermiş: "Bu çağda İslam'a hizmet etmek mi istiyorsunuz, o hâlde 'biz İslam'ı temsil etmiyoruz' deyin."

İslam adına, Peygamber aşkıyla adam yakmaya, racon kesmeye çıkanlar, çıkın ve biz bunu İslam adına değil, nefsimiz adına yaptık deyin. Yoksa *Çağrı* filmi kadar bile siyer bilen birini başına gelecek o büyük felaketten “Bilmiyorlar, bilseler yapmazlardı” sözü de kurtaramaz.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir namazlık saltanatı bile çok görmek

Ramazan Rasim 28.09.2012

Güzel dinimiz İslam, insanoğlunun yaşam serüveninde bu dünyayı bir soluklanma, bir gölgelenme yeri olarak görür. Zamanla ölçülemeyen bir boyutta olduğu için zaman veremediğimiz bir zamanda ruhlarımız yaratılmış. (Zaman olmadan bir şeyi anlatmak ne kadar zor) Sonra sırasıyla şu aşamalardan geçiyoruz. Ruh hâlimizle doktor muayene odası önündeki koridor gibi bir yerde bekliyoruz. Sıranın bize geleceğini ne kadar zaman öncesinden öğreniyoruz bilmiyorum. Mesela babamız annemize âşık olduğunda biri gelip “Hey ruh! Hazırlan. Dünyaya yolculuk var. Bu ekranda gördüğün ikisi var ya. Onlar dört ay içinde evlenecek. Detaylarını daha sonra öğreneceğin bazı olaylardan sonra, sen yuvarlana yuvarlana uzun saçlı olanın rahmine düşeceksin. Fazla değil dokuz ay orada ekmek elden su gölden bir hayat yaşayıp dünyaya geçiş yapacaksın” mı dedi? Yoksa biz bir şekilde orada beklerken yerde bir delik açılıp Alice gibi aşağıya mı yuvarlandık. Bu kısmını hatırlayanımız yok.

Her neyse. İşte sigara içmeyen, köy tereyağı, yoğurdu ile beslenen, stresten, kazadan beladan uzak duranımızın bile maksimum yüz sene geçirebildiği bu dünyadan yine bir başka deliğe düşüyoruz. Adeta dejavu gibi.

Bedenlerimiz nebatata gübre, bilemediniz en fazla Adnan Hoca’nın fosil koleksiyonuna konu mankeni oluyor. Üzerine giydirilmiş bedeni çıkaran ruhlar yine bir bekleme odasına alınıyor. Bu sefer sıranın gelmesi için değil, kıyametin kopup ak koyunun kara koyunun ortaya çıkması için bekleniyor. Sonra da gelsin sonsuz hayat.

Seri üretim bir fabrika gibi adeta. Her gün binlerce ruh anne rahmine, binlercesi toprağa düşüyor. Dünyada tüm dinlerde ve kültürlerde bu düşüşlere özel anlamlar yükleniyor, törenler düzenleniyor.

Geçen gün ünlü sanatçı **Neşet Ertaş** da bu dünyadan yuvarlandı. Hep birlikte cenaze törenini idrak ettik. Törene üzerinde Kırşehir Belediyesi yazan çirkin bir tabut damgasını vurdu. Herkes belediyeyi kabahatli buldu. Hâlbuki bu ülkede köyler hariç cenazeleri belediyeler kaldırıyor. Kırşehir’de Six Feet Under vardı da biz mi gitmedik.

Bundan yüzlerce yıl önce ölümü **Şeb-i Aruz (Düğün Gecesi)** olarak tanımlayanların çocukları bugün artık çok çirkin cenaze törenleri düzenliyor. Demir çelenklerin “süslediği” cami bahçesinin en kenar yerinde, betonu çıraklık denemesi olarak atılmış musalla taşında, kötü sesli bir mikrofondan etrafa yayılan fabrikasyon, Çin malı bir vaaz ile başlayan seremoni yeşil boyalı bir kamyonetin kasasında devam ediyor. Sanki bir miting alanına uçaklardan bomba atılmış ve herkes düştüğü yere düştüğü şekilde defnedilmiş bir darmadağınıklığa sahip mezarlıkta yine aynı bet sesli hoparlörden yükselen, pek çoğu cenaze yakınlarına hafakanlar basan cehennem azabı, kuyu dibi hikâyeleriyle süslü dualar eşliğinde sona eriyor. Cenaze mezara gömülürken yaşanan küçük çaplı izdihamı, tanıdıkların zaman zaman amatör müteahhitlik denmelerine dönen toprak atma, mezarı inşa etme yardımseverliliklerini, plastik su şişesiyle su satan, dua satan Nebbaş Ticaret AŞ’yi hiç saymıyorum bile.

İnanmayan birinin bu kargaşa, toz toprak yerine fırının ve külün huzurunu ve hijyenini tercih etmesine niye şaşırıyoruz ki?

Hâlbuki bizim dinimizde cenaze töreninin starı meyyittir. Hatta Allah'ın kullarından sadece kendisine karşı yapmasını istediği ibadetin küçük bir modeli bir defalığına musalla taşında yatan insana karşı yapılır.

Allah-u Teala'nın bu kadar önem verdiği cenaze törenlerine yeniden dönüp bakmak için şu "yalan dünyaya" Neşet Ertaş'ın vedası vesile olsun.

Şu yalan dünyaya vedamız bari yalan olmasın.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İmanın ilk şartı ateizmdir...

Ramazan Rasim 05.10.2012

İmanın giriş kapısının şifresi iki kelimededen oluşur.

User: İlah yoktur. (La ilahe)

Password: Allahtan başka. (İllallah)

Yani imanın ilk şartı ateist olmaktır. Bağıra bağıra Tanrı yoktur demektir. İkinci adımı ise daha yüksek sesle Allah'ın tek olduğuna inandığını beyan etmektir.

Sevgili Peygamberimize peygamberlik geldiğinde, Allah'ın mesajlarını tebliğ etmesi gereken kitle ateist değildi. Hepsi koyu dindardı. Dinlerinin tonlarca tanrısı vardı. Hazreti Muhammed'in önce onları varolduklarına inandıkları onlarca tanrının olmadığına inandırması ve **"La ilahe"** demeye ikna etmesi gerekiyordu. Putlarını kıran, adeta mıntıka temizliği yapan bir kafa ancak **"İllallah"** diyebilirdi.

Namazdan önce, oruçtan önce, hacdan önce, zekâtтан önce, içki yasağından önce ilk Müslümanlar ateist oldular. Önce Tanrılarını inkâr ettiler.

Bu durumda; **Sevan Nişanyan** gibi bir ateist, cahiliye döneminin kudretli savaşçısı, aslan avcısı Hamza'dan imana daha yakındır. Mıntıka temizdir. İman şifresinin yarısını kendi çabasıyla hâlihazırda bulmuş ve beyan etmiştir. Geriye yarısı kalmıştır.

Bugünlerde Hazreti Muhammed'e (SAV) daha önce de Allah'a (CC) hakaret eden yazılarından dolayı sert tepkilere maruz kalan Nişanyan aslında iman konusunda yolu yarıladığının farkında. Nişanyan'ın yazdıklarını okurken; Türk filmlerinde daha önceden yaşadığı travmalardan dolayı aşktan korkan ve deli gibi âşık olduğu adamı kendisinden uzaklaştırmak isteyen, isterken de ipin ucunu kaçıran Türkan Şoray'ın Hale Soygazi'nin ünlü klişe repliğini hatırladım. "Seni sevmiyorum Adnan. Sen benim için bir gönül eğlencesiydin. Fikret'i kıskandırmak için yaptım. Ben bu şaşalı dünyaya aidim, sen ise bir hiçsin, beni taşıyamazsın, dümbelek" deyip bir de üstüne kahkaha patlattığı o meşhur sahne hani.

Adnan ise malum tepkiyi gösterir ve "Kahpe" diye bağırıp Osmanlı tokadını gözleri aşkla dolu kadının yüzüne aşkedip sahneyi terk eder. Bu kritik bir hatadır. Hâlbuki Adnan sabretse, kadının gözlerinin içine baksa, "bize

bir şans ver" dese. "Sen sevmesen de ben seni seviyorum, seni aşka ikna etmek istiyorum" dese herşey bambaşka olabilirdi. Tabii filmin hiçbir ticari başarısı olmazdı o ayrı.

Nişanyan'ın mahalleye girmiş sarhoş narası misali bağıra bağıra yaşamak istediği ateizmi pek centilmence değil, evet. Pipisini herkese göstermek isteyen erkek çocuk heyecanında bir özgürlük kullanımı bu. Hele bunu **Yanlış Cumhuriyet**in endişeli modernleri gibi "Özgürlüklerimizi elimizden alacaklar, yetişin" diye yapması da pek bir tuhaf. "Aptallar inandığınız peygambere bak"ın, "Pis kâfirler cehennemde cayır cayır yanacaksınız"dan da pek farkı yok. Böyle konuşulan bir toplumda ne demokrasi olur, ne diyalog, ne kapı önü, ne market sırası, ne asansör sohbeti...

Ama yahu bir düşünelim: biz Müslümanların da ateistlerle birlikte yaşama kültürü var mı? Her şeyi düşünen atalarımız, gayrimüslimlerle birlikte yaşayacağımızı hesaba katmışlar ama gün gelecek birileri de ateist olacak diye hiç düşünememişler. Ateist bir adam da bütün hayatını dininize saygım sonsuz samimiyetsizliğinde geçiremez herhalde.

Haydi, şimdi sınav vakti geldi.

Ben diyorum ki Nişanyan gibi memleketteki siyasi putlarından birkaçını devirmiş zeki bir adam "**La İlahe**" diye bağırınca, bir Müslüman'a düşen, an gelir belki "**İllallah**" der diye sabırla beklemektir. En azından bizim Allah'ımız böyle davranmamızı ister.

Nişanyanlara da düşenler var ama artık onları da kendi Evrendeki Enerjileri söylesin.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İsim hakkı

Ramazan Rasim 12.10.2012

Uçakta önümde oturan kadın, kucağındaki çığlık çığlığa bebeğini yol boyunca teskin edemedi. Hâline üzüldüm. Etraftan of pof çekenlere kızdım. Kadıncağızı biraz rahatlatmak için "Delikanlının adı ne" diye sordum. Kadın "**Cenk Efe**" dedi. "Sen belayı kendi ellerinle çağırmışsın evladım" diye içimden geçirip yana döndüm. Musibeti kendi isteyene merhamet edilmez. Bir adı Cenk bir adı Efe olan bir çocuğun ciyak ciyak ağlaması ne ki. Uçağa zorunlu iniş yaptırmadığına şükretmeliyiz.

Çirkin bir **Yusuf** ya da aşırı yaramaz bir **Halim**, **Selim** gören oldu mu? Lütfen **Sultan Selim** diyip Ramazan Hoca'yı çürüttüğünüzü zannedip erken kutlamaya başlatmayınız. Bir kere onun ön adı **Yavuz**. Yavuz her türlü **Selim**'i döver. Şu anda *Muhteşem Yüzyıl*'da sekiz yaşlarında sarı kafalı bir oğlan olan **II. Selim**'e, sonra hayatı şiir yazarak geçmiş **III. Selim**'e bakınız.

Gözle görebildiğimiz dışında da bir gerçeklik olduğuna inanan biz iman sahipleri için bu tartışmasız bir gerçek. Ağzımızdan çıkan her kelime aynı zamanda duadır. Çocuğuna "Selim" diye seslenmek onun selim bir insan olması için dua etmektir.

İşin ruhlar boyutunu geçelim. Bir insana kırk defa deli dersin deli olur. Dört beş kişi birden bir adama "ya sen hasta mısın?" dese adam fenalık geçirebilir. Bir çocuğa kırk değil kırk milyon kere adı ile hitap edildiğini, dört

beş kişi değil en az dört yüz beş yüz kişinin ismiyle çağırdığını düşünürsek ne demek istediğim daha iyi anlaşılır.

Kısacası, **isimlerimiz bir şekilde ruh dünyamızı, karakterimizi, dolayısıyla tüm hayatımızı etkiliyor.**

Çocuklarımız bizim bir hobimiz, bir eşyamız değil, Allah'ın bize emanetleridir. İsim vermek bir anne-baba fantezisi gerçekleştirme alanı olmamalı. Eylemde tanışan, eylemden doğuma giden çiftlerin tercihi, **Eylem, Devrim** gibi isimler ömür duvarına silinmez boya ile yazılmış sloganlar gibi. **Devrimlerin, Evrimlerin** İlahiyat Fakültesi'nde fıkıh profesörü olma ihtimali daha en başından engellenmiştir. Diğer taraftan; küffarın kanını akıtmadan şu dünyadan göçmemeye yeminli bir babanın opera sanatçısı oğlu **Mücahit**'in "**Müco**" kısaltmasıyla durumu kurtarmaktan başka çaresi kalmayacaktır.

Hep anne-baba haklarından söz edilir. Evlatların da anne-babaları üzerinde hakları var. Bu haklardan biri de anne-babanın çocuğa güzel bir isim koymasındır. Anne-babaya öf bile demeyeceksin, adı **Saddam, Yakarış, Özleyiş, Satılmış, Döndü** olanlar hariç. Onlar "öffff" de diyebilir, "pöfff" de...

Yere düşmüş bir Arapça gazeteyi üç kere öpüp alına koyup yüksek bir yere kaldıran, Arapçaya çevrilmiş **Das Kapital** görse heybeye koyup duvara asacak kadar konuya duyarlı halkımız için iyi ismin tanımı "Kuran'da geçiyor"dur.

Bir ismin iyi olması için Kuran'da geçmesi yeterli zannedilir.

Fonetiği kulağa hoş gelen bir bağlaç, bir zamir, bir edat olabilir.

Kuran-ı Kerim'in okunuşundaki ahenkli musikiden kaynaklı zengin prozede sayesinde bir kelimenin son, diğerinin ilk hecesinin birleştirilmesiyle manasız bir sözcük demeti bir Müslüman ismi olarak karşımıza çıkabilir. (İstiklal Marşı'ndaki "lardayüzen" gibi)

Kuran'da geçen ve "**Üzerine**" manasına gelen **Aleyna** mı, Kuran'da geçmeyen ama Allah'ın yarattığı en zarif çiçek olan **Nilüfer** mi ahrette anne-babasından hakkını isteyecek? Yorumu size kalmış.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ağzında kürdan, lahmacun siparişi vermiş Brigitte Bardot

Ramazan Rasim 19.10.2012

"Müslümanlıktan iki şeyi atsak, dünya Müslümanlarının sayısı iki katına çıkar" diye kulaklara fısıldayan şeytanın bozguncu sesini duymuşsunuzdur.

Bunlardan ilki **tesettürdür**. Özellikle de kadınların saçlarını örtmesi kısmı. İkincisi ise **kurbandır**.

Listeye bir de abdestte ayakların yıkanmasını ekliyorum. Çorapları çıkarıp ayakları henüz icat edilememiş abdest uyumlu çeşmelerin altında yıkamamızı sağlayacak mestiyen fetvayı, ya da mest yaşına gelmeyi merakla beklemekteyim doğrusu. Bu teze göre vakit namazlarında cami cemaatinde ciddi bir artış olur mu bilmem ama camilerin ıslak ayaktan daha kötü kokacağını garanti edebilirim.

Esasen tüm amacı cehenneme yandaş toplamak olan şeytanın Müslümanların sayısını iki katına çıkarmak gibi bir derdi olmadığı açık. Mekke müşrikler, Müslüman olan hemşerilerini caydırmak için baskı yapmaya önce en zayıflardan başlıyorlardı. Bugünün ulaştığı kent yaşamı için de tesettür ve kurban en zayıf halkalar olarak görülüyor. Bu nedenle de dinî tartışmaların çoğu bu iki konu üzerine dönüyor.

Önümüzdeki hafta **Kurban Bayramı**. İşyerinde, serviste, otobüste, gazete köşelerinde, televizyon ekranlarında bol bol aynı konunun etrafında dolaşılacak. **“Kestiğin hayvanın kanı akarken gözlerinin içine bakman lazımmış”**tan, **“kasaptan otuz kilo et alıp dağıtsan da olur”**a kadar geniş bir aralıkta kurban tarifi yapılacaktır.

Bir kere, yumurtaya can verenin Allah olduğuna inandıktan sonra, **hayvan kesmenin ibadeti mi olurmuş diye sorgulamak protein eksikliğinden kaynaklanıyor** olabilir. Acilen kırmızı et öneririm. Üzgünüm, **din IKEA yaşam tarzına uygun modüler bir şey değil. İki kapaklı dolabını alayım ama çekmecesini kalsın, diyemiyorsun.**

İşin diğer tarafı hayvan kesmenin cinayet olup olmadığı. Kentli kardeşlerime şunu söyleyeyim. **Lahmacunlar, dürümler, sucuklar, takolar, kokoreçler gönüllü organ bağışi yapan eceliyle ölmüş ineklerden yapılıyor.** Dünyada bir besin zinciri var ve o zincirdeki herkesin dişi, midesi ve bağırsağı o yiyeceği öğütecek şekilde tasarlanmıştır. Örneğin bir su aygırı vejetaryendir. Dişleri de bir otu çiğneyecek şekildedir. Su altındayken yanlışlıkla ağzına bir balık ya da kurbağa kaçsa kusar ya da fena hâlde midesi ağrır. Bizim ise kebaplar tam dişimize göre. Daha ilk insandan itibaren avlanmaya başlamışız. Hiçbir yanlış elli bin yıl sürmez.

O yüzden ne elde bıçak, üzeri kan içinde “kan görmek iyidir” diye bağırarak Müslüman **Patrick Bateman**lar olun ne de ağzında kürdan, az önce Yemek Sepeti’nden acılı lahmacun sipariş etmiş **Brigitte Bardot**lar.

364 gün mezbahalarda yaşanan kurban bayramlarının gözlerden uzak olduğu için batmadığı gözlere, belki mezbahaların bir günü kadar kurbanın kesildiği Kurban Bayramlarında ailece biraraya gelip yemek yiyen dindarların saadeti de batmayıversin.

Amerikan filmlerindeki Şükran Günleri, Noellerdeki hindili sofralara iç geçirerek bakan gözler, kavurma yenen sofralara da “ıyy” diye bakmasın.

Canlıyken tazeliği gitmesin diye kafasına vura vura öldürülen ahtapot salatalarını götürenler, başımıza Vegan Cephesi sözcüsü kesilmesin. En azından Kurban’da minik kuzuların kesilip, ocakbaşı sefası yapılması yasak.

Ne diyeyim, yine de “ıyy” demekten kendinizi alamıyorsanız, eve kapanıp, dindarlarının çamur içinde ceset parçalarının yüzdüğü Ganj Nehri’nde yıkanıp arındığı Hindistan’da, Yontma Taş Devri’nde Paris’in göbeğinde, av hayvanlarının tüyleriyle falan servis edildiği İskandinavya diyarlarında, köpek yenen bir Uzak Doğu ülkesinde doğurmadığı için mübarek bayramı Allah’a şükürle geçirebilirsiniz.

Hem kibir, insanları horlamak gibi büyük günahlardan uzak durursunuz hem de sevap kazanırsınız. **Allah et yemeyenlerden çok şükredenleri sever...**

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Eşit günler

Ramazan Rasim 09.11.2012

Günde ne kadar çok kişiye “Ne haber? Ne var ne yok?” diyoruz. Bir o kadar insan da bize “Ne haber? Ne var ne yok?” diyor.

Cevabımız hep aynı:

İyi. Aynı işte, bildiğin gibi.

Gün aşırı selamlaşan insanları geçtim. İlkokul arkadaşları, yirmi yedi yıl üzerine karşılaştığında bile bazen “evlendim”den başka sayılacak bir şey bulunamıyor.

“Müslüman’ın bir günü bir gününe eşitse zarardadır” diyor sevgili peygamberimiz.

Günlerin eşit olması hesabına ve “Nasıl gidiyor” sorularına verdiğimiz cevaplara bakacak olursak, zararımız dinden çıkma boyutlarına varmış durumda.

Din kardeşliği

Kürt sorunu nasıl çözülür sorularına en çok verilen cevaplardan biri de “din kardeşliği”.

Hâlbuki insanlık tarihinde birbirini öldüren ilk insanlar hem biyolojik hem de dinî olarak kardeşti. Hatta dinlerinin peygamberi de babalarıydı.

Kürt sorununu çözeceği öngörülen din kardeşliğinden kastedilen aslında dünyevi bir dayanışma ve kayırma mekanizması.

İki bakkal arasında daha ucuz ve bol çeşidi olanı seçmek yerine sahibi dindar olandan alışveriş yapmaya kendini mecbur hissetmekle aynı mekanizma.

Türklerle Kürtlerin arasını dinin yapmasını istiyorsak bu işi dünyevi olmaktan çıkarmamız gerekiyor. Dinen kardeş olmak değil, o dinin içine yerleştirdiği terazi ve vicdan polisi ancak işe yarayabilir.

Ölüm oruçları

Bir kere oruç aç kalmak demek değildir. Oruç kimse için tutulmaz. Sadece İslam’da değil, Uzakdoğu dinlerinde bile oruç insanın kendi nefsinin terbiye etme ibadetidir.

İslam’da domuz eti yemek kat’i bir şekilde yasaklanmış. Ancak ölüme varacak bir açlık durumu ortaya çıktığında, ziyafet çekme boyutunda abartacak kadar olmasa da ölmeyecek kadar domuz eti yemeye izin vardır.

Camilerdeki şehit edebiyatına bakıp yanılmayalım. Güzel dinimiz İslam, insanı canlı sever. İnsan hayatı dinimize göre zannettiğimizden kat kat daha fazla kıymetlidir.

İçki kimin anası

"Korkunç güzel kadın", "olağanüstü rezil adam" gibi bir sözümüz var. Bizim hoca takımı da pek sever ve kullanır: İçki bütün kötülüklerin anasıdır.

Ana kadar kıymet verilen bir kavramı, kötü bir durumu anlatmak için kullanmak dilimizdeki toprak kaymalarından. İçki kimsenin anası değildir. Hiç bir ana da bütün kötülüklerin kaynağı değildir.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dikkat, oruçlu var

Ramazan Rasim 16.11.2012

Bismi şah. Allah Allah. Erenlerin hikmetine. Er hakk Muhammed-ali aşkına. İmam Hüseyin Efendimizin susuzluk orucu niyetine. Kerbela Şehitleri'nin temiz ruhlarına matem orucu niyeti ile Hz. Fatma anamızın şefaatine. 12 imam, 14 masum-u pak efendilerimizin şevkine, 17 kemerbesler hürmetine hazır-gayip geçek erenlerin yüce himmetleri üzerimizde hazır ve nazır ola. Yuh münkire. Lanet Yezid'e. Rahmet mümin'e Allah eyvallah. Hü'.

Böyle güzelce niyet edip ve Muharrem oruçlarını tutmaya başladı Alevi kardeşlerimiz. Mübarek olsun, Allah kabul etsin.

12 gün daha tutacaklar. Tutabilenler üç gündür zaten Masum-u Pak orucunu tutmakta. O oruç da Kerbala'dan üç gün önce Küfe'de öldürülen Hz. Hüseyin'in amcasının oğlu Müslüm ve onun iki evladı için tutuluyor.

Yas orucu bunlar. O yüzden Ramazan orucuna benzer ama daha sembolik rükünleri var. Sahuru yok. Gece 00:00'da başlıyor. Öncesinde biraz yenebilir. Ama karnı tıka basa doldurmak yok. Amaç Kerbala'daki o susuzluğu, açlığı hissetmek çünkü. Oruç akşam hava kararınca da açılıyor. Ama havanın tam kararması lazım.

Ama bu kadarla bitmiyor. Muharrem'in oruç tutulan ilk 12 günü boyunca eğlence, düğün dernek yok. Karı-koca münasebeti yasak. Et yenmiyor, kan akıtılmıyor, bıçağa, kesici aletlere el sürülmüyor. (Eskiden saç, sakal tıraşı da olunmuyormuş ama bu değişmiş durumda.) En önemlisi ve bu yasa en yakışanı, belki en zoru da saf su içilmiyor.

Vücudun su ihtiyacı diğer yemeklerden, içeceklerden, çaydan karşılanıyor. Soğan, sarımsak da yenmiyor. Bunun sebebi de çok hoş. Bunların başının kesiliyor olması. Domates yenmemesi de renginin kanı hatırlatmasından. Yumurta da yasak. Süt, yoğurt, peynir de az kullanılmalı.

12 günün sonunda 13. gün öğlen 12:00'ye kadar bütün aile oruç tutuyor. Sonra yapılan aşureyle oruçlar açılıyor, Kerbala'dan İmam Ali Zeynel Abidin'in sağ kurtulması ve Ehl-i Beyt'in soyunun onun üzerinden yürümesine şükür için kurbanlar tıglanıyor. Burada da "kurban kesmek" yerine "tıglamak" kelimesinin boşa seçilmediğini anlamışsınızdır.

Gelelim daha tatsız mevzulara. Alevi inancına göre İslam'ın emri esasen Ramazan orucu değil, Muharrem orucudur. Peygamber Efendimiz de Muharrem Orucu tutmuştur. Peki, nasıl oluyor bu? Kerbala'nın yası değil miydi bu oruç. Hayır. Alevi inancına göre İmam Hüseyin'in şehadeti dışında Muharrem ayının ilk 10 gününe neredeyse bütün dinler tarihi sığmış: "Adem Peygamber bağışlanmış, Nuh Tufanı kopmuş, Yunus Peygamber'in balığın karnından çıkmış, İbrahim Peygamber Nemrut'un ateşi yakmamış, , Yakup Peygamber'in oğlu Yusuf

Peygamber'e kavuşmuş, Yusuf Peygamber atıldığı kuyudan kurtulmuş, , Eyüp Peygamber'in sağlığına kavuşmuş, Musa Peygamber Kızıldeniz'i asası ile yarıp geçmiş, İsa Peygamber'in doğmuş ve göğe yükseltilmiştir.

Yani bu aslında kadim bir oruçtur. Esas İslam'ın emrettiği oruç budur. Şimdi geliyoruz en hassas noktaya. Yine Alevi İslam tarihi yorumuna göre bu oruç Peygamber'in ölümünden sonra terk edilmiş, Kerbala'dan sonra Yezid bu orucun tutulmasını yasaklamış, onun yerine de Nisa Suresi'nin 92. ayetinde emredilen 30 günlük Katillik Orucu'nu zorunlu tutmuştur. Bu orucun Ramazan'da tutulan oruç olduğunu bilmem söylemeye gerek var mı?

Yüzyıllardır devam eden bir husumetin inanç yorumlarına yansıyan yüzü deyip geçelim.

Neyse ki Meclis bu husumetleri bir tarafa bırakıp Muharrem orucu boyunca Meclis Lokantası'nda etsiz, soğansız yemekler çıkarma kararı almış.

Meclis'i böyle hassasiyet gösteren bir toplumun daha da iyisini yapması beklenir. Mesela Ramazan ayı boyunca oruç tutmayanlardan beklediğimiz saygıyı, nezaketi, hürmeti Alevi kardeşlerimize göstermek gibi. Ortalık yerde yiyip, içmemek gibi.

13 gün sonra kınalı saçlı iyi kalpli komşumuzun kapımızı çalıp getireceği aşure tabağını hak etmek lazım değil mi?

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fosil Takvimi

Ramazan Rasim 23.11.2012

Hicri yeni yılımız kutlu olsun. Türkiye'nin resmî takvimi Hicri Takvim olsaydı, geçtiğimiz perşembe akşamı gonklar akşam namazı vaktini çaldığı saniyelerde TRT ekranlarında geri sayımı bitirip, 1433'ün ak sakallı bir dede olarak gidişini, 1434'ün badem bıyıklı taze bir delikanlı olarak gelişini izleyecektik.

Peygamberimiz Hazreti Muhammed elli üç yaşındaydı. Demek oluyor ki; peygamberliğinin yaklaşık on üçüncü yılıydı. Mekke'deki baskılar tahammül sınırlarını çoktan aşmıştı. On üç sayısının uğursuzluğunun Müslümanlara sökmediğinin kanıtı olarak o yıl Yesrib şehrinden davet aldı. Yesrib şehrinin halkı, Mekkeliler kadar asil soylu değildi ancak burjuvazi yükseliyordu. Şehre daha önceden gelmiş Müslümanların anlattıkları da ilgilerini çekiyordu. Aynı zamanda rakip şehirde zuhur eden peygambere sahip çıkarak Mekke'nin karizmasını çizecek bir koz elde etmeyi düşünmüşlerdi.

Peygamber için önemli olan tek şey ise ifade özgürlüğünün olmasıydı. Ancak bu sayede Allah'tan gelen öğütleri daha fazla kişiye anlatabilirdi. Beklentilerin bu derece kesişmesi neticesinde Hazreti Peygamber çok sevdiği şehrini bırakıp daha sonra Medinetü'l Münevvere adını vereceği Yesrib'e gitmek üzere yola çıktı.

Bu hadisenin gerçekleşmesinden on yedi yıl sonraydı. Ömer Halife olmuştu. Artık toprakları iyice genişlemiş bu devletin bir takvime ihtiyacı vardı. Özgün bir takvim yapmak gerekiyordu ve bu takvimi de bir yerden başlatmak lazımdı. Düşündüler, taşındılar. İslamiyet'in hikâyesinde en önemli kırılma noktalarından biri olan

Hicret'e karar verdiler. Ay Takvimi için gökyüzü bir skorbord gibi günleri belirliyordu. Hilâl sağa dayandığında ayın başı, dolunay olduğunda ortası ve sola dayandığında da sonu oluyordu. Ancak Peygamber'in Medine'ye girdiği gün (hani *Çağrı*'da Taleal Bedru Aleyne ile karşılaşıldığı sahne) Ay'ın hilâl olduğu güne denk gelmiyordu. Yolculuğun son aşamalarında, ilk mescidin inşa edildiği Kuba mevkiine vardığı günün gecesi ise Ay hilâl evresindeydi. İşte yılın birinci günü olarak bu tarihi seçtiler.

Sonuç olarak Müslümanların, Hazreti Muhammed'in doğduğu günü, ilk vahyin geldiği günü ifade edemedikleri bir takvimleri oldu.

Şu anda kullanmakta olduğumuz Miladi Takvim de Hazreti İsa'nın doğum gününe göre başlatılmış malum. Bu takvim Güneş'e göre çalışıyor. Güneş'in Ay gibi evreleri olmadığı için 365 günün herhangi birisi 1 ocak olabilir. Anlayacağınız bize her gün yılbaşı. Papa'nın son çıkan kitabına göre İsa'nın doğduğu yılın tesbitinde beş altı yıllık bir kayma olmuşsa da gün açısından nokta tayin yapılabilmiş. Mesela; Ay Takvimi olsaydı belki hilâl, doğduğu güne değil göbek bağının kesildiği güne denk gelecekti ve yıl göbek bağının düştüğü günden başlatılacaktı.

Papa demişken, şimdi 2012 değil pekâlâ 2018 yılında bile olabilirdik. Bu benim hoşuma giderdi doğrusu ama Başbakan'ı zor durumda bırakırdı. 2023 hedefleri biraz kasardı o zaman.

Benim asıl anlamadığım; mahalle arasındaki pideci bile "Since 1988" yazabilmek için takvimini rüyasında pide dükkânı açtığı gecedan başlatmanın hesabını yaparken, insanoğlu neden yaşadığı yıllardan bu kadar kolay vazgeçmiş ve binlerce yılı gözünü kırpmadan çöpe atabilmiş.

Takvimlerimizi en eski insan fosilinin bulunduğu yıla sabitleseydik bugün 23 Kasım 41.456 olabilir. Bence de çok havalı olurdu.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir film, bir cenaze

Ramazan Rasim 30.11.2012

Her şeyi yaratan Allah'ın yaratılanlar arasında sanatını en çok konuştuğu şey gül, kivi ya da Azra Akın değil, **zamandır**. İnsanlardan bugüne kadar Güneş'e tapan çıkmış, Ay'a tapan çıkmış, ota, böceğe, ineğe tapan çıkmış da **zamana tapan niye çıkmamış** hiç anlamam. **Hâlbuki zaman, bir tanrıda olması gereken vasıfları; gece olunca sönen güneşten, gündüz olunca sönen aydan, yaşlanınca ölen inekten daha fazla taşıyor. Bir kere her yerde...** Varlığının farkındayız ama anlat desen anlatabilenimiz çıkmaz. Hissediyoruz ama dokunamıyoruz. Enini boyunu ölçemiyoruz. Ömür biçemiyoruz. Onu anlatırken onsuz cümle kuramıyoruz.

Kolumuzdaki saat ile biçim vermeye çalışıyoruz ama diş ağrısıyla geçen bir gece ile Sezen Aksu konserinde geçen bir gece insan bünyesinde aynı uzunlukta akıyor. Çok acayip bir şey...

Mezarlıklar için "zamanın durduğu yerler" denir. Yan yana durunca kulağa hoş gelen, tersini ispatlamaya çalışsan kimsenin hayatına bir artı katmayacak o kelime buketlerinden biri belki ama ölümün zaman labirentinden çıkış için tek yol olduğu gerçeğine yakınlığı açısından anlamlı.

Justin Timberlake'in oynadığı **In Time** filmi ölümsüzlüğün bulunduğu bir çağda geçiyor. Böyle bir dünyada da en geçerli nakit de vakit oluyor. Para yerine; yüzyıl, yıl, ay, hafta, saat, dakika ve saniye haneleri olan koluna dövme gibi işlenmiş bir dijital saatte yazan ömrünü harcıyorsun. Dünyanın en büyük derdi ölümsüzlük olmuş. Suç kol geziyor. Zengin-fakir arasındaki uçurum Marx'ın bile "o-ha" diyeceği boyuta varmış.

Böyle bir dünyada bir yüzyıl yaşamış, kolunda da bir yüzyıldan fazla ömrü olan bir adam insanların ölüme ihtiyacı olduğunu söylüyor ve saatini Justin'e boşaltıp ölümü tadıyor.

Camilerin, mezarlıkların kapısına "her canlı ölümü tadacaktır" ayetinin yazılmasına gıcık olan insanlara olayın özünü anlatmak istiyorsanız ayeti doğduran söylemekten daha işe yarar bir yol bu filmi izletmek olur.

Bugün, dört iyi kız evlat yetiştirmiş, kendisi hiç okula gitmemiş ama oyu kesinlikle bir profesörden bir kaç puan fazla olması gereken süper demokrat **Adile Hanım**'ın cenazesi için; "halıları da leopar desen olsaymış vamp kadının iç dünyasının tam resmi olacakmış" diye içimden geçirdiğim **Şakirin Camii**'nde ydim.

Adile Hanım kanserdi. Kanser hastaları öldüğünde "kansere yenik düştüler" denir. Alakası yok. Dünyadaki tüm canlıların bir numaralı motivasyonu canlı kalmaktır. Vücudumuzdaki tüm hücreler de ayrı ayrı aynı motivasyona sahiptir. Vücudumuzda işlerin iyiye gitmediğini düşünen hücreler canlı kalmak için sonsuza kadar bölünebilmenin yolunu bulurlar. Aslında kendi dünyalarında ölümsüzlüğü keşfederler. Yani bize savaş açan değil kendisini kurtarmanın peşinde olan bir hücre olayıdır bu hastalık. Modern tıbbın bulduğu bütün tedavi yöntemleri de o hücreleri bombardıman etmektir. Çünkü ölümsüzlük Justin'in yaşadığı toplum için ne kadar tehlikeli ise uyum içinde birarada bulunan hücreler topluluğu vücudumuz içinde o kadar tehlikelidir.

Kanser hastası öldüğünde sonsuza kadar bölünebilecek hırslı olan hücrelerin enerjisini keser, şalterini indirir. Ölümsüzlük hülyalarına dalan bedenine ölümü tattırır. **Adile Hanım'ın kızı Neslihan, annesine son baktığında yüzünde bir tatmin olma hissi gördüğünü söylemişti. Çünkü o ölümsüzlüğü yenmişti.**

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çamın ışıkları göründü

Ramazan Rasim 14.12.2012

Biz Müslümanlar için bir yılbaşı gazasının daha sathı mailine girmiş bulunuyoruz. Hristiyan âlemi yeşil çam ağaçlarını rengarenk ışıklarla süsleyip lahuti sesli korolarla ilahiler söyledikçe büyüyen bir travma bizimkisi. Ruhumuz; Noel ağacı altında kestaneli hindi yemeğine oturmuş mutlu insanların buhar kaplamış pencerelerinden sızan ışıklarının arasında yürüyen kibritçi kız hüzünlü yaşamakta.

Bu Noel bize hiç iyi gelmiyor. Bir ay boyunca evimizin yolu üzerindeki çam ağaçlarına bile küsüyoruz. Hediyeleşme faslını bir ay erteliyoruz. Kirâmen Kâtibîn tarafından yanlış yorumlanıp kayda geçer diye hindi döner dahi yemiyoruz.

Hâlbuki; Hristiyanların diğer kutsal günü paskalya ile, Hinduların Ganj Nehri'ne topluca girdikleri kutsanma ayinleriyle ya da Musevilerin hamursuz bayramı ile o kadar ilgili değiliz. Tam aksine diğer dinlerin kutsal

günlerine karşı genelde hoşgörölü sayılırız. Peki, Noeller neden bizi mart kedileri gibi gerim gerim geriyor?

Çünkü Noel, bir yumurta boyamak, bir kirli paslı Ganj Nehri'ne girmek ya da mayasız, sunta gibi ekmekler yemek değil.

Hadi hep birlikte itiraf edelim, Noel nefsimize hoş geliyor. Yılbaşının gelmesiyle başlayan karıncalanmaların nedeni de başka bir dinin ritüeline olan tepkimiz değil nefsimize karşı verdiğimiz savaş. Bu nefis mücadelesini kaybedenlerin ekseriyetle başvurduğu Kenan Evren icadı "Noel başka yılbaşı başka. 24 aralık nire 31 aralık nire" avutması. Özü kabahatinden büyük savunma. Keşke yılbaşlarında sadece orijinal Noel âdetlerini yerine getirsek. Normal zamana göre on katı fiyat ödenerek gidilen mekânlarda kötü yemekler yiyip gece yarısında ondan geriye sayarak sonunda "heyyyy" diye bağırıp birbirine sarılmak ya da Taksim Meydanı'nda tacize uğramak yerine çam süsleyip ilahiler söyleyerek helal kesim hindi yesek. Hazreti Meryem'in karnındaki mucize bebeği dünyaya getirişini mutlulukla karşılasak.

Ancak bu fırsatı yüzlerce yıl öne kaçırdık. Bu kadar Hollywood filmi ve vitrin süslemesinden sonra samimiyetimiz su götürür. Özentilikten öteye geçemeyiz. Peygamber Efendimizin de buz gibi hadisi var. Ötekilere özenmeyin, diye. Tek bir çare var. İftara çağırdığımız Hristiyan komşumuza bu anlamlı günde iade-i ziyarette bulunmak. Dinler arası diyalog, medeniyetler ittifakı, sevgi, barış, Hazreti İsa bizim de peygamberimiz ayaklarına gidip nasiplenirdik. Ama nerde. Ortalıkta Hristiyan komşu bırakmadık ki davet etsin.

Bu arada; Noel bizde olsaydı Hristiyanların yarısını İslam'a çekmiştik.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Huzur kıyamette

Ramazan Rasim 21.12.2012

Bir zamanlar arabaların arkasına "Huzur İslam'da" çıkartmaları yapıştırılıyordu. Bu slogandan hoşlanmayanların cevabı "Huzur doğada" çıkartmalarıyla verildi. Artık arabalarda Mustafa Kemal imzasından ve "Dikkat! Bebek Var" uyarılarında başka politik, sosyal içerikli mesaj kaygısı taşıyan çıkartma görmüyoruz. Ne güzel.

Genç bir delikanlı olduğum çıkartmalı günlerde huzurlu olmak zorunda hissedirdim kendimi. Çünkü ben bir Müslüman'dım. Huzurlu değilsem sorun Müslümanlığımda olmalıydı. Uzun bir süre yüzüme takılı kalmış Koreli misyoner tebessümüyle yaşadım. Gece olsa da yüz kaslarımı bir serbest bıraksam diye hayaller kurdum durdum.

Sağolsunlar, gün boyu dinginlik, dinginlik, dinginlik; huzur, huzur, huzur; pozitif ol, pozitif ol, pozitif ol diye tespih çeken yoga ve reikiciler beni "huzur İslam'da" ıstırabından kurtardı. Huzurun İslam'da olmadığını, çünkü bu dünyada huzurun olmadığını anladım.

Gündelik hayat içinde gülsem, mutlu olsam, zevk alsam da hayatımın/ hayatımızın fonunu büyük bir mutsuzluğun kapladığını keşfettim. Bu gerçeikle barışmak bana biraz olsun sahici huzur veren tek şey oldu diyebilirim.

Sonsuzluk diye bir kelimeye sahip bir varlık, sonlu bir dünyada nasıl huzurlu olabilir. Son diyince sadece ölümü kastetmiyorum. Her şeyin bitmeye programlı olduğu bir dünyadan söz ediyorum. Örneğin; acıkiyorsun, canın deli gibi peynirli pide yemek istiyor. Yiyorsun, yiyorsun, doyuyorsun. Sonra peynirli pidenin adını bile duyamayacak hâle geliyorsun.

Allah; zürafayı, kaktüsü, kertenkeleyi, patlıcanı bu dünya için yarattı. Ancak insanı cennete uyumlu olarak yarattı. Malum meyve hadisesi olup cennetten kovulunca yılanların, köstebeklerin, üzümünün, şeftalilerin olduğu bu dünyaya sürgüne gönderildiler. Yani Sayın Başbakan ve Sayın Kılıçdaroğlu yanlış biliyor. Bahtsız olan kutup ayıları değil bizleriz.

Biz bu dünyaya ait değiliz. O yüzden bugün kıyamet koparsa fazla panik yapmayın lütfen.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Huzur Sokağı'nda IN-OUT/2012

Ramazan Rasim 28.12.2012

2013 yılına girerken sizler için İslami camiada 2012 yılında yükselenler ve inişe geçenleri topladım. Bir kusurumuz olduysa affola. Herkese hayırlı seneler.

Sultanahmet Camii **OUT**, Ataşehir Mimar Sinan Camii **IN**.

Sosyetenin umreye gitmesi **OUT**, Aydın Doğan'ın hacca gitmesi **IN.X**

STV Beşinci Boyut **OUT**, ATV Huzur Sokağı **IN**.

Cemaat kolejleri **OUT**, İmam-hatip liseleri **IN**.

Ahmet Özal **OUT**, Bilal Erdoğan **IN**.

Robert Kolej **OUT**, Kartal Anadolu İmam-Hatip **IN**.

Laik-dindar kavgası **OUT**, AKP-Cemaat kavgası **IN**.

Beş yıldızlı otel iftarları **OUT**, Belediye sokak iftarları **IN**.

Bülent Ersoy'un 30 gün oruç tutması **OUT**, Genelkurmay Başkanı'nın oruç tutması **IN**.

Yaşar Nuri Öztürk'ün fetvaları **OUT**, Ece Temelkuran'ın fetvaları **IN**.

Marx **OUT**, İhsan Elçelik **IN**.

Cüppeli Ahmet Hoca'nın eşleri **OUT**, Adnan Hoca'nın kızları **IN**.

Süha Özgermi **OUT**, Adnan Hoca **IN**.

Göğüs dekoltesi Hürrem **OUT**, Başı kapalı Hürrem **IN**.

Laiklik bildirisi yayınlayan üniversiteler **OUT**, Başbakan'a destek bildirisi yayımlayan üniversiteler **IN**.

Genelkurmay'dan bildiri beklemek **OUT**, Gül'den veto beklemek **IN**.

Türban Çankaya'ya çıkamaz **OUT**, Gül'den medet ummak **IN**.

Ayasofya'nın Camii yapılması **OUT**, Çamlıca'ya Cami yapılması **IN**.

Helal sucuk, sosis, salam **OUT**, Helal şampanya aromalı Godiva **IN**.

Ramazan İmsakiyesi bastırmak **OUT**, iPhone Namaz Vakitleri uygulaması indirmek **IN**.

Bayileri Maldivlere göndermek **OUT**, Bayileri Umre'ye göndermek **IN**.

Alo-fetva hattı **OUT**, Twitter-fetva hattı **IN**.

Genelkurmay Başkanı'nı ziyaret **OUT**, Hocaefendi'yi ziyaret **IN**.

Emniyet **OUT**, MİT **IN**.x

Cosmopolitan **OUT**, *Ala* **IN**.

Ahmet Hakan **OUT**, Düccane Cündioğlu **IN**.

Seyyid Kutup **OUT**, Mevlana **IN**.

Humeyni **OUT**, Mursi **IN**.

Beyazıt Camii çıkışı İsrail bayrağı yakmak **OUT**, Twitter'da TT olmak **IN**.

Kudüs **OUT**, Gazze **IN**.

Millet **OUT**, Ümmet **IN**.

El Kaide **OUT**, Müslüman Kardeşler **IN**.

Siyonizm **OUT**, Şii ekseni **IN**.

Ayşe Arman **OUT**, Esra Elönü **IN**.

Gıyabi cenaze namazı **OUT**, Sivil Cuma **IN**.

Tekstil sektörü **OUT**, İnşaat sektörü **IN**.

Kâr payı **OUT**, Altın hesabı **IN**.

Bilgi Üniversitesi **OUT**, Şehir Üniversitesi **IN**.

Kuran kursu açmak **OUT**, Üniversite açmak **IN**.

Zerdüşt Apo **OUT**, Nurcu Apo **IN**.

Filistin duyarlılığı **OUT**, Uludere duyarlılığı **IN**.

Liberaller **OUT**, Pişman Kemalistler **IN**.

Oda TV **OUT**, HaberVaktim **IN**.

Erbakan'ın iftarları **OUT**, Kılıçdaroğlu'nun iftarları **IN**.

Bizim Aile dergisi **OUT**, Ala dergisi **IN**.

Tekbir giyim **OUT**, Rabia Z. **IN**.

Çay içmek **OUT**, nargile içmek **IN**.

Çömlek Kurufasulye **OUT**, Şazeli **IN**.

Vefa Bozacısı **OUT**, Lokma, Emirgân Sütüş **IN**.

Aile apartmanında altı üstlü oturmak **OUT**, tesettür havuzlu siteye taşınmak **IN**.

Sümeyye, Elif, Zeynep **OUT**, Ecrin, Aleyna **IN**.

Ve İlahiyat Profesörleri **OUT**, Ramazan Rasim **IN**.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Genç İslam

Ramazan Rasim 04.01.2013

2013'ün ilk saatleriydi. Evden **"Mekke'nin Fethi"** etkinliğine katılmak üzere çıkıp **"kalplerin fethi daha önemlidir"** diyerek yolumu Beyoğlu'na çevirmiş, arka sokaklardan birine dalmıştım. Bir eğlence mekânından henüz çıkmış kadınlı erkekli gençlerin kahkahaları tüm sokağı doldurmuştu. Birbirine dayanarak zor ayakta duruyorlardı. Belli ki gece onları hırpalamıştı. Ayakları eve gitmek istiyor, gözleri biraz daha dağıtılmalı der gibi bakıyordu. Bu çatışmayı sona erdiren içerlerinden birinin bağıırışı oldu: **Hadiii ama, gece dahaa çoook genç.**

İşte kalpleri fetih maceramı bitiren bu söz oldu. Sözü bu davetkârlığı ve baştan çıkarıcılığı karşısında adeta çöktüm. Anladım ki; gecenin havarileri onu genç tutmayı becermiş ama biz İslam adını elimizde tuttuğumuzu ihtiyarlatmışız. Kafamın içi sorularla doldu.

Bugün artık kurumsal kimlik sadece logodan, yazı fontundan, renk pantonelerinden oluşmuyor. Ciddi kurumların kendilerine has kokuları bile var. Müslümanlığın kurumsal kokusu ne? **Gülsuyu**. Başdöndürücü esansların terkibi olan parfümlerin, birbirinden cazip şişelerde reklam panolarını süslediği, bir şişe lavanta ile on beş kızın kandırılabilindiğini anlatan türkülerin artık *TRT Radyo*'da bile çalmadığı bir devirde gülsuyu kaç gencin ruhuna işleyebilir?

Müslüman olarak yaşamak ve Müslüman olarak ölmenin mükâfatı olarak vaat edilen cennetin tanımı bu kuşağı sarar mı peki? Cevap maalesef kocaman bir hayır. Eğlence adına sadece yiyip içmenin ve cinsî münasebetin bilindiği devirlerden kalma bir cennet tarifi günümüz gençlerinin kaçına cazip gelir? Seyahat yok, internet yok,

uçmak yok, dalmak yok, playstation yok, sinema yok. Üzümü koparınca yerine yenisi gelecek demeyi bilmişiz de canı üzüm yerine sıcak çikolata çekenlerin ne olacağını hiç düşünmemişiz.

Dinin direği namazı anlatan kitaplara genel olarak verilen adıyla “**Namaz Hocası**”nın oda ışığı şartlarında çekilmiş kalitede “**Resimli Namaz Hocası**” olarak çağ atladığı; “**Renkli Resimli Namaz Hocası**” şeklinde de evrimini tamamladığı bir kaynakça; HD kalitesinde çimenli, bambulu yoga siteleriyle nasıl rekabet edebilir? Çoğunun iPad uygulamaları bile var. İstersen yirmi üç dilde online canlı yoga dersi de alabiliyorsun. Kredi kartına taksit de yapıyorlarmış.

“**SEMİNER: Başarılı Olmanın 10 Altın Kuralı**” posterinin karşısına “**SOHBET: Gençliğin Ateşle İmtihanı**” posterini assan kaç genç gelir? Gelseler de çıkışta kaç genç kalabilmiştir?

Bu liste uzar gider. 2013 bu malzemeyi yeni baştan üretme yılım olsun. 2014’ün ilk dakikalarında Beyoğlu’na gidip “**Hey millet, İslam çok genç**” diyeceğim, beklerim.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hudeybiye sürecinde çözüm ve barış

Ramazan Rasim 11.01.2013

Başlıkta tüm anahtar kelimeleri kullandım. Şimdi konuyu biraz açayım.

Hazreti Muhammed Medine’ye hicret edeli altı yıl olmuştur. Medine özgüveni olan bir şehir devletidir artık. Peygamber, arkadaşlarıyla konuşur ve Hazreti İbrahim’in inşa ettiği Kâbe’yi ziyaret etme (umre) kararı alır. Sefer hazırlıkları başlar. Hazreti Muhammed, silahsız bir şekilde umreye gidileceğini söyler. Hazreti Ömer bu arada Mekke hakkında bilgi toplamış, bir savaşı göze alamayacak kadar zayıf durumda olduklarını öğrenmiştir. Hem ziyaret hem “ticaret”in mümkün olduğuna kanaat getirerek silahsız gidilmesi kararına itiraz eder. Hazreti Peygamber bu seferin sadece umre olması, “arkadaşa bi bakıp çıkacağız” düzeyinde kalması gerektiğinde ısrarcıdır.

Umre için yola çıkan Müslümanlar Hudeybiye mevkiinde konaklar. Müslümanlardan deli gibi nefret eden Kureyşliler kalın kafalı, ızbandut bar korumaları gibi Mekke’nin kapısına dikilirler ve Müslümanları şehre sokmamaya yemin ederler. Sadece yemin etmekle kalmazlar başka kabileleri de kışkırtırlar. Hazreti Peygamber Kureyşlilere haber gönderir, niyetlerinin sadece ziyaret olduğunu, silahlarının olmadığını, Mekke’nin zor durumda olduğunu bildiği hâlde savaşmak istemediğini anlatır. Kureyşlilerin hepsi kalın kafalı değildir. Aralarından biri anlaşma yollarını dener, başaramaz. Sonra Peygamber bir elçi gönderir, elçisini öldürmekten beter ederler. Peygamber bunu da sineye çeker. Çünkü niyeti Kâbe üzümünü yemektir. Bağcının kışkırtmalarına kulak asmamaktadır. Kureyşlilerin uzlaşmaz tutumunu devam ettirmesine rağmen Peygamber diplomatik yollar ile çözüme ulaşma niyetinden hiç vazgeçmez. (Burada keşke bir de süreç diyebilseydim. İyi giderdi.)

Son bir umut olarak Hazreti Osman’ı gönderir, ancak Osman uzun bir süre geri dönmeyince “öldürüldü” söylentileri çıkar. Bunun üzerine Hazreti Muhammed arkadaşlarından cihat sözü alır. Bu haberi alan Mekkeliler pabucun pahalı olduğu kanaatine varır ve anlaşma yapmak üzere bir heyeti Hudeybiye kasabasına gönderir.

Anlaşma maddeleri yazılır.

Düşünün ki savaşı kaybeden Osmanlı'nın lehine, kazanan devletlerin aleyhine tepetaklak bir "Sevr antlaşması". Bugün aynı olsa imzayı atan vatana ihanetten yargılanır, o derece.

Anlaşan taraflardan biri olarak "Muhammed Resulullah" adına imza açılır, karşı taraf buna itiraz eder. Allahın elçisi olduğunu kabul etsek zaten sana niye karşı gelelim derler. Hazreti Peygamber bu itiraza hak verir. Sadece Abdullah'ın oğlu yazısının altına mührünü basar.

Onca insan umre yapmak, daha da önemlisi yıllardır hasret kaldıkları doğdukları topraklara gitme hayaliyle yola çıkmıştır ancak anlaşma gereği bir sonraki yıl umre yapabileceklerdir. O da topu topu üç gün şehirde kalmalarına izin çıkmıştır. Yaşanan hayal kırıklığını düşünün.

Karşılıklı olarak esirler ve mülteciler iade edilecektir. Tahmin edersiniz ki Müslümanların zulmünden kaçıp Kureyşlilere sığınan kimse yoktur ama tam tersi durumda olan çok kişi vardır. Bu madde de çok insanın canın yakar.

Her neyse. Sonuçta sulh dönemini iyi geçiren kazanır. (Dünyadaki Müslüman sayısı bir milyardan fazla.)

Anlaşma neticeleri yıllar içinde ortaya çıktıkça, başta hayal kırıklığı yaşayan, dişlerini sıkın Müslümanlar mahcup olurlar.

Fethullah Gülen'in dediği gibi sulh her zaman hayırlıdır. Hem bu sefer Kureyşliler kadar kalın kafalı taraf da yok gibi görünüyor.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Benim içim temiz değil

Ramazan Rasim 18.01.2013

Dinî vecibeleri yerine getirmeye çok üşenen ama bir taraftan da ahret, hesap günü diye anlatılan şeyin gerçek olması ihtimalini düşünerek okkanın altında kalmaktan kurtulmak için kendince önlem almak isteyen insanların kendilerini dinî konumlandırma biçimlerine kısaca **"benim içim temiz"** diyoruz. Doğrusu ben hayatımda bir defa bile bunu diyemedim.

Peki, insanın içinin temiz olması, sırat köprüsünü pazar sabahı Boğaziçi Köprüsü trafiği rahatlığına kavuşturur mu? Cehennem alevlerinin üzerine yangın tüpü olup sıkılır mı? Münker ve Nekir'in sorgusunda sufle verir mi? Hiç sanmıyorum.

Ateist bir filozofun ahlaklı olması, kimse görmeden yapabileceklerini de belli normlara dayandırması gerektiğine inanması için Allah'a ihtiyacı yok. (Cennete gitmek için var o ayrı tabii. Açıklaması da en altta.) Sürekli içinde verdiği kavga ve bunun neticesinde elde ettiği bilgi ve kavrayıştan müteşekkil tuzruhuyla iç temizliğini sağlayabilir. Hesapsız kitapsız, pazarlıksız; ceza baskısız, mükâfat vaatsiz bir temizlik. Saf temizlik, saf ahlak.

Metin Kaçan'la birlikte tecavüzle suçlanan **Alp Buğdaycı**, Metin Kaçan'ın üzüntü verici intiharından sonra bir gazeteye konuşmuş ve *"O gece orta sınıf ahlakına uymayan şeyler yaptık"* demiş. Belki burada "orta" daha ekonomik ve kültürel olarak kullanılmış ama mükemmel bir tanımlama. Bu ifadeyi ödünç alalım ve iz sürmeye devam edelim. İşte orta sınıf insan için uyulması gereken bir diyet programı olması bir zaruret. Bu nedenledir ki; dinler ortalama insana göre ayarlıdır.

Malını iyi tanıyan yüce Allah, ortalama insandan steril bir iç temizliği beklemez. Benim için kant şekerli sıcak sudan yapılan saçma bir içecektir, itikadım da sonuç verici ahlakın samimi ahlaktan önce geldiğidir.

Sonucu garanti altına alırsan samimiyet zamanla arkasından yetişir. Yetişemese de bu kişinin kendisinden başka kimseye zarar vermez. Samimiyet olimpiyatları, dünya gözüyle devrim görmeye hasret eski-yeni tüfeklerin "timeline"larında düzenlenen bir ata sporudur.

İman adeta ruhun ereksiyon hâlidir ve etten, kemikten yaratılmış bir varlık için bunun sürekli olması kolay kolay mümkün değildir. Bu nedenle sonuç veren ahlak için İslam dahil tüm dinlerde tonla ritüel vardır. Filozof hemtürleri kadar da kafa patlatmaya gücü yetmeyen insanın eline bir ritüel mönüsü tutuşturulur. Ritüeller inancın promosyonudur. İnanç gazete ise ritüel televizyon kuponudur. Bu ritüellerin en önemlisi namazdır.

Namazın olmazsa olmaz şartlarının tümü dışarıyla ilgilidir. Sanki namaza niyet etmek içten gibi görünse de içinden geçirerek niyet edilmez, kendi, duyacağın kadar yüksek bir sesle edilir.

Örneğin; namaz kılarken giydiğiniz eteğinize ya da pantolonunuza bulaşmış nokta kadar dışkı namazınızı bozar. Kimseler anlamasın diye "necasetten taharet" diye süslü bir adı bile var bunun. Elbisendeki bir damla idrara, nokta kadar dışkıya tahammülü olmayan namaz için mesanendeki bir litre idrar ya da bağırsaklarının içinde dolaşan bir kantar dışkı hiç sorun değildir. (Namaz kılarken seni kıvrandıracak kadar çişin varsa, def-i hacet etmek iyidir, kıvrana kıvrana namaz kılmak pek şık değildir ama o kadar.)

Bu nedenle güzel dinimiz İslam'a göre dış temizlik, iç temizlikten önce gelir.

Not: Filozofların Allah'a imanı ise telif hakkına riayet ve bilgiye hürmet içindir.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ruhun paçası

Ramazan Rasim 25.01.2013

Biz insanlara çok yakışan bir hastalık var. Hazreti Âdem ve Hazreti Havva dünyaya fırlatıldığı günden bu yana moda. Haute Couture bir tasarım gibi. Üzerimize cuk diye oturan, sadece biz insanlar için tasarlanmış bir hastalık. Kanser, ülser, romatizma ilaçlarının fareler üzerinde deneyleri yapılabiliyor ama bu hastalığa yakalanmış ne fare ne de fil var. (Kokoş ev köpekleri hariç ama onlar da sahibesini taklittir daha çok.) Üzerine derinlemesine düşündükçe insanı kendisine müptela eden bir illet bu: **Depresyon**.

Allah biz kullarını, iki zıddın bileşkesi olarak ruh ve beden çelişkisi üzerine kurgulamış.

Ruh; tül gibi hafif ve hava gibi görünmez. **Beden;** et, kemik, kıl ve sakatattan oluşan ağır bir şarküteri paketi.

Ruh uçup gitmek istiyor. Beden bir o kadar yere basmak, mümkünse kök salmak peşinde. Ölümün zorluğu da buradan geliyor. Ruh gitmek isterken beden onu paçasından aşağı çekiyor. Ruhunu çalıştırmış olanlar “hık” diye canını tek nefeste teslim ederken bedeni güçlü olanların canı çıkmak bilmiyor.

Gel gör ki; birbirine bu kadar taban tabana zıt iki varlık kahve- süt, sıcak ekmek- tereyağı, karpuz- peynir yakınlığında olmaya mecbur bırakılmış.

Seven, küsen, beste yapan, küfür eden, yardım eden, tuzak kuran, ağlayan, gülen insan bu olmazların biraradılığından ortaya çıkmış.

Adeta fizik kurallarını zorlayan bu çatışma hâli bizi farklı dozlarda hasta ediyor.

0 ile 100 noktaları arasına bir çizgi çizelim ve 0 noktasına beden, 100 noktasına ruh diyelim. Çizginin başındaki ve sonundaki insanlar bu derin çelişkinin acısını en çok yaşayanlar. Beden ucundakiler muhtemelen ağır ilaç tedavisi görüyor, intihar eğilimleri had safhada. Ruh ucundakiler de Allah’ın veli kulları arasına karışmış meczuplar. Bu iki ucun birbirine mesafesi dünya haritasında Amerika ile Japonya gibi. Ellerini uzatsalar birbirlerine dokunacak kadar yakınlar aslında. Çizginin tam ortasındakiler yani 50’likler dünyanın en sıkıcı insanları. Halk arasında genellikle “odun” olarak tanımlanıyorlar. En bol kakhaha otuz beş dolaylarından çıkıyor. En ihlâslı “huu” sesleri de yetmiş bandından geliyor. (Keşke cetveldeki yerimizi hesaplayabileceğimiz internet siteleri olsa, öğrenmek için hesap gününü beklemek zorunda olmasak.)

Yeri nerede olursa olsun bu cetveldeki herkes bir şekilde hasta. Zaten bu hastalık bize insan olduğumuzu hatırlatıyor. (Ellilikler hariç)

Ruh-beden çelişkisinin çaresi olarak reçeteye yazılmış ilaçlardan olan namaz bu nedenle sadece bir meditasyon değil. Lise beden dersinde yaptırılmadığı kadar kültürfizik barındırması bundan. Sabah güneşin doğuşuyla hafif bir ısınma ile başlıyor, yatsıda günün kalorisini atıp uykuya hazırlayacak bir tempo ile bitiyor.

Ayrılık vakti gelip çatığında dostça ayrılabilmeleri için ruhu eğitmek yetmiyor. Bedene de yatırım yapmak gerekiyor ki ayrılık ânında ruhun paçasından çekerken gözü açık gitmesin.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Rüya kanalı

Ramazan Rasim 01.02.2013

Rüyada deniz görmeyi “**ferahlık**”, devlet büyüğü görmeyi “**kısmet**” olarak yorumlamak kolaydır da kafanda Yahudi kipasıyla uçurumdan düşerken siyah üzüm yemenin manasını bir bilene sormak gerekir. Annelerin sıkıntılı rüyaları sonraki günlerde ailenin başına gelen bir musibete yorulur ve “**Bak rüya çıktı gördün mü?**” denir. Kimileri için de yorumlar “**gece üstün açık kalmış hocam**”dan başlar, “**o son islim kebabını yemeyecektim**”e kadar uzar.

Bunların hepsi de doğrudur. Bazı rüyalar çıkar, bazı rüyalar bereket demektir ve bazı rüyalar da gece yemeği fazla kaçırmamanın eseridir.

Hazreti Muhammed (SAV) peygamberlik misyonunu kırk parça olarak tanımlıyor ve bu kırk parçadan birinin “**rüya**” olduğunu buyuruyor. Bu parçaların otuz dokuzunun kendisinin vefatıyla biteceğini bir tek rüya kanalının açık olacağını söylüyor. Tabii bu rüyalar, mide şişkinliğinin neden olduğu ruhi daralmalardan kaynaklananlar değil. Salih, iyi rüyalar.

Peki, biz gelecekte yaşayacağımız olayları nasıl rüyamızda görebiliriz.

Bu sorunun cevabı “**Gaibi** (geleceği) **sadece Allah bilir**” ayetinde saklı.

Allah bizim hayatımızın tümünü bildiğine göre biz aslında yaşanmış bitmiş bir hayatın içinden geçiyoruz.

Dünya; boşlukları doldurmamız, çoktan seçmeli sorularla gidişatını belirlememiz için elimize tutuşturulan hayatımızın senaryosunu sahneleme alanı. Seçimlerimizi yaptık. Önümüze çıkan bonusları topladık ya da kaçırdık. Tuzaklara takıldık ya da takılmadık. Can topladık ya da kaybettik. Bu yaşadığımız hayat da hesap gününde yaptıklarımızı ettiklerimizi inkâr etmeyelim diye var.

Hayatımız i-Phone telefonlarında çektiğimiz videonun film şeridi gibi. Fotoğraf fotoğraf akıyor. Yaşımıza göre o film şeridinin bir noktası büyük ekranda aktif ama yukarıdaki film şeridinde de geçmiş ve gelecek ortada. Günah yazmasın, Allah da tabiri caiz ise elindeki i-Phone’dan hem şu ânı izliyor hem de film şeridinden ileride gelecek sahneleri kare kare görüyor.

Aslına bakacak olursanız geçmişe seyahat ya da geleceğe yolculuk fantastik bir Hollywood konusu değil.

Şimdilik bu seyahatleri kalbi açık kişiler rüyalarında yapabiliyor. Bilim uzaya seyahat için harcayacağı emeği ve kaynağı keşke geçmişe ya da geleceğe seyahat için harcasa. Ben ilk olarak altı aylık bebekliğime giderdim ve anneme, babaannemin ağzında çiğnediği yiyecekleri çıkarıp benim ağzıma soktuğunu ispiyonlardım. Zira bunu itiraf ettiğinde on dokuz yaşındaydım.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Peynir mucizesi

Ramazan Rasim 08.02.2013

Tarih boyunca dünyanın batısındaki insanlar daha basit düşünmüşler. Doğudakiler ise kafalarında kırk tilki ile dolaşmışlar. Roma’nın bile, batıdaki siyasetiyle, doğudaki entrikasıyla nam salmış.

İtikadımıza göre her topluluğa en az bir peygamber gelmiş. Bu yüz yirmi sekiz bin peygamberin en babaları ise hep doğudaki insanlara gönderilmiş. Demek ki en zor onlar ikna olmuş, en çabuk da onlar caymış.

Avrupa’da Amerika’da yaşayan bizimkilerin, halkın genelini aptal bulmasının altında da bu gerçek var. Bu adamlar bu aptallıkla bu kadar nasıl ileri gitmişler, hâlbuki biz daha zekiyiz sorgulamasının cevabı da aynıdır. Aslında aptallık olarak tanımladığımız şey düz ve basit düşüncedir. Batı’da insanlar cevabını anlamayacakları

sofistiklikte sorular sormazlar. Doğu'nun esrarengiz, gizemli, bol tilkili kafaları, bilgi dağarcığıyla fevkalade orantısızlıkta zor sorular üretir. Cevabını anlamaya takati yoktur.

Batılı mümin için cennet, her şeyi yaratan Allah'ın iyi kullarına mükâfatıdır. Doğulu müminin kafasını ise sonsuza kadar cennette nasıl kalacağımız sorusu kurcalar.

Mucizeleri düşünelim.

İki boyutlu X-Y ekseninde bir fare bir peynire doğru hareket ediyor. Üç boyutlu evrenden bir el bu peyniri alıyor. Fare kendi iki boyutlu dünyasında bir mucize yaşıyor. Oysa üç boyutlu dünyadaki bir el için bu peyniri kaldırmak çocuk oyuncağıdır ama iki boyutlu fare için peynirin yok olması akıl alır gibi değildir.

X-Y ekseninden anlamayan dindar bir Batılı Hazreti Musa'nın Kızıl Deniz'i yarması mucizesine tek bir şekilde bakar: Bu Tanrı'nın bir mucizesidir.

X-Y ekseninden anlamayan dindar bir Doğulu ise önce coşkuyla göğüsler, ardından kırk tane soru üretir.

"Hey mübarek nasıl da suları yardı. Sular nasıl durdu havada acaba. Denizin dibindeki balıkları toplayacak zamanları kalmış mıdır? Hiç mi ıslanmadılar."

Biz üç boyutlu bir dünyada yaşıyoruz. Yani yüksekliğimiz, genişliğimiz bir de derinliğimiz var. Zaman'ın dördüncü boyut olduğu söyleniyor. Allah'ın varolduğu boyuttan bizim dünya televizyonlarda mavi ekran, fon üzerinde beyaz çizgi dünyasında yaşayan "Bay Meraklı" gibi görünüyor olmalı.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Papa

Ramazan Rasim 15.02.2013

Dünya, **Papa XVI. Benedict**'in Tanrı'ya sunduğu istifayı konuşuyor. Düşündüm de Papa Müslümanlar âleminde ne kadar uzak bir figür. **Dalay Lama** kadar bile ilgilenmediğimiz, hakkında bir şey bilmediğimiz, üstüne antipatik bulduğumuz bir şahıs.

Sadece Papa'ya değil, Hristiyanlığın tüm kurumlarına karşı kapalıyız. Manastırlarda cinsel istismar skandallarıyla bir ateist gibi eğleniyoruz. Eşcinsel papaz haberlerine içten içe seviniyoruz. Avrupa'da kiliseler satılıyor, kafe, AVM yapılıyor diye mahalle camimize bakıp kendimizle gurur duyuyoruz.

Keşke din ile devlet işlerini biraz olsun ayırabilseydik de Papa denince bu kadar tüylerimiz diken diken olmasaydı ya da bir dinin kurumları çürüyor diye göbek atmasaydık.

Papalığa ve Hristiyanlığa mümin tarafımızla değil; tarih ders kitaplarında Haçlı Seferleri'ni okumuş, *Muhteşem Yüzyıl*'da Viyana Kuşatması'nı seyretmiş politik hayvan yüzümüzle bakıyoruz. En çok bilenimiz Aytunç Altındal'ın televizyon müritleri seviyesinde.

Hâlbuki bir papanın bütün bir ömrü manastırlarda, kiliselerde geçer. Günlerini dua ederek, Hazreti İsa'nın siyeri diyebileceğimiz kutsal kitap okuyarak, vaaz-ü nasihatte bulunarak geçer. Gözüne benden daha az günah

ilişmiştir. Hazreti Âdem'e, Hazreti İbrahim'e, Hazreti Nuh'a, Davut'a, Musa'ya, İsa'ya inanır. Aile değerleri, kürtaj, zina gibi konulardaki düşünceleri karşılaştırıldığında Tayyip Bey Papa yanında feminist kalır.

Allah katında kim nerededir bilemeyiz ama bir Müslüman için dünyadaki altı milyar insan din kardeşliğine göre sıralansa son Müslüman'dan sonra Papa XVI. Benedict gelir. Dalay Lama çok sevimli bir insan da olsa bu hesaba göre listede Netanyahu'nun bile gerisine düşüyor.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Okyanusun dibi

Ramazan Rasim 01.03.2013

Şu hayatta "ah keşke ben olsaydım" dediğim iki şey var. Birincisi **"Uyan ey gözlerim gafletten uyan"** eserinin bestecisi ben olsaydım. İkincisi **"Kir yoktur, yanlış konumlanma vardır"** (Mary Douglas) sözünü söyleyen ben olsaydım.

Kafanıza düşünce mide bulandırıcı olan kuş pisliği; toprağa gübre, sebzelere lezzet, çiçeklere renktir, kokudur. Gömleğinize bulaşan kan, hijyenik şişenin içindeyken ölmek üzere olan bir hastanın hayatını kurtaracak bir iksirdir.

Kelimeler de hemen hemen öyle. En kötü kelime **"savaş"** mı? **"Türkiye'nin güneydoğusunda otuz yıldır bitmeyen savaş"** korkunç bir söz iken **"yoksullukla savaş"**, **"veremle savaş"** ya da bizim meslekte çok kullandığımız **"nefisle savaş"**ta o bir kahramanlık destanıdır.

Stres mi dediniz? Üzerinize doğru koşan aç bir kaplandan kaçmanızı ve bir sincap gibi "fırt" diye ağaca çıkmanızı sağlayan da strestir, durduk yere tansiyonunuzu, şekerinizi indirip çıkaran ve orta yaşa gelmeden kalp krizinden götüren de aynı strestir.

Yalan, dünyaları yıkar ama **"Ah yalan dünya"** derken büyük bir hakikati teslim eder.

Düşündüm, düşündüm. Bu formülün tutmadığı topu topu iki kelime tesbit ettim. Biri **şeytan**. Bu zaten özel isim. Yapacak bir şey yok. İkincisi **kibir**.

Kibir kadar şu güzel mahlûk insana yakışmayan bir şey yok vallahi. Kalın karakaşlı, gür sakallı, esmer bir travestinin sarı peruk takması bile kibirden evladır.

Allah'ın en sevmediği huydur. E çok normal değil mi? **Titanic** gemisinin ilk yolculuğunun biletleri **"Tanrının bile batıramayacağı gemi"** sloganıyla satılıyordu. Suyun kaldırma kuvvetini yaratan Allah mı batıramayacak? Bırakınız suyun kaldırma kuvvetini yaratmayı, daha önce yazdığım bir yazının ana fikrini yürütüp kendi yazısına taşıyarak caka satan bir köşe yazarını bile bir kaşık suda boğasım geliyor.

Gökdelenleri arasında mağrur mağrur bakan **Donald Trump**, Ataşehir'i aynaya bakar gibi seyreden **Ali Ağaoğlu**, omzundaki yıldızlardan kendini galaksi zanneden **bir general** ya da eskort konvoyuyla gezerken kendini yirmi araba, seksen insan büyüklüğünde hisseden **bir devletlû** melekut âleminden nasıl fena

görünüyordur varın siz hesap edin.

Kibirden daha kötü bir şey var aslında. Kibrin tersi olan tevazuun sahtesi.

Sahte tevazu kibirden bir kaç tık daha iğrençtir. Çünkü hem Allah'ın farkında hem yine de kibirli.

"Allah nasip ederse sabah 07:00'de Zıptırık TV'nin canlı yayınına katılacağım. Allah utandırmasın inşaallah."

Allah senin Zıptırık TV'ye sabahın köründe çıkmanı ne yapsın. Hey ben çok mühimim de ve Allah'ı bu işe karıştırma.

"Halkımızın bu coşkulu teveccühüne bizi layık gören Allah-u Teâlâ'ya ne kadar hamd-ü senada bulunsak az."

lyyy! Bir tek sonunda "sadakallahül aziiim" demediği kalmış. Şükredin, Cenab-ı Allah kibirli değil, okyanusun dibine boylatmıyor sizi. Malum Titanic'i batıran da buzdağını fark etmeyen gözcülerdi.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Chávez ölmedi, içimizde yaşıyor

Ramazan Rasim 08.03.2013

Chávez'in son sözü **"Ölmek istemiyorum. Ölmeme izin vermeyin"** olmuş. İran Cumhurbaşkanı **Ahmedinejad** ise Chávez'in Hazreti Mesih'le ve Mehdi'yle döneceğini söylemiş. Chávez ölmeden önce Ahmedinejad'ın sözlerini duysaydı içinin yangınına bir nebze su serpilir miydi Allah bilir.

Ancak başta Ahmedinejad olmak üzere tüm sevenlerine üzülen söylemek durumundayım ki: Ölen birinin dünyaya geri dönmesi mümkün değil. Allah'ın böyle bir uygulaması yok. En acayip peygamber mucizelerinde bile dünyanın temel yasalarına riayet ediliyor. Bu nedenle dünyada ölenler yalnızca kıyamet koptuktan sonra dirilecek. Hazreti Muhammed de dâhil olmak üzere tüm insanlar kıyamet kopana kadar kabirde bekleyecek.

Dünyaya dönebilecek tek bir kişi var. O da Hazreti İsa. Çünkü Hazreti İsa'nın ölmediğini, göğe yükseltildiğini Kuran-ı Kerim'de okuyoruz. Şiilere göre ise bir kişi daha dönecek. **"Kayıp İmam"** ya da **"12. İmam"** denen **"Mehdi"**.

Mehdi, Sünnilerde de var ancak gidip de dönen biri değil. **Hannah Arendt**'in her yeni doğumun dünyanın daha iyi bir yer olacağına dair mucizevî bir fırsat olduğu inancını en haklı çıkaracak bir insan olarak sırtındaki doğum lekesi ve alnının genişliğiyle dünyaya gelecek bir insan evladı.

Mehdi ile ilgili en çarpıcı bilgi, kendisinin Mehdi olduğunu bilmeyeceği yönünde. Bu nedenle her yüzyılda üç beş Mehdi geldiği olmuş. Yazık, o insanlar "Ben Mehdi değilim" dedikçe takipçileri bir işaretin daha gerçekleştiğini düşünüp daha dört elle sarılmışlar.

Mehdi olduğunu düşünenler için ise kâbus gibi bir durum. Bir taraftan Mehdi olduğunu zannediyor, diğer taraftan Mehdi'nin kendisini bilmeyeceğini bildiği için kendisiyle çelişiyor. Bu konuda en akıllı olanlar "Mehdi

benim yaşlarımda olacak, (gömleğini sıyrarak) ahanda böyle bir doğum lekesi olacak ve (saçlarını geri atarak) alnı da böyle açık olacak” tarifleri yapıyor.

Ahmedinejad bu kadroya bir üçüncü kişi katıyor. Ya üzüntüden ne dediğini bilmiyor ya da **“Chávez ölmedi, içimizde yaşıyor”** klişesini kendi şahsına atfettiği dekorun içerisine manalı bir şekilde yerleştiriyor.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tanrı’nın çıraqları

Ramazan Rasim 15.03.2013

Düşünün. Bir gün **Sezen Aksu**’dan bir davet alıyorsunuz. **“Bir şarkı üzerinde çalışıyorum. Sen de bana asistanlık yapar mısın?”** teklifinde bulunuyor. Sezen Aksu **“Anladım sonu yok yalnızlığın”** diye başlıyor yazmaya. **“Bulutlar yüklü. Ha yağdı..”** diyor ve devamını getirmenizi istiyor sizden. **“Ha yağacak”** diye tamamlamak çocuk oyuncağı ama neticede şarkıda bir sözünüz olmuş oluyor. Bu çalışmanın sonucunda ortaya bir şaheser çıkıyor: **Yalnızlık Senfonisi**. Albümün üzerine Sezen Aksu ile birlikte adınız yazılıyor. **Söz- Beste: Sezen Aksu ve Siz.**

Ünlü sanatçı **Monet**. Tuvalin başına oturmuş. Hani şu milyonlarca reproduksiyonu yapılmış **Nilüferler (Water lilies)** yağlıboya resmini yapıyor. Fırçayı elinize tutuşturup, eliyle hareket ettirerek bir kaç fırça darbesi vurmanıza imkân veriyor. Paleti getirmenizi, terebentini götürmenizi istiyor. Bir başyapıtın ortaya çıkışına şahit oluyorsunuz. Sonunda da resmin altına sizin imzanızı da atıyor. Cin Ali bile çizecek kabiliyetiniz yokken olağanüstü bir resmin altında imzanız var artık. Bu ne büyük bir lütuftur.

Yaratmak fiili ile biten bir cümleye hakkıyla özne olmaya tek layık olan Allah, sanat eserlerinin en muhteşemi insanı yaratırken bir kadına ve bir erkeğe aynı imkânı veriyor. Yaratma fiiline ortak ediyor. Kadına küçük, erkeğe ise daha küçük birer rol biçiyor. Sıvı dolu bir torbanın içinde gözler, dudaklar, parmaklar şekilleniyor; kalp atmaya, bacaklar hareket etmeye başlıyor. Sonuçta ortaya çıkan eserin alkışını almalarına, tebrikleri kabul etmelerine ve **“benim”** demelerine hiç bozulmuyor.

Rahman ve Rahim olan Allah; rahman çıraklığını erkeğe, rahim çıraklığını kadına veriyor. Biz ise erkeğe **“baba”**, kadına **“anne”** diyoruz.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Seccade fetişizmi

Ramazan Rasim 22.03.2013

Türkiye’de evlerde bir sayım yapsak Kuran’ı Kerim’den daha fazla sayıda seccade bulacağımıza bir on bahse girerdim ama bahse tutuşmak caiz değil. Eşten dosttan umreye gidenler hediye seccade getirir. Her kızın çeyizinde seccade vardır. Ee tükenen bir şey de değil. Rezervler zaman içinde dolar taşar. Bazı evlerde Kâbe’nin mermer zeminini kaplayacak kadar seccade bulunduğuna yemin etsem başım ağrımaz.

Namazın takvası açısından seccadenin ayak basılan yeri ile secdeye gidilen yerinin karıştırılmaması tercih edilir. Hatta bu bizde biraz abartılır. Seccade önce uzunlamasına ikiye katlanır. Böylece ayak ile secde bölümü birbirine değmemiş olur. Özellikle umreden, hacdan gelenlerin getirdiği hazır seccadelerin biçimsiz desenlerinden dolayı Müslümanların milyonlarca dakikası seccadenin başını dibini anlamakla heba olur. Seccadelerin genellikle Çin malı olduğu düşünülürse, bu desenlerin Müslümanların zamanını çalmak üzere tertiplenmiş bir komplo olduğu kuşkusuz içimize doğar.

Bir kaç deneme, eğilme- kalkmanın ardından istikameti tutturup namaza durmakla da o desenlerin illeti bitmez. Hiçbir şeye benzemeyen şekiller, namaz boyunca bin bir türlü hâle girer, aklımızı çelerler.

Çeyizlik seccadeler bu konuda daha iyidir. Ayak kısmında bir kılıf olur. Deseni seccadenin yönünü kolaylıkla belli eder. Ancak bu seccadelerin de saten gibi kımıl kımıl kumaşlardan yapılmış olmaları namaz konforunu ciddi şekilde olumsuz etkiler. Bu seccadelerde uçma garantisi var ama ihlâstan değil kumaşın ipeksi kayganlığından. McDonald’s’ın mescidine serili olsa seccadenin kenarına “Dikkat! Kaygan zemin!” uyarısı koyarlardı. Garanti.

Çeyizlik seccadelerinin ikinci bir meselesi de üzerlerindeki işlemelerdir. Huşû içinde kılınan bir namazın ardından iki üç saat alnınızda bir çiçek deseni ile dolaşmak zorunda kalabilirsiniz. Bu seccadelere çorapsız, zinhar basılmaz, kumaşa işlenmiş pullar, taşlar tabanlarınızı oyar.

Yeryüzü müminlere mescit kılınmış. Seccade fetişizmine son, Müslümanlar.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Airbagli dinimiz

Ramazan Rasim 29.03.2013

Bir gün hocalarımızdan bir şey duyarsınız: *“Efendim, çiçeği koparan cehennemliktir.”* Başka bir gün *“yoldan taşı kaldıran cennetliktir.”* *“Kırmızı giyen cehennem ateşinde odun kömürü olur.”* *“Mavi giyen teflon tava gibidir, dünya hayatı boyunca işleyeceği günahların hiç biri üzerine tutmaz.”* (Bu paragrafta sarf edilen bilgiler sadece örnektir. Para ile satılmaz. Fetva olarak verilmez. Vaaz ü nasihatlerde katiyen kullanılamaz.)

İslami camianın genç, ateşli entelektüelleri arasında böylesine bir tartışma yaşandı. El Kaide’nin New York’taki İkiz Kuleler’e intihar saldırısı yapmasını haklı bulanlara karşı, bu yapılanın bir cinayet, dolayısıyla İslam dini açısından da günah olduğunu söyleyenler oldu. El Kaide’ye hak verenler bir ayet söylüyor, mantık silsilesi içinde kendinizi bir anda İkiz Kuleler’e çakılmak üzere kaçırılan uçağın kokpitinde buluyorsunuz. *“Binadakiler ölmeyi hak ediyor da ya uçtakiler”* diye sorsan, *“E biz şehit olunca her birimiz kırkar kişiye şefaate edeceğiz, onları da bu günahkâr hayattan kurtarıp peşimizde cennete götürürüz fena mı?”* cevabı almak hayli muhtemel.

Din; yayından fırlamış bir ok, dağdan kopup büyüye büyüye yuvarlanan bir çığ değil, hayat denen otomobilin airbagleri, amortisörleri, şiddet emici tamponları, yağmur ve buz sensorları. Otomobildeki bir full donanımın amacı sürücüsünü sağ salim dünya seyahatinden varacağı ebedi hayata ulaştırmak.

Yol bozuk satıh. Hava şartları sert ve sürekli değişiklik gösteriyor. Keskin virajlar, tehlike saçan dolmuşlar var. Araba sağa sola savrula savrula, çukurlara gire çıka, öne arkaya toslaya toslaya gidiyor. İman sağlamsa kafan bir tavana çarpıyor, üst airbag açılıyor, kafan bir ön panele çarpıyor, direksiyon takımındaki airbag açılıyor.

Ayetler, hadisler birbirine paralel uzanan siyah-beyaz çizgili bir zebra değil. Yerkürenin üzerinde bulunan enlemler ve boylamlar gibi birbirini kesiyor. Biri düz git diyor, diğeri buraya kadar diyor. Böylece istikametini belirlemek mümkün oluyor.

Tek airbag ile gidersen en geç ikinci sarsıntıda kafanın kırılacağı gibi, sadece enlem bilgisiyle gideceğin yeri bulmak için Dünya'nın çevresini dolaşmak zorunda kalacağın da garanti.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bilimin ve teknolojinin dini

Ramazan Rasim 12.04.2013

Bizim iki yüz sene geç gelen matbaa hikâyesi ile **Galileo'nun "Dünya yuvarlaktır"** hikâyesi hemen hemen aynı esaslara dayanıyor. **Galileo da bir din adamıydı.** Onu yargılayan Engizisyon isimli şeriat mahkemesi de Galileo'nun arkadaşı din adamlarından oluşuyordu. Dünyanın yuvarlak olduğunu hepsi biliyordu ama halka bunu bir anda söyleyince itikatlarının sarsılmasından endişe ediyorlardı. Ancak bu olay bize yıllarca karanlık Ortaçağ'ın ürpertici hortlak hikâyesi olarak nakledildi. Hadi bunu Avrupa'nın aydınlanmacıları söylüyor da bizim Müslümanlara ne oluyor.

Geçen gün Gülhane Parkı içindeki **İslam Bilim ve Teknoloji Tarihi Müzesi'**nde dolaşıyordum. Ne yalan söyleyeyim gördüğüm hiçbir şey bana "vayy be!" dedirtmedi. Sıkıntıdan etraftaki insanlarla ilgilenmeye başladım. Önümde yürüyen okul grubuna kulak misafiri oldum. On beş kişilik öğrenci grubunun öğretmeni, tahta çıtalardan yapılmış bir mekanizma maketinin önünde durmuş, gururlu bir eda ile **"Avrupa'nın Ortaçağ karanlığında Dünya yuvarlaktır diyenlere ölüm cezası verilirken Müslümanlar icat yapıyorlardı"** nutku atıyordu. Tam da bu müzeye yakışacak sakillikte bir konuşma. Doğrusu çok yakıştırdım.

Bu müzeyi kim kurdu, hadi kurdu diyelim bu adı kim verdi bilmiyorum ama **İslam'ı çok büyük bir vebal altında bıraktığı** kesin.

Sen İslam'ı bilim ve teknoloji ringine çıkarırsan, elin Avrupalısı da yanına Hristiyan bilim ve teknoloji müzesi kurar. Senin müzen Gülhane Parkı'nın onda biri kadar bir alanı kaplarken Hristiyan müzesi bütün Tarihî Yarımada'yı içine alacak dünyanın en büyük kapalı alanına sahip binası olur. Fena mahcup olursun.

Bilim yapmak dinle değil, sabah erken kalkıp ders çalışmakla ilgili bir konudur. İnsanlar dindar olduklarında değil; motive olduklarında, iyi eğitim aldıklarında, çevrede bilimle uğraşanlarla sinerji oluşturdıklarında icat yaparlar.

Bugün Müslüman olduğumuz için geri kalmış değilseniz, o zaman da Müslüman oldukları için mucit değillerdi.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Zindandaki piyanist

Ramazan Rasim 19.04.2013

Zifiri karanlıkta kalan insanlar ikiye ayrılır.

Birinci gruptakiler karanlıktan korkmaz. Çünkü kendileri göremiyorsa tehlike oluşturabilecek her neyse onun da göremediği üzerinden rasyonel bir mantık geliştirir. Hareket hâlindeyse el yordamıyla yolunu bulmaya çalışır. Oturuyorsa öylece oturur, düşünür ya da bu karanlıkta yapacak en iyi şey uyumak der, vurur kafayı uyur.

Diğer gruptakiler karanlıktan korkar. Karanlık içinde tuhaf şekiller görmeye başlar. Yüksek ve heyecanlı bir perdeden kendi kendine konuşur. Ya birisi varsa şüphesi içini kemirir. **“Kim var orda? Hey korkmuyorum sizden”** diye bağırır. **“Biz aslında kalabalığız burada”** mesajları vermeye çalışır. Perişandır.

Hazreti Muhammed, kendi kendine Allah'ı bulan bir bedeviye nasıl olduğunu sorar? Bedevi **“Bir yerde iz varsa oradan geçmiş bir insan da vardır”** cevabını verir. Evet, o bedevinin dediği gibi yaşadığımız bu âlem Allah'ın izleriyle dolu. Bunu göremeyenler ancak zifiri karanlıktakilerdir.

Karanlıktaki bu insanlar **“ateist”** olarak adlandırılıyor. Ateistler de karanlıktaki insanlar gibi ikiye ayrılır. Bir kısmı el yordamıyla yolunu bulmaya çalışır. Konu üzerinde düşünür. Bunlar entelektüel ateistlerdir. Onlarla tartışmaktan zevk alırsınız. Zihnini açarlar. Pozisyonları **“anti-din” (din karşıtı)** değil **“non-din”** yani **dinsizlik**tir. En zifiri karanlık güneş doğmadan hemen öncesi olduğu gibi bu kişilerin de aslında sabaha bir kaç adımları kalmıştır. Bu grubun diğer üyeleri ise karanlıkta yapılacak en iyi şeyin uyumak olduğunu düşünür, kulağının üzerine yatar, uyur. Bu kişilerden de zarar gelmez. Ne yaparlarsa ahiretlerine yaparlar.

İkinci grup ise karanlıktan korkanlardır. Kimse sormadığı hâlde sürekli **“Ben ateistim uleyyn”** diye söylenirler. Karanlıkları zifiri değildir. **“Ya Allah varsa”** sorusu kulaklarında çınlayıp durur. Bu yüzden sık sık karanlık içinde suretler gördüklerini sanırlar. Zamanlı zamansız **“Hey! Kim var orda. Gelmeyin üstüme. Korkmuyorum sizdennnnn!”** diye bağırırlar. Fena hâlde **din-fobik**tirler. **“Ne kadar yamuk yumuk insan varsa hepsinin Allahçı”** olduğuna inanırlar. **“Ateizm çok güzel, gelsenize”**ci bir misyoner edasıyla hareket ederler. Böyle insanlar, değil bu düşüncelerinden dolayı cezalandırılmak, adam öldürseler bile hapse atılamaz. Zaten dünyayı kendilerine zindan etmişlerdir. Bazıları iyi piyano çalsa da.

ramazanrasimtaraf@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘Kibir en sevdiğim günah’

Şeytanın Avukatı filminde; küçük kasabada yaşayan avukatımız, içindeki şeytana kulak vermiş, suçlu olduğuna emin olduğu çocuk tacizcisi bir adamın suçsuz bulunmasını sağlayacak agresif bir savunma yapmıştır. Şeytan, bu genç adamdaki aşınmış kayışları fark eder ve ihtirasının kurbanı edebileceğini anlar. Büyük şehirde muhteşem imkânlarla dolu bir iş teklifi ile onu baştan çıkarır. Aslında başarılı da olur, teklifle başı dönen avukatın hayatı tepetaklak olur ancak son anda bu oyunu bozar, şeytanın tezgâhından kurtulup eski yaşamına geri döner.

Şeytan bu. Kıyamete kadar insanları baştan çıkaracağına dair Allah'ın huzurunda içilmiş andı var. Bir denemede vazgeçer mi?

Filmin ilk sahnesine yeniden dönülür. Genç avukat bu defa içindeki şeytanın ağzını bantlamış, tacize uğramış küçük kızın yaşlı gözlerine baka baka sapık bir adamı savunmayı vicdanına sığdıramamış, hatta bu yüzden mesleki bir ceza almakla yüz yüze kalmıştır. İşte tam bu noktada şeytan gazeteci kılığında devreye girer ve avukatın bu davranışının bütün Amerika tarafından duyulmasını sağlayacak bir haber yapmayı teklif eder. Genç avukat teklifi kabul eder. Şeytan, genç adamın arkasından eski kılığına geri döner ve o muhteşem repliği söyler:

“Kibir en sevdiğim günahtır.”

Evet, kibir şeytanın en sevdiği, hâliyle de Allah'ın en sevmediği günahtır. Çünkü çok sinsice sağdan sağdan yaklaşıp. Kılıktan kılığa girer. Kötü bir tümör gibi fark edilmeden bütün vücudu sarar, sonra bir ayda adamı götürür.

Türk Sanat Müziği'nde (Türkiye Sanat Müziği demem gerekmiyordu değil mi? Bir yanlışlık olmasın.) kimi yorumcular eserleri tiz seslerin zirvesine çıkarak bitirir. *“Kalamuş-taaaan, AHHH KALAMIŞTAAAAAAN!!”* Kendini göstermeden bünyeye sızmış kibire güzel bir örnek. Şarkıyı, besteciyi, güfteciyi ezip geçen, hakıyla basılamamış notaların üzerine sünger çeken, seyirciyi müzik kulağı olmayan, kandırılmaya müsait bir gruh olarak gören bir hareket. Halbuki ağır ağır sönen bir lamba fitili gibi *“Kalamuş-taan, ah..... Kalamuş.....taaann”* diyerek neticelense, bizi germese, arsızca alkış istemese, takdiri seyircilere bıraksa ne güzel olacak.

Siyasette ve sporda da **“zirvede bırakmak”** diye bir kavram var. İlk duyulduğunda genel kabul ve takdir gören bir hareket gibi kulağa geliyor ama zirveler kibir granitleriyle örülüdür. Zirvedekiler kibir yüklüdür ve pozisyonlarını zirvede bıraksalar da kibir yüklerini bırakamazlar. Ur gibi içlerinde kalır. Ömürlerinin sonuna kadar zirvede oldukları günlerin gazete kupürlerine baka baka şişip kafayı üşütürler.

Üç büyüklerde oynayan bir süper golcü sırasıyla önce Anadolu takımında sonra ikinci lig takımında oynasın. Başbakanlık yapmış bir siyasetçi son dönemini düz bir vekil olarak geçirsın. Sonra bir belediye encümenliği yapsın. Sessizce kendisini unuttursun. Sahneden geri geri ağır adımlarla uzaklaşsın. Alıştırma alıştırma irtifa kaybetsin. Kibrini sürte sürte aşındırsın, azaltsın.

Kibir hem ahirete, hem dünyaya zarar.

ramazanrasimtaraf@gmail.com